

To my parents, to whom I owe everything and more.

The Importance of Being Earnest... in Ancient Greek and Latin

Translation of Oscar Wilde's original text,

with vocabulary help

Juan Coderch

The Importance of Being Earnest... in Ancient Greek and Latin
Translation of Oscar Wilde's original text, with vocabulary help

First Edition

© 2021 by Juan Coderch

All rights reserved. This book may not be reproduced, in whole or in part, in any form beyond that copying permitted by Sections 107 and 108 of the U.S. Copyright Law.

ISBN: 978-0-9571387-7-3

Printed by *Kinder Direct Publishing*

Index

Introduction	6
Greek version	13
First Act	14
Part 1	14
Part 2	34
Second Act	55
Part 1	55
Part 2	78
Third Act	105
Latin version	131
First Act	132
Part 1	132
Part 2	151
Second Act	171
Part 1	171
Part 2	194
Third Act	220
Content questions for easy practice	245

INTRODUCTION

Note: Whenever I say "Greek" in this Introduction I will mean "Ancient Greek."

Why The Importance of Being Earnest in Greek and Latin?

All my former translations had been only into Greek, and some time ago I decided to translate another piece, but this time into both Greek and Latin, something I had never done before, and I chose this piece because it is well known and pleasant to read; everybody knows the plot, which makes reading it in another language less cumbersome.

Unparallel Greek and Latin versions

Both translations have been made independently from each other, I have not tried to make either resemble the other one, which means that you will probably find that a sentence like "I do not know when he will come back" has been translated into one language by something quite close to this sentence itself (so, keeping the indirect question) and into the other language by something like "I do not know the time for his return." I have written each translation trying to make it sound logic and fluid in that language: if in the Latin version I had translated a concrete sentence by a subordinate clause, I did not feel compelled to do the same for the Greek version, or vice-versa.

Language level

The language level that you will find in both translations is rather simple, do not expect Thucydidean Greek, Ciceronian Latin or artistical translations, I have tried to keep things simple both in syntax and in vocabulary. The purpose of this double translation is not to make exhibitionism of erudition (which moreover I do not have) but to offer some light and easy reading for anybody who feels the desire of experiencing in Greek or Latin something out of the canon of the classical authors themselves and at the same time well known and funny.

Most probably Oscar Wilde, he himself a great classicist (he got a "First" in both *Modes* and *Greats* in Classics (Literae Humaniores) at Magdalen College, Oxford), would despise the language level of my

two translations. It is a pity that being an excellent classicist he himself did not translate this into either Greek or Latin (or both). I have no doubt that his translation would have been light years ahead of mine.

Language characteristics

Dealing with three languages (the original English and the two languages into which it is translated), it is obvious that the translator will have to take some decisions about the lack of correspondence between them. "This girl arrived yesterday" is a sentence that can easily be translated into any language without falling into the *traduttore traditore*, but other sentences will carry some nuances with them that will not have an exact equivalent in another language.

For example, in this play, as in fact in most modern languages, there is a very large amount of exclamative expressions, such as *well, oh, ah*, etc. I have used some that are common in Greek and Latin, but we know that in neither classical language exclamations were as frequent as they are in English, so that in a lot of cases I have not reproduced them because to include as many of them as they appear in Wilde's original would have sounded excessive in Greek and Latin.

Wilde makes also a lot of usage of the expression "I fear that / I am afraid that..." in order to introduce clauses in which the speaker knows that he/she will produce some discomfort in the listener, but translating each "I fear that / I am afraid that..." by *timeo ne* or φοβοῦμαι μή would be forcing the language excessively. Although not always, in Greek and Latin the usage of the verb "to fear" implies some sense of genuine fear, while in English it is rather used in the sense of being aware that what you are going to say will not please the listener. Consequently, I have sometimes skipped this introductory expression and I have adapted the rest of the sentence according to the general tone.

Long or short sentences?

Wilde seems to like independent short sentences, while in Greek and Latin we usually find long periods with a main clause and some subordinates depending on it, or even in the case of independent sentences we find them linked somehow. Let's observe this fragment:

"Literary criticism is not your forte, my dear fellow. Don't try it. You should leave that to people who haven't been at a University. They do it so well in the daily papers. What you really are is a Bunburyist. I was quite right in saying you were a Bunburyist. You are one of the most advanced Bunburyists I

know."

Our beloved Thucydides would have probably linked "Don't try it" to the former sentence by means of οὐν, and the two sentences "You should leave that to people who haven't been at a University. They do it so well in the daily papers" would have been joined by the great Plato by some kind of result or causal clause, and I wouldn't be surprised if my admired Cicero had joined the whole paragraph into only one main clause transforming the remaining parts into participle clauses, infinitive clauses, etc.

So, for the Greek version I found myself here in the same situation as when I translated *The Little Prince* of Antoine de Saint-Exupéry into Greek: keeping the independent sentences as such and therefore remaining as close as possible to the original text or producing long periods and making it "look more Greek"? Which one of the two options falls into the *traduttore traditore*? Finally I adopted a medium term, which is the same I have done here: combine some sentences that a Greek author would have not left as independent juxtaposed sentences but at the same time without producing long Thucydidean periods going really away from the original text.

In Latin the problem is minor, as in this language sentences can be more isolated, without the need to be linked to each other (the usual δέ, οὐν, γάρ... etc. that we find in Greek), which allows us to retain Wilde's style of juxtaposed sentences without any connexion between them; nevertheless, in some cases I have joined them using some conjunctions. In other words: in the Latin version I have remained closer to the juxtaposed style of Wilde, but not totally, as maybe keeping it totally would have produced an artificial effect in Latin.

Capital letters

Wilde makes a good usage of capitalization, even the verb "to bunbury" is written with initial capital, *to Bunbury*, and also the form *Bunburying*. He uses capitals also for expressions such as *Society for the Prevention of Discontent among the Upper Orders*, but writing this in Greek or Latin with the same capital letters would have looked unusual. He uses capitalization also for words such as *Canon* for Dr Chasuble, but the same happens: I do not think that writing ἱερεὺς or *sacerdos* with initial capital would look normal. So, I have kept capital letters just for the names, but even so I have reduced it to what I think Greeks or Romans would have done; for example, *Victoria Station* : should both Greek/Latin words be capitalized? Or just *Victoria* (which is what I have done)? Also, although social titles (*Lady, Miss, Mister...* etc.) are usually capitalized in English, I have preferred to leave them in

lower case in Greek and Latin, as in either language this would have looked strange.

I have also taken into account the Latin practice of capitalizing the beginning of each new sentence after a full stop and, on the opposite, the lack of this in Greek.

Names translated into Latin...

The translation of names and surnames, including addresses, is another hurdle. All of us know who composed *The Blue Danube*, and this surname is always kept as *Strauss* all over the world in whatever language is used to speak or write about him, it is never translated (in languages that use another alphabet, it is just phonetically transliterated), and the same with any other surname, so that this is what I have done here. Just in the cases in which a little change will make the name more Latin or more Greek without going too far away from the original name have I modified it, and this has been the case for Gwendoline becoming *Guendolina* and Cecily becoming *Caecilia* in Latin.

... and into Greek

Apart from the same observations made above, with respect to Greek we must add the difficulty of a different alphabet, with sounds not corresponding (for instance, the lack of "ch" for the surname Chasuble, lack of "w," etc.). I have transliterated them phonetically more or less close to the English sound. Γουενδολίνη and Καικιλία have been quite easy to achieve, the other ones are much more discussible.

Of course, for both languages, the name *John* is an exception, as it is a well-known biblical name with widely accepted Greek and Latin versions.

And our friend Ernest (who is anything but earnest)

With the whole play going around this name and the pun with the homophonic adjective, it had to be translated keeping the pun with an adjective meaning "earnest," it would not have made sense to make a phonetical transliteration. So, I had to find a name/adjective that allowed me to keep the pun.

For Greek, the choice was Σπουδαίος, with its meaning of "diligent," and for Latin it was *Severus*, with an obvious meaning. Even if neither of them corresponds to the English *earnest*, I consider them close enough to the main meaning and to keep the pun.

Miss, Mistress, Lady, Sir, Lord, Mister and other wonderful social degrees...

Another problem was how to reflect the difference between the many social-class epithets that Wilde used, as neither Greek nor Latin have such a large store of them. So, several of these English social titles share the same word; for example, κύριος stands for *Mister, Sir* and *Gentleman*; *domina* stands for *Lady*, but for *Miss* I had to make use of the diminutive *dominula* that I remember having read who knows where.

A quick inspection through translations of this play into modern languages will reveal that many of them keep the titles *Miss, Lady*, etc. as they appear in English, but possibly a translation into Greek and Latin required an effort to adapt them, even if approximately. Maybe *Miss* and *Lady* sound well in another modern language, but in Greek and Latin they would not.

... and their addresses

Some names of places and some addresses appear in the work: Shropshire, Hertfordshire, etc., and I have transliterated the places phonetically. With respect to the long series of houses owned by Thomas Cardew (*"Miss Cardew is the grand-daughter of the late Mr. Thomas Cardew of 149 Belgrave Square, S.W.; Gervase Park, Dorking, Surrey; and the Sporrán, Fifeshire, N.B."*) I have reduced it to three large areas.

Modern vocabulary

Fortunately, there is not an excess of modern vocabulary; of course we have trains and watches in the play, but these few cases can be easily rendered by some quick adaptation of Modern Greek and Neo-Latin. Most names have been phonetically transliterated like the names of places; in the case of Jack's favourite wine, *"... an entire pint bottle of my Perrier-Jouet, Brut, '89,"* I had the temptation of replacing it by an approximation (I suppose that somebody who decides to read a theatre piece in Greek or Latin will be interested in the development of the piece as a whole and not in whether it was Perrier-Jouet or Baileys), but finally I decided to adapt it phonetically.

Side notes in the Ørberg style

I have glossed words that I consider that could present some difficulty to the reader, or even if it is for

instance a very well-known adjective I mention its opposite just for the sake of practising vocabulary, etc., not because I consider that the reader will not understand it. Of course, for some readers some of these glosses, or all of them, will be superfluous (in which case nothing easier than skipping them), while for others they may be of some assistance, even if they do not teach you anything new but at least make you practice the language a little more. The meaning of the used symbols are as follows:

↔ means "the antonym of."

= means "equivalent to" (in this text; the main meaning of the word may be very different).

: means that some kind of explanation is offered.

< means "it comes from."

[] indicates that the element inside it, not present in the text, has been added to help comprehension.

() offers any other kind of additional information.

In other cases the gloss consists just in showing together a couple of words that form the same language element but appear far from each other in the text.

Content questions

I have also included in the end, as something common for both translations, a series of questions in English to be answered in Greek or Latin (the usual questions of "reading comprehension"). This may be useful for any teacher who wants to make usage of them to make their students compose some sentences in either language. Although most of these questions can be answered in either language also without having read the translation (everybody knows, for instance, why Jack uses another name when he is in London), having read it may give you the vocabulary that you need for the answer.

Formatting

You will notice that sometimes the end of the page falls in the middle of someone's speech and that when this happens the text does not reach the end of the line, which may give the false sensation that the character has finished speaking, but in fact their speech continues on the next page. This has to do with the tables system that I have used in order to put the text and the language notes side by side on each page.

Acknowledgements

I would like to express my gratitude to Prof. Stephen Halliwell for solving some doubts I had in some sentences.

Final note

I have observed that hardly any publication of this work includes the Gribbsby episode nowadays (the solicitor that comes to see Jack Worthing for unpaid debts, once the action has already moved to Jack's country house), so I have not included it either.

Juan Coderch

St Andrews, December 2021

Μέγιστόν ἐστι τὸ Σπουδαῖον εἶναι

Ὅσκαρ Ουαίλδ

Πρᾶξις α΄ Πρῶτον μέρος

οἶκημα = μέρος τῆς οἰκίας

πλησιόχωρος = ὅς ἐγγύς κεῖται
ἄνθρωπον ψάλλοντα
ἀκούω τινά ≠ ἀκούω τινός

ψάλλω = μουσικὴν ποιῶ ὄργανον
χρόμενος

ὁ ἐντυχὼν δύναται: πάντες δύναται
εἰς τοῦτο ἀνήκει = τούτῳ
προσῆκει
ἰσχυρός ↔ ἀσθενής

ἡμῶν ... διαλεγόμενων· ἐπεὶ περ νῦν
διαλεγόμεθα

τᾶλλα = τὰ ἄλλα (= καὶ ἄλλα
λέγειν βούλομαι)

Σκηνή· μέγιστον οἶκημα ἐν τῷ τοῦ Ἄλγερον οἴκῳ, ὅς ἐν τῇ τῆς Ἡμισείας Σελένης ὁδῷ κεῖται. ἡ μὲν κατασκευὴ τιμιωτάτη τε καὶ καλὴ ἐστίν, ἄνθρωπον δέ τινα τὴν κιθάραν ἐν τῷ πλησιοχώρῳ οἰκίματι ψάλλοντα ἀκούομεν.

(ὁ μὲν Λάνης τὸ Ἰνδικὸν ποτήριον ἐπὶ τῆς τραπέζης παρασκευάζει, τῆς δὲ μουσικῆς παυσαμένης ὁ Ἄλγερον εἰσέρχεται.)

Ἄλγερον· Ἔρα ἤκουσας ὁ ἔψαλλον, ὦ Λάνη;

Λάνης· οὐκ ἐνόμιζον ὀρθὸν εἶναι τὸ ἀκούειν, ὦ κύριε.

Ἄλγερον· ὑπὲρ σοῦ λυποῦμαι ἅτε οὐκ ἀκούσαντος· ἀκριβῶς δὴ οὐ ψάλλω -ὁ ἐντυχὼν γὰρ δύναται ἀκριβῶς ψάλλειν- ἀλλὰ θαυμασίῳ χαρακτῆρι χρῶμαι. ὅ τι ἂν εἰς τὴν κιθάραν ἀνήκη, τὸ μὲν πάθος ἰσχυρώτατον ἔχω, τὴν δὲ ἐπιστήμην τῷ βίῳ ἐπιτρέπω.

Λάνης· εὖ λέγεις, ὦ κύριε.

Ἄλγερον· καὶ δὴ, ἡμῶν περὶ τῆς τοῦ βίου ἐπιστήμης διαλεγόμενων, παρεσκεύασας τοὺς σικύου πλακοῦντας τῇ κυρίᾳ Βράκνελ;

Λάνης· παρεσκεύασα, ὦ κύριε. *(αὐτοὺς ἐπὶ φιάλῃ παραδίδωσιν.)*

Ἄλγερον· *(αὐτοὺς μὲν ἐπισκεψάμενος δύο λαμβάνει, ἐπὶ δὲ τοῦ θρόνου καθίζεται.)* Ἄ, τᾶλλα, ὦ Λάνη,

ἀναλωθῆναι < ἀναλίσκω	ἠσθόμην σε ἐν τῇ σῆ βίβλω γράψαντα τῇ Πεμπτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἐπάρχου Σιόρμαν καὶ τοῦ κυρίου Οὐώρθιγκ παρ' ἐμοὶ δειπνούντων, ὅκτῳ λαγύνους οἴνου ἀναλωθῆναι.
	Λάνης. ναί, ὦ κύριε, ὅκτῳ λαγύνους καὶ τέταρτον μέρος.
φιλομαθείας ἔνεκα = διότι βούλομαι τοῦτο εἰδέναι	Ἄλγερον. διὰ τί οἱ ὑπηρεταὶ οἱ ἐν ταῖς τῶν ἀγάμων οἰκίαις ἐργαζόμενοι ἀεὶ τὸν οἶνον πίνουσιν; τοῦτο ἐρωτῶ μόνον φιλομαθείας ἔνεκα.
ἐπὶ τὸδε ἀναφέρω = νομίζω τὸδε εἶναι τὴν αἰτίαν	Λάνης. ἔγωγε τοῦτο ἐπὶ τὸδε ἀναφέρω, ὅπως ὁ οἶνος ἡδέως ἔχει, ὦ κύριε· πολλάκις γὰρ ἠσθόμην τὸν οἶνον τὸν παρὰ τοῖς γεγαμηκόσιν ἀνδράσι σπανίως ἄριστον ὄντα.
στυγνός = κακός, ὃς οὐδενὶ ἀρέσκει	Ἄλγερον. νῆ τὸν Δία! ἄρα τὸ γεγαμηκέναι οὕτω στυγνὸν ἐστίν;
τοῦτο: τὸ γεγαμηκέναι παράκουσμα = ἁμαρτίαν ἢν ἄκοντες ποιοῦμεν	Λάνης. νομίζω τὸ γεγαμηκέναι βελτίστην κατάστασιν εἶναι, ὦ κύριε· ἔγωγε, μόνον ἅπαξ γήμας, οὐ μεγάλην ἐμπειρίαν μέχρι τοῦ νῦν ἔχω, τοῦτο δὲ διὰ παράκουσμά τι ἐμοῦ πρὸς νέαν κόρην ἐγένετο.
: μή μοι εἴπῃς περὶ τὸν σὸν βίον	Ἄλγερον. οὐ νομίζω μοι τὸν σὸν ἴδιόν τε καὶ πρόσθιον βίον διαφέρειν, ὦ Λάνη.
	Λάνης. οὐδαμῶς διαφέρει, ὦ κύριε, ἐγὼ γὰρ αὐτὸς οὐδέποτε περὶ τοῦτο διανοοῦμαι.
τὸ εἰκός = ἐλπιστόν	Ἄλγερον. ὡς τὸ εἰκός, εὖ οἶδα· ἱκανὸν δὴ, ἀπιέναι ἔξεστιν.

Λάνης. χάριν σοι, ὦ κύριε. (ὁ Λάνης ἐξέρχεται.)

ἡ τάξις: οἱ πολῖται οἱ οὐκ εὐγενεῖς εἰσὶν
αὐτοῖς οὖσιν
μέλω ≠ μέλλω

Ἄλγερον. ὁ περὶ τὸ γεγαμηκέναι ὁ Λάνης νομίζει ἀσθενές τι φαίνεται μοι. τῶ ὄντι, εἰ ἡ δημοτικὴ τῶν ἀνθρώπων τάξις ἀγαθὸν παράδειγμα ἡμῖν μὴ παρέχουσιν, νῆ τὸν Δία εἰς τί ἄλλο ὠφέλειαν παρέχουσιν; ἡ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους εὐεργεσία δοκεῖ αὐτοῖς, ὥσπερ τῶν ἀνθρώπων τάξει οὖσιν, οὐδὲν μέλειν.

(ὁ Λάνης εἰσβαίνει.)

Λάνης. ὁ κύριος Οὐώρθιγκ.

(ὁ μὲν Ἰᾶκ εἰσβαίνει, ὁ δὲ Λάνης ἐκβαίνει.)

: διὰ τί εἰς τὴν πόλιν ἤκει;

Ἄλγερον. πῶς ἔχεις, ὦ φίλε Σπουδαῖε; τί χρῆμά σε εἰς τὴν πόλιν κομίζει;

όντιναοῦν = ἄλλον τινά

Ἰᾶκ. ᾶ, ἡ τέρψις, ἡ τέρψις! τί ἄλλο κομίζοι ἂν ὄντιναοῦν ποι; ἐσθίων δὲ τυγχάνεις, ὡς ἀεὶ, ὦ Ἄλγερον!

ἔθος = ὁ ἀεὶ ποιοῦμεν

πέμπτος ≠ πεμπτός (<πέμπω)

Ἄλγερον. (αὐθάδως.) νομίζω ἔθος εἶναι παρὰ τοῖς ἀρίστοις μικρόν τι τῆ πέμπτη ὥρα ἐσθίειν. ποῦ τῆς χώρας ἦσθα ἀπὸ τῆς τελευταίας Πεμπτῆς ἡμέρας μέχρι τοῦ νῦν;

Ἰᾶκ. (ἐπὶ τῆς κλίνης καθίζεται.) ἐν τοῖς ἀγροῖς.

Ἄλγερον. τί δὲ ἐκεῖ ποιεῖς;

χειρίς, -ιδος = ᾧ τὰς χεῖρας διὰ τὸ ῥίγος καλύπτομεν

Ἰᾶκ. (τὰς χειρίδας ἀποδύεται.) ὁπότεν μὲν ἐν τῇ πόλει ἦς, ἡδονὴν ἦδει, ὁπότεν δὲ ἐν τοῖς ἀγροῖς, τοὺς ἄλλους τέρπεις,

κοπώδης, -ες = ὅς θλίβει, ὅς πιέζει ὁ κοπωδέστατόν ἐστιν.

Ἄλγερον. τίνες δέ εἰσιν οὗτοι οὓς τέρπεις;

ἀκερδής = ἀμελής

Ἰᾶκ. (ἀκερδῶς.) γείτονες, γείτονες.

Ἄλγερον. ἄρα καλοῦς γείτονας ἔχεις ἐκεῖ ἐν τῷ Σρόψαιρ ὅπου οἰκεῖς;

φρικώδης, -ες = ὅς οὐκ ἀρέσκει, φοβερός

Ἰᾶκ. παντελῶς δὴ φρικώδεις, οὐδέποτε οὖν αὐτοῖς διαλέγομαι.

σε τέρποντα

Ἄλγερον. ἐνθυμεῖσθαι δύναμαί σε αὐτοὺς μέγα τέρποντα! (κλινάμενος πλακοῦντα λαμβάνει.) πρὸς δὲ τούτοις, ὁ σὸς δῆμος

Σρόψαιρ: μέρος τῆς Ἀγγλίας

Σρόψαιρ ἐστίν, εἰ μὴ σφάλλομαι;

κύαθος = κύλιξ, ἔκπομα
παραφροσύνη ↔ εὐφροσύνη
ὡς πτόμενοι = ἵνα πίνωσιν

Ἰᾶκ. τί λέγεις; Σρόψαιρ; ναί, δήπουθεν. ἰδού, διὰ τί τοσοῦτοι κύαθοι; διὰ τί σικύου πλακοῦντες; τίνος ἔνεκα τοιαύτη παραφροσύνη παρά τινι ἔτι οὕτω νέω ὄντι; τίνες ὡς Ἰνδικὸν ποτήριον πτόμενοι ἀφίξεσθαι μέλλουσιν;

πτόμενοι < πίνω

Ἄλγερον. ᾶ, ἡ τηθῖς Αὐγούστα καὶ ἡ Γουενδολίνη μόναί.

Ἰᾶκ. ὁ τερπνότατόν ἐστιν!

ᾶσμενος ↔ περιοργής, ὀργίλος

Ἄλγερον. ναί, τερπνότατόν ἐστιν, ἀλλὰ εὖ οἶδα ὅτι ἡ τηθῖς Αὐγούστα οὐκ ἄσμενη δέξεται σε ἐνθάδε ὄντα.

Ἰᾶκ. διὰ τί, εἰ ἐρωτᾶν ἔξεστιν;

συνεράω τινί = μάλιστα πειρῶ
τινά πείθειν ἵνα με φιλή

Ἄλγερον. ᾧ τᾶν, ὁ τρόπος ᾧ τῇ Γουενδολίνη συνερᾶς αἰσχρότατος μὲν ἐστιν,

ἐράω τινός = μάλιστα φιλῶ τινά
 διαρρήδην = ἐκ προνοίας

ἄχαρις = ἄνευ χάριτος

τῷ αἰτεῖν

[αἰτησίν] τινα δέχονται
 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ = σχεδὸν ἀεὶ

ἐπιλανθάνομαι ↔ μέμνημαι

ἀπιστέω ↔ πιστεύομαι

οὐχ ἦκιστα = μάλιστα

οὐδέν φέρει: οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστιν

τάττονται = συντίθενται

ἄψης < ἄπτω

σχεδὸν δὲ οὕτω κακὸς ὡς ὁ τρόπος ᾧ ἡ Γουενδολίνη σοι συνερᾷ.

Ἰᾶκ. τῆς μὲν Γουενδολίνης ἐρῶ, διαρρήδην δὲ εἰς τὴν πόλιν ἦλθον ὡς αὐτὴν αἰτήσων τὴν ἐμὴν ἄλοχον γενέσθαι.

Ἄλγερνον. ἐνόμιζόν σε δεῦρο ἐλθεῖν τέρψεως ἔνεκα, τοῦτο δὲ ἔργον ἔγωγε καλῶ.

Ἰᾶκ. ὡς σφόδρα ἄχαρις εἶ!

Ἄλγερνον. ἐν τῷ εἰς γάμον αἰτεῖν οὐδὲν χαρίεν ὀρῶ, τὸ μὲν γὰρ ἐρᾶν χαριέστατόν ἐστιν, ἐν δὲ τῷ εὐθύς αἰτεῖν οὐδὲν χαρίεν κεῖται, τῶν μὲν γὰρ αἰτήσεών τινα ἴσως δέχονται, ὡς δὲ ἐπὶ τὸ πολὺ ἀεὶ δέχονται, τούτου δὲ γενομένου ὁ περιχαρὴς παραγμὸς τέλος ἔχει, διότι ἡ ἀληθῆς οὐσία ἢ τοῦ φιλεῖν τυγχάνει ἀφανῆς οὕσα· ἐάν ποτε γήμω, πειράσομαι τοῦ πράγματος ἐπιλανθάνεσθαι.

Ἰᾶκ. τοῦτο οὐκ ἀπιστῶ, ᾧ φίλε Ἄλγυ. τὸ τῶν διαζεύξεων δικαστήριον οὐχ ἦκιστα τούτοις ἐποίησαν ὧν ἡ μνήμη οὕτως ἰδίως τεταγμένη ἐστίν.

Ἄλγερνον. φεῦ, περὶ τοῦτο ἐπιτηρεῖν οὐδὲν φέρει, αἱ γὰρ διαζεύξεις ἐν τῷ οὐρανῷ τάττονται. (ὁ μὲν Ἰᾶκ τὴν χεῖρα προτείνει πλακοῦντα λαβεῖν πειρώμενος, ὁ δὲ Ἄλγερνον κωλύει.) μὴ ἄψης τῶν σικίου πλακούντων, παρεσκευασμένοι γὰρ ἀκριβῶς τῇ τηθίδι Αὐγουστή κεῖνται. (ἓνα λαβῶν ἐσθίει.)

Ἰᾶκ. ἀλλ' ἐξ οὗ ἐγὼ ἀφικόμην σὺ αὐτοὺς ἐσθίεις!

ἐσθίω τούτου = ἐσθίω μέρος
τούτου

Ἄλγερον. ἄτε αὐτῆς τῆς ἐμῆς τηθίδος οὔσης, τοῦτο οὐ τὸ αὐτό ἐστίν. *(τὴν λεκάνην ἀναλαμβάνει.)* τοῦ δὴ ἄρτου καὶ βουτύρου ἔσθιε. τὸν τε ἄρτον καὶ τὸ βούτυρον τῇ Γουενδολίῃ παρεσκευασάμην, τὸν γὰρ ἄρτον καὶ τὸ βούτυρον μέγα φιλεῖ.

Ἰᾱκ. *(τῇ τραπέζῃ προσχωρήσας τοῦ ἄρτου λαμβάνει.)* καὶ δὴ οὗτος ὁ ἄρτος καὶ τὸ βούτυρον ἄριστά εἰσιν!

φαγεῖσθαι < ἐσθίω
ἐμαυτῷ χρῶμαι = πράττω
(γαμέω: καὶ τῷ μέλλοντι χρόνῳ =
γαμέω)

Ἄλγερον. ὦ τᾶν, οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστίν ἐσθίειν ὡς ἂν εἰ πᾶν φαγεῖσθαι μέλλοις, σεαυτῷ γὰρ χρῆ ὡς ἂν εἰ ἤδη αὐτὴν γεγάμηκεις, ἀλλὰ οὔτε αὐτὴν γεγάμηκας οὔτε γαμεῖς, εὖ οἶδα ὅτι.

Ἰᾱκ. ἀλλὰ διὰ τί τοῦτο λέγεις;

συνερωσιν < συνεράω

εὐπρεπής = ἐπιτίδειος, σύμμετρος

Ἄλγερον. πρῶτον μὲν αἱ κόραι οὐδέποτε τοῖς ἀνδράσι γαμοῦνται οἷσιν ἂν συνερωσιν· αἱ γὰρ γυναῖκες νομίζουσι τοῦτο οὐκ εὐπρεπὲς εἶναι.

Ἰᾱκ. βαβαῖ, ἀλογία ἐστίν ὃ λέγεις!

ἀληθὲς δέ [ἐστίν]

σαφηνίζω = σαφῶς δείκνυμι
διὰ ὅ τι = διὰ τί

Ἄλγερον. ἀλογία μὲν οὐκ ἔστιν, ἀληθὲς δέ, καὶ δὴ καὶ τοῦτο σαφηνίζει διὰ ὅ τι τοσοῦτους ἀγάμους πανταχοῦ ὀρωμεν· ἔπειτα δὲ τὴν ἐξουσίαν οὐ παρέχω.

Ἰᾱκ. τὴν ἐξουσίαν!

ἀποσαφέω = σαφηνίζω
ἐάω σε γαμεῖν αὐτήν

Ἄλγερον. ὦ τᾶν, ἡ Γουενδολίῃ ἡ ἐμὴ πρώτη ἀνεμιά ἐστίν, πρὶν δέ σε ἂν ἐῷ αὐτήν γαμεῖν δεῖ πᾶν τὸ πρᾶγμα τὸ περὶ τῆς Καικιλίας ἀποσαφεῖν. *(τὸν κώδωνα σείει.)*

Ἰᾱκ. τῆς Καικιλίας; τί δείκνυς; τί φράζειν πειρᾶς, ὦ Ἄλγερον, Καικιλίαν λέγων; οὐδεμίαν γινώσκω Καικιλίαν καλουμένην.

(ὁ Λάνης εἰσέρχεται.)

καπνιστός = ὃς εἰς τὸ καπνίζειν
χρήσιμός ἐστιν
πυξίς, -ίδος = μικρὰ θήκη

Ἄλγερον. κόμισόν μοι ἐκείνην τὴν καπνιστὴν πυξίδα ἣν ὁ κύριος Οὐώρθιγκ ἐν τῷ καπνιστῷ οἰκίματι ἐνθάδε τὸ τελευταῖον δειπνήσας κατέλιπεν.

Λάνης. ποιήσω, ὦ κύριε. (ὁ Λάνης ἐξέρχεται.)

μανικός ↔ ἥσυχος

Ἰᾱκ. ἄρα τοῦτο λέγεις, ὅτι τὴν ἐμὴν καπνιστὴν πυξίδα πάντα τοῦτον τὸν χρόνον εἶχες; εἰ γὰρ μοι τοῦτο εἶπες! μανικὰς μὲν γὰρ ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς φύλακας περὶ τοῦτο ἔγραψα, μεγάλην δὲ ἀμοιβὴν παρέξειν ἔμελλον.

ἀμοιβή = χρήματα, μισθός

ἐλαττόνων ... ὄντων = διότι οὐ
πολλὰ χρήματα ἔχω νῦν

Ἄλγερον. εἶθε τὴν ἀμοιβὴν ἔτι καὶ νῦν παρῆχες, ἐλαττόνων γὰρ τοῦ δέοντος χρημάτων τὸ νῦν μοι ὄντων.

οὐδὲν φέρει: ἀνόητόν ἐστιν, οὐκ
ἀναγκαῖόν ἐστιν

Ἰᾱκ. οὐδὲν φέρει μεγάλην ἀμοιβὴν νῦν παρέχειν ὑπὲρ εὐρεθείσης πυξίδος.

(ὁ Λάνης τὴν μὲν πυξίδα ἐπὶ φυάλης ἔχων εἰσέρχεται, τοῦ δὲ Ἄλγερον αὐτὴν εὐθύς λαβόντος ἐξέρχεται.)

: μοχθηρὸν τι ποιεῖς

ἀδιάφορος = ὃς οὐδὲν διαφέρει

Ἄλγερον. τοῦτο μοχθηρὸν παρὰ σοί ἐστιν, ὦ Σπουδαῖε, ὃ λέγειν δεῖ· (τὴν πυξίδα ἀνοίξας ἐξετάζει.) ὅμως δὲ τὸ ὅλον πρᾶγμα ἀδιάφορόν ἐστι

αισθάνομαι τὴν πυξίδα οὕσαν =
αισθάνομαι τῆς πυξίδος οὕσης

διότι ἄρα τὸ ἐντὸς ἐπίγραμμα ἀναγνοῦς αἰσθάνομαι τὴν πυξίδα οὐ
τὴν σὴν οὕσαν.

ἐξουσία ἐστὶ μοι = ἐξεστὶ μοι

Ἰᾱκ. ἐμὴ δῆπου ἐστίν, (αὐτῷ προσχωρεῖ.) ἐμὲ δὲ αὐτὴν ἔχοντα
ἐκατοντάκις εἶδες, καὶ δὴ καὶ ἐξουσία σοι οὐκ ἔστι τὸ ἐντὸς
γεγραμμένον ἀναγιγνώσκειν, ἰδίαν γὰρ καπνιστὴν πυξίδα ἀνα-
γιγνώσκειν καλῶ κάγαθῶ οὐ πρέπει.

πρέπει = ἐπιτήδειόν ἐστιν

Ἄλγερον. ἄλογόν ἐστι σχετλίῳ νόμῳ πείθεσθαι περὶ τὰ ἀνα-
γνωστέα καὶ περὶ τὰ οὐκ ἀναγνωστέα, πλεῖον γὰρ τοῦ τῆς νῦν
ἐπιστήμης ἡμίσεος ἐκ τῶν οὐκ ἀναγνωστέων ἐξαρτᾶται.

τοῦ ἡμίσεος < τὸ ἡμισυ

διαπεραίνω = ἀκριβῶς διαλέγομαι
περὶ
τί = τι
ὁ δεῖνα = ὅστισοῦν ἂν ἦ
ἀπολαβεῖν = αὐθις κέκτησθαι

Ἰᾱκ. τοῦτο ἤδη οἶδα, ἀλλὰ οὐ μέλλω τὴν νῦν ἐπιστήμην δια-
περανεῖν οὐδὲ τοιοῦτό τί ἐστι περὶ ὃ ἰδίως ὁ δεῖνα διαλέγοιτο ἂν,
βούλομαι δὲ μόνον τὴν ἐμὴν πυξίδα ἀπολαβεῖν.

Ἄλγερον. ναί, ἀλλὰ αὕτη ἡ καπνιστὴ πυξίς οὐχ ἡ σὴ πυξίς
ἐστίν, δῶρον γὰρ ἐστίν ἀπὸ τινος Καικιλίας καλουμένης, σὺ δὲ
εἶπες ὅτι οὐδεμίαν γινώσκεις τούτῳ τῷ ὀνόματι καλουμένην.

εἰδέναι < οἶδα

Ἰᾱκ. τί οὖν; εἰ τοῦτο εἰδέναι βούλει, ἡ Καικιλία τυγχάνει ἡ ἐμὴ
τηθὶς οὕσα.

Ἄλγερον. ἡ σὴ τηθὶς;

Τ.Ο.· τόπος τις ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ
χαρίεις = ἠδύς, τερπνός

Ἰᾱκ. ναί, καὶ δὴ καὶ χαρίεσσα γραῦς ἐστίν ἢ ἐν τῷ Τούνβριζ
Ουῆλς οἰκεῖ. νῦν δὲ ἀπόδος τοῦτό μοι, ᾧ Ἄλγερον.

Ἄλγερον. (ἐπὶ τῆς κλίνης ὀπίσω κλίνει.) ἀλλὰ διὰ τί

ἐαυτὴν καλεῖ "τυτθὸν Καικιλίαν" εἰ τυγχάνει ἢ σὴ τηθῆς οὔσα καὶ ἐν τῷ Τούνβριζ Ουῆλς οἰκεῖ; (*ἀναγιγνώσκει.*) "ἀπὸ τῆς τυτθοῦ Καικιλίας ἅμα πάση τῇ προσφιλίᾳ."

τί ... κεῖται; = διὰ τί θαυμάζεις;

ἀμέλει (≠ ἀμελεῖ) = δῆλόν ἐστιν ὅτι

ἐμὴν χάριν = νῆ τὸν Δία

προσφιλῆς = φίλτατος
οὐδεὶς φθόνος = δυνατόν ἐστιν
ὀπόση ... μέγεθος = εἴτε μεγάλη
εἴτε μικρά ἐστιν

συνήμι = κατανοέω, συννοέω

προσάγω σε = λέγω ὅστις εἶ

ἀποκρίνει = ὁμολογεῖς τοῦτο τὸ
σὸν ὄνομα εἶναι
οὐδένα ἄλλον φαινόμενον

Ἴακ. (*πρὸς τὴν κλίνην προσβάς ἐπ' αὐτὴν προσκυνεῖ.*) ὦ τᾶν, τί ἐν τούτῳ κεῖται; αἱ μὲν τῶν τηθίδων ὑψηλαί εἰσιν, αἱ δὲ οὐκ εἰσίν, ἀμέλει δὲ τοῦτο τὸ πρᾶγμα τοιοῦτό ἐστιν οἷον ἂν ἐκάστη τηθῆς δικάζειν δύνηται. οἷεσθαι ἔοικας ἐκάστην τηθίδα δεῖν ἴσην τῇ σῆ τηθίδι εἶναι, ὃ ἀνόητόν ἐστιν· ἐμὴν χάριν, ἀπόδος μοι τὴν ἐμὴν καπνιστὴν πυξίδα! (*τῷ Ἄλγερνον περὶ τοῦ οἰκήματος ἔπεται.*)

Ἄλγερνον. εὔ λέγεις, ἀλλὰ διὰ τί ἢ σὴ τηθῆς καλεῖ σε τὸν ἐαυτῆς θεῖον; "ἀπὸ τῆς τυτθοῦ Καικιλίας ἅμα πάση τῇ προσφιλίᾳ πρὸς τὸν προσφιλή θεῖον Ἴακ." οὐδεὶς φθόνος τηθίδα τινὰ μικρὰν τηθίδα εἶναι, τοῦτο ὁμολογῶ, ἀλλὰ διὰ τί τηθῆς τις, ὀπόση ἂν ἦ τὸ μέγεθος, καλοῖη ἂν θεῖον τὸν ἐαυτῆς ἀδελφιδοῦν, τοῦτο οὐ συνήμι. καὶ δὴ καὶ τὸ σὸν ὄνομα Ἴακ μὲν οὐκ ἔστιν, Σπουδαῖος δέ.

Ἴακ. Σπουδαῖος μὲν οὐδαμῶς ἐστιν, Ἴακ δέ.

Ἄλγερνον. σύ μοι ἀεὶ εἶπες τὸ σὸν ὄνομα Σπουδαῖον εἶναι. ἔγωγε μὲν πρὸς πάντας σε ὡς Σπουδαῖον προσήγαγον, ὀπόταν δέ σε Σπουδαῖον ὀνομαστὶ καλῶσι σὺ ἀποκρίνει· δοκεῖς δὲ ὡς ἂν εἰ τὸ σὸν ὄνομα Σπουδαῖος εἶη καὶ οὐδένα ἄλλον οὐδέποτε εἶδον παρ' ὄλον τὸν βίον οὕτω σπουδαῖον εἶναι φαινόμενον οἷος σὺ φαίνει. γελοιώτατον οὖν τὸ λέγειν ὅτι τὸ σὸν ὄνομα Σπουδαῖος οὐκ ἔστιν,

χάρτης, -ου = ὁ τοῖς ἄλλοις δίδως,
γεγραμμένον δέ ἐστιν ὅστις εἶ

Ἄλβανία: δῆμος τοῦ Λονδίνου

ἀρνέομαι τοῦτο = λέγω ὅτι τοῦτο
ψευδές ἐστιν

ἐξηγεῖται = διηγεῖται

: οὐδὲν κρύπτων

ἄμουσος = ἄχαρις

(*χαρακτήρ* οὐ μόνον *εἰκῶνα* σημαί-
νει ἀλλὰ καὶ ὁ οἱ ὀδοντόλογοι
ποιοῦσιν, ὁ συγγραφεὺς τῆ διπλῆ
δυνάμει χρῆται)
ἀτεχνῶς = ἀκριβῶς

ἀφανής = κρυπτός, κρυφᾶτος
βουνβουριστής, -οῦ = λόγος ὃν ὁ
Ὅσκαρ Οὐάιλδ ἐπλασεν

δύναται = σημαίνει

ὅ τι = τί

ἐπὶ γὰρ τοῖς χάρταις σου κεῖται· ἰδοῦ, ταύτην παρέχω. (*χάρτην ἀπὸ
θήκης τινὸς λαμβάνει.*) "Κύριος Σπουδαῖος Οὐώρθιγκ, Β δ', ἡ
Ἄλβανία." σώσω τοῦτο τὸ τεκμήριον ὅτι τὸ σὸν ὄνομα Σπουδαῖος
ἐστιν, ἐάν ποτε πειράσης τοῦτο εἴτε μοι εἴτε τῆ Γουενδολίνῃ εἴτε
ἄλλω τινὶ ἀρνεῖσθαι. (*τὸν χάρτην εἰς τὸ σακκίον εἰστίθῃσιν.*)

Ἰᾱκ. εἶεν, τὸ ἐμὸν ὄνομα Σπουδαῖος μὲν ἐστιν ἐν τῇ πόλει, Ἰᾱκ δὲ
ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἡ δὲ καπνιστὴ πυξίς μοι ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐδόθη.

Ἄλγερον. ναί, ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἐξηγεῖται διὰ ὅ τι ἡ σὴ μικρὰ
τηθῆς Καικιλία, ἡ ἐν τῷ Τούνβριζ Οὐῆλς οἰκεῖ, καλεῖ σε προσφιλεῖ
θεῖον. ἄγε δη, ὦ φίλε, εἰπέ μοι πάντα οὐδὲν ἀπολείπων.

Ἰᾱκ. ὦ φίλε Ἄλγερον, οὕτω λέγεις ὥσπερ ἂν εἰ ὀδοντόλογος
εἴης, ἄμουσον δὲ ἐστιν ὡς ὀδοντόλογον λέγειν ὅπῃ ὀδοντόλογος
μὴ ἦς, ψευδῆ γὰρ χαρακτῆρα ποιεῖ.

Ἄλγερον. ἀλλὰ τοῦτό ἐστιν ὁ ἀτεχνῶς οἱ ὀδοντόλογοι ἀεὶ
ποιοῦσιν. διάμενε νῦν καὶ εἰπέ μοι τὸ ὅλον πρᾶγμα. τόδε δὲ
λέγοιμι ἂν, ὅτι ἀεὶ ὑπώπτεισά σε ἀσφαλεῖ τε καὶ ἀφανῆ βουν-
βουριστὴν εἶναι.

Ἰᾱκ. βουνβουριστὴν λέγεις; τί δη οὗτος ὁ λόγος βουνβουριστῆς
δύναται;

Ἄλγερον. τόδε σοι ἐξηγήσομαι, ὅ τι οὗτος ὁ κάλλιστος λόγος
δύναται, μόνον ἐάν πως σύ μοι εἴπῃς

διὰ ὅ τι σὺ ἐν μὲν τῇ πόλει Σπουδαῖος καλεῖ, ἐν δὲ τοῖς ἀγροῖς Ἴακ.

Ἴακ. φέρε δὴ, δός μοι πρῶτον τὴν πυξίδα.

Ἄλγερον. τὸ ἔχεις· (τὴν πυξίδα παρέχει.) νῦν δὲ τὴν ἐξήγησιν λέγε· εἶθε ταύτην ἀπίθανον ποιίης. (ἐπὶ τοῦ θρόνου καθίζεται.)

ἀπίθανος, -ος, -ον = ἄπιστος

Ἴακ. ὦ τᾶν, ἡ ἐμὴ ἐξήγησις οὐδαμῶς μὲν ἀπίθανός ἐστιν, τῷ δὲ ὄντι συνήθης· ὁ γεραῖος Θωμᾶς Κάρδευ, ἐμὲ παῖδα ἔτι ὄντα εἰσποιησάμενος, φύλακά με κατὰ τὴν διαθήκην κατέστησε τῆς ἑαυτοῦ θυγατρίδος Καικιλίας· ἡ δὲ Καικιλία Κάρδευ, παρ' ἐμοὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς οἰκοῦσα, θεῖόν με καλεῖ διὰ αἰδοῦς εὐνοίαν τινα ἦν εἰκότως σὺ οὐ δύναιο ἄν συνιέναι· ἐκεῖ δὴ, ὡς λέγω, οἰκεῖ, ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Πρίσμ τρεφομένη, θαυμαστῆς παιδαγωγῶ.

εἰσποιέομαι σε = ὡς υἱόν σε δέχομαι

διὰ εὐνοίαν τινά

τρεφομένη = διδασκομένη

λέγοις ἄν = εἶπέ μοι

Ἄλγερον. ἄρα ποῦ ἐστὶ τοῦτο τὸ ἐν τοῖς ἀγροῖς χωρίον; λέγοις ἄν.

οὐ συμφέρει σοι τοῦτο = οὐ δεῖ σε εἰδέναι τοῦτο
νῦν καλέω, αὐριον καλέω

Ἴακ. τοῦτό σοι οὐ συμφέρει, ὦ τᾶν, οὐδέ σε παρακαλῶ· μόνον σοι λέγω ὅτι τὸ χωρίον ἐν τῷ Σρόψαιρ οὐ κεῖται.

ἅπαξ, δῖς, τρίς, ...

Ἄλγερον. ὁ ἤδη ὑπώπτειον, ὦ τᾶν· ἐγὼ γὰρ δῖς κατὰ πάντα τὸν Σρόψαιρ ἐβουνοῦρισα· νῦν δὲ, διατελοῖς ἄν· διὰ τί ἐν μὲν τῇ πόλει Σπουδαῖος εἶ, ἐν δὲ τοῖς ἀγροῖς Ἴακ;

διατελέω ↔ παύομαι

Ἴακ. ὦ φίλε Ἄλγερον, οὐκ οἶδα εἰ τὴν ἀληθῆ αἰτίαν συνιέναι δυνήσει, οὐ γὰρ ἱκανῶς σεμνὸς εἶ. ὅποταν μὲν φύλαξ καταστῆς, δεῖ σε ὑψηλοτάτη ἠθικῆ πράξει περὶ πάντων χρῆσθαι,

καθίσταμαι = γίγνομαι

προσπεποίημαι < προσποιέομαι

δυστύχημα = δυστυχία, άτυχία
εισπίπτει = καθίσταται

όκληρός = δυσχερής, βαρύς
θάτερος: καθαρός ή άπλους

τούτο άρμόζει μοι: δεινός είμι
τούτο ποιών
τούς μή μαθοῦσιν

ών οίδα = οὐς οίδα

πέπλακας < πλάττω

οὐδέποτε - ένίοτε - πολλάκις -
πλειστάκις
αίώνιος = ός είσαι μένει

τούτο γάρ ποιείν άναγκαϊόν έστιν· έπει δέ, ό πάντες ίσασιν, ή ύψηλοτάτη ήθική πράξις ου πολλάκις είτε πρός την ύγίειαν είτε πρός την τέρψιν άγει, ίνα πρός την πόλιν έλθειν δύνωμαι άει προσπεποίημαι νεώτερον άδελφόν έχειν, Σπουδαϊον καλούμενον, ός έν τη Άλβανία οικεί και εις δεινότατα δυστυχήματα εισπίπτει. αύτη δή, ώ φίλε Άλγερνον, ή καθαρά τε και άπλη άλήθειά έστιν.

Άλγερνον. ή άλήθεια σπανίως μέν καθαρά, ουδέποτε δέ άπλη έστιν. ό μέν νυν βίος όκληρός είη άν ει θάτερος τυγχάνοι ών, αι δέ νυν βίβλοι παντελώς άδύνατοι!

Ίάκ. τούτο κακόν τι ουκ άν είη.

Άλγερνον. ή βίβλων έξέτασίς σοι ουχ άρμόζει, ώ τάν. μή οῦν τούτο πειράσης, λείποις δέ τούς έν τῷ πανεπιστημίῳ μή μαθοῦσιν, περι γάρ τούτου έν ταίς έφημερίσιν άριστα γράφουσιν, σύ δέ άληθής βουνβουριστής εί. ότε είπόν σε βουνβουριστήν είναι όρθώτατα είπον, τών δέ βελτίστων βουνβουριστών εί ών οίδα.

Ίάκ. αλλά τί δη οὔτος ό λογος σημαίνει;

Άλγερνον. σύ μέν χρησιμώτατον νεώτερον άδελφόν πέπλακας Σπουδαϊον καλούμενον ίνα εις την πόλιν έλθειν δύνη ως πλειστάκις άν βούλη, έγώ δέ πολλοῦ άξιον αίώνιον άσθενή πέπλακα Βουνβούριον καλούμενον, ίνα πρός τούς άγρους ίέναι δύνωμαι όπόταν βούλωμαι.

παντάπασι = παντελῶς

ἀμήχανος = ὃν οὐδεὶς θεραπεύειν
δύναται

πραγματεύω σοι = ἀκολουθῶ σοι,
συνεργάζομαι σοι, σύνειμί σοι

κλήσις, -εως = ἐπιστολή ἢ φίλους
καλοῦμεν ἵνα ἡμῖν συνδειπνώσιν
ἀμηλές εἶμι = οὐκ ἐπιμελέομαι

ἥκιστα ↔ μάλιστα

[με] καθίζουσιν

ἥτινι = τίνι γυναικί

τοιούτο ... αὐξάνεται: καθ' ἡμέραν
πλείονες τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν
τὸ πλῆθος γεγένηται ἐπονείδιστον

ἐπονείδιστος = ὃν πάντες λέγουσι
κακὸν εἶναι
φανός = καθαρός, λαμπρός

ὁ δὲ Βουνβούριος παντάπασι πολλοῦ ἄξιός ἐστιν, παραδείγματος
ἔνεκα εἰ ἢ ἀμήχανος τοῦ Βουνβουρίου ὑγίεια μὴ οὕτω κακὴ εἶη
οὐχ οἷός τ' εἶην ἂν σοι ἐν τῷ Οὐίλλι ἐστιατωρίῳ τήμερον
συνδειπνεῖν, τῇ γὰρ τηθίδι Αὐγούστη ἤδη πλεῖον μιᾶς ἐβδομάδος
πεπραγμάτευμαι.

Ἰᾱκ. οὐκ ἤτησά σε οὐδαμοῦ τήμερόν μοι συνδειπνεῖν.

Ἄλγερνον. εὖ οἶδα. ἀνοήτως ἀμελῆς εἶ περὶ τοῦ κλήσεις ἐκ-
πέμψαι, ὃ ἡλίθιον παρὰ σοί ἐστιν. οὐδὲν τοὺς ἄλλους τοσοῦτο ἀνιᾶ
ὅσον κλήσιν μὴ δέχεσθαι.

Ἰᾱκ. βέλτιον εἶη ἂν εἰ τῇ τηθίδι Αὐγούστη συνδειπνοίης.

Ἄλγερνον. ἥκιστα βούλομαι τοιοῦτο ποιεῖν. πρῶτον μὲν, ἤδη τῇ
Δευτέρᾳ ἐκεῖ συνεδείπησα, ἅπαξ δὲ καθ' ἐβδομάδα τοῖς συγ-
γενέσι συνδειπνεῖν ἱκανόν ἐστιν· ἔπειτα δέ, ὅποταν ἐκεῖ συν-
δειπνῶ ἀεὶ ὡς συγγενῆ τινά με δεχόμενοι καθίζουσιν ἢ παρὰ
οὐδεμίᾳ γυναικί ἢ παρὰ δυοῖν· τρίτον δέ, εὖ οἶδα παρὰ ἥτινι
τήμερον καθίσει με· θήσει με παρὰ τῇ Μαρίᾳ Φάρκουαρ, ἢ ἀεὶ τῷ
ἑαυτῆς ἀνδρὶ διὰ τῆς τραπέζης συνερᾶ, ὃ ἥκιστα τερπνόν ἐστιν, τῷ
ὄντι οὐκ εὐκοσμὸν ἐστιν... τοιοῦτο ἀμάρτημα μάλιστα νῦν παρὰ
πᾶσιν αὐξάνεται, τὸ δὲ πλῆθος τὸ τῶν γυναικῶν αἰ τοῖς ἑαυτῶν
ἀνδράσι συνερῶσιν ἄγαν ἐπονείδιστον γεγένηται· αἰσχροτάτον δὴ
φαίνεται, τὸ γὰρ αὐτὸ ἐστὶ καὶ τὰ φανὰ ἱμάτια ἐν τῷ ἐμφανεῖ
λουεῖν. καὶ δὴ καὶ νῦν ἄτε εἰδώς σε βέβαιον βουνβουριστὴν ὄντα

βούλομαι μὲν σοι περὶ τὸ βουνβουρίζειν διαλέγεσθαι, βούλομαι δὲ σοι τοὺς νόμους εἰπεῖν.

με δέχεται: βούλεται μοι γαμῆσθαι

Ἰᾶκ. οὐδαμῶς βουνβουριστής εἰμι. ἐὰν μὲν ἡ Γουενδολίνη με δέχηται, τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀποκτενῶ· τῷ δὲ ὄντι αὐτὸν γοῦν ἀποκτενῶ, ἡ γὰρ Καικιλία ἄγαν αὐτοῦ φροντίζει, τοῦτο δὲ κοπιώδες ἐστίν· τοῦ οὖν Σπουδαίου ἀπαλλάξεσθαι μέλλω, παραινῶ δὲ σοι περὶ τὸν σὸν φίλον τὸν ἐκεῖνο τὸ ἄλογον ὄνομα ἔχοντα ταῦτόν ποιεῖν.

ἀπαλλάτομαί τινος = ἐκ τοῦ ἐμοῦ βίου τινὰ ἐκβάλλω

ταῦτόν = τὸ αὐτό

Ἄλγερνον. οὐδὲν πράξει ὅπως τοῦ Βουνβουρίου ἀπαλλάξωμαι, ἐὰν δὲ ποτε γαμῆς, ὃ ἀσαφέστατον εἶναι δοκεῖ, ἀρέσει σοι τὸν Βουνβούριον γινώσκεις. ὅστις ἂν γαμῆ τὸν Βουνβούριον μὴ γινώσκων ὀχληρὸν βίον ἔχει.

ὃ ... δοκεῖ: ὃ οὐ γενήσεται ἀρέσει < ἀρέσκω

τερπνός ↔ δυσχερής, ἀχαρριστος

Ἰᾶκ. τοῦτο ἄλογόν ἐστιν. ἐὰν ποτε τερπνὴν κόρην οἴαν τὴν Γουενδολίνην γαμῶ, ταύτην δὲ μόνην κόρην εἶδον παρ' ὅλον τὸν βίον ἦν ἐγὼ γαμοίην ἂν, οὐ δήπουθεν βουλήσομαι τὸν Βουνβούριον γινώσκεις.

τὸν Βουνβούριον γινώσκεις: προσποιεῖν ἀδελφόν τινα ἔχειν

ἔοικας < εἶκω, φαίνομαι

Ἄλγερνον. τότε δὲ ἡ σὴ ἄκοιτις βουλήσεται. ἔοικας μὴ εἰδέναι ὅτι ἐν τῷ γάμῳ τρεῖς μὲν συνουσία εἰσὶν, δύο δὲ οὐδέν.

ὑπόθεσις = ὑπόληψις, δόκησις, δόξασμα

Ἰᾶκ. (σεμνῶς.) τοῦτο, ᾧ φίλε νεανία, ὑπόθεσις ἐστὶν ἦν τὸ διεφθαρμένον Γαλλικὸν δράμα τὰ τελευταῖα πενήτηντα ἔτη προτέθηκεν.

ἤλεξεν < ἐλέγχω	Ἔλγερνον. ναί, ἡ ὑπόθεσις ἦν ὁ μακάριος Ἀγγλικὸς οἶκος τοῦ ἡμίσεος χρόνου ἤλεξεν.
πεῖρα (< πειράω) ≠ πεῖρα (< πεῖρα, -ας)	Ἰᾶκ. μὰ τὸν Δία, μὴ πεῖρα κυνικὸς εἶναι, παντελῶς γὰρ ῥάδιόν ἐστι κυνικὸν εἶναι.
ἐπιπέφασται < ἐπιφαίνομαι	Ἔλγερνον. ὦ τᾶν, οὐ ῥάδιόν ἐστι νῦν ὄντιναοῦν εἶναι, θηριώδης γὰρ ἀγὼν πανταχοῦ ἐπιπέφασται. (ἠλεκτρικὴ κώδων ἀκούεται.) ᾧ, ἢ τηθὶς Αὐγούστα πάρεστιν, μόνον γὰρ οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ δανεισταὶ τοιοῦτῳ βαγνεριάνῳ τρόπῳ τὴν θύραν ἀνοίξασθαι ἀπαιτοῦσιν. τότε δὴ, ἐὰν τὴν τηθίδα δέκα λεπτὰ ἀπεῖναι ποιῶ ἵνα σὺ τὰ γαμικὰ τῆ Γουενδολίνῃ προθῆς, δυνήσομαί σοι τήμερον ἐν τῷ Οὐίλλι συνδειπνεῖν;
τὰ γαμικὰ τινι προτίθημι = αἰτῶ τινά μοι γαμεῖσθαι	Ἰᾶκ. οὐδὲν κωλύει, ἐὰν βούλῃ.
σπουδάζω = τάληθῃ λέγω, χρηστός εἰμι	Ἔλγερνον. ναί, ἀλλὰ περὶ τούτου σπουδάζειν δεῖ, διότι μισῶ τοὺς περὶ τῶν δειπνῶν οὐ σπουδάζοντας, τοῦτο γὰρ παρ' αὐτοῖς ἄβουλόν ἐστιν.
ἄβουλος = ἡλίθιος, ἄνους	(ὁ Λάνης εἰσέρχεται.)
συντευξόμενος < συντυγχάνω	Λάνης. ἡ κυρία Βράκνελ καὶ ἡ δεσποινίδα Φεῖρφαξ.
εὐσχημονέω = οὐδὲν κακὸν ποιῶ	(ὁ μὲν Ἔλγερνον προχωρεῖ ὡς αὐταῖς συντευξόμενος, ἢ δὲ κυρία Βράκνελ καὶ ἡ Γουενδολίνῃ εἰσέρχονται.)
	Κυρία Βράκνελ. καλῆ ἑσπέρα ἦδοιο, ὦ Ἔλγερνον, ἐλπίζω σε εὐσχημονεῖν.

Ἔαλγερνον. εὔ ἔχω, ὦ τηθὶ Αὐγούστα.

προνεύω = τὴν κεφαλὴν κατακλίνω

φαιδρόομαι = λάμπω

Κυρία Βράκνελ. οὐ τὸ αὐτὸ ἐστίν, τῷ δὲ ὄντι αἱ δύο καταστάσεις σπανίως ἅμα ὑπάρχουσιν. (τὸν Ἰᾶκ ἰδοῦσα ἀπροθύμως προνεύει.)

Ἔαλγερνον. (τῇ Γουενδολίνῃ διαλέγεται.) ὦ ἐμὸν φῶς, φαιδρουμένην σε ὀρῶ!

Γουενδολίνη. ἀεὶ φαιδρουμένη φαίνομαι· μῶν καὶ σοὶ δοκεῖ, ὦ κύριε Οὐώρθιγκ;

ἄμεμπτος, -ος, -ον = ὄν οὐδεὶς μέμφεσθαι δύναται

Ἰᾶκ. ἄμεμπτος εἶ, ὦ δεσποινίδα Φεῖρφαξ.

ἀπεργάζομαι = βελτίων γίγνομαι

Γουενδολίνη. ἐλπίζω ἐμὲ μὴ ἄμεμπτον εἶναι, τοῦτο μὲν γὰρ ἀπεργάζεσθαι κωλύοι ἄν, μέλλω δὲ πανταχόσε ἀπεργάσεσθαι. (ἢ τε Γουενδολίνη καὶ ὁ Ἰᾶκ ἅμα ἐν τῇ γωνίᾳ καθίζονται.)

παρέρχομαι παρά σε = ἔρχομαι πρὸς τὴν σὴν οἰκίαν (ἐγὼ) ἐληλύθειν < ἔρχομαι

φαίνεται εἶναι ≠ φαίνεται οὔσα

Κυρία Βράκνελ. συγγνώμην ἔχε ἡμῖν, ὦ Ἔαλγερνον, ὅψὲ ἀφικόμεναις, ἀλλὰ ἔδει με παρὰ τὴν φίλην κυρίαν Ἄρβουρυ παρελθεῖν, ἐξ οὗ γὰρ ὁ δυστυχῆς ἀνὴρ αὐτῆς ἀπέθανεν οὔπω παρ' αὐτὴν ἐληλύθειν· οὐδέποτε δὲ γυναῖκά τινα εἶδον οὔτω τεταραγμένην, φαίνεται γὰρ εἴκοσιν ἔτη νεωτέρα εἶναι. νῦν δὲ κύλικα μὲν Ἰνδικοῦ ποτηρίου πίομαι, φαγοῦμαι δὲ τῶν σικύου πλακούντων ὧν μοι ὑπέσχου.

πλακούτων ὧν: πλακούντων οὐς φαγοῦμαι < ἐσθίω ὑπέσχου < ὑπισχνέομαι

Ἔαλγερνον. ναί, ὦ τηθὶ Αὐγούστα. (πρὸς τὴν τράπεζαν προσέρχεται.)

Κυρία Βράκνελ. δεῦρο ἐλθοῦσα καθίζοιο ἄν, ὦ Γουενδολίνη.

εὐπαθέω = εὖ ἔχω
ὅπου = οὗ

μεγάλη ὄρρωδία = ταραχθεῖς

ἐξόχως = διαφερόντως
ἐπιστέλλω = ἐπιτάττω

ἅπαξ, δῖς, τρίς, τετράκις ...

: οὐδὲ εἰ χρήματα αὐτίκα παρῆχες

με ταραττει = με ἐνοχλεῖ, ταρα-
χὴν μοι φέρει

βραχὺ διαφέρει: οὐδενὸς ποιοῦμαι
φαίνεται βιοῦσα ≠ φαίνεται βιοῦν

ἡσθόμην < αἰσθάνομαι

κομιδῆ = παντελῶς, εὖ οἶδα ὅτι

κομιδῆ = ἐμφανῶς
διὰ ὃ τι λέγειν = τὴν αἰτίαν λέγειν

Γουενδολίνη. χάριν δίδωμι, ὦ μάμμα, ἀλλὰ ἐνθάδε εὐπαθῶ ὅπου εἰμί.

Ἄλγερνον. (τὴν λεκάνην ἤδη κενὴν οὕσαν μεγάλη ὄρρωδία ἀναλαμβάνει.) νῆ τὸν Δία, ὦ Λάνη! διὰ τί σικύου πλακοῦντας οὐκ ἔχομεν; ἐξόχως δὴ ἐπέστειλα!

Λάνης. (σεμνῶς.) σικύους ἐν τῇ ἀγορᾷ οὐκ εἶχον τήμερον, ὦ δέσποτα. δῖς ἐκεῖσε προσῆλθον.

Ἄλγερνον. οὐδένα σίκυον!

Λάνης. οὐδένα, ὦ δέσποτα, οὐδὲ τῶ χρήματα αὐτίκα παρέχοντι.

Ἄλγερνον. ἔξεστί σοι ἀπελθεῖν, ὦ Λάνη, χάριν δίδωμι.

Λάνης. χάριν δίδωμι, ὦ δέσποτα. (ἐξέρχεται.)

Ἄλγερνον. μάλιστά με ταραττει, ὦ τηθὶ Αὐγούστα, ὅτι οὐδένα σίκυον ἔχω καίπερ χρήματα αὐτίκα παρέχων.

Κυρία Βράκνελ. βραχὺ διαφέρει, ὦ Ἄλγερνον, μικρὸν γὰρ δεῖπνον παρὰ τῇ κυρίᾳ Ἄρβουρυ ἔφαγον, ἢ νῦν φαίνεται μόνον τέρψεως ἔνεκα βιοῦσα.

Ἄλγερνον. ἡσθόμην τῆς τριχὸς αὐτῆς διὰ τὴν λύπην ξανθῆς γενομένης.

Κυρία Βράκνελ. τὸ μὲν χρῶμα κομιδῆ γε μετεβλήθη, διὰ δὲ ὃ τι λέγειν οὐ δύναμαι.

θήσω = πράξω ὅπως καθίζη	<p>(ὁ Ἴαλγερνον διαβάς τὸ Ἰνδικὸν ποτήριον παρέχει.) χάριν δίδωμι· μεγάλην δὲ ἡδονὴν σοι παρεσκεύασα εἰς τήμερον τῆς νυκτός, ὧ Ἴαλγερνον· θήσω σε παρὰ τῆ Μαρία Φάρκουα, τοιαύτη καλῆ γυναίκε, τοσοῦτον γὰρ τοῦ ἑαυτῆς ἀνδρὸς ἐπιμελεῖται ὥστε ἡδύ ἐστιν αὐτοὺς θεᾶσθαι.</p>
δυνηθῶ < δύναμαι	<p>Ἴαλγερνον. φοβοῦμαι, ὧ τηθὶ Αὐγούστα, μὴ οὐ δυνηθῶ σοι συνδειπνεῖν καὶ εἰ ἡδιστον εἶη.</p>
σκυθροπάζω = ὀργιζόμενος φαίνομαι	<p>Κυρία Βράκνελ. (σκυθροπάζουσα.) ἐλπίζω τοῦτο μὴ γενήσεσθαι, ὧ Ἴαλγερνον, τὴν μὲν γὰρ τῆς τραπέζης σύνταξιν ταράττοι ἄν, τὸν δὲ σὸν θεῖον δέοι ἂν ἐπάνω δειπνεῖν· εὐτυχῶς μέντοι εἶωθε τοιοῦτο ποιεῖν.</p>
εἶωθα ποιεῖν = πολλάκις ποιῶ θεῖος = ἀδελφὸς πατρός ἐπάνω ↔ κάτω	<p>Ἴαλγερνον. τοῦτό με μάλιστα ταράττει τε καὶ ἀντικρούει, ὃ ῥάδιόν ἐστι συνιέναι, ἀλλὰ τηλέγραμμα ἐδεξάμην ἐν ᾧ λέγεται μοι ὅτι ὁ ἐμὸς φίλος Βουνβούριος αὐθις μάλιστα νοσεῖ, (ὅ τε Ἴαλγερνον καὶ ὁ Ἴακ πρὸς ἀλλήλους βλέπουσιν.) ἡγοῦνται δέ με δεῖν παρ' αὐτῷ παρεῖναι.</p>
συνιέναι < συνίημι	<p>Κυρία Βράκνελ. ἀληθῶς θαυμαστόν ἐστιν, οὗτος γὰρ ὁ κύριος Βουνβούριος δοκεῖ κακὴν ὑγίειαν πάσχειν.</p>
δύσχιμος = σμερδνός	<p>Ἴαλγερνον. ναί, ὁ δυστυχῆς Βουνβούριος δύσχιμος ἀσθενής ἐστιν.</p>
ρήτέον < λέγω	<p>Κυρία Βράκνελ. εἶεν, ὧ Ἴαλγερνον· ρητέον ἐστὶ μοι</p>

δει ἐκεῖνον ... συμβουλευέσθαι

τὸ στραγγεύεσθαι
στραγγεύομαι = ἄνω καὶ κάτω
ἄνευ τέλους βαίνω
νοσώδης, -ες ↔ ὑγίης
ὅστις [νόσος]

τὸ χρέος

εἰ αἰτήσεως
ἀπ' ἐμοῦ αὐτῆς
σοι προστάζοντι

σὺ προστάττεις μοι

εἰρήκασιν < λέγω

ἔμφρων = ὅς ἀκούειν τε καὶ δια-
λέγεσθαι δύναται

ὁ ἔγραψα πρ. = τὸ πρ. ὁ ἔγραψα

ἐξετάζω = διαθεάομαι

ὅτι ἐκεῖνον τὸν κύριον Βουνβούριον τὸ τελευταῖον ἑαυτῷ συμβου-
λεύεσθαι δεῖ πότερον ζῆν βούλεται ἢ ἀποθανεῖν, τοῦτο γὰρ τὸ περὶ
τοῦ πράγματος στραγγεύεσθαι ἀνόητόν ἐστιν, οὐδὲ τὴν νῦν πρὸς
τοὺς ἀσθενεῖς συμπάθειαν ἐνδέχομαι, νοσώδεις δὲ τοῦτο εἶναι
νομίζω· νόσον μὲν τινὰ τοῖς ἄλλοις ἐποτρύνειν οὐδαμῶς δεῖ, ὅστις
ἂν ἦ, ἡ δὲ ὑγίεια τὸ πρῶτον τοῦ βίου χρέος ἐστίν· τοῦτο δὲ ἐστὶν ὁ
συνεχῶς τῷ σῶ θείῳ λέγω, ἀλλὰ οὐδέποτε αἰσθάνεσθαι δοκεῖ διότι
ἡ νόσος αὐτοῦ οὐκ ἐπὶ τὸ βέλτιον χωρεῖ. μάλιστα οὖν ἡδοίμην ἂν
εἰ τὸν κύριον Βουνβούριον ἀπ' ἐμοῦ αὐτῆς αἰτήσεως τῷ Σαββάτῳ
μὴ αὐθις εἰς νόσον καθίστασθαι, πιστεύω γὰρ σοι ὡς τὴν μουσικὴν
μοι προστάζοντι, ἡ γὰρ τελευταῖα ἐμοὶ παρεσκευασμένη συλλογὴ
γενησομένη ἐστίν, βούλομαι δὲ ὅ τι ἂν τὸν διάλογον ἐποτρύνῃ,
ἄλλοτε τε καὶ ἐν τῷ τῆς ὥρας τέλει, ὅποτε πάντες ἤδη πάντα
εἰρήκασιν ὅποσα ῥητέα ἦν, ὁ πλειστάκις οὐ πολλὰ ἦν.

Ἄλγερνον. αὐτῷ μὲν διαλεχθήσομαι, ᾧ τηθὶ Αὐγούστα, εἰ ἔτι
ἔμφρων ἐστίν, ὑπισχνεῖσθαι δὲ δύναμαι αὐτὸν τῷ Σαββάτῳ
ὑγιανεῖν· τὸ δὲ τῆς μουσικῆς πρᾶγμα δήπου χαλεπώτατόν ἐστιν,
τερπνῆς μὲν γὰρ μουσικῆς ψαλλομένης οἱ παρόντες οὐκ ἀκού-
ουσιν, κακῆς δὲ μουσικῆς ψαλλομένης οὐ διαλέγονται· ἀλλὰ ὁ
ἔγραψα πρόγραμμα ἐξετάσω, ἐάν μοι εἰς τὸ παρακείμενον οἴκημα
ἀκολουθῆς.

Κυρία Βράκνελ. χάριν δίδωμι, Ἄλγερνον, τοῦτο εὐβουλότατόν
μοι ποιεῖς. (ἀναστᾶσα τῷ Ἄλγερνον ἔπεται.)

πέπεισμαι (< πείθω) = νομίζω

ἐξαιρέω = ἐκφέρω, διαφθείρω

ἐκπληγεῖς: θαυμάζοντες

τοῦτο εὖ ἤχεῖ = πάντες ἠδέως
τοῦτο ἀκούουσιν

πέπεισμαι τὸ πρόγραμμα ἥδιστον ἔσεσθαι, μελῶν τινῶν ἐξαιρεθεισῶν· τὰ δὲ Γαλλικὰ μέλη δέχεσθαι οὐ δύναμαι, πάντες γὰρ ἠγοῦνται μὲν αὐτὰ ἀσχήμονα εἶναι, ἀκούοντες δὲ εἴτε ἐκπληγεῖς φαίνονται, ὃ ἀγροικόν ἐστιν, εἴτε γελῶσιν, ὃ χειρόν ἐστιν, ἀλλὰ ἡ Γερμανικὴ γλῶττα παντελῶς ὡς μετρία ἤχεῖ, οὕτω δῆτά μοι δοκεῖ. ὦ Γουενδολίνη, ἀκολούθησόν μοι.

Γουενδολίνη. ναί, μάμμα.

(ἢ τε κυρία Βράκνελ καὶ ὁ Ἄλγερνον εἰς τὸ μουσικὸν οἶκημα εἰσέρχονται, ἡ δὲ Γουενδολίνη ὄπισθεν μένει.)

Πρᾶξις α' Δεύτερον μέρος

: ὁ ἥλιος λάμπει καὶ οὐχ ὕει

Ἰᾶκ. αἰθρία δὴ χρώμεθα τήμερον, ὦ δεσποινίδα Φεῖρφαξ.

περιδεῖς = φοβερός
περιδεῖ με ποιεῖ = ἐκπλήττει με

Γουενδολίνη. βουλοίμην ἂν σε περὶ τοῦ οὐρανοῦ μοι μὴ διαλέγεσθαι, ὦ κύριε Οὐώρθιγκ, ὅποταν γὰρ οἱ ἄνθρωποι μοι περὶ τοῦ οὐρανοῦ διαλέγονται ἀεὶ αἰσθάνομαι αὐτοὺς ἄλλο τι εἰπεῖν πειρωμένους, τοῦτο δὲ περιδεῖ με ποιεῖ.

Ἰᾶκ. ἄλλο δὴ τι εἰπεῖν πειρῶμαι.

Γουενδολίνη. τούτου ἠσθόμην· τῷ δὲ ὄντι οὐδέποτε ἀμαρτάνω.

ἀπουσία = τὸ μὴ παρῆναι

Ἰᾶκ. βουλοίμην ἂν τῇ τῆς κυρίας Βράκνελ ὀλιγοχρονία ἀπουσία χρῆσθαι...

συμβουλευώ = παραινέω

Γουενδολίνη. ὃ σοι δήπου συμβουλεύοιμι ἂν, ἢ γὰρ μάμμα ἐνίστε οὕτως ἀπροσδοκῆτως ἐξαίφνης εἰς οἶκημα ὀτιοῦν ἐπανέρχεται ὥστε πολλάκις αὐτῇ περὶ τοῦτο διαλέγεσθαί με δεῖ.

οἶκημα ὀτιοῦν = πάντα τὰ οἰκήματα

(ὁ Ἰᾶκ, φοβούμενος, ὀρθῶς διαλέγεσθαι οὐ δύναται)

Ἰᾶκ. (περιδεῶς.) ὦ δεσποινίδα Φεῖρφαξ, ἐξ οὗ σοι ἐνέτυχον θαυμάζω σε πλεῖον ἢ ἄλλην τινὰ κόρην... ἐκ σοὶ οὗ θαυμάζω... ἐνέτυχον.

συχνόν = πολλάκις

Γουενδολίνη. ναί, τοῦτο εὖ ἠσθόμην, συχνόν δὲ βουλοίμην ἂν σε γοῦν τοῦτο μᾶλλον εἰς τὸ κοινὸν ἐπιδεικνύναι· σὺ δὲ ἀεὶ πρὸς ἐμὲ ἀνυπόστατον θέλητρον εἶχες, καὶ δὴ καὶ πρὶν σοι ἐντυγχάνειν οὐκ ἐδυνάμην ἀμελής σου εἶναι.

ἀνυπόστατος = ὃν νικᾶν οὐδεὶς δύναται
ἀμελής σου εἰμί = οὐκ ἀμελῶ ὅστις εἶ ἢ ὅπως ἔχεις

αίων = χρόνος βίου	<p>(ὁ Ἰᾶκ πρὸς αὐτὴν βλέπων θαυμάζει.) ἐλπίζω δέ σε, ὦ κύριε Οὐώρθιγκ, ἤδη εἰδέναι ἡμᾶς ἐν αἰῶνι ζῶντας ἐν ᾧ αἱ ἔννοιαι κρατοῦσιν· τοῦτο μὲν, περὶ οὗ συνεχῶς ἐν τοῖς τιμιωτάτοις ἐμμήνοισ βιβλίοις γράφουσιν, ἀφίκται καὶ εἰς τοὺς βωμοὺς τοὺς τῶν ἀγροικῶν ἱερῶν, καθ' ὃ ἔγωγε ἤκουσα, ἢ δὲ ἐμὴ ἔννοια ἀεὶ ἦν τινὰ φιλεῖν οὗ τὸ ὄνομα Σπουδαῖός ἐστιν, ἐν γὰρ τούτῳ τῷ ὀνόματί τι ἔνεστιν ὃ παντελῆ πίστιν παρέχει. ἐξ οὗ οὖν ὁ Ἄλγερον ἐμοὶ εἶπεν ὅτι φίλον ἔχοι Σπουδαῖον καλούμενον ἐμαυτῆ συνήδη εἰμαρμένη οὕσα σε φιλεῖν.</p>
ἔμμηνον βιβλίον = βιβλίον ὃ καθ' ἡμῶν ἐκφέρεται	
παντελῆ = παντελῶς	
συνήδη < συνοῖδα	
εἰμαρμένη < μείρομαι	
	Ἰᾶκ. ἄρα ἐρᾶς μου, ὦ Γουενδολίνη;
σφοδρῶς = ισχυρῶς	Γουενδολίνη. σφοδρῶς!
ἐρασμία = φιλάτη	Ἰᾶκ. ὦ ἐρασμία! οὐκ οἶσθα ὅπως εὐδαίμονά με πεποίηκας.
	Γουενδολίνη. ὦ ἐμὲ Σπουδαῖε!
φράζεις = σημαίνεις, λέγειν πειρᾶς	Ἰᾶκ. ἄρα ἀληθῶς δὴ τόδε φράζεις, σὲ φιλεῖν ἐμὲ οὐ δύνασθαι ἂν εἰ τὸ ἐμὸν ὄνομα Σπουδαῖος μὴ εἶη;
	Γουενδολίνη. ἀλλὰ τὸ σὸν ὄνομα Σπουδαῖος δὴ ἐστιν.
	Ἰᾶκ. ναί, εὖ οἶδα, ἀλλὰ εἰ ἄλλο τι εἶη; φράζεις σε, εἰ ἄλλο τι εἶη, ἐμὲ φιλεῖν οὐ δύνασθαι ἂν;
	Γουενδολίνη. (εὐγλωττος λέγει.) ἄ, τοῦτο σαφῶς μεταφυσικὴ θεωρία ἐστίν, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ αἱ πλεῖστα μεταφυσικαὶ θεωρίαι οὐδὲν τοιούτων τῶν ἀληθῶν πραγμάτων ἔχει
τοιούτων τῶν πραγμάτων οἷα γινώσκωμεν	

τῶν ἐν τῷ βίῳ γιγνομένων οἷα γινώσκομεν.

παρρησιάζομαι = ἐλευθερῶς
τάληθῆ λέγειν
πολλοῦ ποιοῦμαι = μάλα τιμῶ

Ἰᾶκ. ὦ τῶν, εἰ παρρησιάζεσθαι δεῖ με, ἔγωγε οὐ πολλοῦ ποιοῦμαι τὸ ὄνομα Σπουδαῖον, οὐ γὰρ νομίζω τοῦτο τὸ ὄνομά μοι ἐπιτήδειον εἶναι.

ἐπιτήδειος = σύμφορος, σύμμετρος

Γουενδολίνη. ἀλλά σοι ἐπιτήδειόν ἐστιν, θεῖον γὰρ ὄνομά ἐστιν, καὶ δὴ καὶ μουσικὴν κατ' αὐτὸ ἔχει, τρόμους δὴ ποιεῖ.

κατ' ἐμέ = ὡς ἔγωγε νομίζω
τερπνός ↔ δυσχερής, ἄχαρις

Ἰᾶκ. τῷ ὄντι, ὦ Γουενδολίνη, λεκτέον μοί ἐστιν ὅτι πολλὰ ἄλλα κατ' ἐμέ καλλίονα ὀνόματα παρ' ἡμῖν ὑπάρχει· παραδείγματος ἕνεκα, Ἰᾶκ, τερπνὸν ὄνομα.

εἰλικρινής ↔ θαυμαστός
ἐλεῶ = οἰκτεῖρω

Γουενδολίνη. Ἰᾶκ; ἤκιστα, εἴτε γὰρ οὐδεμία εἴτε μικροτάτη μουσικὴ ἐν τῷ ὀνόματι Ἰᾶκ κεῖται, οὐδὲν γὰρ ταραττει οὐδὲ τρόμους ποιεῖ. πολλοῖς μὲν Ἰᾶκ ἐνέτυχον, πάντες δέ, οὐδενὸς ἐξαιρουμένου, εἰλικρινέστεροι τοῦ δέοντος ἦσαν. καὶ δὴ καὶ Ἰᾶκ τὸ βραχὺ τοῦ ὀνόματος Ἰωάννης ἐστίν! ταύτην δὲ ἐλεῶ ἦτις ἂν γεγαμέκη ἀνδρὶ Ἰωάννη καλουμένῳ· εἰκότως δὲ τοιαύτη γυνὴ οὐποτε δύναιτο ἂν τῇ χαρτῇ τῆς μονίας ἡδονῇ χρῆθαι καὶ εἰ μικρὸν χρόνον· μόνον οὖν τὸ ὄνομα Σπουδαῖος ἀληθινῶς ἀσφαλές ἐστιν.

χαρτός = ὃς χαίρει
μονία = τὸ μόνος εἶναι

Ἰᾶκ. ὦ Γουενδολίνη, δεῖ με εὐθὺς βαπτίζεσθαι - λέγειν βούλομαι δεῖ ἡμᾶς εὐθὺς γαμεῖσθαι. χρονίζειν δὴ οὐκ ἔξεστιν.

χρονίζω = διατρίβω, μένω

Γουενδολίνη. γαμεῖσθαι λέγεις, ὦ κύριε Οὐώρθιγκ;

Ἰᾶκ. (θαυμάθων.) ναί... δήπουθεν. οἶσθα μὲν ὅτι σοῦ ἐρῶ,

ἐπέδειξας = ἐπιδείκνυμι

ἀμελέω ↔ μέλω

τούτω χρῶμαι = περὶ τούτου
διαλέγομαι

σφάλμα = κακή συμφορά
ἄντικρυς = ὀρθῶς
διὰ τέλους = παντελῶς

ἐμπειρίαν οὐδεμίαν
τοῦ αἰτεῖν

ἡ οἰκουμένη = ὁ κόσμος, ὅστισοῦν
τόπος οὗ ἄνθρωποι οἰκοῦσιν

ἀσκήσεως ἕνεκα = ἵνα ἀσκῶσιν

σὺ δὲ ἐμοὶ ἐπέδειξας, ὦ δεσποινίδα Φαίρφαξ, ὅτι αὐτὴ οὐ παντελῶς μου ἀμελεῖς.

Γουενδολίνη. ἐρῶ σου, ἀλλὰ οὐπω με εἰς γάμον ἤτησας, οὐδὲν μὲν γὰρ περὶ γάμου ἐλέχθη, τῷ δὲ πράγματι ἤκιστα ἐχρησάμεθα.

Ἰᾶκ. εἶεν... ἔξεστί μοι νῦν αἰτῆσαι;

Γουενδολίνη. ἠγοῦμαι τοῦτον βέλτιστον καιρὸν εἶναι· ἵνα δὲ κωλύσω σε σφάλμα τι παθεῖν, ὦ κύριε Οὐώρθιγκ, ἄντικρυς λεκτέον ἐστὶν ὅτι διὰ τέλους μέλλω σε δέξεσθαι.

Ἰᾶκ. ὦ Γουενδολίνη!

Γουενδολίνη. εἰπέ μοι, ὦ κύριε Οὐώρθιγκ, τί βούλει μοι λέγειν;

Ἰᾶκ. σὺ οἶσθα ὅ τι βούλομαί σοι λέγειν.

Γουενδολίνη. ναί, ἀλλὰ οὐπω εἶπες.

Ἰᾶκ. ὦ Γουενδολίνη, ἄρα βούλει μοι γαμεῖσθαι; (*προσκυνεῖ.*)

Γουενδολίνη. βούλομαι δήπου, ὦ τᾶν· ὅποσον δὲ χρόνον ἔδει σε μένειν! νομίζω σε ἐμπειρίαν περὶ τοῦ εἰς γάμον αἰτεῖν οὐδεμίαν ἔχειν.

Ἰᾶκ. ὦ ἐμὴ φιλτάτη, οὐδεμίαν ἐν τῇ οἰκουμένη μᾶλλον πεφίληκα ἢ σέ.

Γουενδολίνη. εἶεν, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι πολλάκις εἰς γάμον αἰτοῦσιν ἀσκήσεως ἕνεκα,

θαλάσσιος = τὸ τῆς θαλάττης
 χρῶμα ἔχων

ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς Γέραλδ τοῦτο ποιεῖ, εὖ οἶδα ὅτι, πᾶσαι γὰρ αἱ ἐμαὶ φίλαι τοῦτό μοι λέγουσιν. οἴους μὲν θαλασσίους ὀφθαλμοὺς ἔχεις, ᾧ Σπουδαῖε! ὅλως θαλάσσιοί εἰσιν, ὅλως δὴ, ἐλπίζω δέ σε ἀεὶ πρὸς ἐμὲ οὕτως βλέψειν, ἄλλως τε καὶ ὁπόταν ἄλλοι παρῶσιν.

(ἡ κυρία Βράκνελ εἰσέρχεται.)

ἀσχήμων = οὐ πρέπων

Κυρία Βράκνελ. ᾧ κύριε Οὐώρθιγκ! ἀνάστηθι, ᾧ κύριε, ἀπὸ τούτου τοῦ ἡμικειμένου σχήματος ἀσχημονεστάτου ὄντος.

δέομαι = αἰτέω
 τοῦτο: ὁ ἐνθάδε νῦν γίγνεται

Γουενδολίνη. ᾧ μάμμα! *(ὁ μὲν ἀναστῆναι πειρᾷ, ἡ δὲ κωλύει.)*
 δέομαί σε ἀπελθεῖν, τοῦτο γὰρ σοι οὐ πρέπει, καὶ δὴ καὶ ὁ κύριος Οὐώρθιγκ οὕπω ἐτελεύτησεν.

ἠγγύημαι < ἐγγυᾶω

Κυρία Βράκνελ. ἐτελεύτησε τί, εἰ ἐρωτᾶν ἔξεστιν;

Γουενδολίνη. τῷ κυρίῳ Οὐώρθιγκ εἰς γάμον ἠγγύημαι, ᾧ μάμμα.
(ἅμα ἀνίστανται.)

[σύ] ἐγγυᾷ
 ἐώσης < ἐάω

δυσχερής = ἀτερπής, ἀχάριστος

Κυρία Βράκνελ. συγγνώμην ἔχε, ἀλλὰ οὐδενὶ ἠγγύησαι, ὁπόταν δὲ τινὶ ἐγγυᾷ ἐγὼ αὐτὴ ἢ ὁ πατήρ, τῆς ὑγιείας ἐώσης, ἀγγελοῦμεν σοι· τὴν γὰρ ἐγγύησιν δεῖ νέα κόρη καινὸν θαῦμα εἶναι, εἴτε τερπνὸν εἴτε δυσχερές, ὃ ἐκ τῆς συμφορᾶς ἐξαρτᾶται· τὸ οὖν γαμῆσθαι οὐ τοιοῦτο πρᾶγμά ἐστιν ὃ τῇ κόρῃ αὐτῇ παρασκευάζειν ἐῶμεν ἄν. νῦν δὲ ἔχω ἅ σε ἐρωτῶν ἄν, ᾧ κύριε Οὐώρθιγκ· ἐν ᾧ δὲ περὶ ταῦτα πυνθάνομαι, σύ, ᾧ Γουενδολίνη, κάτω παρὰ τῷ ἄρματι μένε.

: βούλομαί σε ἐρωτήματά τινα
 ἐρωτᾶν
 ἐν ᾧ = ἕως

Γουενδολίνη. (πικρῶς.) μάμμα!

βαδίζω = βαίνω

συνιέναι < συνίημι

: ὁ ψόφος ὃν ποιούμεν ὅπταν
φίλημα διδῶμεν

Κυρία Βράκνελ. παρὰ τῷ ἄρματι, ὦ Γουενδολίνη! (ἡ μὲν Γουενδολίνη πρὸς τὴν θύραν βαδίζουσα καὶ ὁ Ἴακ ὀπισθεν τῆς κυρίας Βράκνελ φιλήματα πρὸς ἀλλήλους διὰ τοῦ ἀέρος διαπέμπουσιν, ἡ δὲ κυρία Βράκνελ ἀσαφῶς μὲν περιβλέπει ὡς ἂν εἰ μὴ συνιέναι δύναιτο ὅ τι ὁ ψόφος ἐστίν, τέλος δὲ τρέπεται.) Γουενδολίνη, πρὸς τὸ ἄρμα!

Γουενδολίνη. ναί, μάμμα. (πρὸς τὸν Ἴακ ἀποβλέπουσα ἐξέρχεται.)

Κυρία Βράκνελ. (καθίζεται.) ἔξεστί σοι καθίζεσθαι, ὦ κύριε Οὐώρθιγκ. (χάρτην καὶ κάλαμον ἐν τῷ σάκκῳ ζητεῖ.)

ἐστηκέναι ↔ καθίζεσθαι

Ἴακ. χάριν δίδωμι, ὦ κυρία Βράκνελ, ἀλλὰ ἐστηκέναι προαιροῦμαι.

χάρτης, -ου: οὗ γράφομεν

ἐπιτήδειος = εὐπρεπής, προσήκων

ὁ ἄναξ, ἡ ἄνασσα

ἐφ' ᾧ τὴν ἀπόκρισιν ἀγαθὴν εἶναι
= εἰ ἡ ἀπόκρισις ἀγαθὴ ἐστίν

Κυρία Βράκνελ. (χάρτην καὶ κάλαμον λαμβάνει.) ἀναγκαῖόν ἐστι λέγειν ὅτι τὸ σὸν ὄνομα ἐν τῷ ἐμῷ καταλόγῳ τῷ τῶν ἐπιτηδείων νεανιῶν οὐχ ὑπάρχει, καὶ εἰ τὸν αὐτὸν κατάλογον ἔχω καὶ ἡ τοῦ Βόλτον ἄνασσα ἔχει διότι τῷ ὄντι ἅμα ἐν τούτῳ συνεργαζόμεθα· ὅμως δὲ ἐθέλω τὸ σὸν ὄνομα εἰσθεῖναι ἐφ' ᾧ τὰς σὰς ἀποκρίσεις τοιαύτας εἶναι οἷας ἐκάστη φιλότεκνος μήτηρ ἔσεσθαι ἐλπίζει. ἄρα καπνίζεις;

Ἴακ. ναί, ὁμολογητέον ἐστὶ με καπνίζειν.

ἐπιτήδευμα = ἐργασία, μελέτημα

ἀργός = ὅς οὐδὲν ποιεῖ

τῆς αὐτῆς γνώμης ἔχω = τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω

εἰδέναι < οἶδα

αὐτοφυῆς = ὄν ἢ φύσις δίδωσιν

λυμαίνομαι = βλέπω, διαφθείρω

ὑπουλος = ψευδής, κακός

οὐδὲν εἰς πλεόν ποιεῖ: οὐδεμίαν ὠφέλειαν φέρει

βίαιά τινα = ταραχή, μετástασις
ἢ ἐμὴ πρόσοδος = τὰ χρήματα ἃ μισθοφορῶ

διάθεσις, -εως = χρήματα ἃ εἰς ἐργασίαις εἰστίθεμεν

ἀρεστός (= ἄριστος) < ἀρέσκω

Κυρία Βράκνελ. ἤδομαι τοῦτο ἀκούσασα, δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρα ἐπιτήδευμά τι ἔχειν, ὁποῖον ἂν τυγχάνη ὄν, πολλοὶ γὰρ ἄγαν ἄνδρες ἀργοὶ ἐν τῷ Λονδίῳ εἰσὶ νῦν. πόσα δὲ ἔτη γέγονας;

Ἰᾱκ. εἴκοσι καὶ ἐννέα.

Κυρία Βράκνελ. ἀρίστη πρὸς τὸν γάμον ἡλικία· νῦν δέ, ἀεὶ τῆς αὐτῆς γνώμης ἔχω ὅτι δεῖ τὸν ἄνδρα γαμεῖν μέλλοντα εἴτε πάντα εἴτε οὐδὲν εἰδέναι· πότερον οὖν σὺ οἶσθα;

Ἰᾱκ. (ἀπορήσας.) οὐδὲν οἶδα, ὦ κυρία Βράκνελ.

Κυρία Βράκνελ. χαίρω ταῦτα ἀκούσασα, ὅτι γὰρ ἂν τὴν αὐτοφυῆ ἄγνοιαν λυμαίνηται οὐ δέχομαι, διότι ἡ ἄγνοια τὸ αὐτὸ ἐστὶ καὶ μαλακὸς ἐπακτὸς καρπός· ἐὰν αὐτῆς ἄπτη, τὸ ἄνθος ἀφανίζεται. ἡ μὲν ὅλη περὶ τῆς παιδείας ὑπόθεσις παντελῶς ὑπουλός ἐστιν, εὐτυχῶς δὲ ἔν γε τῇ Ἑγγλῖα ἡ παιδεία οὐδὲν εἰς πλεόν ποιεῖ· εἰ δὲ ποιοίη, μέγας μὲν κίνδυνος εἶη ἂν τοῖς εὐγενέσιν, ἴσως δὲ βίαιά τινα ἐν τῇ Γρόβενορ ἀγορᾷ προσφέροι ἄν. νῦν δέ, ἡ σὴ πρόσοδος πόση ἐστίν;

Ἰᾱκ. ἀπὸ τῶν ἑπτακισχιλίων μέχρι τῶν ὀκτακισχιλίων κατ' ἐνιαυτόν.

Κυρία Βράκνελ. (ἐν τῷ βιβλίῳ γράφει.) ἐπὶ γῆ ἢ ἐπὶ διαθέσεσιν;

Ἰᾱκ. μάλιστα ἐπὶ διαθέσεσιν.

Κυρία Βράκνελ. ἀρεστόν ἐστὶ τοῦτο,

προστίθῃμι τοῦτο ἐκείνῳ: ἅμα
τίθῃμι

ἰσχυρῶς, -ος, -ον = ἰσχυρῶς, -η,
-ον
σχῆμα: ἀγαθὴν δόκησιν, ἀγαθὴν
φήμην
λεκτόν (= ≠ λεκτέον) = ὃ λέγειν
δυνάμεθα

ἔγγειος = ἐν τῇ γῆ κείμενος

ἀλλὰ οὐκ ... πρόσδοτον: ἐκεῖθεν
χρήματα οὐ κτῶμαι
ἢ πρόσδοτος
σφάλλομαι = ἀμαρτάνω
κέρδος, -ους = ἰσχυρῶς, ἰσχυρῶς

ἀδιάφθορος = καθαρὸς

ἀναλαβεῖν = αὐτὸς ἔχειν

ἐφ' ᾧ δίδοναι = εἰ δίδωμι

ἔγγυς = τεκμήριον
χρηστὸν ἦθος = τὸ κοσμίως ἔχειν

εἰ γὰρ τὰ δέοντα ἂ ἀπὸ σοῦ ἀποθανόντος ἀπαιτοῦσιν ἐκείνοις τοῖς
ἐν τῷ βίῳ προσδοκητοῖς προστίθεμεν, ἢ γῆ οὐκέτι οὔτε εἰς ἐπι-
καρπίαν οὔτε εἰς τέρψιν ἰσχυρῶς ἐστίν, ἅμα γὰρ δίδωσί σοι
σχῆμα παρὰ τοῖς ἀνθρώποις καὶ κωλύει σε τοῦτο τὸ σχῆμα
κατέχειν. οὐδὲν ἄλλο περὶ τῆς γῆς λεκτόν ἐστίν.

Ἰᾱκ. καὶ δὴ καὶ οἰκίαν ἔχω ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἔγγειον οὐσίαν
περιέχουσαν, ἴσως ἐξάκισχίλια πλέθρα, ἀλλὰ οὐκ εἰς τοῦτο
ἀνακεῖμαι πρὸς τὴν ἐμὴν πρόσδοτον· τῷ δὲ ὄντι, εἰ μὴ σφάλλομαι,
μόνοι οἱ παράνομοι κυνηγέται κέρδος τι ἐκεῖθεν λαμβάνουσιν.

Κυρία Βράκνελ. οἰκίαν ἐν τοῖς ἀγροῖς! πόσα οἰκήματα; εἶεν,
τοῦτο ἔπειτα διαλύειν δύναμεθα. ἄρα οὐκ ἔχεις καὶ οἰκίαν ἐν τῇ
πόλει; ἦκιστα γὰρ ἂν ἐλπίζοις τοιαύτην ἀπλῆν τε καὶ ἀδιάφθορον
κόρην οἶαν τὴν Γουενδολίνην ἐν τοῖς ἀγροῖς οἰκήσειν.

Ἰᾱκ. ἐν τῇ Βελγράβη ἀγορᾷ οἰκίαν κέκτημαι, ἣν κατ' ἐνιαυτὸν τῇ
κυρία Βλόξχαμ μισθοῦμαι· δύναμαι δῆπου τὴν οἰκίαν ἀναλαβεῖν
ὅποτε βούλωμαι, ἐφ' ᾧ ἔξ μηνῶν ἀγγελίαν δίδοναι.

Κυρία Βράκνελ. ἢ κυρία Βλόξχαμ; αὐτὴν οὐ γινώσκω.

Ἰᾱκ. ἄ, οὐ πολλάκις ἐξέρχεται, ἥδη γὰρ πολλῶ γηραιὰ γυνὴ ἐστίν.

Κυρία Βράκνελ. ἀλλὰ τὸ νῦν τοῦτο ἔγγυθιν χρηστοῦ ἦθους οὐδε-
μίαν παρέχει. τίνα δὲ ἀριθμὸν ἐν τῇ Βελγράβη ἀγορᾷ ἢ οἰκία
δέχεται;

: τὸ μέρος ὃ νῦν ἡμῖν τοῖς εὐγενέ-
σιν οὐκ ἀρέσκει

ἔμοιγε = κατὰ ἐμέ

: τί περὶ τὰ πολιτικὰ νομίζεις;

φιλελεύθερος συνδικαλιστής:
ἑταῖρος πολιτικῆς τινὸς συνόδου

οἱ συντηρητικοί: πολιτικὴ σύνοδος
ἣν ἡ κυρία Βράκνελ φιλεῖ

ἀποβάλλω = οὐπω ἔχω

τὸ ἀποβαλεῖν

ἀμέλεια ↔ μελέτη, θεραπεία

πλούσιος ↔ πένης

παρὰ οἷς = παρὰ ἐκείνοις οὓς

: ἢ παρὰ ἡμῖν τοῖς εὐγενέσιν

ὄντως = ἀληθῶς

Ἰᾱκ. ἑκατὸν τετταράκοντα καὶ ἑννέα.

Κυρία Βράκνελ. (τὴν κεφαλὴν κινεῖ.) τὸ μέρος τὸ οὐ κατὰ τὸν
νῦν τρόπον. ἐνόμιζον μὲν ἐν τούτῳ ἄξιόν τι κεῖσθαι, ὅμως δὲ
δυναίμεθα ἂν τοῦτο ῥαδίως μεταβάλλειν.

Ἰᾱκ. τὸν τρόπον λέγεις ἢ τὸ μέρος;

Κυρία Βράκνελ. (τραχέως.) ἔμοιγε ἀμφοτέρα, εἰ ἀναγκαῖον
γίγνεται. τί δὲ περὶ τῆς σῆς πολιτικῆς καταστάσεως;

Ἰᾱκ. τῷ ὄντι κατάστασιν οὐδεμίαν ἔχω, φιλελεύθερος γὰρ συνδι-
καλιστής εἰμι.

Κυρία Βράκνελ. ᾧ, πάντες μὲν αὐτοὺς συντηρητικούς εἶναι
ἠγοῦνται, ἡμῖν δὲ συνδειπνοῦσιν, τῇ γε ἐσπέρα πρὸς ἡμᾶς προσέρ-
χονται. νῦν δὲ περὶ τὰ μικρά· ἄρα οἱ σοὶ γονεῖς ζῶσιν;

Ἰᾱκ. τοὺς δύο γονέας ἀπέβαλον.

Κυρία Βράκνελ. τὸ γονέα ἓνα ἀποβαλεῖν δυστύχημα εἶναι νομί-
ζεται, ἀλλὰ τὸ τοὺς δύο γονέας ἀποβαλεῖν ἀμέλεια εἶναι δοκεῖ·
ἀλλὰ τίς ὁ σὸς πατὴρ ἦν; δῆλόν ἐστιν ὅτι πλούσιος ἀνὴρ. ἐγένετο
δὲ παρὰ οἷς αἱ νεωτεροποιοὶ ἐφημερίδες "νέους πλουσίους" καλοῦ-
σιν ἢ παρὰ τῇ τῶν ἀρίστων τάξει ἐπεφάνη;

Ἰᾱκ. ὄντως οὐκ οἶδα. ἐγὼ μὲν εἶπον, ᾧ κυρία Βράκνελ, ὅτι τοὺς
γονέας ἀπέβαλον, τῷ δὲ ὄντι ἐγγυτέρω τῆς ἀληθείας εἶη ἂν

ὅστις κατὰ γένος εἰμί = οἵτινες οἱ
ἐμοὶ γονεῖς εἰσίν

λέγειν ὅτι οἱ ἐμοὶ γονεῖς ἐμὲ ἀπέβαλον, ὡς δοκεῖ· ἀληθῶς δὲ οὐκ
οἶδα ὅστις κατὰ γένος εἰμί. ἐγὼ... ἐγὼ ἠύρέθην.

Κυρία Βράκνελ. ἠύρέθης;

ἐπέθηκε [ἐμοί]
ἔτυχεν ἔχων
εἰσιτήριον = γραμματεῖον εἰς τὸ
πορεύεσθαι

Ἰᾱκ. ὁ ἤδη τεθνηκὼς Θωμᾶς Κάρδιου, γέρον τις φιλανθρωπι-
κωτάτην καὶ προσφιλεστάτην φύσιν ἔχων, ἐμὲ εὐρὼν τὸ ὄνομα
Οὐώρθιγκ ἐπέθηκε διότι ἔτυχεν εἰσιτήριον πρώτης τάξεως πρὸς τὸ
Οὐώρθιγκ ἐαυτῷ ἔχων. τὸ Οὐώρθιγκ τόπος ἐστὶ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ
κείμενος.

ἔτυχεν ἔχων
τοῦτον τὸν τόπον

Κυρία Βράκνελ. ποῦ ὁ φιλανθρωπικὸς γέρον ὃς ἔτυχεν εἰσιτή-
ριον πρώτης τάξεως πρὸς τοῦτον τὸν παρὰ τῷ αἰγιαλῷ κείμενον
τόπον ἔχων σε ἠῦρεν;

Ἰᾱκ. (σεμνῶς) ἐν σάκκῳ τινί.

Κυρία Βράκνελ. ἐν σάκκῳ τινί;

[ὅτε ἠύρέθην] ἐν σάκκῳ ἐκείμην
ἐν μείζονι σάκκῳ ἔχοντι
οὐ ... μείζονι: οὔτε μεγάλῳ οὔτε
μικρῷ
συνήθης = νομιζόμενος, οὐδὲν
διαφέρων

Ἰᾱκ. (ἐντονώτατα.) ναί, κυρία Βρακνελ, ἐγὼ ἐν σάκκῳ ἐκείμην,
ἐν μὲν οὐ τοῦ δέοντος μείζονι μέλανος δέρματος σάκκῳ λαβὰς
ἔχοντι, ἐν δὲ συνήθει τινὶ σάκκῳ ὡς ἔπος εἶπεῖν.

Κυρία Βράκνελ. ἐν τίνι χωρίῳ οὗτος ὁ Ἰάκοβος, ἢ Θωμᾶς
Κάρδιου, τοῦτον τὸν συνήθη σάκκον ἠῦρεν;

[ὁ σάκκος] ἐδόθη
ἀμαρτήματι = διὰ ἀμαρτημα

Ἰᾱκ. ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῇ ἐν τῷ τῆς Νίκης σταθμῷ· αὐτῷ γὰρ ἐδόθη
ἀμαρτήματι ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ.

Κυρία Βράκνελ. ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῇ ἐν τῷ τῆς Νίκης σταθμῷ;

Ἰᾱκ. ναί, παρὰ τῆ πρὸς τὸν Βρίγτον ὁδῶ.

Κυρία Βράκνελ. ἡ ὁδὸς οὐδὲν μέλει. ὦ κύριε Οὐώρθιγκ, ὁμολογῶ μὲν ὅτι ἐξεπλάγην ὃ εἶπες ἀκούσασα, διότι τὸ γενέσθαι, τὸ γοῦν ἐν σάκκῳ τινὶ φυτεῦσθαι, εἴτε λαβὰς ἔχει εἴτε οὐ, δοκεῖ μοι ὑπεροψίαν πρὸς τὰ ἔθνη δεικνύναι ἃ τῆς εὐκόσμου οἰκείας διαίτης ἄρχει, ὥστε με τῶν κακίστων τοῦ Γαλλικοῦ νεωτερισμοῦ ὕβρεων ἀναμιμνήσκει, ἠγοῦμαι δέ σε ἤδη εἰδέναι ὅποι ἐκείνη ἢ ἄπορος κίνησις ἠγήσατο· περὶ δὲ τὸν τόπον οὗ ὁ σάκκος ἠυρέθη, καὶ εἰ ἢ ἀποθήκη ἢ ἐν σιδηροδρομίῳ σταθμῶ χρησίμη εἶη πρὸς κακουργίαν τινά -εἰκότως δὴ ἄλλοι πρὸς τοῦτο τὸ τέλος ἤδη ἐχρήσαντο- οὐ μέντοι ὡς τεκμήριον δεξαίμεθα ἂν ἵνα σὺ καλῶς ἀκούων τοῖς ἀρίστοις προσθεῖο.

Ἰᾱκ. ἔξεστιν οὖν μοι ἐρωτᾶν ὅ τι ποιεῖν παραινεῖς; δῆλον γάρ ἐστιν ὅτι ποιίην ἂν ὅ τι ἂν ἀναγκαῖον ἦ ἵνα τὴν τῆς Γουενδολίνης εὐδαιμονίαν βεβαιῶ.

Κυρία Βράκνελ. σφόδρα παραινῶ σοι ὡς τάχιστα, ὦ κύριε Οὐώρθιγκ, εὐρεῖν συγγενεῖς τινὰς καὶ μάλιστα διατείνεσθαι ἵνα ἓνα γε γονέα ἔχῃς, εἴτε ἄρρενα εἴτε θήλυ, πρὶν τὴν ὥραν τέλος ἔχειν.

Ἰᾱκ. ἀλλὰ οὐκ οἶδα ὅπως ἐξεῖη ἂν μοι τοῦτο ποιεῖν. δύναμαι μὲν τὸν σάκκον παρέχειν ὁπόταν βούλῃ, οἴκοι γὰρ κεῖται, ἐν τῷ ἀποδυτηρίῳ,

ἐξεπλάγην = ἐθαύμασα

ὑπεροψίαν: ὕβριν, μῖσος
ἢ εὐκόσμος οἰκεία διαίτα
νεωτερισμός = μετὰστασις πάντων

ἄπορος κίνησις

χρήσιμος = χρηστός, ἐπιτήδειος

ἵνα ... προσθεῖο: ἵνα σὺ ἕταιρος
ἡμῶν τῶν εὐγενῶν γένοιο

ποιίην ἂν = ποιεῖν ἐθέλω

βεβαιῶ = ἰσχυρόω

διατείνομαι = σφόδρα ἐργάζομαι

: εἴτε ἄνδρα εἴτε γυναῖκα

ἀποδυτήριον = οἴκημα οὗ τὰ
ἱμάτια ἐνδύομεθα

νομίζω δὲ τοῦτο ἱκανὸν εἶναι σοι δύνασθαι ἄν, ᾧ κυρία Βράκνελ.

: διὰ τί τοῦ σάκκου μοι μέλοι ἄν;

ἐἴαν τὴν θυγατέρα γαμεῖσθαι
φορτίῳ τινί

εἴαν < εἶαω

Κυρία Βράκνελ. ἱκανόν μοι! τί μοι περὶ τῶν σάκκων; μὴ ἐννοήσης ἐμέ τε καὶ τὸν ἔπαρχον Βράκνελ ἐθελήσειν τὴν ἡμετέραν μόνην θυγατέρα -ἦν κόρην τῆ ὑψηλοτάτῃ ἐπιμελείᾳ πεπαιδευκαμεν- εἴαν ἐν ἀποθήκῃ φορτίῳ τινὶ γαμεῖσθαι. ἔρρωσο, ᾧ κύριε Οὐώρθιγκ!

(ἡ κυρία Βράκνελ σεμνήν δυσχέρειαν δεικνυμένη ἀπέρχεται.)

ἐμβατήριον = μουσικὴ ἣν ἀκούομεν
τινὸς ἐνδοξοτάτου παριόντος
μὴ ψάλλε

Ἰᾶκ. ἔρρωσο! (ὁ μὲν Ἴαλγερνον ἐν τῷ παρακειμένῳ οἰκίματι τοῦ γαμικοῦ ἐμβατηρίου ψάλλων ἀρχεται, ὁ δὲ Ἰᾶκ δῆλός ἐστιν ὀργιζόμενος καὶ πρὸς τὴν θύραν βαδίζει.) νῆ τὸν Δία, μὴ τοῦτο τὸ φρικώδες ἐμβατήριον ψάλλε, ᾧ Ἴαλγερνον. ὡς ἀνόητος εἶ!

(τῆς μουσικῆς παυσαμένης ὁ Ἴαλγερνον εὐήμερος εἰσέρχεται.)

: οὐκουν (≠ οὐκοῦν) εὔπέπραγας;

ἀπέωσεν < ἀπωθέω

δυσχερῆς ↔ τερπνός, ἠδύς

Ἴαλγερνον. οὐκουν πάντα εὔπεπραγμένα ἐστίν, ᾧ τᾶν; ἄρ' ἴσως ἡ Γουενδολίνη σε ἀπέωσεν; τοῦτο δὲ τὸ ἦθος ἔχει, εὔοἶδα ὅτι, ὃ κατ' ἐμὲ δυσχερέστατον παρ' αὐτῆ ἐστίν.

ἐγγυητός = ὅς γαμεῖν μέλλει
ἀτλητός, -ος, -ον < τλάω
ἡ ὄψις

Ἰᾶκ. ἄ, περὶ τῆς Γουενδολίνης πάντα εὔκεῖται, κατὰ γὰρ αὐτὴν ἐγγυητοὶ ἐσμεν, ἀλλὰ ἡ μήτηρ αὐτῆς μάλιστα ἀτλητός ἐστίν οὐδέποτε ἦ τοιαύτη γοργόνι ἐνέτυχον. ἡ γοργόνος τινὸς ὄψις ὅποια ἐστίν οὐκ οἶδα, ἀλλὰ ἡ κυρία Βράκνελ τοιαύτη μὲν ἐστίν, εὔοἶδα ὅτι, πάντως δὲ σχέτλιον τέρας ἐστίν, καὶ εἰ μὴ μυθολογικὸν τέρας, τοῦτο δὲ ἄδικόν ἐστιν. ἄ, συγγνώμην ἔχε, ᾧ Ἴαλγερνον, οὐκ ἄν δέοι με τοιαῦτα περὶ τῆς σῆς τηθίδος σοῦ παρόντος λέγειν.

σχέτλιος = σκληρός, πικρός
τὸ τέρας
οὐκ ἄν δέοι με = δέοι ἄν με μὴ
λέγειν
σοῦ παρόντος = εἰ σὺ πάρει

ἀκούειν τῶν ἄλλων διαλεγομένων	Ἄλγερνον. ὦ τᾶν, ἐμοὶ ἀρέσκει τῶν ἄλλων περὶ τῶν ἐμῶν συγγενῶν κακῶς διαλεγομένων ἀκούειν, τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὃ μόνον
ἀνέχω σε = δέχομαί σοι συνεῖναι	πράττει ὅπως αὐτοὺς ἀνέχωμαι· οἱ γὰρ συγγενεῖς βαρὺς τις ὄχλος
ὅπως δεῖ διαζῆν	ἀνθρώπων εἰσὶν οἱ ὅπως τὸν βίον διαζῆν δεῖ οὐδαμῶς γινώσκουσιν οὐδὲ ὅποτε ἀποθανεῖν δεῖ ἴσασιν.
	Ἰᾱκ. τοῦτο ἀλογία ἐστίν!
	Ἄλγερνον. οὐκ ἔστιν!
ἀγωνίζομαι = σφόδρα διαλέγεσθαι	Ἰᾱκ. εἶεν, περὶ τούτου τοῦ πράγματος οὐκ ἀγωνίσομαι. σὺ ἀεὶ βούλει περὶ τινῶν ἀγωνίζεσθαι.
εἰς τοῦτο: εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι	Ἄλγερνον. εἰς τοῦτο δὴ τὰ πράγματα ἐν τῇ ἀρχῇ πεποιημένα ἐστίν.
ἠγοίμην = νομίζοιμι	Ἰᾱκ. πιστεύε μοι, εἰ ἐγὼ οὕτως ἠγοίμην, ἐμαυτὸν ἂν ἀποκτείνοιμι... (ἀνάπαντα.) μῶν νομίζεις, ὦ Ἄλγερνον, δυνατὸν εἶναι
ἐκατὸν ... διελθόντων = μετὰ ἐκατὸν καὶ πενήκοντα ἔτη	τὴν Γουενδολίνην τοιαύτην οἴαν τὴν μητέρα γενέσθαι ἐκατὸν καὶ πενήκοντα ἐτῶν διελθόντων;
τοιαῦται γίνονται	Ἄλγερνον. πᾶσαι μὲν αἱ γυναῖκες τοιαῦται μὲν οἶαι αἱ ἑαυτῶν μητέρες γίνονται, τοῦτο δὲ ἢ τῶν γυναικῶν τραγωδία ἐστίν,
τοιούτος [οἴα ἢ μήτηρ]	οὐδεὶς δὲ ἀνὴρ τοιούτος μὲν γίγνεται, τοῦτο δὲ ἢ τῶν ἀνδρῶν τραγωδία ἐστίν.
	Ἰᾱκ. ἄρα σοφόν ἐστὶ τοῦτο;
ἀμέμπτως = ἄνευ ἁμαρτημάτων	Ἄλγερνον. ἀμέμπτως λεχθέν! καὶ δὴ καὶ οὕτως ἀληθές

ἐν ... κοινωνία: παρὰ τοῖς εὖ πεπαι- δευμένοις	ὥς πάντα τὰ ἐν πεπαιδευμένη κοινωνία λεχθέντα δέοι ἄν εἶναι.
οὐδέ ἐστιν ... : σοφοῖς πανταχοῦ ἐντυγχάνεις δημόσιον κακὸν ἐγένετο = πάντες τοῦτο πάσχουσιν	Ἰᾱκ. τῇ σοφίᾳ ἄχθομαι, πάντες γὰρ οἱ νῦν σοφοί εἰσιν· οὐδέ ἐστιν ὅπως εἰς τόπον τινὰ εἰσβάς μηδενὶ σοφῷ ἐντεύξει, τοῦτο δὲ δημόσιον κακὸν ἐγένετο. εἴθε ἔτι μῶρους τινὰς ἔχοιμεν.
ἐντύχάνειν = ὀμιλεῖν	Ἰᾱκ. ἐμοὶ μάλιστα ἀρέσκοι ἂν αὐτοῖς ἐντυγχάνειν· περὶ δὲ τίνων πραγμάτων διαλέγονται;
	Ἄλγερνον. οἱ μῶροι; περὶ τῶν σοφῶν, δῆλον ὅτι.
	Ἰᾱκ. ὥς μῶροι!
περὶ τὸ εἶναι	Ἄλγερνον. ἄλλως δέ, τῇ Γουενδολίνη τάληθῆ εἶπες περὶ τὸ ἐν μὲν τῇ πόλει Σπουδαῖον, ἐν δὲ τοῖς ἀγροῖς Ἰᾱκ εἶναι;
οἷα ... ἔχεις: κακὰ νοήματα ἔχεις	Ἰᾱκ. (ὑπερήφανος διαλέγεται.) ὧ τᾶν, τάληθῆ οὐ τοιαῦτά ἐστιν οἷα καλῆ τε καὶ ἡδεῖα καὶ ἀστεία κόρη λέγοις ἄν. οἷα θαυμαστά νοήματα ἔχεις περὶ ὅπως πρὸς γυναῖκα προσφέρεσθαι!
προσφέρεσθαι = σεαυτὸν προσ- φέρειν	Ἄλγερνον. ἦδε ἐστὶν ἡ μόνη μέθοδος εἰς τὸ πρὸς γυναῖκα προσ- φέρεσθαι· αὐτὴν μὲν φιλεῖν εἰ καλὴ ἐστὶν, ἄλλην δὲ τινα εἰ
εἰς τὸ προσφέρεσθαι	αἰσχροῦ.
αἰσchrός ↔ καλός	Ἰᾱκ. ὁ ἀλογία ἐστίν.
ἀκόλαστος = ὄν οὐπω οὐδεὶς ἐκόλασε καὶ ποιεῖ ὅ τι ἂν βού- ληται	Ἄλγερνον. τί δὲ περὶ τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ; τί περὶ τοῦ ἀκολάστου Σπουδαίου;

πρὸ ... τέλους = πρὶν τὴν ἐβδομάδα
τελευτᾶν
ἐρῶ < λέγω
ἀποπληξία: νόσος τις

Ἰᾱκ. πρὸ τοῦ τῆς ἐβδομάδος τέλους αὐτὸν ἀπαλλάξω· ἐρῶ οὖν ὅτι
ἐν τῷ Παρισίῳ ἀποπληξία ἀπέθανεν. ἄρ' οὐ πολλοὶ ἀποπληξία
ἐξαίφνης ἀποθνήσκουσιν;

σύμφυτος, -ος, -ον = συγγενής

Ἄλγερον. ναί, ἀλλὰ σύμφυτός ἐστὶν αὕτη ἡ νόσος, ὧ τᾶν.
τοιαύτη ἐστὶν οἷα παρὰ τοῖς συγγενέσι φύεται. βέλτιον λέγοις ἂν
ὅτι σκληρῷ κρυμῷ ἀπέθανεν.

κρυμός = νόσος ἣν ἐνίοτε πάσχο-
μεν ὅποταν ὁ ἀῆρ ψυχρὸς γίγ-
νηται

Ἰᾱκ. ἄρα εὖ οἴσθα τὸν σκληρὸν κρυμὸν οὐ σύμφυτον ὄντα ἢ
τοιούτῳ τι;

Ἄλγερον. οὐ δήπου ἐστίν!

δυστυχής ↔ εὐτυχής

Ἰᾱκ. εἶεν. ὁ μὲν οὖν ἐμὸς δυστυχῆς ἀδελφὸς Σπουδαῖος ἐν τῷ
Παρισίῳ ἐξαίφνης σκληρῷ κρυμῷ ἀποθνήσκει, οὕτω δὲ αὐτὸν
ἀπαλλάττω.

ἀπαλλάττω = ἐκβάλλω [ἐκ τοῦ
ἐμοῦ βίου]

σφάλλομαι = ἀμαρτάνω

: πολλοῦ αὐτὸν ποιεῖται

Ἄλγερον. ἀλλά, εἰ μὴ σφάλλομαι, οὐκ εἶπες ὅτι ἡ δεσποινίδα
Κάρδιου μέγα τοῦ σοῦ δυστυχοῦς ἀδελφοῦ Σπουδαίου φροντίζει;
μῶν ὁ θάνατος αὐτοῦ μέγα πλῆγμα αὐτῇ ἔσται;

εὐήθης ↔ σοφός

ἡ ὁδός

: τὸ μαθεῖν αὐτῇ οὐ μέλει

Ἰᾱκ. τοῦτο οὐδὲν φέρει. ἡ Καικιλία κατὰ μὲν τὰ ἀφροδίσια εὐή-
θης κόρη οὐκ ἔστιν, ὃ λέγων χαίρω, ἀεὶ δὲ πεινᾷ καὶ μακρὰς ὁδοὺς
βαδίζει καὶ τὸν νοῦν τοῖς μαθήμασιν οὐδαμῶς προσέχει.

Ἄλγερον. τῇ Καικιλία δὴ συντυχεῖν βουλοίμην ἄν.

συντεύξει < συντυγχάνω

Ἰᾱκ. μάλα ἐπιμελήσομαι ὥστε μηδέποτε αὐτῇ συντεύξει, καλλίσ-
τη μὲν γάρ ἐστὶν, μόνον δὲ ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγонуῖα.

Ἄλγερον. ἄρα ἤδη τῇ Γουενδολίνῃ εἶπες ὅτι φυλακτέαν ἔχεις καλλίστην μὲν οὖσαν, μόνον δὲ ὀκτωκαίδεκα ἔτη γεγонуῖαν;

: τοῖς ἄλλοις δείκνυσιν

(καλέω: καὶ τῷ μέλλοντι χρόνῳ = καλέω)
περὶ ... περιδίδωμι = τοσαῦτα χρήματα ὅσα ἂν βούλη σοι δώσω ἔαν μὴ τοιοῦτο γίγνηται

τάν = τᾶν

ἐπιτήδειος, -ος, -ον

ἐνσκευάζεσθαι: βελτίονα ἱμάτια ἐνδύεσθαι

Ἰᾶκ. οὐδεὶς τὰ τοιαῦτα πρὸς τοὺς ἄλλους ἐκβάλλει. ἢ τε Καικιλία καὶ ἡ Γουενδολίνῃ φίλταται ἀλλήλαις ἔσσονται, εὖ οἶδα ὅτι, συντυχοῦσαι δὲ ἡμισείας ὥρας διελθούσης ἀλλήλας ἀδελφὴν καλοῦσιν, περὶ δὲ τοῦτο ὅ τι ἂν βούλη περιδίδωμι.

Ἄλγερον. αἱ γυναῖκες ἀλλήλας ἀδελφὴν καλοῦσι μόνον εἰ τὸ πρῶτον πολλὰ ἄλλα ἀλλήλας ἐκάλεσαν. νῦν δέ, ὦ τάν, εἰ βουλόμεθα ἐπιτήδειον τράπεζαν παρὰ τῷ Οὐίλλι δέχεσθαι δεῖ ἡμᾶς ἐνσκευάζεσθαι. ἄρα αἰσθάνει τὴν ὥραν ἤδη τὴν ἐβδομὴν οὖσαν;

Ἰᾶκ. (ὀργίλως.) ἀεὶ σχεδὸν ἡ ἐβδομὴ ὥρα ἐστίν.

Ἄλγερον. φέρε δὴ, πεινῶ.

Ἰᾶκ. ἐξ οὗ γνωρίζω σε, ἀεὶ πεινᾶς.

Ἄλγερον. τί δὲ δειπνήσαντες ποιήσομεν; εἰς θέατρον ἵεναι;

Ἰᾶκ. οὐδαμῶς! ἀκούειν μισῶ.

ἐταιρεία: οἴκημα ἐν ᾧ οἱ νεανῖαι συνελθόντες περὶ πολλῶν διαλέγονται

Ἄλγερον. ἴωμεν τότε εἰς τὴν ἐταιρείαν.

Ἰᾶκ. οὐδαμῶς! διαλέγεσθαι μισῶ.

τὸ Ἐμπίρον: θέατρον ἐν τῷ Λονδίνῳ

Ἄλγερον. εἶεν, ἴσως δυναίμεθα ἂν περὶ τοῦ Ἐμπίρου τῇ δεκάτῃ ὥρᾳ περιπατεύειν;

μωρόν ἐστι [τὸ θεᾶσθαι]

Ἰᾶκ. οὐδαμῶς! θεᾶσθαι πάσχειν οὐ δύναμαι, οὕτω γὰρ μῶρόν ἐστιν.

Ἄλγερον. εἶεν, τί ποιήσομεν;

Ἰᾶκ. οὐδέν!

ὅποταν ... : εἰ οὐδὲν ἄλλο ποιητέον ἐστίν

Ἄλγερον. χαλεπώτατον ἔργον ἐστὶν τὸ οὐδὲν ποιεῖν· ὅμως δὲ χαλεπὸν ἔργον ἐκὼν δέχομαι ὅποταν μηδὲν ὀτιοῦν βέβαιον τέλος προκεῖται.

(ὁ Λάνης εἰσέρχεται.)

Λάνης. ἡ δεσποινίδα Φαίρφαξ.

(ἡ μὲν Γουενδολίνη εἰσέρχεται, ὁ δὲ Λάνης ἐξέρχεται.)

Ἄλγερον. ὦ Γουενδολίνη, παπαῖ!

ἐπιστρέψαι = μὴ ἀκούσης

Γουενδολίνη. ὦ Ἄλγερον, ἐπιστρέψαι, εἰ δοκεῖ. ἴδιόν τι ἔχω ὃ τῷ κυρίῳ Οὐώρθιγκ λέγειν βούλομαι.

Ἄλγερον. ἀληθινῶς, ὦ Γουενδολίνη, οἴομαί με οὐ δύνασθαι τούτῳ συγχωρεῖν.

τούτῳ συγχωρεῖν = τοῦτο ἔαν

Γουενδολίνη. ὦ Ἄλγερον, σὺ ἀεὶ οὕτω διαρρήδη ἀπρεπῆς τῷ βίῳ προσφέρει, ἀλλὰ οὐχ οὕτω γεραῖος εἶ ὥστε τοιοῦτο ποιεῖν. *(ὁ Ἄλγερον πρὸς τὴν ἐσχάραν ἀναχωρεῖ.)*

προσφέρει = σεαυτὸν προσφέρεις

ἡ ἐσχάρα = οὗ τῷ πῦρ καίεται

Ἰᾶκ. ὦ ἐμὸν φῶς!

Γουενδολίνη. ὦ Σπουδαῖε, ἴσως οὔποτε γεγαμημένοι ἐσόμεθα·

εἰ ... δεῖ: τὸ τῆς μητρὸς πρόσωπον
ἰδοῦσα

πρὸς [ἐκεῖνα] ἅ

ἀρχαιοτρόπος, -ος, -ον

[ταύτην τὴν δύναμιν] ἀπέβαλον

αἰώνιος = εἰς αἰεί

εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ τῆς μητρὸς προσώπου δικάζειν δεῖ, φοβοῦμαι μὴ οὔποτε γεγαμημένοι ὦμεν. οὐδὲ πολλοὶ γονεῖς τὸ νῦν τὸν νοῦν προσέχουσι πρὸς ἅ οἱ παῖδες αὐτοῖς λέγουσιν, ταχέως δὲ ἀφανίζεται ἢ ἀρχαιοτρόπος πρὸς τοὺς νέους θεραπείᾳ· ἦντινα οὖν δύναμιν παρὰ τῆ μητρὶ ἐγὼ εἶχον, ἤδη τρία ἔτη γεγονυῖα ἀπέβαλον, ἀλλὰ καὶ ἐὰν μὲν ἡ μήτηρ ἡμᾶς κωλύειν δύνηται μὴ πόσιν καὶ ἄλοχον γενέσθαι, ἐὰν δὲ ἐγὼ ἄλλω μὲν τινὶ γαμῶμαι, πολλάκις δέ, οὐδὲν ποιεῖν δύναται ὅ τι ἂν τὸν ἐμὸν αἰώνιον πρὸς σὲ ἔρωτα μεταβάλλῃ.

Ἰᾱκ. ὦ ἐρωμένη Γουενδολίνη!

Γουενδολίνη. ἡ ἐξήγησις ἡ τοῦ σοῦ μυθώδους γένους, ὡς ἡ μήτηρ μοι διηγήσατο δυσχερεῖς γνώμας εἰστιθεῖσα, εἰκότως τὸ τῆς ἐμῆς φύσεως βαθύτατον ἐτάραξεν. τὸ μὲν σὸν Χριστιανὸν ὄνομα ἄμαχον κήλησιν ἔχει, τὸ δὲ σὸν ἦθος οὕτως ἀπλοῦν ἐστὶν ὥστε καλῶς δυσκαταμάθητον ἐμοί ἐστιν. ὅπου ἐν τῷ Ἀλβανίᾳ δήμῳ οἰκεῖς ἤδη οἶδα, ἀλλὰ ποῦ ἐν τοῖς ἀγροῖς οἰκεῖς;

Ἰᾱκ. ἡ Γενναία Οἰκία, ἐν τῷ Οὔλτον, Ἔρτφορδσαιρ.

(ὁ Ἄλγερνον, πάντα ἀκριβῶς ἀκούσας, ἐαυτῷ μειδιᾷ καὶ τὸ τῆς οἰκίας σῆμα ἐν τῷ ἱματίῳ γράφει· ἔπειτα δὲ τὸν τῶν σιδηροδρόμων χρονικὸν κατάλογον λαμβάνει.)

τὸ ... βαθύτατον: τὴν ἐμὴν ψυχὴν

ἄμαχος, -ος, -ον = ἀνίκητος

κήλησις, -εως = ὁ καλεῖ

δυσκαταμάθητος = ὁ χαλεπὸν ἐστὶ
καταμαθεῖν

τὸ σῆμα = τὸ τοῦ ἀκριβοῦς τόπου
ὄνομα

ὑπηρεσία = διακονία

Γουενδολίνη. ἄρα ἀγαθὴν ἐπιστολικὴν ὑπηρεσίαν ἐκεῖ ἔχετε; ἴσως ἀναγκαῖον ἔσται ἀνέλπιστόν τι ποιεῖν,

διάφορος = ἄριστος
ἐπίσκεψις = ἐξέτασις

τοῦτο δὲ δήπου διαφόρου ἐπισκέψεως δεήσεται. καθ' ἡμέραν σοι γράψω.

Ἰᾱκ. ὦ ἐμὴ φιλότατη!

μενεῖς ≠ μένεις

Γουενδολίνη. πόσας ἡμέρας ἐν τῇ πόλει μενεῖς;

ἡ Δευτέρα: ἡ ἡμέρα μετὰ τῆς
Κυριακῆς

Ἰᾱκ. μέχρι τῆς Δευτέρας.

ἔξεστί σοι = ἐὼ σε

Γουενδολίνη. εὖγε! ὦ Ἄλγερνον, νῦν ἔξεστί σοι τρέπεσθαι.

Ἄλγερνον. χάριν δίδωμι, ἤδη ἐτραπόμην.

: τὸν ὑπηρετήν καλεῖν

Γουενδολίνη. ἔξεστι καὶ τὸν κώδωνα σείειν.

ἀκολουθέω = ὁμαρτέω

Ἰᾱκ. ἄρ' ἐᾶς ἐμέ πρὸς τὸ ἄρμα σε ἀκολουθεῖν, ὦ φιλότατη;

Γουενδολίνη. πῶς γὰρ οὐ;

Ἰᾱκ. *(τῷ Λάνη νῦν εἰσιόντι διαλέγεται.)* ἐγὼ αὐτὸς τὴν δεσποινίδα Φαίρφαξ ἀκολουθήσω.

Λάνης. ναί, ὦ κύριε. *(ὃ τε Ἰᾱκ καὶ ἡ Γουενδολίνη ἐξέρχονται.)*

χρημάτων ἀπογραφάς: ἐπιστολάς
δανειτῶν χρήματα αἰτούντων
ἀναρρήγνυμι = διαφθείρω

(ὁ Λάνης ἐπιστολάς τινὰς ἐπὶ φιάλης κειμένας τῷ Ἄλγερνον παρέχει· νομίζομεν δὲ αὐτὰς χρημάτων ἀπογραφὰς εἶναι διότι ὁ Ἄλγερνον πρὸς αὐτὰς προσβλέψας ἀναρρήγνυσιν.)

Ἄλγερνον. δός μοι τοῦ οἴνου, ὦ Λάνη.

Λάνης. ποιήσω, ὦ κύριε.

ὡς βουνβουρίσων = εἰς τὸ
βουνβουρίζειν

Ἄλγερνον. τὸ αὔριον, ὦ Λάνη, ὡς βουνβουρίσων ἄπειμι.

	Λάνης. ναί, ὦ κύριε.
τὰ ἀμφιβλήματα: τὰ ἔξω ἱμάτια	Ἄλγερον. εἰκότως δὲ πρὸ τῆς Δευτέρας οὐκ ἐπάνειμι· παρασκευάζοις οὖν ἂν τὰ ἐμὰ ἱμάτια καὶ τὰ ἀμφιβλήματα καὶ πάντα τὰ περὶ τὸν Βουνβούριον.
	Λάνης. οὕτως ποιήσω, ὦ κύριε. <i>(τὸν οἶνον παρέχει.)</i>
(διότι βουνβουρίζειν ἐν νῶ ἔχει)	Ἄλγερον. ἐλπίζω τὴν αὔριον ἡμέραν ἀγαθὴν ἔσεσθαι, ὦ Λάνη.
	Λάνης. οὐδέποτε ἀγαθὴ ἐστίν, ὦ κύριε.
: αἰεὶ πάντας ἀπὸ τῆς εὐδαιμονίας ἀποστρέφειν πειρᾶς	Ἄλγερον. ὦ Λάνη, αἰεὶ πάντας εἰς ἀθυμίαν καθιστάναι παντελῶς πειρᾶς!
	Λάνης. ἀρέσκειν μάλιστα πειρᾶ, ὦ κύριε. <i>(ὁ μὲν Ἰᾶκ εἰσέρχεται, ὁ δὲ Λάνης ἐξέρχεται.)</i>
ἔχομεν: ἰδεῖν ἔξεστι	Ἰᾶκ. ἐνθάδε ἔχομεν σωφρόνα τε καὶ σοφὴν κόρην! τὴν μόνην
ἐπεμελήθην < ἐπιμελέομαι	κόρην ἧς ἐγὼ παρ' ὅλον τὸν βίον ἐπεμελήθην. <i>(ὁ Ἄλγερον ἀμέτρως γελοῖ.)</i> τί σοι οὕτω γελοῖον ὄν φαίνεται;
ἀμέτρως ↔ μετρίως	
μεριμνάω αὐτόν = φροντίζω αὐτοῦ	Ἄλγερον. τὸν δυστυχεῖ Βουνβούριον μεριμνᾶ, οὐδὲν ἄλλο.
εὐλαβέομαι = φυλάττομαι	Ἰᾶκ. εἰ μὴ εὐλαβῆ, ὁ σὸς φίλος Βουνβούριος καταστήσει σέποτε εἰς κακὴν ἀπορίαν.
: πάντα τὰ ἄλλα σεμνά τε καὶ βαρέα ἐστίν	Ἄλγερον. τὰς ἀπορίας φιλῶ. μόναι αἱ ἀπορίαι οὐδέποτε σεμναί τε καὶ βαρεῖαί εἰσιν.

Ἰᾶκ. τοῦτο ἄλογόν ἐστιν, ὧ ᾽Αλγερνον. οὐδέποτε οὐδὲν λέγεις πλὴν ἀλόγων.

: πάντες ἄλογα λέγουσιν

᾽Αλγερνον. οὐδεὶς ποτε ὅστις ἂν οὐκ ἄλογα λέγη.

(ὁ μὲν Ἰᾶκ ὀργισθεὶς πρὸς αὐτὸν βλέπει καὶ τὸ οἶκημα καταλείπει, ὁ δὲ ᾽Αλγερνον καπνίζων ἀρξάμενος τὸ ἐν τῷ ἱματίῳ γεγραμμένον ἀναγιγνώσκει καὶ μειδιᾷ.)

Πρᾶξις β΄ Πρῶτον μέρος

σιμίλαξ: γένος δένδρου

Σκηνή. ὁ κήπος ἐν τῇ Γενναίᾳ Οἰκίᾳ. μεγάλη μὲν γλαυκὴ λιθινὴ κλιμαξὶ πρὸς τὴν οἰκίαν ἀναφέρει, ὁ δὲ κήπος, ἀρχαιότροπος ὢν, πληρῆς ῥωδῶν ἐστίν. τῷ δὲ μηνὶ Ἰουλίῳ, ὑπὸ μεγάλης σιμίλακος ἐστήκασιν ἄγροικαὶ τινες ἔδραι καὶ τράπεζα βίβλοις καλυπτῆ.

ἄρδω = ὕδωρ βάλλω πρὸς

(ἡ μὲν δεσποινίδα Πρίσμι παρὰ τῇ τραπέζῃ κάθηται, ἡ δὲ Καικιλία ἐν τῷ ὀπισθεν τὰ ἄνθη ἄρδει.)

φορτικός = ὁ οἱ ὑπερέται ποιοῦσιν
τοῦτο ἐπὶ ἐμοὶ κεῖται = δεῖ με
τοῦτο ποιεῖν

χθεσινός < χθές

Δεσποινίδα Πρίσμ. *(καλεῖ.)* ὦ Καικιλία, Καικιλία! τοιαύτη φορτικὴ ἐργασία οἷα τὰ ἄνθη ἄρδειν μᾶλλον ἐπὶ τῷ Μοῦλτον κεῖται ἢ σοί, ἄλλως τε καὶ εἰ νοηταὶ τινες ἠδοναί σε ἀναμένουσιν. ἡ Γερμανικὴ γραμματικὴ ἐπὶ τῆς τραπέζης κεῖται, οὐκ οὖν αὐτὴν εἰς τὴν πεντεκαιδεκάτην σελίδα ἀνοίξεις ἄν; τὸ χθεσινὸν μάθημα αὐθις μαθησόμεθα.

ἀπλοῦς = ἄμιουσος

Καικιλία. *(βραδύτατα προσχωρεῖ.)* ἀλλὰ ἡ Γερμανικὴ γλώττά μοι οὐκ ἀρέσκει, εὐπρεπὴς γὰρ γλώττα οὐκ ἔστιν. οἶδα δὲ ἀπλῆ δοκοῦσα μετὰ τὸ τῆς Γερμανικῆς γλώττης μάθημα.

ἐπὶ τὸ βέλτιον χωρεῖν = βελτίων
γίγνεσθαι
τούτῳ ἐγκεῖμαι = μάλιστα τοῦτο
βούλομαι

Δεσποινίδα Πρίσμ. ὦ παῖ, ἤδη οἶσθα ὅπως ὁ σὸς φύλαξ βούλεται σὲ ἐπὶ τὸ βέλτιον πανταχῇ χωρεῖν· χθές δὲ πρὸς τὴν πόλιν ἰέναι μέλλων μάλιστα τῇ Γερμανικῇ γλώττῃ ἐνέκειτο· τῷ δὲ ὄντι ἀεὶ ὅποταν πρὸς τὴν πόλιν ἰέναι μέλλῃ τῇ Γερμανικῇ γλώττῃ ἐγκεῖται.

Καικιλία. ὁ φίλος θεῖος Ἰᾶκ οὕτω σεμνότατός ἐστιν!

εὖ ἔχειν = ὑγιαίνειν

ἐνίοτε δὲ οὕτω σεμνός ἐστιν ὥστε ἡγοῦμαι αὐτὸν εὖ ἔχειν οὐ δύνασθαι.

αὐτοῦ ὄντος

Δεσποινίδα Πρίσμ. (*ἑαυτὴν ἀνέλκει.*) ὁ σὸς φύλαξ ἄριστα ὑγιαίνει, τὸ δὲ σεμνὸν ἦθος αὐτοῦ τιμητέον ἐστὶν ἅτε οὕτω νεωτέρου τῶν ἄλλων ὄντος· οὐδένα γὰρ γινώσκω ὅστις ἂν τοῦ τε πρέποντος καὶ τοῦ ὑπευθύνου μᾶλλον αἰσθάνηται.

τοῦ πρέποντος· τούτου ὁ ποιεῖν δεῖ

Καικιλία. ἴσως διὰ τοῦτο πολλάκις κωφὸς ὢν φαίνεται ὅποταν ἡμεῖς τρεῖς ἅμα ὄντες τυγχάνωμεν.

μέλημα = ὃ ἡμῖν μέλει

Δεσποινίδα Πρίσμ. Καικιλία! θαυμάζω σου ἀκούουσα. ὁ κύριος Οὐώρθιγκ πολλὰ μελήματα παρ' ὅλον τὸν ἑαυτοῦ βίον ἔχει, τὴν τε εὐθυμίαν καὶ τὴν μικρολογίαν ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ οὐκ ἂν εὔροις, δεῖ δέ σε τῆς μερίμνης αὐτοῦ περὶ ἐκείνου τοῦ δυστυχοῦς νεανίου, τοῦ ἀδελφοῦ, μέμνησθαι.

δεῖ σε μέμνησθαι τῆς μερίμνης

παρ' ... ἂν· δυναίμεθα ἂν αὐτὸν
πρὸς τὸ εὐσχημονεῖν τρέπειν

Καικιλία. βουλοίμην ἂν τὸν θεῖον Ἴᾱκ ἐκείνον τὸν δυστυχῆ νεανίαν, τὸν ἀδελφόν, ἔᾶν ἐνίοτε δεῦρο ἐλθεῖν, ἴσως δὲ παρ' αὐτῶ εὖ ἰσχύοιμεν ἂν, ᾧ δεσποινίδη Πρίσμ. σύ γε ἰσχύοις ἂν, εὖ οἶδα ὅτι, ἅτε τὴν Γερμανικὴν γλῶτταν γινώσκουσα καὶ τὴν γεωλογίαν, τοιαῦτα δὲ μάλιστα ἀνδρὶ ἰσχύει. (*ἢ Καικιλία ἄρχεται ἐν τοῖς ὑπομνήμασι γράφουσα.*)

αὐτῶ ἰσχύω = αὐτὸν πείθω

ἐμὲ δυνήσεσθαι ἂν

Δεσποινίδα Πρίσμ. (*τὴν κεφαλὴν κινεῖ.*) οὐκ οἶομαι ἐμὲ ἐν ἐκείνῳ τῷ ἀνθρώπῳ μεταβολὴν τινα εἰσφέρειν δυνήσεσθαι ἂν, κατὰ γὰρ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν

τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν· τὸν Ἴᾱκ

τὸ μεταλλάξαι

τοῦτο οὐκ εὖ φρονῶ = τοῦτό μοι
οὐκ ἀρέσκει
τὰ ὑπομνήματα = τὸ βιβλίον ἐν ᾧ
τὰ ἡμέτερα γράφομεν
ἐτητύμως = ὄντως

ἀπόρητον = ὃν ἐγὼ μόνος οἶδα
ἐπιλανθάνομαι ↔ μέμνημαι

ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ = σχεδὸν ἀεὶ

τὰ οὐ δυνάμενα ἄν

μυθιστορία = μακρὸς μῦθος
γεγραμμένος

καταφρονητικῶς < καταφρονέω

τελευτάω = τέλος ἔχω

βαρύνω = ἐνοχλέω, ἀνιάω

φύσιν ἀσθενεστάτην τε καὶ ὀκνηροτάτην ἔχει· ὄντως δὲ σαφῶς οὐκ οἶδα πότερον βουλοίμην ἂν αὐτὸν σῶσαι ἢ οὐ, τὸ γὰρ τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους ἐξαίφνης εἰς ἀγαθοὺς μεταλλάξαι, ὃ ποιεῖν πολλοῖς τὸ νῦν ἀρέσκει, οὐκ εὖ φρονῶ. ὅ τι ἂν σπεῖρη ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει. δεῖ οὖν σε τὰ σὰ ὑπομνήματα ἀφαιρεῖν, ᾧ Καικιλία, ἐτητύμως δὲ οὐκ οἶδα διὰ τί δεῖ σε ὑπομνήματά τινα γράφειν.

Καικιλία. ὑπομνήματα ἔχω ἵνα γράφω τὰ τοῦ ἐμοῦ βίου θαυμαστὰ ἀπόρητα, εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ γράφοιμι, εἰκότως ἐπιλανθάνοίμην ἄν.

Δεσποινίδα Πρίσμ. ἡ μνεῖα, ᾧ φίλη Καικιλία, τὰ ὑπομνήματά ἐστιν ἃ πάντες μεθ' ἡμῶν αὐτῶν ἔνθα καὶ ἔνθα φέρομεν.

Καικιλία. ναί, ἀλλὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἡ μνεῖα διηγεῖται τὰ οὐδέποτε γενόμενα καὶ τὰ γενέσθαι οὐ δυνάμενα ἄν, ἡγοῦμαι δὲ τὴν μνεῖαν αἰτίαν εἶναι σχεδὸν πασῶν τῶν μυθιστοριῶν τρεῖς βίβλους τὸ μῆκος οὐσῶν ἄς Μούδιε ἡμῖν πέμπει.

Δεσποινίδα Πρίσμ. μὴ οὕτω καταφρονητικῶς εἴπης περὶ τῶν μυθιστοριῶν τρεῖς βίβλους τὸ μῆκος οὐσῶν, ᾧ Καικιλία, ἐγὼ γὰρ αὐτὴ μίαν πάλαι ἔγραψα.

Καικιλία. ἄρ' ἀληθῆ λέγεις, ᾧ δεσποινίδη Πρίσμ; ὡς παντελῶς σοφὴ εἶ! ἐλπίζω τὴν μυθιστορίαν εὐτυχῆς τέλος μὴ ἔχειν, αἱ γὰρ μυθιστορίαι εὐτυχῶς τελευτῶσαι ἐμοὶ οὐκ ἀρέσκουσιν, ὄντως δὲ μάλιστά με βαρύνουσιν.

Δεσποινίδα Πρίσμ. αἱ μὲν ἀγαθαὶ εὐτυχῶς τελευτῶσιν, αἱ δὲ κακαὶ ἀτυχῶς, τοιοῦτοι γάρ εἰσιν οἱ μῦθοι.

ἐξηνέχθη < ἐκφέρω

Καικιλία. οὕτως ἐννοῶ, καὶ εἰ ἀδικώτατον δοκεῖ. ἡ δὲ μυθιστορία ποτὲ ἐξηνέχθη;

ἀπεβλήθη < ἀποβάλλω

ἀπετέθη < ἀποτίθημι

ἄχρηστος, -ος, -ον

Δεσποινίδα Πρίσμ. οἴμοι, ἤκιστα. ἡ γραφή δυστυχῶς κατελείφθη. (ἡ Καικιλία ταραττεῖ.) τόδε λέγειν πειρῶ, ὅτι ἀπεβλήθη ἢ ποι ἀπετέθη. ἀλλὰ τὸν νοῦν τῷ ἔργῳ προσέχε, ὧ παῖ, αὗται γὰρ αἱ θεωρίαι ἄχρηστοί εἰσιν.

Καικιλία. (μειδιᾷ.) ὁρῶ νῦν τὸν φίλον διδάκτορα Ζέσυβελ διὰ τοῦ κήπου προσχωροῦντα.

ὄραμα, -ατος = ὁ ὀρώμεν

Δεσποινίδα Πρίσμ. (ἀναστᾶσα προσχωρεῖ.) ὦ διδάκτορ Ζέσυβελ! ἡδὺ ὄραμά μοι παρέχεις!

(ὁ ἱερεὺς Ζέσυβελ εἰσέρχεται.)

έωθινός < ἡ έως

Ζέσυβελ. πῶς έωθινὰ έχετε; έλπίζω σε, ὦ δεσποινίδη Πρίσμ, εὖ έχειν.

νεωστί = ἄρτι

Καικιλία. ἡ δεσποινίδα Πρίσμ νεωστί εἶπεν ὅτι ἀλγεῖ τὴν κεφαλὴν. ἴσως μετὰ σοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ μικρὸν χρόνον περιπατεῖν ἀγαθὸν αὐτῇ εἶη ἄν, ὦ διδάκτορ Ζέσυβελ.

διάτασις, -εως = ἄλγος τὴν κεφαλὴν

Δεσποινίδα Πρίσμ. ὦ Καικιλία, οὐδὲν περὶ τῆς κεφαλῆς διατάσεως εἶπον.

Καικιλία. οὐδὲν εἶπες, ὦ δεσποινίδη Πρίσμ, εὖ οἶδα,

ένενόουν < έννοέω	<p>ἀλλὰ ἠσθόμην σου τὴν κεφαλὴν ἀλγούσης· τῷ δὲ ὄντι τοῦ ἱερέως εἰσιόντος περὶ τούτου ένενόουν οὐδὲ περὶ τοῦ τῆς Γερμανικῆς γλώττης μαθήματος.</p>
ράθυμος ↔ πρόθυμος, φιλόπονος	<p>Ζέσυβελ. ἐλπίζω, ὦ Καικιλία, σὲ μὴ ραθύμως σεαυτὴν παρέχειν.</p>
δυστυχῶς ↔ εὐτυχῶς	<p>Καικιλία. ᾄ, δυστυχῶς τοιαύτην ἑμαυτὴν παρέχω.</p>
ὑπολαμβάνω = ὑποπεύω, νομίζω	<p>Ζέσυβελ. θαυμαστὸν τοῦτό ἐστιν· εἰ ἐγὼ οὕτως εὐτυχῆς εἶην ὥστε τὸν τῆς δεσποινίδης Πρίσμ μαθητὴν εἶναι, ἀπὸ τῶν χειλῶν αὐτῆς κρεμαννύοιμι ἄν. (ἡ δεσποινίδα Πρίσμ πρὸς αὐτὸν ὑποβλέπει.) ἀλλὰ μεταφορικῶς τοῦτο ἔλεγον, τὴν δὲ ἐμὴν μεταφορὰν ἀπὸ τῶν μελιττῶν ἐξέλαβον. τί δέ, μῶν ὁ κύριος Οὐώρθιγκ, ὡς ὑπολαμβάνω, οὐπω ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπανῆλθεν;</p>
αὐτῷ: τῷ Ἰᾶκ	<p>Δεσποινίδα Πρίσμ. πρὸ τῆς Δευτέρας περὶ δείλην ὀψίαν οὐκ ἐπάνεισιν.</p>
: κατὰ ὃ πάντες λέγουσιν	<p>Ζέσυβελ. ναί, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν Κυριακὴν αὐτῷ ἐν τῷ Λονδίῳ μένειν ἀρέσκει, οὐ γὰρ τῶν τοιούτων ἐστὶν οἷοις μόνον τέρπεσθαι τὸ τοῦ βίου τέλος ἐστίν, οἷος παραδείγματος ἕνεκα ἐκεῖνος ὁ δυστυχῆς νεανίας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, κατὰ τὸν κοινὸν λόγον, φαίνεται ὢν. ἀλλὰ ἐπὶ πλείονα χρόνον τὴν τε Ἑγερίαν καὶ τὴν μαθήτριαν ταραττεῖν οὐ βούλομαι.</p>
ἐπὶ πλείονα χρόνον = μακρότερον χρόνον τοῦ δέοντος	<p>Δεσποινίδα Πρίσμ. Ἑγερίαν λέγεις; τὸ ἐμὸν ὄνομα Λαιτιτία ἐστίν, ὦ διδάκτορ.</p>

ειδωλολατρικός = ὅς τὰ εἰδωλα
τιμᾶ
θρησκεία = πράξις ἐν τοῖς ἱεροῖς
γιγνομένη

μοι εὐεργετῆ = με ὠφελεῖ

ἴωμεν < εἶμι

ρούπια = νομίσματος γένος
πτῶμα, -ατος < πίπτω
ἔνεστι = ἔξεστι

ἀφανίζομαι ↔ ἐπιφαίνομαι

τὰ σκεύη ἔχων: διότι ἡμέρας τινὰς
μένειν ἐν νῶ ἔχει

Ζέσυβελ. (προνεύει.) οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἀρχαία μνήμη ἐκ τῶν
ειδωλολατρικῶν συγγραφέων ληφθεῖσα. ἄρα ὑμᾶς δύο ἐν τῇ
ἐσπερία θρησκείᾳ ὄψομαι;

Δεσποινίδα Πρίσμ. βέλτιον εἶη ἂν εἶ σοι συμπεριπατήσαιμι,
ᾧ φίλε διδάκτορ, τὴν μὲν γὰρ κεφαλὴν ἀलगῶ, ὁ δὲ περίπατός μοι
εὐεργετήσει.

Ζέσυβελ. ἡδέως, ᾧ δεσποινίδη Πρίσμ, ἡδέως. ἴωμεν μέχρι τῶν
διδασκαλείων καὶ ἐπανέλθωμεν.

Δεσποινίδα Πρίσμ. ἥδιστον ἂν εἶη. ᾧ Καικιλία, ἐμοῦ ἀπούσης
τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν ἀνάγνωθι· τὸ δὲ μέρος τὸ περὶ τοῦ τῆς
ρούπιας πτώματος ἔνεστι καταλιπεῖν, ἄγαν δὴ θαυμαστόν ἐστιν.
καὶ γὰρ τὰ οἰκονομικὰ προβλήματα τὸ τραγωδικὸν εἶδος ἔχει.

(διὰ τοῦ κήπου τῷ διδάκτορι Ζέσυβελ συμβαδίζουσα ἀφανίζεται.)

Καικιλία. (βίβλους τινὰς ἀναλαβοῦσα ἐπὶ τὴν τράπεζαν αὐθις
καταβάλλει.) δεινὴ πολιτικὴ οἰκονομία! δεινὴ γεωγραφία! δεινὴ,
δεινὴ δὴ, Γερμανικὴ γλωττα!

(ὁ Μέρριμαν εἰσέρχεται χάρτην ἐπὶ φυάλης ἔχων.)

Μέρριμαν. ὁ κύριος Σπουδαῖος Οὐώρθιγκ ἀφίκεται νῦν ἀπὸ τοῦ
σταθμοῦ τὰ σκεύη ἔχων.

Καικιλία. (τὸν χάρτην λαβοῦσα ἀναγιγνώσκει.) "Κύριος Σπου-
δαῖος Οὐώρθιγκ, Β δ', ἢ Ἄλβανία." ὁ τοῦ θεοῦ Ἰᾶκ ἀδελφός!

ἄρ' εἶπες αὐτῷ ὅτι ὁ κύριος Οὐώρθιγκ νῦν ἐν τῇ πόλει ἐστίν;

παρακρούομαι = ἄθυμος γίγνομαι
κακόν τι ἀκούσας
ἐμοὶ ἀπεκρίνατο
εἶτε < εἰμί

Μέρριμαν. εἶπον, ὧ δεσποινίδα, παρακρούεσθαι δὲ ἐδόκει· ἐμοὶ δὲ εἰπόντι ὅτι σύ τε καὶ ἡ δεσποινίδα Πρίσμ ἐν τῷ κήπῳ εἶτε ἀπεκρίνατο ὅτι προθύμως ἂν βούλοιτό σοι ἰδίᾳ μικρὸν χρόνον διαλέγεσθαι.

ταμίας, -ου = ὁ κεφαλαῖος τῶν της
οἰκίας ὑπηρετῶν

Καικιλία. τὸν κύριον Οὐώρθιγκ δεῦρο ἐλθεῖν αἰτήσον, δεῖ δέ σε τῷ ταμίᾳ διαλέγεσθαι ἵνα οἴκημα αὐτῷ παρασκευάζῃ.

Μέρριμαν. οὕτω ποιήσω, ὧ δεσποινίδα.

(ὁ Μέρριμαν ἐξέρχεται.)

τὸ πρότερον = ἔμπροσθεν, τὸ πρὶν
ὄρρωδέω = φοβέομαι

Καικιλία. οὐδέποτε τὸ πρότερον κακούργῳ τινὶ συνέτυχον, μάλα οὖν ὄρρωδέω. φοβοῦμαι μὴ τοιοῦτος οἶος οἱ ἄλλοι φαίνηται. (ὁ Ἄλγερνον εἰσέρχεται, ἄσμενός τε καὶ θαρσαλέος.) τοιοῦτος δὴ φαίνεται!

νήπιος = παιδικός

Ἄλγερνον. (τὸν πέτασον ἀναίρει.) νομίζω σε τὴν ἐμὴν μικρὰν τε καὶ νήπιαν ἀνεψιὰν Καικιλίαν εἶναι, εὖ οἶδα ὅτι.

ἡλικιωτής, -ιδος = ἡ τῷ αὐτῷ ἔτει
γεγονυῖα ἐστίν

Καικιλία. ἀμάρτημά τι μικρὸν ἐποίησας, ἔγωγε γὰρ μικρὰ οὐκ εἰμί, τῷ δὲ ὄντι ὑψηλότερα τῶν ἐμῶν ἡλικιωτίδων εἰμί. (ὁ Ἄλγερνον θαυμάζει.) ἀλλὰ ἡ σὴ ἀνεψιά εἰμι. σὺ δέ, τοῦτο γὰρ παρὰ τῆς χάρτης ἀναγιγνώσκω, ὁ τοῦ θεοῦ Ἰᾶκ ἀδελφός εἶ, ὁ ἐμὸς ἀνεψιὸς Σπουδαῖος, ὁ ἐμὸς κακούργος ἀνεψιὸς Σπουδαῖος.

κακούργος = φθονερός, δυσμενής

Ἄλγερνον. κακούργος ἦκιστά εἰμι, ὧ ἀνεψιὰ Καικιλία,

οὐδαμῶς νομίζεις = μὴ νόμιζε

συγγνωστός = ὃν συγγινώσκειν
δυνάμεθα
προσποιόμαι = ψευδῶς δοκέω

μνησθείης < μιμήσκω

τούτῳ ἀγάλλομαι = περὶ τούτου
μεγαλαυχέω

συνεῖναί σοι

ὄψια = ἑσπέρα

σφάλμα = πταῖσμα, ἀπροσδόκητόν
τι καὶ κακὸν χρῆμα

ἐργματικός < ἔργμα (= ἔργον)
τούτου διαμαρτάνω = τούτο φεύγω

οὐδαμῶς δὲ νομίζεις με κακοῦργον εἶναι.

Καικιλία. εἰ μὴ κακοῦργος εἶ, ἡμᾶς πάντας ἐξηπάτησας τρόπῳ παντελῶς οὐ συγγνωστῶ, ἐλπίζω δέ σε διπλῆν δίαιταν μὴ ἄγειν, προσποιούμενον μὲν κακοῦργον εἶναι, ἀεὶ δὲ ἄριστον ὄντα, τοῦτο γὰρ ὑπόκρισις ἂν εἴη.

Ἄλγερον. (πρὸς αὐτὴν θαυμάζων βλέπει.) σχετλιότερος δήπου ἐγενόμην.

Καικιλία. χαίρω τοῦτο ἀκούσασα.

Ἄλγερον. τῷ ὄντι, σοῦ νῦν τοῦ πραγμάτος μνησθείσης, κάκιστος τῷ ἐμῷ τρόπῳ ἐγενόμην.

Καικιλία. οὕτω τούτῳ ἀγάλλεσθαι οὐ δεῖ, καὶ εἰ, ὡς οἶομαι, ἥδιστον ἦν.

Ἄλγερον. ἥδιόν ἐστὶ σοι ἐνθάδε συνεῖναι.

Καικιλία. οὐκ οἶδα διὰ ὅ τι σὺ ἐνθάδε παρεῖ, ὁ γὰρ θεῖος Ἰᾶκ πρὸ τῆς Δευτέρας περὶ δειλίην ὄψιαν οὐκ ἐπάνεισιν.

Ἄλγερον. σφάλμα μέγα τοῦτό ἐστιν, ἀναγκαῖον γὰρ ἐστὶ μοι πρὸς τὴν πόλιν ἰόντι εἰς τὸ πρῶτον σιδηροδρόμον τῇ Δευτέρᾳ πρῶ ἐισβῆναι, διότι ἐργματικὴ τάξις πρὸ ἐμοῦ κεῖται ἤς... διαμαρτάνειν βουλοίμην ἄν.

Καικιλία. οὐ δύναιο ἂν διαμαρτάνειν ἄλλοθι ἢ ἐν τῷ Λονδίῳ;

τοῦτο οὐ σώζω = τούτου διαμαρ-
τάνω
εἰ ... αἰσθάνεσθαι: εἰ βούλει
ἴδεσθαι

μετοίκησις = τὸ εἰς ἄλλην χώραν
εἰσαεἶ ἀπελθεῖν

τὰ σὰ σκεύη = τὰ ἰμάτια εἰς τὴν
πορείαν ἀναγκαῖα

ὄρμος = ὁ περὶ τοῦ τραχήλου
περιτίθεμεν
οὐδεμίαν ... ἔχει: αἰρεῖσθαι οὐκ
οἶδεν

προαιρέομαι = προτιμάω

τοῦ ἐπιγιγνομένου βίου = τοῦ
θανάτου

ἐποτρύνω = θρασύνω, παρακαλέω

αὐτῷ: τῷ βίῳ

Ἄλγερον. ἦκιστα, ἐν γὰρ τῷ Λονδίῳ γενήσεται.

Καικιλία. εἶεν, ἔγωγε οἶδα ὡς ἄξιόν ἐστιν ἐργματικὴν τάξιν μὴ
σώζειν, εἰ βούλει τι τοῦ ἐν τῷ βίῳ κάλλους κατέχειν τε καὶ
αἰσθάνεσθαι, ἀλλὰ βέλτιον ἂν εἶη εἰ μένοις ἕως ἂν ὁ θεῖος Ἰᾶκ
ἀφικνηῖται, οἶδα γὰρ αὐτὸν βουλόμενόν σοι περὶ τῆς σῆς μετοι-
κήσεως διαλέγεσθαι.

Ἄλγερον. περὶ τῆς ἐμῆς τίνος;

Καικιλία. περὶ τῆς σῆς μετοικήσεως· πρὸς δὲ τὴν πόλιν ἀπῆλθεν
ὡς τὰ σὰ σκεύη ὠνησόμενος.

Ἄλγερον. τὸν Ἰᾶκ τὰ ἐμὴ σκεύη ὠνεῖσθαι οὐκ ἐασαίμην ἄν,
περὶ γὰρ τῶν ὄρμων οὐδεμίαν ἀγαθὴν γνώμην ἔχει.

Καικιλία. ἀλλὰ ὄρμων οὐ δεήσει, διότι ὁ θεῖος Ἰᾶκ πρὸς τὴν
Αὐστραλίαν σε πέμψειν μέλλει.

Ἄλγερον. πρὸς τὴν Αὐστραλίαν; ἀποθήσκειν προαιροίμην ἄν!

Καικιλία. τῇ Τετάρτῃ ἡμέρᾳ ἐν ᾧ ἐδείπνομεν εἶπεν ὅτι δέοι σε
ἐκ τούτου τοῦ βίου καὶ τοῦ ἐπιγιγνομένου βίου καὶ τῆς Αὐστρα-
λίας μίαν ἐκλογὴν ἐξαιρεῖσθαι.

Ἄλγερον. φεῦ· ἂ περὶ τῆς τε Αὐστραλίας καὶ τοῦ ἐπιγιγνο-
μένου βίου ἤκουσα οὐ μάλα ἐποτρύνει, οὗτος δὲ ὁ βίος ἰκανός τε
καὶ ἀγαθός ἐμοί ἐστιν, ᾧ ἀνεψιὰ Καικιλία.

Καικιλία. ἀλλὰ ἰκανός τε καὶ ἀγαθός εἶ σὺ αὐτῷ;

: τοῦτο δύναίτο ἂν τὸ σὸν ἔργον
γίγνεσθαι
(σύ) δέχει

Ἄλγερον. φοβοῦμαι μὴ οὐ τοιοῦτός εἰμι, διὰ δὲ τοῦτο βούλομαί
σε ἐμὲ ἐξορθοῦν. διὰ τί τοῦτο ὡς τὸ σὸν ἔργον οὐ δέχει, ᾧ ἀνεπιὰ
Καικιλία;

Καικιλία. φοβοῦμαι μὴ οὐ σχολὴν ἔχω τήμερον τῆς ἐσπέρας.

Ἄλγερον. εἶεν, τί δὲ εἰ ἐμαυτὸν ἐξορθῶ τήμερον τῆς ἐσπέρας;

ἀνδραγαθίαν πάσχοις ἄν: ἀνδρεῖόν
τε καὶ ἀήθεις εἶη ἄν

Καικιλία. ἀνδραγαθίαν πάσχοις ἄν, ἀλλὰ τοῦτο πειρώης ἄν.

Ἄλγερον. πειράσω· ἤδη δὲ βέλτιον ἔχω.

(σύ) φαίνει

Καικιλία. κάκιον ἔχων φαίνει, καὶ εἰ μὴ πολὺ.

Ἄλγερον. τοιοῦτος φαίνομαι διότι πεινώ.

ἀμελής = ὅς οὐκ ἐπιμελεῖται
συνήθως = πολλὰκις

Καικιλία. ὡς ἀμελής εἰμι! ἀναγκαῖον ἦν μέμνησθαι τούτου, ὅτι
ὁπότεν νέον βίον ἄξειν μέλλεις δεῖ σε συνήθως τε καὶ ὑγιεινῶς
ἐσθίειν· εἰς οὖν τὴν οἰκίαν σύνελθε.

πεῖνα = ἐπιθυμία τοῦ ἐσθίειν

Ἄλγερον. χάριν δίδωμι. ἄρα ἐξείη ἄν μοι ἄνθος ἐπὶ τῷ χιτῶνι
ἐπιθεῖναι; οὐδεμίαν πεῖναν πάσχω εἰ μὴ ἄνθος ἐπὶ τῷ χιτῶνι
ἐκδείκνυμι.

Καικιλία. ἄρα ξανθὸν ῥόδον βούλει; (*τὰς ψαλίδας λαμβάνει.*)

προαιρέομαι = προκρίνω, προτι-
μάω

Ἄλγερον. ἦκιστα, προαιροῦμαι ἔρυθρον ῥόδον.

Καικιλία. διὰ τί; (*ἄνθος ἀποτέμνει.*)

τὸ αὐτὸ καὶ ῥόδον εἶ = ὁμοιοτάτη
ῥόδω εἶ

Ἄλγερον. διότι σὺ τὸ αὐτὸ καὶ ἔρυθρον ῥόδον εἶ, ᾧ ἀνεπιὰ
Καικιλία.

εἰπεῖν ἐμοὶ

Καικιλία. οὐκ ὀρθόν ἐστι τοῦτο ἐμοὶ εἰπεῖν. ἡ δεσποινίδα Πρίσμι οὐδέποτε τοιαῦτά μοι λέγει.

μύωψ = ὅς οὐκ ἀκριβῶς ὀρθᾶ

Ἄλγερνον. ἡ οὖν δεσποινίδα Πρίσμι μύωψ γραῦς ἐστίν, (ἡ *Καικιλία τὸ ρόδον ἐπὶ τὸν χιτῶνα ἐπιτίθησιν.*) οὐδέποτε γὰρ κόρην καλλίονα σοῦ εἶδον.

πάγη = ὄργανον μεθ' οὗ ζῶα
θηρεύομεν

Καικιλία. ἡ δεσποινίδα Πρίσμι λέγει ὅτι πᾶν τὸ κάλλος πάγη ἐστίν.

ληφθῆναι < λαμβάνω

Ἄλγερνον. πάγη ἢ πᾶς σῶφρων ἀνὴρ βούλοιτο ἂν ληφθῆναι.

(ὡς πόσιν) λαβεῖν

Καικιλία. ἔγωγε οὐ βουλοίμην ἂν σῶφρονα ἄνδρα λαβεῖν, εὗ οἶδα ὅτι, διότι οὐδὲν ἔχοιμι ἂν περὶ οὔτινος αὐτῶ διαλέγεσθαι.

(αὐτῶν εἰς τὴν οἰκίαν εἰσελθόντων, ἢ τε δεσποινίδα Πρίσμι καὶ ὁ διδάκτωρ Ζέσυβελ ἐπανέρχονται.)

συνείην < συνίημι

Δεσποινίδα Πρίσμι. ἄγαν μόνος ἐν τῷ βίῳ εἶ, ὦ φίλε διδάκτωρ Ζέσυβελ, δέοι δὲ ἂν σε γαμεῖν. συνείην ἂν σε μισάνθρωπον εἶναι, ἀλλὰ γυνάνθρωπον εἶναι οὔποτε ἄν!

(γυνάνθρωπος: νεολογισμὸς ὃν ὁ
συγγραφεὺς ἐπλασεν)

Ζέσυβελ. *(τρέμει σοφιστικῶ τρόπῳ.)* πίστευέ μοι, οὐκ ἄξιός εἰμι

συμβουλία = πρόσταγμα, ἐπίταγμα

τοιούτου νεολογισμοῦ. ἢ τε συμβουλία καὶ ἡ ἀρχαία θεοσεβῆς ἐκκλησία τῷ γάμῳ σκεθρῶς ἀνθίσταντο.

σκεθρῶς = ἰσχυρῶς

Δεσποινίδα Πρίσμι. *(σεμνῶς.)* διὰ τοῦτο, δῆλον γάρ ἐστιν, ἡ ἀρχαία θεοσεβῆς ἐκκλησία οὐ μέχρι τοῦ νῦν περιεγένετο· καὶ δὴ καὶ δοκεῖς μὴ αἰσθάνεσθαι, ὦ φίλε διδάκτωρ,

περιγίγνομαι = ἔτι καὶ νῦν ζῶ

δελέασμα, -ατος = ὅ τοὺς ἰχθῦς
ἐφελκόμεθα
το μένειν παράγει

ὅτι ὁ ἀνὴρ ὁ ἐμπέδως ἄγαμος μένων δημόσιον δελέασμα γίγνεται·
δέοι οὖν ἂν τοὺς ἀνδρας ἐπιμελεστέρους εἶναι, τὸ γὰρ οὕτως
ἄγαμον μένειν τὰς ναῦς ἀσθενεστέρας παράγει.

ἀπὸ τῆς ἴσης = τῷ αὐτῷ τρόπῳ,
ἴσως
ἐφολκός = χαρίεις, τερπνός

Ζέσυβελ. ἀλλὰ ἀνὴρ τις οὐκ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐφολκός ἐστι καὶ εἰ
γεγάμηκεν;

Δεσποινίδα Πρίσμ. οὐδεὶς γεγαμηκῶς ἀνὴρ ἐφολκός ἐστιν εἰ μὴ
τῇ ἑαυτοῦ γυναικί.

αὐτῇ: τῇ ἑαυτοῦ γυναικί

Ζέσυβελ. πολλάκις οὐδὲ αὐτῇ ἐστιν, οὕτω γὰρ ἤκουσα.

νοερός < νοῦς

Δεσποινίδα Πρίσμ. τοῦτο ἐκ τῆς νοεράς τῆς γυναικὸς συμπα-
θείας ἐξαρτᾶται. δυνάμεθα δὲ ἐκ μὲν τῆς ὠραιότητος ἐξαρτᾶσθαι,
τῇ δὲ τῆς ἡλικίας ὥρα πιστεύειν, ἀλλὰ αἱ νέαι γυναιῖκες χλωραὶ
εἰσιν. (ὁ διδάκτωρ Ζέσυβελ φρίττει.) ὡς κηπουρὸς λέγουσα τὴν
ἐμὴν μεταφορὰν ἐκ τῶν καρπῶν ἐξέλαβον. ἀλλὰ ποῦ τῆς γῆς ἡ
Καικιλία ἐστίν;

κηπουργός = ὁ ἄνθρωπος ὃς τοῦ
κήπου ἐπιμελεῖται

Ζέσυβελ. ἴσως ἡμῖν πρὸς τὰ διδασκαλεῖα ἔσπετο.

ἐν ... ἐνδεδυμένος: μέλανα ἱμάτια
περιέχων πένθος δεικνύοντα

(ὁ Ἰᾶκ βραδέως διὰ τοῦ κήπου ἐκ τοῦ ὀπισθεν εἰσέρχεται, ἐν
πλείστῳ πένθει ἐνδεδυμένος καὶ μέλαν τε δεσμὸν ἐν τῷ πετάσῳ
ἔχων καὶ μελαίνας χειρίδας.)

χειρίδες = ὁ περὶ τῶν χειρῶν
ἔχομεν διὰ τὸ ψυχρός

Δεσποινίδα Πρίσμ. ὦ κύριε Οὐώρθιγκ!

Ζέσυβελ. ὦ κύριε Οὐώρθιγκ!

Δεσποινίδα Πρίσμ. ἀπροσδόκητος ἦκεις!

περὶ δειλίην ὄψιαν = εἰς τὸ τῆς
ἐσπέρας τέλος

πρωΐτερος < πρό

οὐκ ἐνομίζομέν σε ἀφίξεσθαι πρὸ τῆς Δευτέρας περὶ δειλίην ὄψιαν.

Ἰᾱκ. (τὴν τῆς δεσποινίδης Πρίσμ χεῖρα τραγικῶς λαμβάνει.) πρω-
αίτερον τοῦ δέοντος ἐπανῆλθον. ᾧ φίλε διδάκτορ Ζέσυβελ, ἐλπίζω
σε εὖ ἔχειν.

ἄθλιος ↔ φαιδρός, λαμπρός

οὐδὲν κακῆς συμφορᾶς = οὐδεμίαν
συμφορᾶν

Ζέσυβελ. ᾧ φίλε κύριε Οὐώρθιγκ, ἐλπίζω ταῦτα τὰ ἄθλια ἱμάτια
οὐδὲν κακῆς συμφορᾶς δεικνύναι.

Ἰᾱκ. ὁ ἐμὸς ἀδελφός.

ὀφείλημα, -ατος = τὰ χρήματα ἃ
ἄλλοι ἀφ' ἡμῶν ἀπαιτοῦσιν

Δεσποινίδα Πρίσμ. πλείονα αἰσχρὰ ὀφειλήματα καὶ πλεῖον
ἀκρατείας;

Ζέσυβελ. ἔτι εἰς τὴν τέρψιν τὸν βίον ἄγει;

Ἰᾱκ. (τὴν κεφαλὴν κινεῖ.) τέθνηκεν!

Ζέσυβελ. ὁ σοὺς ἀδελφὸς Σπουδαῖος τέθνηκεν;

Ἰᾱκ. πάντως τέθνηκεν.

παθήματα μαθήματα = ὅποταν
πάσχῃς μανθάνεις

Δεσποινίδα Πρίσμ. παθήματα μαθήματα· ἐλπίζω δὲ αὐτὸν τούτω
μαθήσεσθαι.

Ζέσυβελ. ᾧ κύριε Οὐώρθιγκ, τὸν ἐμὸν οἶκτον ἔχεις· ἢ γοῦν
παραμυθία σοι μένει εἰδότι ὅτι σὺ ὁ γενναιότατος καὶ συγγνωμο-
νέστατος τῶν ἀδελφῶν ἦσθα.

σοι εἰδότι (εἰδότι < οἶδα)

πλημμέλεια = ἔνδεια, ἀμάρτημα

περίλυπος = λυπηρός

Ἰᾱκ. δυστυχῆς Σπουδαῖος! καὶ εἰ πολὺ πλημμελείας εἶχεν, τοῦτο
περίλυπον πλῆγμα ἔστιν.

Ζέσσυβελ. περιλυπώτατον δή. ἄρα παρ' αὐτῷ παρῆσθα ἀποθνήσκοντι;

ἀποδημέω ↔ ἐπιδημέω

ἐπιμελητής = ἄρχων

Ἰᾶκ. ἦκιστα, ἀποδημῶν γὰρ ἀπέθανεν, ὄντως δὲ ἐν τῷ Παρισίῳ· τηλέγραμμα δὲ χθὲς τῆς νυκτὸς ὁ τοῦ Μεγάλου Πανδοκείου ἐπιμελητής ἐμοὶ ἔπεμψεν.

Ζέσσυβελ. ἄρ' τὴν τοῦ θανάτου αἰτίαν ἀπέδειξεν;

κρυμὸς = γένος νόσου ὃ γίνεταί
ὁπότεν ψυχόμεθα

Ἰᾶκ. σκληρὸς κρυμὸς ἢ αἰτία, ὡς δοκεῖ.

Δεσποινίδα Πρίσμ. ὅ τι ἂν σπεῖρη ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει.

εὐγνωμοσύνην ἔχοις = δεῖ σε
εὐγνώμων (= προσφιλῆς) εἶναι
ἄμεμπτος = ὃν μέμφεσθαι οὐ δυνά-
μεθα
ἢ ταφή = ὁ τάφος, αἰ θῆκαι

Ζέσσυβελ. (τὴν χεῖρα αἶρει.) εὐγνωμοσύνην ἔχοις, ὦ φίλε δεσποινίδα Πρίσμ, εὐγνωμοσύνην ἔχοις! οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἄμεμπτός ἐστιν. ἐγὼ αὐτὸς πολλάκις πνοὰς πάσχω. ἄρα ἢ ταφή ἐνθάδε γενήσεται;

εἰρημένα < λέγω

Ἰᾶκ. οὐδαμῶς, κατὰ γὰρ τὰ αὐτῷ εἰρημένα δοκεῖ ὅτι ἐπεθύμει ἐν τῷ Παρισίῳ ταφῆναι.

αὐτὸν ἀσθενῆ ὄντα

Ζέσσυβελ. ἐν τῷ Παρισίῳ! (τὴν κεφαλὴν κινεῖ.) τοῦτο δείκνυσιν αὐτὸν εἰς τὸ τοῦ βίου τέλος ἀσθενῆ τὴν ψύχην ὄντα, δῆλον ὅτι. ἀλλὰ ἴσως βούλει με τῇ ἐπιγιγνομένη Κυριακῇ περὶ τούτου τοῦ οἰκείου δυστυχήματος μνεῖαν ποιεῖσθαι, καὶ εἰ βραχείαν. (ὁ Ἰᾶκ τὴν τοῦ ἱερέως χεῖρα συνεχῶς πιέζει.) ἢ ἐμὴ περὶ τοῦ ἐν τῇ ἐρημίᾳ μαννὰ παρακέλευσις δύναται εἰς πάντα ἀρμόττεσθαι, εἴτε εἰς εὐτυχές τι εἴτε, ὡς τὸ νῦν τυγχάνει ὄν, εἰς λυπηρόν.

μνεῖαν ποιεῖσθαι: διαλέγεσθαι,
ἀγγέλλειν
ἢ ἐμὴ παρακέλευσις
τοῦ μαννὰ

τοῦ ἄροτου ἑορταῖς

ἄροτος = μέρος του ἔτους οὗ συγκομίζομεν
τῆς ἐγκρατείας ἡμέραις
θεωρικαῖς [ἡμέραις]

πρὸς τὴν διακώλυσιν
(τὴν) τῆς δυσχερείας

παρασχεθείσαις < παρέχω

"πῶς δεῖ βαπτίζειν"

τοιούτων οἶων = τοιούτων οἶα

συνεχώτατα: πολλάκις, σχεδὸν
καθ' ἡμέραν

φειδωλία = μετριότης, -ητος

οἱ βιοῦντες

ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ = σχεδὸν ἀεὶ

(πάντες στενάζουσιν.) τοῦτον τὸν λόγον ἐποίησάμην παρὰ τοῦ ἄροτου ἑορταῖς καὶ παρὰ βαπτίσεσι καὶ κυρώσεσι καὶ τῆς ἐγκρατείας ἡμέραις καὶ θεωρικαῖς· τοῦτον μὲν τὸν λόγον τὸ τελευταῖον ἐποίησάμην ἐν τῷ μεγάλῳ ἱερῷ, ὡς φιλανθρωπικὴν παρακέλευσιν ὑπὲρ τῆς ἐταιρείας τῆς πρὸς τὴν τῆς παρὰ τοῖς εὐγενέσιν δυσχερείας διακώλυσιν, ὁ δὲ ἀρχιερεύς, ὃς παρῶν ἔτυχεν, μάλιστα ταῖς ἀναλογίαις ὑπ' ἐμοῦ παρασχεθείσαις ἐταράχθη.

Ἰᾱκ. ἄ, τοῦτο ἀναμιμνήσκει με, οὐκ οὐκ βαπτισμοὺς εἶπες, ὧ διδάκτορ Ζέσουβελ; ἄρα ὅπως βαπτίζειν δεῖ γινώσκεις; (ὁ διδάκτωρ Ζέσουβελ θαυμάζων φαίνεται.) τοῦτο δήπου λέγω, οὐκ οὐκ συνεχῶς βαπτίζεις;

Δεσποινίδα Πρίσμ. τὸ βαπτίζειν ἔργον ἐστὶ τοιούτων οἶων δεῖ τὸν ἱερέα ἐν τούτῳ τῷ ἱερῷ συνεχώτατα πράττειν· καὶ εἰ ἔγωγε ἤδη πολλάκις τοῖς πένησι περὶ τοῦτο διελεγόμην, δοκοῦσιν οὐκ εἰδέναι ὅ τι ἡ φειδωλία ἐστίν.

Ζέσουβελ. ἴσως παῖς τις ἔνεστιν ὃν ἐν νῷ ἔχεις βαπτίζειν, ὧ κύριε Οὐώρθιγκ; μῶν ὁ σὸς ἀδελφὸς ἄγαμος ἦν;

Ἰᾱκ. ναί, ἄγαμος.

Δεσποινίδα Πρίσμ. (πικρῶς.) οἱ μόνον τέρψεως ἕνεκα βιοῦντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἄγαμοὶ εἰσιν.

Ἰᾱκ. ἀλλὰ οὐδένα παῖδα ἐν νῷ ἔχω, ὧ φίλε διδάκτορ, τοὺς γὰρ παῖδας μάλιστα φιλῶ. ἥκιστα παῖδα ἐν νῷ ἔχω.

τόδε ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, βουλοίμην ἂν αὐτὸς βαπτίζεσθαι, τήμερον τῆς ἐσπέρας, εἰ σχολὴν ἔχεις.

Ζέσουβελ. ἀλλὰ δῆπουθεν σὺ ἤδη βεβάπτισαι, ᾧ κύριε Οὐώρθιγκ.

Ἰᾱκ. οὐδὲν περὶ τούτου μέμνημαι.

ὑποψίαν ἔχω = ὑποπτεύω

Ζέσουβελ. ἴσως δεινὴν ὑποψίαν τινὰ περὶ τούτου ἔχεις;

ἐνοχλέω = παροξύνω

Ἰᾱκ. ἔξειν μέλλω. οὐκ οἶδα πότερον τὸ πρᾶγμα πῶς σε ἐνοχλεῖ ἢ ἡγεῖ με ἤδη γεραίτερον εἶναι.

[σὺ] ἡγεῖ

περίρρανσις: περιρραίνω = ὕδωρ
ἐπὶ τινα βάλλειν
οἱ ἐκτελεῖς = οἱ οὐκέτι οὐ παῖδες
ὄντες

Ζέσουβελ. ἦκιστα. ἡ περίρρανσις καὶ ἡ βαφή παρὰ τοῖς ἤδη ἐκτελέσιν ὄλως κανονικὸν ἔθος ἐστίν.

Ἰᾱκ. ἡ βαφή!

μεταβλητός = ὅς συνεχῶς μετα-
βάλλεται

Ζέσουβελ. οὐδὲν φοβητέον ἐστίν· ἡ γὰρ περίρρανσις ἰκανὴ ἐστίν, καὶ δὴ ὠφέλιμος, τοῦ οὐρανοῦ οὕτω μεταβλητοῦ ὄντος. πότε δὲ βούλει ἡ τελετὴ γίγνεσθαι;

Ἰᾱκ. εἴ σοι δοκεῖ, περὶ τῆς πεμπτῆς ὥρας πρὸς σέ ἔλθοιμι ἂν.

ὡς = διότι

Ζέσουβελ. ἐμοὶ ἐπιτήδειόν ἐστίν, ὡς δύο ὁμοῖαι τελεταὶ ποιητέαι μοὶ εἰσιν ἐκείνω τῷ χρόνω· δίδυμοι γὰρ νεωστὶ ἐγεννήσαντο ἐν οἰκιδίῳ τινὶ τῶν ἐν τῷ σῶ κλήρω· ὁ δυστυχῆς Ἰέγκινς, ἀνὴρ σφόδρα ἐργαζόμενος.

δίδυμοι = παῖδες οἱ ἅμα γεννῶν-
ται

Ἰᾱκ. ἀλλὰ οὐκ ἀρέσκοι ἂν μοι ἅμα ἄλλοις παισὶν οὔσι βαπτίζεσθαι, τοῦτο γὰρ παίδειον ἂν εἶη·

τῆ οὖν πεμπτῆ καὶ ἡμισεῖα ὥρα σχολὴν ἔχοις ἄν;

Ζέσυβελ. καλῶς ἔχει, καλῶς ἔχει. (τὸ ὠρολόγιον λαμβάνει.) νῦν δέ, ὦ φίλε κύριε Οὐώρθιγκ, οὐκέτι βούλομαι εἰς οἰκίαν τῷ πένθει εἰσβεβλημένην εἰσπίπτειν. αἰτήσαιμι ἄν σε μὴ ἄγαν τοῖς κακοῖς πράγμασι συστέλλεσθαι, ὃ γὰρ ἡμῖν πικρὸς ἀγὼν εἶναι φαίνεται πολλακίς οὐδὲν ἄλλο ἢ κεκαλυμμένον τι ἐσθλὸν ἐστίν.

εἰσβάλλω = ἐπιτίθεμαι

συστέλλομαι = ἀθυμέω, δυσθυμέομαι

: ὁ θάνατος αὐτοῦ ἀγαθὸν τι ἡμῖν ἐστίν.

Δεσποινίδα Πρίσμ. τοῦτό μοι φαίνεται δηλότατόν τι ἐσθλὸν ὄν.

(ἡ *Καικιλία* ἐκ τῆς οἰκίας ἐξέρχεται.)

οἷσις ... ἀμφιεννύντα: τὰ σὰ ἱμάτια δεινά ἐστίν

Καικιλία. θεῖε Ἰᾶκ! χαίρω ἰδοῦσά σε ἐπανελθόντα. ἀλλὰ οἷσις δεινοῖς ἱματίοις σε ὀρῶ ἀμφιεννύντα! ἴθι ὡς αὐτὰ μεταβαλῶν.

Δεσποινίδα Πρίσμ. Καικιλία!

Ζέσυβελ. ὦ τῆς ἐμῆς παιδός! (ἡ μὲν *Καικιλία* τῷ Ἰᾶκ προσχωρεῖ, ὁ δὲ τῆ ὄφρεϊ φίλημα δυσθύμως δίδωσιν.)

ὄφρυς = τὸ τοῦ προσώπου ἄνω μέρος

δέρκομαι = φαίνομαι

Καικιλία. τί ἐγένετο, ὦ θεῖε Ἰᾶκ; θάρρει! οὕτω δέρκει ὡς ἂν εἰ τοὺς ὀδόντας ἀλγοίης. καὶ δὴ καὶ τοιοῦτό τι θαῦμα μέλλω σοι εἰπεῖν· τίνα νομίζεις ἐν τῷ συσσιτίῳ εἶναι; ὁ σὸς ἀδελφός!

συσσίτιον: μέρος τῆς οἰκίας οὗ πάντες ἅμα ἐσθίουσιν

Ἰᾶκ. τίς;

ἐκ μικροῦ χρόνου = νεωστί

Καικιλία. ὁ σὸς ἀδελφὸς Σπουδαῖος· ἐκ γὰρ μικροῦ χρόνου ἀφίκετο.

Ἰᾶκ. φλυαρίαν λέγεις! οὐδένα ἀδελφὸν ἔχω.

προσφέρομαι = ἑμαυτὸν προσφέρω
ἀπειπεῖν = ἰδεῖν μὴ βούλεσθαι

Καικιλία. μὴ τοῦτο εἶπης! καὶ εἰ τὸ πρότερον κακῶς πρὸς σὲ προσηνέγκετο, ἔτι καὶ νῦν ὁ σὸς ἀδελφός ἐστιν· μὴ οὖν οὕτω σχέτλιος ἴσθι ὥστε αὐτὸν ἀπειπεῖν. αἰτήσω μὲν αὐτὸν ἐξιέναι, τὴν δὲ δεξιὰν αὐτῷ παρέξεις· τοῦτο δὲ ποιήσεις, ᾧ θεῖε Ἰᾶκ; (*εἰς τὴν οἰκίαν πάλιν τρέχει.*)

Ζέσουβελ. τοῦτο μεταβολὴ εἰς τὸ βέλτιόν τε καὶ περιχαρὲς ἐστίν!

ἀνιαρώτερος εἶναι = πάντα
ταράττειν καίπερ οὐδὲν δέον

Δεσποινίδα Πρίσμ. ἡμῶν πάντων τὸν θάνατον αὐτοῦ δεξαμένων, οὗτος ὁ ἀπροσδόκητος νόστος δοκεῖ μοι ἀνιαρώτερος εἶναι.

Ἰᾶκ. ὁ ἐμὸς ἀδελφός ἐν τῷ συσσιτίῳ κάθηται; οὐκ οἶδα ὅ τι τοῦτο σημαίνει. ἀνόητον δὴ τοῦτό ἐστιν.

προσχωρέω αὐτῷ = προσχωρέω
πρὸς αὐτόν

(*ὁ τε Ἄλγερνον καὶ ἡ Καικιλία ἅμα εἰσέρχονται, τῆς χειρὸς λαβόμενοι, βραδέως δὲ τῷ Ἰᾶκ προσχωροῦσιν.*)

Ἰᾶκ. νῆ τὸν Δία! (*τὸν Ἄλγερνον ἀπωθεῖ.*)

ἐρῶν < λέγω

μέριμνα = δυσχέρεια, ὄχλος

ἡ δίαιτα = ὁ τοῦ βιοῦν τρόπος

Ἄλγερνον. ᾧ ἀδελφὲ Ἰωάννη, ἀπὸ τῆς πόλεως ἦκω ὡς ἐρῶν σοι ὅτι μάλιστα μὲν μεταμέλει μοι πάντων τῶν μεριμνῶν ὧν δι' ἐμὲ ἔπαθες, βούλομαι δὲ ἀμείνονα δίαιταν τῷ μέλλοντι ἄγειν. (*ὁ Ἰᾶκ πρὸς μὲν αὐτὸν ὑποβλέπει, τὴν δὲ χεῖρα οὐ δέχεται.*)

Καικιλία. ᾧ θεῖε Ἰᾶκ, ἄρα ὄντως τὴν χεῖρα τὴν τοῦ σοῦ ἀδελφοῦ ἀπόσεις;

οὐδὲν πράξει ὅπως λήψομαι =
οὐδὲν με βιάσεται λαβεῖν

Ἰᾶκ. οὐδὲν πράξει ὅπως τὴν χεῖρα αὐτοῦ λήψομαι. ἡ ἄφιξις αὐτοῦ ἐπονείδιστός ἐστιν, αὐτὸς δὲ τὴν αἰτίαν γινώσκει.

ἀμέλει (= ἀμελεῖ) = δήπου
ἀσθενεῖ < ἀσθενής

Καικιλία. θεῖε Ἰᾶκ, προσφιλῆς εἴης ἄν, πάντες γὰρ ἀγαθόν τι ἔχομεν. ὁ Σπουδαῖος ἄρτι εἶπέ μοι περὶ τοῦ ἀθλίου τε καὶ ἀσθενοῦς φίλου τοῦ κυρίου Βουνβουρίου πρὸς ὃν πολλάκις φοιτᾷ, ἀμέλει δὲ πολὺ ἀγαθοῦ ἔνεστι τούτῳ ὃς ἀσθενεῖ τινὶ προσφιλῆς ὢν τὴν ἐν τῷ Λονδίνῳ τέρψιν καταλείπει ἵνα παρὰ κλίνῃ λυπῆς παρακαθίζηται.

Ἰᾶκ. φεῦ, περὶ τοῦ Βουνβουρίου σοι διηγήσατο;

δυστυχῆς = δυσδαίμων

Καικιλία. ναί, πάντα περὶ τοῦ δυστυχοῦς Βουνβουρίου διηγήσατο καὶ τῆς κακῆς ὑγείας αὐτοῦ.

ἱκανόν ... καθιστάναι = τοῦτο
δύναίτο ἄν σε μανιώδη ποιεῖν

Ἰᾶκ. περὶ τοῦ Βουνβουρίου! εἶεν, οὐκ ἐάσω αὐτόν σοι οὔτε περὶ τοῦ Βουνβουρίου οὔτε περὶ ἄλλου τινὸς διαλέγεσθαι, ἱκανόν γὰρ ἔστι τοῦτο ὥστε σε εἰς μανίαν καθιστάναι.

ὑποδοχή = προσδέγματα
ὑπομένω = δέχεσθαι ἐλπίζω

Ἄλγερον. τὰ ἀμαρτήματα δήπου πάντα παρ' ἐμοὶ ἦσαν, ἀλλὰ λέγοιμι ἄν ὅτι ἢ ψυχρὰ πρὸς ἐμὲ στάσις ἢ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάννου μάλιστα βλάπτει, προθυμωτέραν δὲ ὑποδοχὴν ὑπέμενον, ἄλλως τε καὶ διότι νῦν τὸ πρῶτον δεῦρο ἦλθον.

Καικιλία. ὦ θεῖε Ἰᾶκ, ἐὰν τὴν δεξιὰν τῷ Σπουδαίῳ μὴ παρέχῃς οὔποτε σοι συγγνώσομαι.

Ἰᾶκ. οὔποτε μοι συγγώσει;

Καικιλία. οὔποτε, οὔποτε, οὔποτε!

: οὐ ποιήσω τοῦτο αὖτις

Ἰᾶκ. εἶεν, νῦν τὸ τελευταῖον τοῦτο ποιήσω.

(τὴν τοῦ Ἰαλγερνον δεξιὰν δεξιόμενος πρὸς αὐτὸν ὑποβλέπει.)

συναλλαγὴ < συναλλάττω (= αὐθις
ὡς φίλους συναρμόττω)

Ζέσυβελ. οὐκουν ἡδύ ἐστι τοιαύτην παντελῆ συναλλαγὴν ἰδεῖν;
καταλείπωμεν οὖν τοὺς δύο ἀδελφοὺς ἅμα.

Δεσποινίδα Πρίσμ. ὦ Καικιλία, μεθ' ἡμῶν ἐλθέ.

Καικιλία. ναί, ὦ δεσποινίδη Πρίσμ, τὸ γὰρ ἐμὸν συναλλαγῆς
ἔργον τέλος ἔσχεν.

Ζέσυβελ. ἀγαθὸν ἔργον ἐποίησας τήμερον, ὦ φίλη παῖ.

ἄωρος ↔ ὕστερος, χρόνιος

Δεσποινίδα Πρίσμ. μὴ ἀώρας δόξας φράζωμεν.

εὐδαιμονέστατα ἔχω = εὐδαιμο-
νεστάτη εἰμί

Καικιλία. εὐδαιμονέστατα ἔχω. (πάντες ἐκβαίνουσι πλὴν τοῦ
Ἰᾶκ καὶ τοῦ Ἰαλγερνον.)

Ἰᾶκ. ὦ μαστιγία, Ἰαλγερνον, δεῖ σε ἐνθένδε ὡς τάχιστα ἀπελθεῖν·
ἐνθάδε δὴ βουνβουρίζειν οὐκ ἐῶ.

(ὁ Μέρριμαν εἰσέρχεται)

Μέρριμαν. τὰ τοῦ κυρίου Σπουδαίου εἰς τὸ οἶκημα τὸ παρὰ τῷ
σῷ εἰσέθηκα, ὦ δέσποτα. ὑπολαμβάνω τοῦτο εὖ ἔχειν.

σῷ [οἰκήματι]
ὑπολαμβάνω = νομίζω

Ἰᾶκ. τί λέγεις;

Μέρριμαν. τὰ τοῦ κυρίου Σπουδαίου σκεύη, ὦ δέσποτα· πάντα
ἐξελόμενος εἰς τὸ οἶκημα τὸ παρὰ τῷ σῷ εἰσένηγον, ὦ δέσποτα.

ἐξελόμενος [ἐκ τῶν σάκκων]

Ἰᾶκ. τὰ σκεύη αὐτοῦ;

(ὁ Μέρριμαν ἐξηγεῖται πάντα ἅ ὁ
᾿Αλγερνὸν ἐκόμισεν)

ἀγανακτοῦντι μοι
ἀγανακτέω = χαλεπῶς φέρω

μεταπέμψαι = ἐλθεῖν κέλευσον

τὸ χρέος = ὃ ποιεῖν δεῖ
γεννάδας = εὐγενής

τούτῳ ἐμποδῶν εἰμι = τοῦτο
κωλύω

[σύ] φαίνει

: τοιοῦτοις ἱματίοις χρῆσθαι

Μέρριμαν. ναί, ὦ δέσποτα· τρεῖς τε ταῖς χλαμίσι θήκας καὶ μίαν τοῖς ὑφάσμασι καὶ δύο τοῖς πετάσοις καὶ μέγα τῷ δείπνῳ κανοῦν.

᾿Αλγερνὸν. καίπερ ἀγανακτοῦντι οὐκ ἔξεστί μοι πόρρω μιᾶς ἐβδομάδος ἐμμένειν παρὰ τῷ παρόντι καιρῷ.

Ἰᾱκ. ὦ Μέρριμαν, παραυτίκα τὴν ἄμαξαν μεταπέμψαι, ἐξαίφνης γὰρ ὁ κύριος Σπουδαῖος εἰς τὴν πόλιν ἀνεκλήθη.

Μέρριμαν. ναί, ὦ δέσποτα. *(αὐθις εἰς τὴν οἰκίαν εἰσέρχεται.)*

᾿Αλγερνὸν. δεινὸς ψεύδεσθαι εἶ, ὦ Ἰᾱκ. οὐδεὶς εἰς τὴν πόλιν με ἀνεκάλεσεν.

Ἰᾱκ. εἰσεκάλεσάν σε δὴ.

᾿Αλγερνὸν. οὐδενὸς ἤκουσα με ἀνακαλοῦντος.

Ἰᾱκ. τὸ σὸν χρέος, εἰ γεννάδας ἀνὴρ εἶ, ἀνακαλεῖ σε.

᾿Αλγερνὸν. τὸ ἐμὸν γεννάδου ἀνδρὸς χρέος οὐδέποτε τῇ τέρψει ἤκιστα ἐμποδῶν ἦν.

Ἰᾱκ. τοῦτο εὖ οἶδα.

᾿Αλγερνὸν. τί οὖν, ἡ Καικιλία ἡδίστη ἐστίν.

Ἰᾱκ. μὴ οὕτως εἶπης περὶ τῆς Καικιλίας, τοῦτο γὰρ οὐ δέχομαι.

᾿Αλγερνὸν. εἶεν, ἐμοὶ τὰ σὰ ἱμάτια οὐκ ἀρέσκει, γελοῖος φαίνει ἐν αὐτοῖς ἀμφιεννύς. διὰ τί εἰς τὴν οἰκίαν εἰσβάς οὐ μεταβάλλεις αὐτά; παιδικὸν ἐστὶν ἐν τοιούτῳ πένθει ἐνδεδυμένον εἶναι

ἀνθρώπου μενοῦντος

ἀνθρώπου ἔνεκα τῷ ὄντι ὡς ξένου ἐν τῇ σῆ οἰκίᾳ μίαν ἐβδομάδα μενοῦντος· λέγοιμι ἂν ὅτι ἄτοπὸν ἐστίν.

σε ξένον ὄντα

Ἰᾱκ. οὐδαμῶς ἐθέλω σε ἐνθάδε πᾶσαν τὴν ἐβδομάδα μένειν εἴτε ξένον ὄντα εἴτε ὄντινα ἂν βούλη. δεῖ σε εἰς τὸν σιδηρόδρομον τὸν τῆς τετάρτης ὥρας καὶ πέντε λεπτῶν εἰσελθόντα ἀπελθεῖν.

σε εἰσελθόντα

Ἄλγερον. ἕως ἂν ἐν τοιούτῳ πένθει μένης οὐκ ἄπειμι, τοῦτο γὰρ δύσνουν εἶη ἂν. εἰ ἐν πένθει κειοίμην, δήπου παρ' ἐμοὶ μένοις ἂν· εἰ οὕτω μὴ ποιήσεις, ἡγησαίμην ἂν τοῦτο σχετλιώτατον εἶναι.

δύσνους = ἀγνώμων, ἄγροικος

σχετλιος = σκληρός, ἄγριος

ἄπει = ἀπελεύσει

Ἰᾱκ. τί δέ; ἄπει ἐὰν τὰ ἐσθήματα ἐξαλλάττω;

: εἰ μὴ μακρὸς χρόνος ἀναγκαῖόν σοί ἐστιν οὐδένα ἄλλον χρώμενον

Ἄλγερον. ναί, ἐφ' ὧτε μὴ μακρότερον χρονίζεις. οὐδέποτε οὐδένα ἄλλον εἶδον τοσοῦτω χρόνου εἰς τὸ ἐνσκευάζεσθαι χρώμενον, τοῦ ἀποβάντος οὕτω κακοῦ ὄντος.

δράω = ποιέω, πράττω

Ἰᾱκ. τοῦτο γοῦν βέλτιόν ἐστιν ἢ εὐπρεπέστερον τοῦ δέοντος ἐνδύεσθαι οἷον σὺ δρᾶς.

μουσικός = ἐπαγωγός, ἐφορκός, τὸν τῶν Μουσῶν τρόπον ἔχων

Ἄλγερον. ἐὰν ποτε εὐπρεπέστερον τοῦ δέοντος ἐνδύωμαι, ἀεὶ δικτὴν δίδωμι εὐπρεπέστερον τοῦ δέοντος μουσικὸς ὢν.

παρουσία ↔ ἀπουσία ἀνόητος, -ος, -ον

Ἰᾱκ. ἡ σὴ ὑπερηφανία γελοία ἐστίν, ὁ δὲ σὸς τρόπος ὕβρισμα, ἡ δὲ σὴ ἐν τῷ ἐμῷ κήπῳ παρουσία παντελῶς ἀνόητος· ὅμως δὲ ἀναγκαῖον μὲν ἐστὶ σοὶ εἰς τὸν σιδηρόδρομον τὸν τῆς τετάρτης ὥρας καὶ πέντε λεπτῶν εἰσβῆναι, ἐλπίζω δὲ σε ἀγαθῇ πρὸς τὴν πόλιν πορεία χρῆσθαι. τοῦτο τὸ βουνβουρίζειν, οἷον σὺ καλεῖς,

: οὐδέν σοι παρέσχεν

οὐκ εὐτυχές σοι ἐγένετο. (*εἰς τὴν οἰκίαν εἰσέρχεται.*)

ὄπισθεν ↔ πρόσθεν

Ἄλγερον. ἔγωγε ἠγοῦμαι τοῦτο εὐτυχέστατον γενέσθαι, τῆς μὲν γὰρ Καικιλίας ἐρῶ, τοῦτο δὲ ἰκανόν ἐστιν. (*ἡ Καικιλία εἰς τὸν κῆπον ὄπισθεν εἰσέρχεται, τὴν δὲ ὑδρίαν λαβοῦσα ὕδατι τὰ ἄνθη ἀρδεύει.*) ἀλλὰ δεῖ με αὐτῇ διαλέγεσθαι πρὶν ἀπελθεῖν καὶ πάντα ἄλλω Βουνβουρίῳ παρασκευάζειν. ἰδοῦ, ἐνθάδε πάρεστιν.

ὡς ἀρδεύουσα = ἵνα ἀρδεύω

Καικιλία. ὡς τὰ ρόδα ἀρδεύουσα ἤκω· ἐνόμιζον δέ σε τῷ θείῳ Ἰᾶκ συνεῖναι.

ὡς μεταπεμψόμενος = ἵνα μεταπέμπηται

Ἄλγερον. ἀπῆλθεν ὡς τὴν ἄμαξάν μοι μεταπεμψόμενος.

τὸν δῆμον = τὴν χώραν

Καικιλία. ἄρα ἐν νῶ ἔχει σοι τὸν δῆμον δεικνύναι;

Ἄλγερον. μᾶλλον με ἀποπέμπειν ἐν νῶ ἔχει.

Καικιλία. δεῖ οὖν ἡμᾶς ἀπ' ἀλλήλων ἀφίστασθαι;

χωρισμός = διαίρεσις

Ἄλγερον. ἀκριβῶς λέγεις, καὶ εἰ τοῦτο λυπηρότατος χωρισμός ἐστιν.

ἀφόρετος, -ος, -ον

Καικιλία. ἀεὶ λυπηρότατόν ἐστιν ἀπὸ τούτων ἀφίστασθαι οὐς μόνον μικρὸν χρόνον ἔγνωκας. τὴν μὲν τῶν πρόσθεν φίλων ἀπουσίαν ῥαδίως φέρειν ἔχω, ἀλλὰ σχεδὸν ἀφόρετός ἐστιν ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τούτων οἷς νεωστὶ συνεστάθης, καὶ εἰ μικρὸν χρόνον.

συνεστάθης < συνίστημι

Ἄλγερον. χάριν δίδωμι.

Πρᾶξις β' Δεύτερον μέρος

(ὁ Μέρριμαν εἰσέρχεται.)

Μέρριμαν. ἡ ἄμαξα πρὸς τῇ θύρᾳ μένει, ὦ κύριε. (ὁ Ἄλγερον πρὸς τὴν Καικιλίαν ἰκεσίοις ὀφθαλμοῖς βλέπει.)

: βούλομαι αὐτὴν μένειν

Καικιλία. αὕτη μένη, ὦ Μέρριμαν... πέντε λεπτά.

Μέρριμαν. ναί, ὦ δεσποινίδα. (ὁ Μέρριμαν ἐξέρχεται.)

ὑβριν ὑβρίζειν = κακῶς ταράττειν

Ἄλγερον. ἐλπίζω, ὦ Καικιλία, μὴ ὑβριν εἰς σὲ ὑβρίζειν εἰ ἐλευθέρως τε καὶ ἐμφανῶς λέγω ὅτι πανταχῇ φαίνει τὸ ὄρατὸν τοῦ ἀκράτου ἀμέμπτου μίμημα οὔσα.

φαίνει οὔσα
τὸ ὄρατὸν μίμημα

ἐὰν ... δῶς = ἐὰν με ἐᾷς

Καικιλία. ἡ σὴ παρρησία σοι μάλα πρέπει, ὦ Σπουδαῖε· ἐὰν δὲ ἐξουσίαν μοι δῶς, τοὺς σοὺς λόγους ἐν τοῖς ἐμοῖς ὑπομνήμασι γράψω. (πρὸς τὴν τράπεζαν ἐλθοῦσα ἐν τοῖς ὑπομνήμασι γράφουσα ἄρχεται.)

ἐξετάζειν: ἀναγιγνώσκειν

Ἄλγερον. ἄρα ὑπομνήματα ἔχεις; πάντα δοίην ἂν εἰ ἐξετάζειν δυναίμην. ἄρα ἔξεστί μοι;

ἐξοιστέος < ἐκφέρω
ἐν τῷ ἐμφανεῖ: εἰς τὸ φῶς

Καικιλία. ἦκιστα! (τῇ χειρὶ καλύπτει.) οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ κατάλογός τις τῶν νέας κόρης νοημάτων τε καὶ αἰσθήσεων, εἰς οὗν τὸ φῶς ἐξοιστέος ἐστίν· ὁπότεν δὲ ἐν τῷ ἐμφανεῖ ἐπιφαίνεται, ἐλπίζω σε ὠνήσεσθαι. ἀλλὰ δέομαί σου, ὦ Σπουδαῖε, μὴ παύσης, χαίρω γὰρ γράφουσα ἄλλου τινὸς ἀποστοματίζοντος.

ἀποστοματίζω = λέγω ἵνα ἄλλος
τις ὁ λέγω γράφῃ

διαμένω ↔ παύομαι

ἤδη "ἀμέμπτου μίμημα οὔσα" ἔγραψα. διαμένοις ἄν, ἐτοίμη γὰρ εἰς πλέονά εἰμι.

Ἄλγερον. (*ἀπροσδόκητος ληφθεῖς.*) ἀχήμ, ἀχήμ!

εὐγλώττως = σαφῶς εἰς τὸ ἀκούειν

Καικιλία. μὴ βήξης, ὦ Σπουδαῖε, δεῖ σε ἀποστοματίζοντα εὐγλώττως λέγειν οὐδὲ βήττειν· καὶ δὴ καὶ οὐκ οἶδα ὅπως δύναμαι βῆχα γράφειν. (*τοῦ Ἄλγερον λέγοντος ἢ Καικιλία γράφει.*)

ἐξ οὗ = ἐπεὶ πρῶτον

Ἄλγερον. (*ταχέως λέγει.*) ὦ Καικιλία, ἐξ οὗ τὸ σὸν θαυμαστόν τε καὶ ἔξοχον κάλλος τὸ πρῶτον εἶδον, τετόλμηκα σου μανικῶς τε καὶ σφοδρῶς καὶ προθύμως καὶ ἀνελπίστως ἐρᾶν.

ἀνελπίστως = ἄνευ ἐλπίδος

Καικιλία. μὴ εἴπης σε μανικῶς τε καὶ σφοδρῶς καὶ προθύμως καὶ ἀνελπίστως μου ἐρᾶν· οὐκ οὐκ δοκεῖ σοι "ἀνελπίστως" ἄλογον εἶναι;

οὐκ οὐκ ≠ οὐκοῦν

Ἄλγερον. ὦ Καικιλία!

(*ὁ Μέρριμαν εἰσέρχεται.*)

Μέρριμαν. τὸ ἄρμα μένει, ὦ κύριε.

ἀρματηλάτης = ἠνιόχος

Ἄλγερον. τὸν ἀρματηλάτην κέλευσον τῇ ἐπιγιγνομένη ἑβδομάδι ἐπανελθεῖν, τῇ αὐτῇ ὥρᾳ.

Μέρριμαν. (*πρὸς τὴν Καικιλίαν βλέπει, ἢ οὐδὲν δείκνυσιν.*) ναί, ὦ κύριε.

(*ὁ Μέρριμαν ἀπέρχεται.*)

Καικιλία. ὁ θεῖος Ἰᾱκ μάλιστα ὀργίζοιτο ἂν ἀκούσας σε μέχρι τῆς ἐπιγιγνομένης ἐβδομάδος τῆ αὐτῆ ὥρα μενοῦντα.

τοῦτον οὐδενὸς ποιοῦμαι = οὗτος οὐδέν μοι μέλει

Ἄλγερον. τὸν Ἰᾱκ οὐδενὸς ποιοῦμαι· οὐδένα δὴ οὐδενὸς ποιοῦμαι ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένη πλὴν σοῦ. ἐρῶ σου, ὦ Καικιλία. ἄρ' ἐμοὶ γαμεῖσθαι βούλοιο ἄν;

εὐήθης ↔ κομψός, φρόνιμος

Καικιλία. ὦ σου τοῦ εὐήθους! ναί, βούλομαι. ἤδη τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας ἠγγυήμεθα.

Ἄλγερον. τοὺς τρεῖς τελευταίους μῆνας;

Καικιλία. ναί, τῇ Πεμπτῇ ἀκριβῶς τρεῖς μῆνας.

Ἄλγερον. ἀλλὰ πῶς ἠγγυήμεθα;

συνωμολόγησεν = εἶπεν

Καικιλία. διότι ἐξ οὗ ὁ φίλτατος θεῖος Ἰᾱκ τὸ πρῶτον ἡμῖν συνωμολόγησεν ὅτι νεώτερον ἀδελφὸν ἔχει κακουργώτατόν τε καὶ πονηρότατον ὄντα ἔγωγε καὶ ἡ δεσποινίδα Πρίσιμ μόλις περὶ ἄλλου τινὸς διελεγόμεθα ἢ περὶ σοῦ, ὁ δὲ ἀνὴρ περὶ οὗτινος ἂν πολλοὶ διάλογοι γίνωνται ἀεὶ ἐπαγωγότατός ἐστιν, πῶς γὰρ οὐ; πάντες ἄρα αἰσθάνονται ἀγαθόν τι ἐν αὐτῷ παρόν· ἴσως τόδε ἄλογον παρ' ἐμοὶ ἦν, ἀλλὰ σου ἦρασα, ὦ Σπουδαῖε.

ἐπαγωγός = ὃν πάντες θαυμάζουσιν

σου ἦρασα = ἠρξάμην σε φιλοῦσα

κατεστάθη (< καθίστημι) = ἐγένετο

Ἄλγερον. ὦ τᾶν! πότε δὲ ἡ ἐγγύη κατεστάθη;

Καικιλία. τῇ τετταρακαιδεκάτῃ τοῦ τελευταίου Φεβρουαρίου. ἔδοξε δέ μοι, ἐνοχλησάσῃ τῇ σῇ τοῦ ἐμοῦ βίου ἀγνωσίᾳ,

ἐνοχλησάσῃ = ὀργισθείσῃ

ἐκ σοῦ: ὡς ἂν εἰ ἐγὼ σὺ εἶην
τὸ μικρὸν ψέλιον ὃ
ἄμμα = δεσμός, σύνδεσμος

εὐφυής = σοφός, συνετός

οὗ = ἐν ἧ

δέω = συνάπτω

ἐμαυτὴν γράφουσαν
ἀντὶ σοῦ: διότι σὺ αὐτὸς οὐδεμίαν
ἐπιστολὴν ἔγραφες

ἐάσαιμι < ἐάω

ἐμοὶ λυσάση

τὸ πρᾶγμα πως τελευτᾶν, ἐμαυτῇ δὲ μαχεσαμένη σε ἐδεξάμην ὑπὸ
τούτου τοῦ γεραίου δένδρου· τῇ οὖν ἐπιγιγνομένη ἡμέρᾳ τοῦτο μὲν
τὸ δακτύλιον ἐκ σοῦ ἐπριάμην, τοῦτο δὲ τὸ μικρὸν ψέλιον τὸ τοῦ
ἀληθοῦς ἐραστοῦ ἄμμα ἔχον ἐστὶν ὃ ἀεὶ φορήσειν ὑπεσχόμην.

Ἄλγερον. ἐγὼ τοῦτό σοι ἔδωκα; ἄρ' οὐ καλὸν ἐστίν;

Καικιλία. ναί, εὐφυής εἶ ὅποταν προαιρῆ, ὦ Σπουδαῖε. τοιαύτη
μὲν ἐστὶν ἡ πρόφασις ἧ ἐγὼ ἀεὶ ἐχρησάμην πρὸς τὴν κακὴν δίαιταν
ἣν ἤγες, αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ θήκη οὗ πάσας τὰς σὰς ἐπιστολάς ἔχω.
(πρὸς τὴν τράπεζαν προσκυνήσασα τὴν θήκην ἀνοίγνυσι καὶ τὰς
ἐπιστολάς θαλαττῖα ταινία δεδεσμένας παρέχει.)

Ἄλγερον. τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς λέγεις; ἀλλά, ὦ φίλη Καικιλία,
οὐδέποτε σοι ἐπιστολάς ἔγραψα.

Καικιλία. μόλις δεῖ σε τούτου ἐμὲ ἀναμιμνήσκειν, ὦ Σπουδαῖε,
ἄγαν μέμνημαι ἐμαυτὴν τὰς σὰς ἐπιστολάς ἀντὶ σοῦ γράφουσαν.
ἀεὶ μὲν τρὶς καθ' ἑβδομάδα ἔγραφον, ἐνίστε δὲ πλεονάκις.

Ἄλγερον. ἔξεστί μοι αὐτὰς ἀναγιγνώσκειν, ὦ Καικιλία;

Καικιλία. ἥκιστα ἐάσαιμι ἂν, ὑπερηφανώτερος γὰρ γένοιο ἂν εἰ
αὐτὰς ἀναγνοίης. (τὴν θήκην καταστέλλει.) αἱ τρεῖς ἃς ἐμοὶ τὴν
ἐγγυὴν λυσάση ἔγραψας οὕτω καλαί εἰσι καὶ τοσοῦτοις ἀμαρ-
τήμασι γεγραμμένοι ὥστε καὶ νῦν οὐ δύναμαι αὐτὰς ἀναγιγνώσ-
κειν μὴ ὀλίγον τι δακρύουσα.

Ἄλγερνον. ἀλλὰ ἐλύθη ποτὲ ἡ ἐγγυή;

τὸ γράφημα = ὁ γεγραμμένον ἐστίν

Καικιλία. ναί, ἐλύθη. τῇ εἰκοστῇ καὶ δευτέρᾳ τοῦ Μαρτίου. ἐνθάδε ἔξεστί σοι τὸ γράφημα ἰδεῖν, εἰ βούλει. (*τὰ ὑπομνήματα δείκνυσιν.*) "τήμερον τὴν πρὸς τὸν Σπουδαῖον ἐγγυὴν ἔλυσσα, νομίζω βέλτιον εἶναι οὕτω πράττειν ἢ δὲ εὐδία ἔτι τερπνὴ ἐστίν."

ἡ ... ἐστίν: οὐχ ἕει, ὁ δὲ ἥλιος λάμπει

Ἄλγερνον. ἀλλὰ διὰ τί τὴν ἐγγυὴν ἔλυσας; τί ἐπεποιήκειν ἐγώ; οὐδὲν γὰρ ἐπεποιήκειν. ὦ Καικιλία, κάκιστα πάσχω ἀκούσας σε τὴν ἐγγυὴν λύσασαν, ἄλλοτε τε καὶ ὅτε ἡ εὐδία οὕτω τερπνὴ ἦν.

πρὶν ... ἔχειν = ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος

Καικιλία. ἀληθῆς ἐγγυὴ οὐκ ἦν ἂν εἰ μὴ ἅπαξ γοῦν ἐλύθη, ἀλλὰ πρὶν τὴν ἐβδομάδα τέλος ἔχειν σοι συνέγων.

ἡ ἄγγελος

Ἄλγερνον. (*πρὸς αὐτὴν προσβάς προσκυνεῖ.*) οἶα ἄγγελος εἶ, ὦ Καικιλία!

κυκλεῖσθαι = οὐκ ὀρθὸς μένειν ἀλλὰ περοελίσσεσθαι

Καικιλία. ὦ ἐρωτικὲ μεираκίσκε! (*ὁ μὲν φίλημα αὐτῇ δίδωσιν, ἡ δὲ τοὺς δακτύλους διὰ τῶν τριχῶν αὐτοῦ κινεῖ.*) ἐλπίζω τὰς σὰς τρίχας ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου κυκλεῖσθαι, ἦ γάρ;

Ἄλγερνον. ναί, ὦ φίλη, τῶν ἄλλων ὀλίγον ὠφελούντων.

Καικιλία. χαίρω τοῦτο ἀκούσασα.

Ἄλγερνον. ἄρα τὴν ἐγγυὴν ποτε αὐθις λύσεις, ὦ Καικιλία;

ἔγκειται: κεφαλαῖόν ἐστίν

Καικιλία. ἄτε σοὶ συντυχοῦσα οὐ δυναίμην ἂν αὐθις λῦσαι, εὖ οἶδα ὅτι. καὶ δὴ καὶ τὸ πρᾶγμα τὸ τοῦ σοῦ ὀνόματος ἔγκειται.

Ἄλγερον. (περιδεῶς.) ναί, πῶς γὰρ οὐ.

τὴν εὐχὴν ἀποτελέσαι = κτᾶσθαι,
δύνασθαι

δυστυχίης ↔ εὐτυχίης

Καικιλία. μὴ ἐπ' ἐμοὶ γέλα, ὦ τάν, ἀλλὰ ἀεὶ ἔτι παῖς οὖσα τὴν εὐχὴν μοι ἀποτελέσαι ἐβουλόμην τινὸς ἐρᾶν οὗ τὸ ὄνομα Σπουδαῖος εἶη. (ὅ τε Ἄλγερον καὶ ἡ Καικιλία ἀνίστανται.) κρυπτόν τι ἐν τούτῳ τῷ ὀνόματι κεῖται ὃ μεγάλην πίστιν ἐμποιεῖν δοκεῖ, οἰκτεῖρω δὲ τὰς δυστυχεῖς γυναῖκας ἀνθρώποις γεγαμημένας οἱ οὐ Σπουδαῖος καλοῦνται.

Ἄλγερον. ἀλλὰ ὦ τερπνὴ παῖ, λέγειν πειρᾶς ὅτι με φιλεῖν οὐ δύναιο ἂν εἰ ἄλλο τι ὄνομα ἐμοὶ εἶη;

ποῖον ὄνομα = τί ὄνομα

Καικιλία. ἀλλὰ ποῖον ὄνομα;

Ἄλγερον. ἄ, ὅτιοῦν ὄνομα ἂν σὺ βούλη - Ἄλγερον, παραδείγματος ἕνεκα...

Καικιλία. ἀλλὰ τὸ ὄνομα Ἄλγερόν μοι οὐκ ἀρέσκει.

τὸ ἐμὸν φῶς = ἡ κόρη ἧς ἐρῶ

διὰ ὅ τι = διὰ τί
ἄχθομαι = ἀηδῖαν παρέχω

: ἀνακληθέντων διότι χρήματα
ὀφείλουσιν

Ἄλγερον. ὦ ἐμὸν φίλον τε καὶ μικρὸν καὶ ἠδὺ φῶς, οὐκ οἶδα διὰ ὅ τι τῷ ὀνόματι Ἄλγερον ἄχθοιο ἂν, οὐ γὰρ κακὸν ὄνομά ἐστιν, τῷ δὲ ὄντι ἀριστοκρατικὸν ὄνομά ἐστιν, τὸ γὰρ ἡμισυ τῶν ἀνδρῶν εἰς τὸ τραπεζιτικὸν δικαστήριον ἀνακληθέντων Ἄλγερον καλοῦνται. ἀλλὰ εἶπέ μοι, ὦ Καικιλία, (αὐτῇ προσχωρεῖ) εἰ τὸ ἐμὸν ὄνομα Ἄλγερον εἶη, οὐκ ἂν ἐξείη σοι ἐμοῦ ἐρᾶν;

σέβομαι = τιμάω

Καικιλία. (ἀνίσταται.) δυναίμην μὲν ἂν σε σέβασθαι, ὦ Σπουδαῖε, δυναίμην δὲ ἂν τὸ σὸν ἦθος θαυμάζω,

ἀλλὰ εὖ οἶδα ὅτι οὐκ ἐξείη μοι ἂν τὸν ἐμὸν ὄλον νοῦν σοι προσέχειν.

τῶν ἱερῶν < τὰ ἱερά

Ἄλγερον. ἀχήμ! ὦ Καικιλία, (τὸν πέτασον λαμβάνει.) ὁ ὑμέτερος ἱερεὺς ἐμπειρότατός ἐστι πάντων τῶν τῆ θεοσεβεῖ ἐκκλησίᾳ ποιητέων ἱερῶν, ἦ γάρ;

ἡ βίβλος
συλλογίζεσθαι = εἰκόζειν, ὑπο-
πεύειν

Καικιλία. μάλιστα· ὁ διδάκτωρ Ζέσυβελ σοφώτατος ἀνὴρ ἐστίν. οὐδεμίαν ποτὲ βίβλον ἔγραψεν, ἕξεστιν οὖν συλλογίζεσθαι ὅποσα γινώσκει.

αὐτῷ συντυχεῖν = αὐτὸν ἰδεῖν

Ἄλγερον. δεῖ με αὐτῷ παραντικά συντυχεῖν περὶ μεγίστου βαπτισμοῦ - περὶ μεγίστου πράγματος φράζω.

Καικιλία. οἴμοι!

ἀπέσομαι < ἄπειμι

Ἄλγερον. μόνον ἡμίσειαν ὥραν ἀπέσομαι.

δυσχερής ↔ ῥάδιος

Καικιλία. ἐπεὶ ἐκ μὲν τῆς τετταρακαιδεκάτης τοῦ Φεβρουαρίου ἠγγυήμεθα, τήμερον δὲ τὸ πρῶτόν σοι ἐνέτυχον, δυσχερὲς ἔσται μοι ἐάν με τοσοῦτον χρόνον καταλείπης ὅσον ἡμίσειαν ὥραν. οὐκουν εἴκοσι λεπτὰ ἱκανὸν εἶη ἄν;

Ἄλγερον. παραντικά ἐπάνειμι.

(φίλημα αὐτῇ δοὺς διὰ τοῦ κήπου διατρέχει.)

αἵτησις [εἰς γάμον]

Καικιλία. ὡς προπετῆς νεανίας ἐστίν! τὴν δὲ κόμην αὐτοῦ μάλιστα φιλῶ· ἀλλὰ νῦν ἡ αἵτησις αὐτοῦ εἰς τὰ ὑπομνήματα γραπτέα ἐστίν.

(ὁ Μέρριμαν εἰσέρχεται.)

Μέρριμαν. γυνή τις δεσποινίδα Φείρφαξ καλουμένη ὡς τῷ κυρίῳ Οὐώρθιγκ ἐντευξομένη ἀφίκεται, περὶ μεγίστων πραγμάτων, οὕτω γὰρ ἡ δεσποινίδα Φείρφαξ εἶπεν.

Καικιλία. μῶν ὁ κύριος Οὐώρθιγκ ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ἐστίν;

ἐκ μακροῦ χρόνου = ἐκ πολλοῦ,
πάσαι

Μέρριμαν. ὁ κύριος Οὐώρθιγκ πρὸς τὸ ἱερὸν ἐκ μακροῦ χρόνου ἀπῆλθεν.

οὐ διὰ πολλοῦ = δι' ὀλίγου
κομίζω = φέρω

Καικιλία. αἰτήσον τὴν δεσποινίδα δεῦρο ἐλθεῖν, ὁ γὰρ κύριος Οὐώρθιγκ οὐ διὰ πολλοῦ ἐπανιέναι μέλλει· τὸ δὲ Ἰνδικὸν ποτήριον κόμισον.

Μέρριμαν. ποιήσω, ὦ δεσποινίδα. (ἀπέρχεται.)

ὑπολαμβάνω = νομίζω, οἶομαι

Καικιλία. Δεσποινίδα Φείρφαξ! ὑπολαμβάνω αὐτὴν εἶναι τῶν πολλῶν ἀγαθῶν τε καὶ γεραιῶν γυναικῶν αἱ τῷ θείῳ Ἰᾶκ τὰ φιλανθρωπικὰ ἔργα ἐν τῷ Λονδίνῳ συμπράττουσιν. αὗται αἱ γυναῖκες αἷς τὰ φιλανθρωπικὰ ἔργα μέλει μοι οὐκ ἀρέσκουσιν, θρασύτερον γὰρ παρ' αὐταῖς τοῦτό ἐστιν.

αἷς μέλει
μοι ἀρέσκουσιν

(ὁ Μέρριμαν εἰσέρχεται.)

Μέρριμαν. ἡ δεσποινίδα Φείρφαξ.

(ἡ μὲν Γουενδολίνη εἰσέρχεται, ὁ δὲ Μέρριμαν ἐξέρχεται.)

Καικιλία. (αὐτῇ προσχωρεῖ) ἔασόν με ἥτις εἰμὶ εἰπεῖν·

τὸ ἐμὸν ὄνομα Καικιλία Κάρδιου ἐστίν.

λεκτέον ἐστίν = λέγειν δύναμαι
 ἀμαρτηρός = ψευδής

Γουενδολίνη. Καικιλία Κάρδιου; *(αὐτῇ προσχωρήσασα τὴν δεξιὰν λαμβάνει.)* οἶον ἡδὺ ὄνομα! ὑποπτεύω ἡμᾶς ἄλλην ἄλλη φιλαιτάτας ἔσεσθαι. ἤδη μὲν μοι ἀρέσκεις μᾶλλον ἢ λεκτέον ἐστίν, ἢ δὲ ἐμὴ περὶ τῶν ἀνθρώπων δόκησις οὐδέποτε ἀμαρτηρὰ τυγχάνει οὕσα.

ἄρ' μὴ συγκαθίσοιο ἄν; = ἄρ' οὐ βούλοιο ἄν μοι συγκαθίζεσθαι;

Καικιλία. ὡς προσφιλέστατόν ἐστιν ὅτι σοι μάλα ἀρέσκω, ἡμῶν μόνον οὕτω μικρὸν χρόνον ἄλλης ἄλλην γνωρισασῶν. ἄρα μὴ συγκαθίζοιο ἄν;

σε καλεῖν

Γουενδολίνη. *(ἔτι ἐστηκυῖα.)* ἄρα ἐξείη ἄν μοί σε Καικιλίαν ὀνομαστὶ καλεῖν;

Καικιλία. ἠδέως!

Γουενδολίνη. σὺ δὲ αἰεὶ με Γουενδολίνην καλέσεις, ἦ γάρ;

Καικιλία. ἐάν σοι ἀρέσκη.

κατατεθειμένα (< κατατίθημι) =
 παρεσκευασμένα

Γουενδολίνη. οὕτω ἤδη πάντα κατατεθειμένα κεῖται, ἦ γάρ;

Καικιλία. ἐλπίζω τοῦτο οὕτως ἔσεσθαι. *(ἀναπαύλης γενομένης, ἅμα καθίζονται.)*

ἔπαρχος = ὃς πολλῶν ἄλλων ἄρχει
 ἄτε γενναῖος ὢν

Γουενδολίνη. ἴσως νῦν καιρός ἐστὶ μοι λέγειν ἦτις εἰμί. ὁ ἐμὸς πατὴρ ὁ ἔπαρχος Βράκνελ ἐστίν. ἄρα περὶ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς οὐδέποτε ἤκουσας;

Καικιλία. οὐδέποτε ἤκουσα.

άνδάνει = ἀρέσκει

ὀρθή προαίρεσις: ὁ βέλτιστος
τόπος
τῆς πράξεως = εἰς τὸ πράττειν

ἀφαρέσκει = οὐκ ἀρέσκει

μύωψ = ὅς ὀρθῶς ὀρᾶν οὐ δύναται

ὀφθαλμικὸς ὕαλος = ὄργανον εἰς
τὸ βέλτιον ὀρᾶν

ἐπὶ βραχεία ἐφοδεία = εἰς μικρὸν
χρόνον

οὔτε συγγενῆς οὐδεὶς = οὔτε συγ-
γενῆς τις

Γουενδολίνη. διότι ἐκτὸς τοῦ τῶν συγγενέων κύκλου ὁ πατήρ παντελῶς ἄγνωστός ἐστιν, ὅ μοι μάλιστα ἀνδάνει, οἶομαι γὰρ τοῦτο οὔτω εἶναι δεῖν· ἡ γὰρ οἰκία δοκεῖ ὀρθή τῆς πράξεως προαίρεσις τῷ ἀνδρὶ εἶναι, καὶ δὴ καὶ ὁπότεν ὁ ἀνὴρ τῶν οἰκείων ἀμελεῖ οὐ δεινῶς μαλακὸς γίγνεται; τοῦτο δέ μοι ἀφαρέσκει, διότι τοὺς ἀνδρας ἐπιχαριτωτάτους ποιεῖ. ἄλλο δέ τι, ὦ Καικιλία· ἡ μήτηρ, ἥς τὰ περὶ τῆς παιδείας νοήματα σκληρότατά ἐστιν, οὔτω με ἐπαίδευσεν ὥστε πάνυ μύωψ εἰμί, τοῦτο γὰρ μέρος ἐστὶ τῆς μεθόδου αὐτῆς· ἄρα μὴ ταράττει σε ἐὰν διὰ τῶν ὀφθαλμικῶν ὑάλων πρὸς σὲ βλέπω;

Καικιλία. ἦκιστα ταράττει, ὦ Γουενδολίνη, χαίρω γὰρ ὁπότεν οἱ ἄλλοι πρὸς ἐμὲ βλέπωσιν.

Γουενδολίνη. (τὴν Καικιλίαν ἀκριβῶς διὰ τῶν ὀφθαλμικῶν ὑάλων ἐξετάσασα.) δοξάζω δὴ σε ἐνθάδε ἐπὶ βραχεία ἐφοδεία παρεῖναι.

Καικιλία. οὐδαμῶς, ἐνθάδε οἰκῶ.

Γουενδολίνη. (τραχέως.) ἄρα τάληθῆ λέγεις; ἡ σὴ μήτηρ δήπουθεν ἢ ἄλλη τις συγγενῆς ἤδη γεραία τὴν ἡλικίαν συνοικεῖ σοι;

Καικιλία. ἦκιστα, οὔτε μήτηρ μοί ἐστιν οὔτε τῶ ὄντι συγγενῆς οὐδεὶς.

τὸ βαρὺ ἔργον

ὑπείληφεν < ὑπολαμβάνω

: οὐκ οἶομαι τοῦτο τὸ ἄγγελμα ἡδὺ
μοι εἶναι
ἀκηράτου χαρᾶς

εἰδυῖα < οἶδα
σὲ οὔσαν

διαβεβαιοῦσθαι = σαφῶς λέγειν
τοῦ δέοντος = τοῦ νομιζομένου
ἐπαγωγὸς τὴν ὄψιν = καλλίστη

δυσχερῆς ↔ τερπνός

αἰσχροῦς ↔ καλός

ἀπιστία ↔ πίστις

Γουενδολίνη. πῶς λέγεις;

Καικιλία. ὁ ἐμὸς φύλαξ, τῆς δεσποινίδος Πρίσμ ὠφελούσης, τὸ βαρὺ τοῦ ἐμὲ φυλάττειν ἔργον ὑπείληφεν.

Γουενδολίνη. ὁ σὸς φύλαξ;

Καικιλία. ναί, ἐγὼ γὰρ ἢ τοῦ κυρίου Οὐώρθιγκ φυλακτέα εἰμί.

Γουενδολίνη. θαυμάζω διὰ τί οὐδέποτε εἶπέ μοι ὅτι φυλακτέαν τινὰ ἔχοι. ὡς κρυψίνους ἐστίν! καθ' ὥραν προσαγωγότερος γίγνεται. ὅμως δὲ οὐκ οἶομαι τοῦτο τὸ ἄγγελμά μοι αἴσθημα ἀκηράτου χαρᾶς ἐνθυμεῖ. (*ἀναστᾶσα πρὸς αὐτήν προσβαίνει*) προσφιλῆς σοί εἰμι, ὦ Καικιλία, ἐξ οὔ δέ σοι ἐνευχήμη μοι ἀρέσκες, ἀλλὰ νῦν, εἰδυῖα σὲ τὴν τοῦ κυρίου Οὐώρθιγκ φυλακτέαν οὔσαν, τόδε λεκτέον ἐστίν· οὐδέν με διακωλύει μὴ τόδε διαβεβαιοῦσθαι, ὅτι βουλοίμη ἂν σε γεραιτέρα εἶναι τοῦ τῆ σῆ ἡλικία δέοντος μηδὲ οὕτως ἐπαγωγὸς τὴν ὄψιν. ὡς ἔπος εἶπεῖν, εἰ σαφῶς διαλέγεσθαι ἔξεστί μοι...

Καικιλία. πῶς γὰρ οὐ; ὁπότεν ἀναγκαῖον ἦ δυσχερές τι λέγειν, δεῖ ἐλευθέρως διαλέγεσθαι.

Γουενδολίνη. εἶεν· εἰ δεῖ με σαφῶς διαλέγεσθαι, ὦ Καικιλία, βουλοίμη ἂν σε τετταράκοντα μὲν καὶ δύο ἔτη γεγонуῖαν εἶναι, αἰσχροτέραν δὲ τοῦ τῆ σῆ ἡλικία δέοντος. ὁ μὲν Σπουδαῖος, καρτερὰν φύσιν ἔχων, τῆς τε ἀληθείας καὶ τῆς τιμῆς παράδειγμά ἐστιν, ἡ δὲ ἀπιστία τε καὶ ἀπατὴ ἀδύναται ἂν ἐν αὐτῷ εἴησαν,

κήλημα < καλέω
λυπηρά παραδείγματα
τούτου οὐ λέγω = τούτου ὃ λέγω

ἀναγνωστός = ὃν ἀναγιγνώσκειν
δυνάμεθα

ἀηδῶς εἶχον: φίλοι οὐκ ἦσαν

αὐτὸν ἀκούω ≠ αὐτοῦ ἀκούω

περιδεῖς ἐγιγνόμην = φοβουμένη
ἠρξάμην
διέπτετο < διαπέτομαι

ἀλλὰ καὶ ἄνδρες οἷς ὡς ὑψηλότατον ἦθος ἐστὶ τὸ τοῦ σώματος
ἀλλότριον κήλημα ἐνδέχονται, ἢ δὲ νῦν ἱστορία λυπηρὰ τούτου οὐ
λέγω παραδείγματα οὐκ ἐλάττονα ἢ ἡ ἀρχαία παρέχει ἡμῖν· εἰ δὲ
οὕτως μὴ εἶη, ἢ ἱστορία οὐκ ἀναγνωστὴ γένοιτο ἄν.

Καικιλία. συγγνώμην ἔχε, ὦ Γουενδολίνη, ἄρα Σπουδαῖον εἶπες;

Γουενδολίνη. ναί.

Καικιλία. ὁ ἐμὸς φύλαξ οὐχ ὁ κύριος Σπουδαῖος Οὐώρθιγκ ἐσ-
τίν, ἀλλὰ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός.

Γουενδολίνη. (πάλιν καθίζεται.) ὁ Σπουδαῖος οὐδέποτε εἶπέ μοι
ὅτι ἀδελφὸν ἔχοι.

Καικιλία. ἀνιαρόν ἐστὶ μοι λέγειν ὃ λεκτέον ἐστίν, ἀλλὰ ἀηδῶς
ἀλλήλοις πολὺν χρόνον εἶχον.

Γουενδολίνη. ὦ, αὕτη ἐστὶν ἡ αἰτία. νῦν δὲ περὶ τοῦτο δια-
νοοῦμαι, ὅτι οὐδέποτε ἄνθρωπον οὐδένα ἤκουσα περὶ τὸν ἑαυτοῦ
ἀδελφὸν διαλεγόμενον· τοῦτο γὰρ δοκεῖ τοῖς πλείστοις τῶν ἀνδρῶν
δυσχερὲς εἶναι. ὦ Καικιλία, φορτίον ἐκ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς ἀπέ-
λαβες, σχεδὸν γὰρ περιδεῖς ἐγιγνόμην, διότι δεινὸς ἂν ἦν εἰ
νεφέλη τις διὰ τοιαύτης φιλίας οἷας τῆς ἡμετέρας διέπτετο· ἀλλὰ
σαφῶς, σαφῶς δὴ, οἶσθα ὅτι ὁ σὸς φύλαξ οὐχ ὁ Σπουδαῖος Οὐώρ-
θιγκ ἐστίν;

τῷ ὄντι = εἰ δεῖ τάλιθῃ λέγειν

Καικιλία. σαφώτατα. (*ἀνάπαυλα.*) τῷ ὄντι ἐγὼ φύλαξ αὐτοῦ ἔσεσθαι μέλλω.

Γουενδολίνη. (*πυνθανομένη.*) πῶς λέγεις;

ὑπάρχει = πάρεστι
διὰ ... ἄν = εἰς τὸ τοῦτο ἀπὸ σοῦ
κρύπτειν

Καικιλία. (*αἰσχυντηλὴ τε καὶ εὐηθής.*) ὦ φιλάτη Γουενδολίνη, αἰτία οὐδεμία ὑπάρχει διὰ ἦντινα τοῦτο ἀπὸ σοῦ κρύψαιμι ἄν, καὶ δὴ καὶ ἡ ἡμετέρα δημοτικὴ ἐφημερὶς μέλλει τοῦτο τῇ ἐπιγιγνομένη ἐβδομάδι ἀγγελεῖν· ὅ τε Σπουδαῖος καὶ ἐγὼ ἡγγυημένοι ἀλλήλοις ἐσμέν.

: νομίζω σε ἀμαρτάνειν

Γουενδολίνη. (*χαριέντως ἀνίσταται.*) ὦ φίλη Καικιλία, νομίζω ἀμάρτημά τι μικρὸν ἐγκεῖσθαι, ὁ μὲν γὰρ Σπουδαῖος Οὐώρθιγκ πρὸς ἐμὲ ἡγγύηται, τὸ δὲ ἄγγελμα ἐπὶ τῇ Ἐωθινῇ Ἐφημερίδι εἶτε τῷ Σαββάτῳ εἶτε καὶ πρότερον ἐπιφανεῖται.

ἐπιφανεῖται = δημόσιον γενήσεται

Καικιλία. (*χαριέντως λέγουσα ἀνίσταται.*) οἶομαί σε πως ἐξαπατηθῆναι, ὁ γὰρ Σπουδαῖος ἦτησέ με νῦν ἤδη τὸ δέκατον λεπτόν τὴν ἑαυτοῦ ἄλοχον γενέσθαι. (*τὰ ὑπομνήματα παρέχουσα δείκνυσιν.*)

ἤδη ... λεπτόν = δέκα λεπτά πρὸ
τοῦ νῦν
ἄλοχος = ἄκοιτις

Γουενδολίνη. (*τὰ ὑπομνήματα διὰ τῶν ὀφθαλμικῶν ὑάλων ἀκριβῶς ἐξετάζει.*) θαυμαστότατον δὴ ἐστίν, διότι χθὲς τῆς ἐσπέρας τῇ πεμπτῇ καὶ ἡμισείᾳ ὥρα ἐμὲ ἦτησε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ γενέσθαι· εἰ δὲ βούλει τὸ πρᾶγμα ἐπαληθεύειν, ποιήσον. (*παρέχει τὰ ἑαυτῆς ὑπομνήματα.*) ἀεὶ δεῖ θαυμαστόν τι ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν ἔχειν·

ἐπαληθεύω = αἰσθάνομαι πότερον
ἀληθές ἐστίν ἢ οὐ

σφάλμα = ἥττα, ἀμάρτημα

: ἐμὲ πρῶτην ἦτησεν

πλεῖον τῶν λόγων: πλεῖον ἢ λέγειν
δύναμαι

εἰς ... κατέπεσεν = ἐξηπατήθη

καρτερεῖν ... ὀκνήσω = ποιήσω ὅ
τι ἂν ἀναγκαῖον ἦ

εἰς ... κατέπεσεν = οὐ μέλει μοι εἰ
ἐξηπατήθη
ἐνέδρα = δόλος, λόχος

τοιούτῳ καιρῷ = νῦν
λέγειν ὅ τι ἂν [σὺ] ἐννοῆ

εἶλον = ἔπεισα

δίκελλα = ἐργαλεῖον μεθ' οὗ οἱ
γεωργοὶ ὀρύττουσιν

τὰ περιόντα = ἡ δίαίτα

συγγνώμην ἔχε, ᾧ φίλη Καικιλία, εἰ τοῦτο σφάλμα σοὶ ἐστίν, ἀλλὰ
ἐγὼ τὴν προτέραν αἴτησιν ἐδεξάμην.

Καικιλία. ταραττοὶ ἄν με πλεῖον τῶν λόγων, ᾧ φίλη Γουενδολίνη,
εἰ τοῦτο νοητὸν ἢ σωματικὸν ἄλγος σοὶ φέροι, ἀλλὰ ἀναγκάζομαι
σοὶ λέγειν ὅτι ἐξ οὗ ὁ Σπουδαῖός σε εἰς γάμον ἦτησε τὸ βούλευμα
μεταβέβληκεν.

Γουενδολίνη. (συννοεῖ.) εἰ ὁ δυστυχῆς εἰς εὐήθη τινὰ ὑπόσχε-
σιν κατέπεσεν, δεήσει με αὐτὸν αὐτίκα σῶσαι, καρτερεῖν δὲ οὐκ
ὀκνήσω.

Καικιλία. (συννοοῦσά τε καὶ κατηφῆς) εἰς ἠντιναοῦν ἐνέδραν ὁ
ἐμὸς ἐρώμενος κατέπεσεν, οὔποτε αὐτῷ τοῦτο μέμψομαι ἡμῶν ἤδη
συνεζευγμένων.

Γουενδολίνη. λέγεις με, ᾧ Καικιλία, ἐνέδραν εἶναι; ὑβριστική
σὺ εἶ, τοιούτῳ δὲ καιρῷ ὅ τι ἂν ἐννοῆ λέγειν πλεῖον ἢ προσῆκόν
ἐστίν, ἡδονὴ γὰρ γίνεται.

Καικιλία. λέγειν πειρᾶς, ᾧ δεσποινίδα Φεῖρφαξ, ὅτι ἐγὼ τὸν
Σπουδαῖον ἐνέδραις χρωμένη εἰς γάμον εἶλον; ἄρα τολμᾶς τοῦτο
λέγειν; οὐ καιρὸς ἐστίν ἡμῖν προσποιεῖσθαι καλοῖς ἦθεσι χρῆσθαι.
ὁπότεν δίκελλαν ὀρᾶ, τοῦτο δίκελλαν καλᾶ.

Γουενδολίνη. (σατυρικῶς.) ἠδέως λέγω ἐμὲ οὐδέποτε δίκελλαν
ἰδεῖν· δῆλον οὖν ἐστίν ὅτι τὰ ἡμέτερα περιόντα ἐπὶ πολὺ διαφέρει.

ἀντιτίθημι = πικροῖς λόγοις ἀπο-
κρίνομαι
κατέχω = ἄρχεσθαι καλύω

(ὁ μὲν Μέρριμαν εἰσέρχεται, ὑπηρέτης δέ τις ἔπεται. φυάλην τε καὶ ὕφασμα καὶ τρίποδα φέρει. ἡ μὲν Καικιλία ἀντιθήσειν μέλλει, ἀλλὰ οἱ μὲν ὑπηρεῖται ἅτε παρόντες αὐτὰς κατέχουσιν, αἱ δὲ σιγῇ ὀργισθεῖσαι μένουσιν.)

Μέρριμαν. ἄρα κατὰ τὸ ἦθος τὸ Ἰνδικὸν ποτήριον παρασκευάζω, ὦ δεσποινίδα;

ἡσυχος, -ος, -ον

Καικιλία. (τραχέως, ἡσύχῳ φωνῇ.) ναί, κατὰ τὸ ἦθος. (ὁ Μέρριμαν ἄρχεται πάντα ἐκ τῆς τραπέζης ἐξαιρῶν καὶ τὸ ὕφασμα κατατείνων. μακρὰ ἀνάπαυσις γίγνεται. ἢ τε Καικιλία καὶ ἡ Γουενδολίνη πρὸς ἀλλήλας ὑποβλέπουσιν.)

ἡ πέριξ γῆ = ἡ γῆ ἢ περὶ τοίτου
τοῦ τόπου

Γουενδολίνη. ἄρα πολλοὶ περίπατοι ἐν τῇ πέριξ γῆ ὑπάρχουσιν, ὦ δεσποινίδα Κάρδιου;

Καικιλία. ναί, πολλοὶ δὴ. ἀπὸ τοῦ ἄκρου τινὸς τῶν ἐγγύς κειμένων ὀρῶν ἔξεστι πέντε δῆμους θεᾶσθαι.

ὄχλος = πολλοὶ ἄνθρωποι ἐν μι-
κρῷ τόπῳ ἅμα παρόντες

Γουενδολίνη. πέντε δῆμους! τοῦτο δήπου ἐμοί γε οὐκ ἀρέσκοι ἄν, τοὺς γὰρ ὄχλους μισῶ.

σκιάδειον = ὄργανον ᾧ τὸν ἥλιον
ἀμυνόμεθα

Καικιλία. (γλυκέως.) ἄρα ἴσως διὰ τοῦτο ἐν τῇ πόλει οἰκεῖς; (ἡ Γουενδολίνη τὸ μὲν ἑαυτῆς χεῖλος δάκνει, τῷ δὲ ποδὶ τὸ σκιάδειον τύπτει.)

Γουενδολίνη. (περισκοποῦσα.) τὸν κῆπον εὖ τεθεραπευμένον ἔχεις, ὦ δεσποινίδα Κάρδιου.

Καικιλία. χαίρω ἀκούσασά σου τὸν κῆπον οὕτω θαυμαζούσης,
ὧ̄ δεσποινίδα Φείρφαξ.

ἤδη < οἶδα
ἄνθη ὄντα

Γουενδολίνη. οὐκ ἤδη ἄνθη ἐν τοῖς ἀγροῖς ὄντα.

Καικιλία. ἄ, τὰ ἄνθη ἐνθάδε τοσαῦτά ἐστιν, ὧ̄ δεσποινίδα Φείρ-
φαξ, ὅσοι οἱ ἄνθρωποι ἐν τῷ Λονδίῳ.

εἰ ἄνθρωπός τις οἶός τ' ἐστίν
ἀξιόλογος = ἔνδοξος

Γουενδολίνη. ἔγωγε συνιέναι οὐ δύναμαι ὅπως ὑπάρχοντες
τυγχάνουσιν οἵτινες δύνανται ἐν τοῖς ἀγροῖς οἰκεῖν, εἰ ἄνθρωπός
τις ὅστις ἂν ἀξιόλογος εἶναι νομίζῃ οἶός τ' ἐστίν. ὁ ἀγρὸς ἀεὶ ἐμοὶ
ὥσπερ ἀποθνησκούση ἐνοχλεῖ.

ἐνοχλέω = λυπέω, ἀνιάω

Καικιλία. ἄρα μὴ τοῦτό ἐστιν ὃ αἱ ἐφημερίδες "ἀγροικὴν
ἀθυμίαν" καλοῦσιν; οἶομαι μὲν τοὺς εὐγενεῖς μάλιστα ταύτην τὴν
νόσον νῦν πάσχειν, ἤκουσα δὲ τοῦτο σχεδὸν τὸ αὐτὸ καὶ λοιμὸν
τινα παρ' αὐτοῖς γενόμενον. βούλοιο ἂν τοῦ Ἰνδικοῦ ποτηρίου,
ὧ̄ δεσποινίδα Φείρφαξ ;

τοῦτο γενόμενον

Γουενδολίνη. (προσποιητῶ εὐπροσηγορίᾳ.) χάριν δίδωμι. (δίχα.)
ἀηδὴς κόρη! ἀλλὰ τοῦ Ἰνδικοῦ ποτηρίου βούλομαι!

εὐπροσηγορία = πραότης, φιλο-
φροσύνη
ἀηδὴς ↔ ἡδύς, γλυκύς

Καικιλία. (γλυκεῖα φωνῇ.) τοῦ σακχάρου βούλει;

Γουενδολίνη. (ὕψηλῶς.) ἤκιστα, χάριν δίδωμι, τὸ γὰρ σάκχαρον
οὐκέτι ἀστεῖον ἐστίν. (ἢ Καικιλία πρὸς αὐτὴν πικρῶς βλέψασα τὴν
λαβίδα λαμβάνει καὶ τέτταρας σακχάρου κύβους εἰς τὴν κύλικα
εἰστίθισιν.)

ἀστεῖος = εὐχαρίς, τοῖς ἐν τῷ
ἄστει οἰκοῦσι τερπνός

προαιρέομαι = μάλλον βούλομαι

Καικιλία. (*πυκρῶς.*) τί προαιρεῖ, ὦ τᾶν; πλακοῦν ἢ ἄρτον καὶ βούτυρον;

ἐνοχλέω = ὀργίζομαι

Γουενδολίη. (*ἐνοχλοῦσα.*) ἄρτον καὶ βούτυρον, εἰ δοκεῖ· ἐν γὰρ τοῖς ἀρίστοις οἴκοις μόλις πλακοῦν νῦν ἴδοις ἄν.

Καικιλία. (*μέγα πλακοῦντος μέρος ἀποτεμοῦσα ἐπὶ τὸ σανίδιον ἐπιτίθησι καὶ τῷ Μέρριμαν διαλέγεται.*) τοῦτο τῇ δεσποινίδι Φεῖρφαξ δός.

(ὁ Μέρριμαν ἀφανίζεσθαι βούλεται πρὶν τὴν μάχην ἄρχεσθαι) τὸ πρόσωπον διαστρέφει = δείκνυσι τὸ ποτήριον κακῶς ἔχον

(ὁ Μέρριμαν τοῦτο ποιήσας ἅμα τῷ ἀκολουθῶ ἐξέρχεται· ἔπειτα δὲ ἡ μὲν Γουενδολίη τὸ Ἰνδικὸν ποπήριον πιοῦσα τὸ πρόσωπον διαστρέφει, τὴν δὲ κύλικα καταθεῖσα τὸν ἄρτον καὶ βούτυρον λαβεῖν πειρᾶται ἀλλὰ προσβλέψασα αἰσθάνεται τοῦτο τῷ ὄντι πλακοῦν ὄν, ὀργισθεῖσα δὲ ἀνίσταται.)

ἐμοὶ αἰτησάση

με οὔσαν
πραῦς ↔ ἄγριος

Γουενδολίη. τὸ μὲν ἐμὸν Ἰνδικὸν ποτήριον σακχάρῳ ἐπλήρωσας, πλακοῦν δὲ ἐμοὶ ἔδωκας καίπερ σαφέστατα ἄρτον καὶ βούτυρον αἰτησάση. πάντες ἴσασι μὲν με πρὸς τοὺς ἄλλους πραεῖαν οὔσαν, ἴσασι δὲ ὡς γλυκεῖα ἢ ἐμὴ φύσις ἐστίν, ἀλλὰ παραινῶ σοι, ὦ δεσποινίδα Κάρδιου, μὴ εἰς ἐμὲ ὑβρίσης.

οὐδὲν ... ἄν = ποιήσω ὅ τι ἂν ἀναγκάϊον ἦ ὡς σώσουσα

Καικιλία. (*ἀναστάσα.*) οὐδὲν ὅ τι οὐ ποιοίην ἂν ὡς τὸν ἐμὸν ἄθλιόν τε καὶ ἀναίτιον καὶ πιστὸν νεανίαν ἐκ τῶν ἄλλης τινὸς κόρης ἐπιβουλευμάτων σώσουσα.

διπλοῦν οὔσαν = διπλοῦν νοῦν ἔχουσαν

Γουενδολίη. ἐξ οὗ σε εἶδον ἠπίστευσα, ἠσθόμην γὰρ σε ψευδῆ τε καὶ διπλοῦν οὔσαν, οὐδέποτε δὲ περὶ τοιαῦτα ἀμαρτάνω,

ἡ ἐμὴ δόκησις = ὁ μοι δοκεῖ

τίμιος ↔ εὐτελής

σε λαλοῦσαν
πολλαχόσε = πρὸς ἄλλους
πολλοὺς τόπους

στῆθι! = παῦσον!

τί παθοῦσα = διὰ τίνα αἰτίαν
ἐδέξω < δέχομαι

ἦδη ≠ ἤδη

ὁ ὀχμάζων

ὀχμάζω = λαμβάνω, κατέχω

ἡ οὖν ἐμὴ περὶ τῶν ἀνθρώπων δόκησις ἀεὶ ἀληθῆς ἐστίν.

Καικιλία. δοκεῖ μοι, ὦ δεσποινίδα Φεῖρφαξ, ὅτι τῆ σῆ τιμία σχολῆ ἄγαν κέχρημαι, ἴσως δὲ δεῖ σε πολλαχόσε παρὰ τοὺς ἐνθάδε γείτονας ἰέναι τοιαῦτα λαλοῦσαν, εὖ οἶδα ὅτι.

(ὁ Ἰᾶκ εἰσέρχεται.)

Γουενδολίνη. (αὐτὸν ἰδοῦσα.) Σπουδαῖε! ὦ ἐμὲ Σπουδαῖε!

Ἰᾶκ. ὦ Γουενδολίνη! φιλάτη! (πειρᾶ φίλημα αὐτῆ δοῦναι.)

Γουενδολίνη. (ἀναχωροῦσα.) στῆθι! ἄρα ἔξεστί μοι ἐρωτᾶν σε πότερον ταύτη τῆ κόρη εἰς γάμον ἠγγύησαι; (τὴν Καικιλίαν ἀποδείκνυσιν.)

Ἰᾶκ. (γελᾷ.) τῆ φίλη Καικιλία; ἦκιστα! τί παθοῦσα ταύτην τὴν ὑποψίαν εἰς τὸν σὸν νοῦν ἐδέξω;

Γουενδολίνη. χάριν δίδωμι. ἔξεστί σοι. (τὴν παρειὰν παρέχει.)

Καικιλία. (γλυκύτατα.) ἦδη διαμαρτίαν τινὰ ἐνθάδε κειμένην, ὦ δεσποινίδα Φεῖρφαξ· ὁ γὰρ ἀνὴρ ὁ νῦν τῷ βραχίονί σε μέσην ὀχμάζων ὁ ἐμὸς φύλαξ ἐστίν, ὁ Ἰωάννης Οὐώρθηγκ.

Γουενδολίνη. τίνα λέγεις;

Καικιλία. οὗτος δὴ ὁ θεῖος Ἰᾶκ ἐστίν.

Γουενδολίνη. (ἀναχωροῦσα.) Ἰᾶκ! ιού!

(ὁ Ἰαλγερνον εἰσέρχεται.)

Καικιλία. ἰδοῦ, ὁ Σπουδαῖος!

: μόνον πρὸς τὴν Καικιλίαν βλέπει **Ἄλγερον.** (οὐδενὸς ἄλλου αἰσθόμενος εὐθύς πρὸς τὴν Καικιλίαν προσέρχεται.) ὦ ἐμὸν φῶς! (πειρᾷ αὐτῇ φίλημα δοῦναι.)

στήθι = τὴν πείραν παῦσον

Καικιλία. (ἀναχωρεῖ.) στήθι, ὦ Σπουδαῖε! ἄρα ἔξεστί μοί σε ἐρωτᾶν εἰ ταύτη τῇ κόρη εἰς γάμον ἠγγύησαι;

Ἄλγερον. (περισκοπεῖ.) τίτι κόρη; οἴμοι! Γουενδολίνη!

[τοῦτό ἐστιν] ὁ λέγω

Καικιλία. ναί! τῇ οἴμοι Γουενδολίνη, τῇ Γουενδολίνη, ὁ λέγω.

ταύτην ... ἐδέξω = τοιοῦτό τι ὑποπέυεις

Ἄλγερον. (γελᾷ.) ἦκιστα! τί παθοῦσα ταύτην τὴν ὑποψίαν εἰς τὴν σὴν καλὴν κεφαλὴν ἐδέξω;

Καικιλία. χάριν δίδωμι. (τὴν παρειὰν εἰς τὸ φίλημα παρέχει.) ἔξεστί σοι. (ὁ Ἄλγερον αὐτῇ φίλημα δίδωσιν.)

παρόν < πάρειμι

Γουενδολίνη. ἤδη ἀμάρτημά τι παρόν, ὦ δεσποινίδα Κάρδιου, ὁ γὰρ ἀνὴρ ὃς περιβάλλει σε τυγχάνει ὁ ἐμὸς ἀνεψιὸς ὢν, ὁ Ἄλγερον Μόγκριφ.

περιβάλλω = ἀμπίσχει, ὑπαγκαλίζομαι

Καικιλία. (ἀπὸ τοῦ Ἄλγερον ἀφίσταται.) Ἄλγερον Μόγκριφ! οἴμοι! (αἱ δύο κόραι ἀλλήλαις προσχωρήσασαι τοῖς βραχίουσιν ἀλλήλας τὸ μέσον ὀχμάζουσιν ὥσπερ εἰς ἀσφάλειαν.)

ὀχμάζω = περιλαμβάνω
: ὥσπερ ἀσφάλειαν ζητοῦσαι

Καικιλία. ἄρα τὸ σὸν ὄνομα Ἄλγερόν ἐστιν;

ἀρνοῦμαι = λέγω ὅτι τοῦτο ἀληθές οὐκ ἔστιν

Ἄλγερον. τοῦτο ἀρνεῖσθαι οὐ δύναμαι.

Καικιλία. οἴμοι!

Γουενδολίη. ἄρα τὸ σὸν ὄνομα ἀληθῶς Ἰωάννης ἐστίν;

Ἰᾱκ. *(σεμνῶς ἔστηκεν.)* τοῦτο ἀρνεῖσθαι δυναίμην ἂν εἰ βουλοίμην, ἀρνεῖσθαι γὰρ δυναίμην ἂν ὅ τι ἂν βούλωμαι, ἀλλὰ τὸ ἐμὸν ὄνομα τῷ ὄντι Ἰωάννης ἐστίν. ἤδη πολλὰ ἔτη Ἰωάννης ἐστίν.

ἀπάτην ἐπάθομεν = ἠπατήθημεν

Καικιλία. *(τῇ Γουενδολίη διαλέγεται.)* μεγάλην ἀπάτην ἡμεῖς ἀμφοτέραι ἐπάθομεν.

τρωθεῖσα < τι τρώσκω

Γουενδολίη. ὦ ἐμὴ δυστυχὲς καὶ τρωθεῖσα Καικιλία!

Καικιλία. ὦ ἐμὴ γλυκεῖα καὶ ἀδικηθεῖσα Γουενδολίη!

(καλέω: καὶ τῷ μέλλοντι χρόνῳ = καλέω)

Γουενδολίη. *(βραδέως τε καὶ ἐντόνως.)* ἄρα οὐ καλεῖς με ἀδελφήν; *(ἄλλη ἄλλην ἀμφιβάλλει. ὅ τε Ἰᾱκ καὶ ὁ Ἄλγερον στενάζοντες ἔνθα καὶ ἔνθα βαδίζουσιν.)*

στενάζω = ἀνομιάζω

Καικιλία. *(σοφῶς λέγουσα.)* ἐρώτημα ἐν μένει ὁ βουλοίμην ἂν τὸν ἐμὸν φύλακα ἐρωτᾶν, εἰ δοκεῖ.

ἐννοια = δόξασμα, δόκημα

Γουενδολίη. ἀρίστη δὴ ἐννοια! ὦ κύριε Οὐώρθιγκ, ἐρώτημα ἐν μένει ὁ βουλοίμην ἂν σε ἐρωτᾶν, εἰ δοκεῖ· ποῦ ἐστὶν ὁ σὸς ἀδελφὸς Σπουδαῖος; ἡμῖν γὰρ ἀμφοτέραις τῷ σῷ ἀδελφῷ Σπουδαίῳ ἠγγυημέναις ἀξιόλογόν ἐστὶν εἰδέναι ὅπου ὁ σὸς ἀδελφὸς Σπουδαῖος νῦν τυγχάνει ὄν.

ἡμῖν ἀξιόλογον ἐστίν

Ἰᾱκ. *(βραδέως τε καὶ ὀκνηρῶς.)* ὦ Γουενδολίη, ὦ Καικιλία, τὸ τάληθῆ λέγειν ἀναγκάζεσθαι μάλιστα ἐμὲ λυπεῖ, νῦν γὰρ τὸ πρῶτον παρ' ὅλον τὸν βίον τοιοῦτο ποιεῖν

τὸ ἀναγκάζεσθαι

νῦν τὸ πρῶτον ἀναγκάζομαι = οὐδέποτε πρότερον ἠναγκάσθην

: περι τᾶληθῆ λέγειν

ἀπλῶς ↔ ποικίλως

ἔξω < ἔχω

οὕτω λυπηρῶς ἀναγκάζομαι, ἀπειρότατος δέ εἰμι περι τὰ τοιαῦτα· ὅμως δὲ ἀπλῶς σοι λέγειν δύναμαι ὅτι οὐδένα Σπουδαῖον ἀδελφὸν ἔχω. οὐδένα ἀδελφὸν ἔχω. οὔτε οὐδένα ἀδελφὸν εἶχον παρ' ὅλον τὸν βίον οὔτε οὐδαμῶς μέλλω οὐδένα τῷ μέλλοντι χρόνῳ ἔξειν.

Καικιλία. (θαυμάζουσα.) οὐδένα ἀδελφόν;

Ἰᾱκ. (εὐδαιμόνως.) οὐδένα!

ὅποιοντιναοῦν = οὐ μέλει ὅποιον

Γουενδολίνη. (πικρῶς.) οὐδέποτε ἀδελφὸν τινα ὅποιοντιναοῦν εἶχες;

Ἰᾱκ. (ἠδέως.) οὐδέποτε, οὐδὲ ὅποιοντιναοῦν.

Γουενδολίνη. δῆλόν ἐστιν, ᾧ Καικιλία, ὅτι οὐδετέρα ἡμῶν οὐδενὶ εἰς γάμον ἠγγύηται.

οὐχ ἡ ἡδίστη: ἡ κακίστη
κατασταίη ἄν = καταστῆναι βού-
λοιο ἄν

Καικιλία. οὐχ ἡ ἡδίστη κατάστασις εἰς ἣν κόρη τις κατασταίη ἄν, ἧ γάρ;

Γουενδολίνη. εἰς τὴν οἰκίαν εἰσίσωμεν, οὐ γὰρ τολμήσουσιν ἡμῖν ἐκεῖσε ἔπεσθαι.

δειλός ↔ ἀνδρεῖος

Καικιλία. ἠκιστα δὴ, οἱ γὰρ ἄνδρες δειλότατοί εἰσιν, ἄρα οὐχ οὕτως νομίζεις;

ὑπερηφάνως ↔ ταπεινῶς

(εἰς τὴν οἰκίαν ἀπέρχονται, ὑπερηφάνως βλέπουσαι.)

κατάστασις [ἐν ἧ κείμεθα]

Ἰᾱκ. ἄρα αὕτη ἡ δεινὴ κατάστασις ἐκεῖνό ἐστιν ὃ σὺ βουνβουρίζεις καλεῖς;

ἀπολαύω τούτου = ἡδέως χρῶμαι
τούτῳ

Ἄλγερον. ναί, καὶ δὴ καὶ τοιούτου τοῦ θαυμαστοτάτου βουν-
βουρίζειν οὐδέποτε ἀπέλαυσα παρ' ὅλον τὸν βίον.

: οὐκ ἐῷ σε ἐνθάδε βουνβουρίζειν

Ἰᾶκ. ἀλλὰ ἐξουσία εἰς τὸ ἐνθάδε βουνβουρίζειν οὐδεμία σοὶ
ἐστίν!

ἔντονος ↔ φιλοπαίσμων, ἰλαρός
ἴσασι < οἶδα

Ἄλγερον. τοῦτο ἄλογον δὴ, διότι δίκαιόν ἐστιν ἡμῖν βουνβου-
ρίζειν ὅπου ἂν βουλώμεθα· πάντες δὲ οἱ ἔντονοι βουνβουριστῶνται
τοῦτο ἴσασι.

Ἰᾶκ. ἔντονοι βουνβουριστῶνται! νῆ τὸν Δία!

δεῖ ὄντινα ... ἔντονον εἶναι
ἔντονος ↔ φιλοπαίσμων

Ἄλγερον. δεῖ ἔντονον περὶ πράγματός τινος εἶναι ὄντινα ἂν
βούληται τέρψιν ἐν τῷ βίῳ ἔχειν. ἐγὼ μὲν τυγχάνω περὶ τοῦ
βουνβουρίζειν ἔντονος ὄν, σὺ δὲ περὶ οὕτινος ἔντονος εἶ ἠκιστα
οἶδα, ἀλλὰ ὑποπτεύω σε περὶ πάντων ἔντονον εἶναι, φαύλην γὰρ
τὴν φύσιν ἔχεις.

φαῦλος = βραχύς, ἀσθενής

τέρψις = παραμυθία, ἀνακούφισις

Ἰᾶκ. εἶεν, ἦδε ἡ μόνη τέρψις ἐστίν ἣν ἐξ ταύτης τῆς δεινῆς
καταστάσεως ἐκτησάμην, ὅτι τοῦ σοῦ φίλου Βουνβουρίου πάντως
ἀποθανόντος οὐκέτι ἐξέσται σοὶ τοςάκις πρὸς τοὺς ἀγροὺς ἀπο-
φεύγειν ὄσάκις τὸ σὸν ἔθος ἦν, ὦ φίλε Ἄλγερον, τοῦτο δὲ
ἐπιτηδειότατόν ἐστιν.

τοςάκις ... ὄσάκις

τὸ σὸν ἔθος ἦν = τὸ πρὶν ἐποίησας

ὠχριᾶ: ἀσθινηεῖ

Ἄλγερον. ὁ σὸς ἀδελφὸς μικρόν τι ὠχριᾶ, ἦ γάρ, ὦ φίλε Ἰᾶκ;
οὐκ ἐξέσται σοὶ τοςάκις πρὸς τὸ Λονδίνον ἀφανίζεσθαι ὄσάκις τὸ
σὸν κακὸν ἔθος ἦν, τοῦτο δὲ καὶ οὐδὲν κακοῦ ἐστίν.

ἀφανίζεσθαι: ἀπελθεῖν

σε τοιαύτην κόρην ἐξαπατᾶν

τοῦτο δὲ ἐὰν παραλείπω: καὶ δὴ
καὶ ῥητέον ἐστίν

: νομίζω σε οὐδεμίαν ἀπολογίαν
ἔχειν

ὡς θεᾶν = ὡς ἂν εἰ θεὰ εἶη

τοῦ γαμεῖν

ἐκ τοῦ εἰκότος = ὡς δοκεῖ

: ἄκοιτις καὶ ἀνήρ οὐ γενήσεσθε

ἄμουσος ↔ μουσικός

τραπεζίτης = ὅς χρηματιστικῆς
τινὸς τραπέζης δεσπότης ἐστίν

Ἰᾶκ. περὶ τοῦ τρόπου ᾧ πρὸς τὴν δεσποινίδα Κάρδιου ἐχρήσω,
ῥητέον ἐστίν ὅτι σε τοιαύτην ἠδεῖαν τε καὶ ἄκακον καὶ καθαρὰν
κόρην ἐξαπατᾶν οὐ συγγνώμην ἔχει, τοῦτο δὲ ἐὰν παραλείπω ὅτι ἡ
ἐμὴ φυλακτέα ἐστίν.

Ἄλγερον. οὐδὲν ὀρῶ ᾧτινι ἂν σὺ χρῆσθαι δύνη ἵνα ἀπολογῆ,
λαμπρὰν γὰρ καὶ σοφὴν καὶ πάντως ἐμπείραν κόρην οἶαν τὴν δεσ-
ποινίδα Φεῖρφαξ ἐξηπάτησας, τοῦτο δὲ ἐὰν παραλείπω ὅτι ἡ ἐμὴ
ἀνεψιά ἐστίν.

Ἰᾶκ. ἐβουλόμην τὴν Γουενδολίνην εἰς γάμον αἰτεῖν, οὐδὲν ἄλλο,
αὐτῆς γὰρ ἐρῶ.

Ἄλγερον. εἶεν· ἐβουλόμην τὴν Καικιλίαν εἰς γάμον αἰτεῖν,
αὐτὴν γὰρ ὡς θεᾶν θεραπεύω.

Ἰᾶκ. οὐδένα καιρὸν τοῦ τὴν δεσποινίδα Κάρδιου γαμεῖν ἔξεις.

Ἄλγερον. ἐκ τοῦ εἰκότος, ᾧ Ἰᾶκ, σὺ τε καὶ ἡ δεσποινίδα
Φεῖρφαξ συνεζευγμένοι οὐκ ἔσεσθε.

Ἰᾶκ. ἀλλὰ τοῦτο τὸ σὸν ἔργον οὐκ ἔστιν.

Ἄλγερον. εἰ τὸ ἐμὸν ἔργον εἶη, περὶ τοῦτο οὐ διαλεγόμην ἂν.
(ἄρχεται ἀμύλους ἐσθίων.) ἄμουσον μὲν ἐστὶ περὶ τὰ σεαυτοῦ
διαλέγεσθαι, μόνον δὲ τοιοῦτοι οἷοι οἱ τραπεζίται τοῦτο ποιοῦσιν,
καὶ δὴ καὶ μόνον παρὰ συμποσίοις.

Ἰᾶκ. ὅπως δύνασαι ἐνθάδε καθῆσθαι ἀμύλους ἐσθίων

συνιέναι < συνίημι	ἡμῶν ἐν τοιαύτῃ δυσχερείᾳ ὄντων συνιέναι οὐ δύναμαι. δοκεῖς παντελῶς σκέτλιος εἶναι.
τεταραγμένος ↔ ἥσυχος	Ἄλγερον. ἀμύλους ἐσθίειν τεταραγμένος οὐχ οἷός τ' εἰμι, τὸ γὰρ βούτυρον ἐπὶ τὸν χιτῶνα ἐπίπτει ἄν· δεῖ οὖν ἀεὶ ἀμύλους ἡσυχῶς ἐσθίειν, μόνον γὰρ οὕτως ἔξεστιν αὐτοὺς φαγεῖν.
φαγεῖν < ἐσθίω	
ἀγνώμων = ἄγριος, ὠμός	Ἰᾶκ. παντελῶς ἀγνωμόν ἐστί σε ἀμύλους ἐσθίειν τῶν πραγμάτων οὕτως ἐχόντων.
παραθαρσύνω = παρακαλέω, ἐπιρρώνυμι	Ἄλγερον. ὁπόταν ἐν κινδύνῳ ᾧ, μόνον τὸ ἐσθίειν με παραθαρσύνει. ὁπόταν δὲ ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ ᾧ, τοῦτο δὲ οἱ ἐμὲ ἀκριβέστατα γινώσκοντες σοὶ ἐροῦσιν, μόνον τό τε ἐσθίειν καὶ τὸ πίνειν οὐκ ἀπωθῶ· νῦν δὲ ἀμύλους ἐσθίω ἅτε δυστυχής ὢν, καὶ δὴ καὶ τοὺς ἀμύλους ἥδιστα καταβιβρώσκω. (<i>ἀνίσταται.</i>)
καταβιβρώσκω = ἐσθίω	
πρόφασις = ψευδῆς αἰτία	Ἰᾶκ. (<i>ἀνίσταται.</i>) ἀλλὰ τοῦτο πρόφασιν οὐδεμίαν παρέχει ἵνα πάντας οὕτω λαβρῶς καταβιβρώσκῃς. (<i>τοὺς ἀμύλους ἀπὸ τοῦ Ἄλγερον ἀπολαμβάνει.</i>)
λαβρῶς: ὡς ἂν εἰ μάλιστα πεινῶν	
προέλοιο < προαιρέομαι	Ἄλγερον. (<i>Ἰνδικὸν ποτήριον καὶ πλακοῦντα παρέχει.</i>) εἴθε Ἰνδικὸν ποτήριον καὶ πλακοῦντα προέλοιο, τὸ γὰρ Ἰνδικὸν ποτήριον καὶ ὁ πλακοῦς οὐκ ἀρέσκουσί μοι.
	Ἰᾶκ. νῆ τὸν Δία! ἕκαστος ἄνθρωπος δήπου δύναται τοὺς ἑαυτοῦ ἀμύλους ἐν τῷ ἑαυτοῦ κήπῳ ἐσθίειν!

Ἄλγερον. ἀλλὰ νεωστὶ εἶπες ὅτι παντελῶς ἄγνωμόν ἐστιν ἀμύλους ἐσθίειν.

διὰ τέλους = παντελῶς
ἀνόμοιος ↔ ὅμοιος

Ἰᾱκ. εἶπον ὅτι ἄγνωμόν ἐστι σὲ ἀμύλους ἐσθίειν τῶν πραγμάτων οὕτως ἐχόντων, ὃ διὰ τέλους ἀνόμοιόν ἐστιν.

Ἄλγερον. ἴσως δὴ, ἀλλὰ οἱ ἄμυλοι οἱ αὐτοὶ εἰσιν. *(τὴν τῶν ἀμύλων φυάλην ἀπὸ τοῦ Ἰᾱκ ἀπολαμβάνει.)*

Ἰᾱκ. ὦ Ἄλγερον, εἰ γὰρ ἀπέλθοις!

συνέθηκα = παρεσκεύασα
ὡς βαπτισθησόμενος

Ἄλγερον. οὐ δύνασαι αἰτεῖν με ἀπελθεῖν μὴ δεῖπνον φαγόντα, ἀφυῆς γὰρ ἐστιν. οὐδέποτε ἀπέρχομαι δεῖπνον μὴ φαγόν, οὐδεὶς δὲ τοῦτο ποιεῖ πλην τῶν κρέας οὐκ ἐσθιόντων καὶ τῶν τοιούτων. καὶ δὴ καὶ τῷ διδάκτορι Ζέσυβελ πάντα συνέθηκα ὡς τῇ πεμπτῇ ὥρᾳ καὶ τετάρτῳ μέρει τῷ ὀνόματι Σπουδαίῳ βαπτισθησόμενος.

τὰ ληρήματα = τὰς φλυαρίας

Ἰᾱκ. ὦ τᾶν, ὅσῳ ἂν θᾶπτον ταῦτα τὰ ληρήματα ἀφίης, τοσούτῳ ἄμεινον ἔσται, διότι ἐγὼ ἔωθεν πάντα τῷ διδάκτορι Ζέσυβελ συνέθηκα ὡς αὐτὸς τῇ πεμπτῇ καὶ ἡμισείᾳ ὥρᾳ βαπτισθησόμενος, τὸ δὲ ὄνομά μοι Σπουδαῖος ἔσται, πῶς γὰρ οὐ; ἢ γὰρ Γουενδολίνη τούτου ἐπιθυμεῖ. οὐκουν δυνάμεθα οἱ δύο τῷ ὀνόματι Σπουδαίῳ βαπίζεσθαι, σκαιὸν γὰρ εἶη ἄν. καὶ δὴ καὶ θέμις μοί ἐστι βαπτίζεσθαι ἐὰν βούλωμαι, τεκμήριον γὰρ οὐδὲν κεῖται ἐμὲ ποτε ὑφ' οὔτινος βαπτισθῆναι, εὐλογώτατον μὲν οὖν ἐστὶν ἐμὲ οὐδέποτε βαπτισθῆναι, ὃ δὲ διδάκτωρ Ζέσυβελ τὸ αὐτὸ οἶεται· τὸ δὲ περὶ σοῦ παντελῶς διαφέρει, διότι σὺ ἤδη ἐβαπτίσθης.

συνέθηκα = παρεσκεύασα

οὐκουν ≠ οὐκοῦν

σκαιός = ἄλογος, ἀναίσθητος

: τεκμήριον οὐδὲν ἔχομεν

παντελῶς διαφέρει = οὐδαμῶς τὸ αὐτό ἐστιν

- Ἄλγερον.** ναί, ἀλλὰ ἤδη πολλὰ ἔτη οὐ βαπτίζομαι.
- εἶη τοῦτο = τοῦτο δέχομαι
- Ἰᾱκ.** εἶη τοῦτο, ἀλλὰ ἐβαπτίσθης, ὃ κεφαλαῖόν ἐστιν.
- Ἄλγερον.** οὕτως εἶεν. ἔγωγε οἶδα ὅτι τὸ ἐμὸν σῶμα τοῦτο ἀνέχεσθαι δύναται, ἀλλὰ ἐὰν μὴ σαφῶς εἰδῆς πότερον ποτε ἐβαπτίσθης ἢ οὐ δεῖ με λέγειν σοι ὅτι τοῦτο νῦν ἐπιχειρεῖν ἐπικινδυνώτερόν ἐστιν, πράττειν γὰρ ὅπως ἀσθενήσης δύναται ἄν. ἄρ' οὐκ ἐκείνου μέμνησαι τοῦ συγγενέως σου ὃς ταύτη τῇ ἐβδομάδι ἐν τῷ Παρισίῳ ὀλίγου δεῖν κρυμῶ ἀπέθανεν;
- ἀνέχεσθαι = πάσχειν
εἰδῆς < οἶδα
ἐπιχειρεῖν = πειρᾶν
: ἴσως ἀσθενήσεις
- Ἰᾱκ.** ναί, ἀλλὰ σὺ αὐτὸς εἶπες ὅτι ὁ σκληρὸς κρυμὸς οὐ σύμφυτός ἐστιν.
- ὀλίγου δεῖν = σχεδόν
- Ἄλγερον.** τὸ μὲν πρότερον οὐκ ἦν, εὖ οἶδα, νῦν δὲ ἴσως ἐστίν. ἢ ἐπιστήμη ἀεὶ θαυμαστὰ ἐπανορθώματα περὶ πάντων ποιεῖ.
- οὐκ ἦν [σύμφυτος]
: ἀεὶ νέα καὶ ἀγαθὰ εὐρίσκει
- Ἰᾱκ.** (τὴν τῶν ἀμύλων φυάλην ἀναλαμβάνει.) τοῦτο δὴ φλυαρία ἐστίν, ἀεὶ δὲ φλυαρίας λέγεις.
- Ἄλγερον.** ὦ Ἰᾱκ, αὐθις ἀμύλους ἐσθίεις! εἰ γὰρ μὴ αὐτοὺς ἐσθίεις, μόνον γὰρ δύο μένουσιν. (αὐτοὺς λαμβάνει.) εἶπόν σοι ὅτι τῶν ἀμύλων ἥδιστα γεύομαι.
- τούτου γεύομαι = τοῦτο ἐσθίω
- Ἰᾱκ.** ἀλλὰ τό τε Ἰνδικὸν ποτήριον καὶ τὸν πλακοῦντα μισῶ.
- Ἄλγερον.** διὰ τί τοίνυν ἐᾶς τοὺς ὑπηρέτας Ἰνδικὸν ποτήριον καὶ πλακοῦντα τοῖς ξένοις παρέχειν; οἷος ὁ σὸς ξενισμὸς ἐστίν!
- : ὁ σὸς ξενισμὸς κακὸς ἐστίν

ἤτησα < αἰτέω

Ἴακ. ὦ Ἄλγερον! ἤδη σε ἤτησα ἀπελθεῖν. οὐ βούλομαί σε ἐνθάδε μένειν. διὰ τί οὐκ ἀπέρχει;

τελευτάω = τελέω

Ἄλγερον. οὐπω τὸ Ἰνδικὸν ποτήριον ἐτελεύτησα πίνων! εἷς δὲ ἄμυλος μένει. *(ὁ μὲν Ἴακ στενάζει τε καὶ ἐπὶ ἔδραν καταπίπτει, ὁ*

ἔτι διαμένει = οὐ παύεται

δὲ Ἄλγερον ἔτι ἐσθίων διαμένει.)

Πρᾶξις γ΄

κεφαλαῖον = μέγιστιν, πρῶτον

Σκηνή. τὸ κεφαλαῖον οἶκημα ἐν τῇ Γενναίᾳ Οἰκίᾳ.

(ἢ τε Γουενδολίνη καὶ ἡ Καικιλία παρὰ τῇ θυρίδι ἐστηκυῖαι πρὸς τὸν κῆπον βλέπουσιν.)

οἶον = οὕτως ὡς

ὅτι ... μένει = ὅτι αἰσχύνονται

Γουενδολίνη. ἡμῖν εὐθύς εἰς τὴν οἰκίαν οὐχ ἔσποντο, οἶον ἄλλος τις ἐποίησεν ἄν, τοῦτο δέ μοι σημαίνειν δοκεῖ ὅτι αἰσχύνῃ τις ἔτι ἐν αὐτοῖς μένει.

ὄ: τὸ ἀμύλους ἐσθίειν

Καικιλία. ἀμύλους ἦσθιον, ὃ μεταμέλεια εἶναι δοκεῖ.

βήττω: ἐξαίφνης πνεῦμα ἐκ τοῦ στόματος ἐκβαλεῖν νόσου ἕνεκα

βῆξ, βηχός < βήττω

Γουενδολίνη. *(ἀναπαύλης γενομένης.)* οὐκ αἰσθάνονται ἡμᾶς ἐνθάδε οὔσας· ἄρα βήττοις ἄν;

Καικιλία. ἀλλὰ βῆχα οὐ πάσχω.

Γουενδολίνη. πρὸς ἡμᾶς βλέπουσιν. ὦ τῆς τόλμης!

προφερέστατον: διότι προσχωροῦσί τε καὶ ἀναιδές ἐστίν

Καικιλία. προσχωροῦσιν, τοῦτο δὲ προφερέστατον παρ' αὐτοῖς ἐστίν.

: μηδὲν λέγωμεν

Γουενδολίνη. σεμνῇ σιωπῇ μένωμεν.

συρίζω: ὀξὺν τόνον τοῖς χεῖλεσι ποιεῖν

Καικιλία. μάλιστά γε. μόνον τοῦτο ποιητέον νῦν ἐστίν. *(ὁ μὲν Ἰᾶκ εἰσέρχεται, ὁ δὲ Ἄλγερνον ἔπεται. κακὴν καὶ κοινὴν Βρετανικῆς τινὸς τραγωδίας μουσικὴν συρίζουσιν.)*

δοκεῖ ... φυτεύειν: δυσχερής ἐστίν

Γουενδολίνη. αὕτη ἡ σεμνή σιωπὴ δοκεῖ δυσχερῆ τινὰ δύναμιν φυτεύειν.

ἀηδῆς ↔ ἡδύς

Καικιλία. ἀηδεστάτην δὴ δύναμιν.

Γουενδολίνη. ἀλλὰ ἡμεῖς πρῶται οὐ διαλεχθησόμεθα.

Καικιλία. ἦκιστα.

Γουενδολίνη. ὦ κύριε Οὐώρθιγκ, βουλοίμην ἂν ἴδιον ἐρώτημά σε ἐρωτᾶν. πολλὰ ἐκ τῆς σῆς ἀποκρίσεως ἐξαρτᾶται.

τὸ σὸν σωφρόνημα = ὁ σὸς σῶφρων νοῦς

Καικιλία. ὦ Γουενδολίνη, τὸ σὸν σωφρόνημα τιμιώτατόν ἐστίν. ὦ κύριε Μόγκριφ, φιλικῶς ἀποκρίνου μοι τοῦτο τὸ ἐρώτημα· διὰ τί προσεποιήσω τὸν τοῦ ἐμοῦ φύλακος ἀδελφὸν εἶναι;

σοι συντυχεῖν = σε ἰδεῖν

Ἄλγερνον. ἵνα καιρόν σοι συντυχεῖν ἔχοιμι.

ἐξήγησις = διήγησις

ἀρεστή (< ἀρέσκω) ≠ ἀρίστη

Καικιλία. (πρὸς τὴν Γουενδολίνην.) οὐκ οὐκ αὕτη ἡ ἐξήγησις δοκεῖ ἀρεστὴ εἶναι;

Γουενδολίνη. ναί, ὦ τᾶν, εἰ αὐτῷ πιστεύειν δύνασαι.

οὐκ ἀπωθεῖ = οὐ καλύει

Καικιλία. οὐδαμῶς πιστεύω, ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἀπωθεῖ τὸ κάλλος τὸ τῆς ἀποκρίσεως αὐτοῦ.

τὰ πλείστου ἄξια = τὰ κεφαλαιώτατα

Γουενδολίνη. εὖ λέγεις. ὅποταν περὶ τὰ πλείστου ἄξια διαλεγόμεθα, ἡ λέξις, οὐδαμῶς δὴ ἡ ἀλήθεια, μεγίστη ἐστίν. ὦ κύριε Οὐώρθιγκ, τίνα ἐξήγησίν μοι παρέχειν δύνασαι ἀδελφὸν ἔχειν προσποιησάμενος;

έντευξόμενος < έντυγχάνω

ἴσως ἵνα εἰς τὴν πόλιν ἐλθεῖν δύναιο ἐμοὶ ὡς πλειστάκις έντευξόμενος;

Ἰᾱκ. ἄρα τοῦτο ἀπιστεῖς, ὧ̄ δεσποινίδα Φεῖρφαξ;

συντρίβειν: διαφθεῖρειν

Γουενδολίνη. μάλιστα τὸ πρᾶγμα ἀπιστῶ, ἀλλὰ ταύτην τὴν ἀπιστίαν συντρίβειν ἐν νῶ̄ ἔχω, οὐδὲ καιρὸς ἐστὶ νῦν τοῦ Γερμανικοῦ σκεπτισμοῦ. (πρὸς τὴν *Καικιλίαν* προσβαίνει.) αἱ ἐξηγήσεις αὐτῶν φαίνονται κατὰ γνώμην οὔσαι, οὐχ ἥκιστα ἢ τοῦ κύριου Οὐάρθιγκ, δοκεῖ γάρ μοι τὸν τῆς ἀληθείας χαρακτέρα ἔχειν.

κατὰ γνώμην = τοιαῦται οἷας βουλόμεθα

ἢ ... ἐμβάλλει: αὐτῶ̄ τοῦτο λέγοντι πιστεῦω

Καικιλία. ἀσμένη εἰμί, μᾶλλον τοῦ δέοντος, ἀκούσασα ἂ ὁ κύριος Μόγκριφ εἶπεν. ἢ φωνὴ αὐτοῦ μόνη ὄλην πίστιν μοι ἐμβάλλει.

: νομίζεις δεῖν ἡμᾶς αὐτοῖς συγγινώσκειν;

Γουενδολίνη. οὔτω δὲ οἶει αὐτοὺς συγγνωστέους ἡμῖν εἶναι;

λέγω ὅτι οὐδαμῶς: τὸ ἐναντίον λέγειν βούλομαι

Καικιλία. ναί, συγγνωστέοι εἰσίν. λέγω ὅτι οὐδαμῶς.

ὑποθέσεις = κεφαλαιώτατα

Γουενδολίνη. ἀληθῆ λέγεις! ἐπελαθόμενην, ὑποθέσεις γὰρ κινδυνεύουσιν ἄς καταλιπεῖν οὐ δυνάμεθα. ποτέρα αὐτοῖς ἐρεῖ; τὸ γὰρ ἔργον οὐ τερπνόν ἐστίν.

ἐρεῖ < λέγω

Καικιλία. ἅμα συναμφότεραι τοῦτο εἶπωμεν.

τὸν ρυθμόν = τὸν εἰς τὸ ἄρχεσθαι καιρόν

Γουενδολίνη. ἄριστον νόημα! ἐγὼ σχεδὸν ἀεὶ ἅμα τῶ̄ αὐτῶ̄ χρόνῳ διαλέγομαι καὶ οἱ ἄλλοι. ἄρα τὸν ρυθμόν μοι δηλοῖς ἄν;

ἄρασα < αἶρω

Καικιλία. ἡδέως. (ἡ Γουενδολίνη τὸν δακτύλιον ἄρασα τὸν ῥυθμὸν δηλοῖ.)

ἄπορον κώλυμα = ὁ παντελῶς
κωλύει

Γουενδολίνη τε καὶ Καικιλία. (ἅμα λέγουσιν.) τὰ ὑμέτερα Χριστιανὰ ὀνόματα ἔτι ἄπορον κώλυμά ἐστιν. οὐδὲν ἄλλο!

Ἰᾶκ τε καὶ Ἰαλγερνον. (ἅμα λέγουσιν.) τὰ ἡμέτερα Χριστιανὰ ὀνόματα! οὐδὲν ἄλλο; ἀλλὰ τήμερον τῆς ἐσπέρας βαπτειῖσθαι μέλλομεν.

Γουενδολίνη. (τῷ Ἰᾶκ διαλέγεται.) ὑπὲρ μου ἐκὼν ἐθέλεις τοιοῦτο δεινὸν πρᾶγμα ποιεῖν;

Ἰᾶκ. ἐκὼν ἐθέλω.

εὐφραίνω = τέρπω

περιδεῖς = δεινότητος

Καικιλία. (τῷ Ἰαλγερνον διαλέγεται.) ἵνα εὐφραίνης με ἔτοιμος εἶ τοιοῦτον τὸν περιδεῖ ἄγωνά παθεῖν;

Ἰαλγερνον. ἔτοιμός εἰμι!

ὡς ἀνόητόν [ἐστι] διαλέγεσθαι

μυρίῳ περαιτέρω = πολλῷ βελ-
τίονες

Γουενδολίνη. ὡς ἀνόητον περὶ τῆς ἰσότητος τῆς τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν διαλέγεσθαι! ὅποταν παθητικὰ πράγματα πρὸς αὐτοὺς κέηται, οἱ ἄνδρες μυρίῳ περαιτέρω φαίνονται ὄντες.

Ἰᾶκ. φαίνομεν! (τὴν ἑαυτοῦ χεῖρα τῇ τοῦ Ἰαλγερνον κρούει.)

θάρσος, -ους = ἀνδρεία

Καικιλία. ἐπὶ πολλῶν καιρῶν σωματικὸν θάρσος οἱ ἄνδρες δεικνύασι περὶ οὗ ἡμεῖς αἱ γυναῖκες οὐδὲν γινώσκομεν.

Γουενδολίνη. (τῷ Ἰᾶκ διαλέγεται.) ὦ φίλτατε!

	Ἄλγερον. (τῆ <i>Καικιλία</i> διαλέγεται.) ὦ φιλάτη! (ἀλλήλους συντόνωσ ἀμφιβάλλουσιν.)
συντόνωσ = ἰσχυρῶσ	
τὴν κατάστασιν: ὃ τότε γίγνεται	(ὁ <i>Μέρριμαν</i> εἰσέρχεται, τὴν δὲ κατάστασιν ἰδὼν μέγα βήττει.)
	Μέρριμαν. ἀχήμ! ἀχήμ! ἡ κυρία Βράκνελ!
	Ἴᾱκ. οἴμοι!
συζυγία = δύο ἄνθρωποι ἅμα	(ἡ κυρία <i>Βράκνελ</i> εἰσέρχεται. αἱ συζυγίαι φοβούμεναι ἀφίστανται. ὁ <i>Μέρριμαν</i> ἐξέρχεται.)
	Κυρία Βράκνελ. ὦ Γουενδολίνη! τί τοῦτο σημαίνει;
	Γουενδολίνη. οὐδὲν ἄλλο ἢ τὴν ἐμὴν τῷ κυρίῳ Οὐώρθιγκ ἐγγύησιν, ὦ μάμμα.
φθορὰν [σημαίνει]	Κυρία Βράκνελ. δεῦρο ἐλθέ. κάθησο· εὐθύσ κάθισον, τὸ γὰρ ἀπορεῖν παρὰ μὲν τοῖσ νέοισ τῆσ ψυχῆσ φθορὰν, παρὰ δὲ τοῖσ γέρουσι τοῦ σώματος ἀσθένειαν σημαίνει. (πρὸς τὸν <i>Ἴᾱκ</i> τρέπεται) ἐπειδὴ περὶ τῆσ ἐμῆσ θυγατρὸσ φυγούσῆσ ἤκουσα, ὃ ἡ πιστὴ θεράπαινά μοι ἀπεκάλυψε καὶ εἰ τὴν πίστιν αὐτῆσ δραχμῆ ἐπριάμην, εὐθύσ αὐτῆ ἐσπόμην φορτικῷ σιδηροδρόμῳ χρωμένῃ· ὁ μὲν πατὴρ νομίζει, τοῦτο δὲ χαίρω λέγουσα, αὐτὴν νῦν μαθήματί τινι παρεῖναι μακρότερον τοῦ δέοντοσ μένοντι ὃ τὸ πανεπιστήμιον παρὰ τῷ τῆσ ἐκτάσεωσ προγράμματι παραδίδωσιν, μαθήματι δὴ περὶ τῆσ τῶν συνεχῶσ ἀφικομένων χρημάτων ἐν τῷ νῷ ῥοπῆσ. ἀλλὰ οὐ μέλλω αὐτῷ τὰ πράγματα διασαφεῖν,
: καὶ εἰ ἔδει με χρήματα αὐτῆ παρέχειν	
νομίζει αὐτὴν παρεῖναι μαθήματι μένοντι	
περὶ τῆσ ῥοπῆσ	
διασαφεῖν = σαφῶσ τε καὶ ἀληθῶσ δεικνύναι	

συνετός < συνίημι

ἀπό τοῦ νῦν = εὐθύς νῦν

αὐθάδης = ἀκίνητος

οὐδέποτε γὰρ αὐτῷ περὶ οὐδενὸς διεσάφησα διότι τοῦτο ποιεῖν οὐκ ὀρθὸν εἶναι οἶομαι. ἀλλὰ δήπου σαφῶς συνετόν ἐστιν ὅτι δεῖ σε τῇ πρὸς τὴν ἐμὴν θυγατέρα ὁμιλία αὐτίκα ἀπὸ τοῦ νῦν τέλος εἰσθεῖναι· περὶ δὲ τούτου, τῷ ὄντι περὶ πάντων, αὐθάδης εἰμί.

Ἰᾶκ. ἀλλὰ τῇ Γουενδολίνη εἰς τὸν γάμον ἠγγύημαι, ᾧ κυρία Βράκνελ!

Κυρία Βράκνελ. ἤκιστα τοιούτου, ᾧ κύριε· νῦν δέ, περὶ τοῦ Ἄλγερνον! Ἄλγερνον!

Ἄλγερνον. εἰπέ μοι, ᾧ τηθὶ Αὐγούστα.

οὓ = ἐν ᾧ

Κυρία Βράκνελ. ἐρωτᾶν βουλοίμην ἂν εἰ αὕτη ἐστὶν ἡ οἰκία οὓ ὁ σὸς ἀσθενὴς φίλος ὁ κύριος Βουνβούριος οἰκεῖ.

ἄλλοθι = ἐν ἄλλῳ τόπῳ

Ἄλγερνον. (ψελλίζεται.) οὐδαμῶς, ὁ Βουνβούριος ἐνθάδε οὐκ οἰκεῖ. ὁ Βουνβούριος νῦν ἄλλοθι πάρεστιν· τῷ δὲ ὄντι, ὁ Βουνβούριος τέθνηκεν.

ἐξαιφνίδιος = ὅς ἐξαιφνης γίνε-
ται

Κυρία Βράκνελ. τέθνηκεν; πότε ἀπέθανεν ὁ κύριος Βουνβούριος; δῆλόν ἐστιν ὅτι ὁ θάνατος αὐτοῦ ἐξαιφνίδιος ἀφίκετο.

Ἄλγερνον. (νεανικῶς.) τὸν Βουνβούριον τήμερον τῆς ἐσπέρας ἀπέκτεινα. λέγειν βούλομαι ὅτι ὁ δυστυχὴς Βουνβούριος τήμερον τῆς ἐσπέρας ἀπέθανεν.

Κυρία Βράκνελ. τίτι αἰτία ἀπέθανεν;

διερράγη < διαρρήγνυμι

Ἄλγερνον. ὁ Βουνβούριος; ᾧ, ὅλως διερράγη.

τούτου μοι μέτεστι = τούτο μοι
ἀρέσκει, τούτω χρώμαι
μέτεστί μοι τούτου = φροντίζω
τούτου

βιοῦν = ζῆν

διαγιγνώσκω = διακρίνω, διαιρέω

ἀνωφελής ↔ ἀναγκάσιος

ὑπερηφάνως: νομίζουσα βελτίων
εἶναι

ἐν τῷ ἀέρι

διαπέτεται = διὰ τοῦ ἀέρος ἔνθα
καὶ ἔνθα πλανᾷ

Κυρία Βράκνελ. διερράγη; ἄρα νεωτεροποιῶ αἰκίσματι ἀπέθανεν; οὐκ ἤδη ὅτι τῷ κυρίῳ Βουνβουρίῳ τῆς πολιτικῆς νομοθέσεως μετεῖη· εἰ δὲ μετῆν, ὀρθῶς ἐκολάσθη τῆς χαλεπότητος ἔνεκα.

Ἄλγερον. ὦ τηθὶ Αὐγούστα, λέγω ὅτι ἀπεκαλύφθη! οἱ ἰατροὶ ἀπεκάλυψαν ὅτι οὐκ ἐξείη αὐτῷ βιοῦν, τοῦτο δὲ ἐστὶν ὃ φράζειν πειρῶ· ὁ οὖν Βουνβούριος ἀπέθανεν.

Κυρία Βράκνελ. δοκεῖ μέγα τῇ τῶν ἰατρῶν ἐπιστήμῃ πιστεῦειν· ὅμως δὲ ἤδομαι, τέλος μὲν γὰρ διέγνω ἀκριβές τι ποιεῖν, τοῦτο δὲ ἐποίησε τῶν ἰατρῶν παραινούτων. νῦν δέ, τοῦ κυρίου Βουνβουρίου ἀφανισθέντος, λέγοις ἄν μοι, ὦ κύριε Οὐώρθιγκ, ἦτις αὕτη ἡ κόρη ἐστὶν ἧς τὴν χεῖρα ὁ ἐμὸς ἀδελφιδοῦς Ἄλγερον τοιούτως ἔχει οἷως μοι ἀνωφελές δοκεῖ;

Ἰᾶκ. αὕτη ἡ κόρη ἡ δεσποινίδα Καικιλία Κάρδιου ἐστίν, ἡ ἐμὴ φυλακτέα. (ἡ κυρία Βράκνελ τὴν κεφαλὴν ὑπερηφάνως νεύει.)

Ἄλγερον. τῇ Καικιλίᾳ ἠγγύημαι, ὦ τηθὶ Αὐγούστα.

Κυρία Βράκνελ. πῶς λέγεις;

Καικιλία. ὁ κύριος Μόγκριφ καὶ ἐγὼ ἠγγυήμεθα δὴ, ὦ κυρία Βράκνελ.

Κυρία Βράκνελ. (τρέμουσα πρὸς τὴν κλίνην διαβαίνει καὶ καθίζεται.) οὐκ οἶδα πότερον ἐν τῷ τούτου τοῦ τῆς Ἐρτφορδσαιρ μέρους ἀέρι πνεῦμά τι διάφορον διαπέτεται

μείζων ... παρέδωσαν: μείζων ἢ οἱ ἔμπειροι λέγουσιν	ὁ τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς ἐποτρύνει, ἀλλὰ ὁ τῶν ἐγγυήσεων ἐνθάδε γιγνομένων ἀριθμὸς δοκεῖ μοι μείζων τοῦ μέσου λογισμοῦ εἶναι ὃν οἱ ἀριθμητικοὶ ἡμῖν ὡς παράδειγμα παρέδωσαν, ἴσως οὖν οὐδεὶς οἰήσεται τόδε ἄτοπον εἶναι ἐὰν ἀνάκρισιν τινα πυνθάνωμαι· ὦ κύριε Οὐώρθιγκ, ἄρα ἡ δεσποινίδα Κάρδιου δεσμόν τινα ἔχει πρὸς τοὺς ἐν τῷ Λονδίῳ σιδηροδρομίους σταθμούς; μόνον τῆς μαθήσεως ἔνεκα τοῦτο ἐρωτῶ, πρὸ γὰρ τῆς χθιζινης ἡμέρας ἐγὼ οὐκ ἤδη ὅτι ἡ πολλῶν γεννῶν γένεσις τελευταῖος σταθμὸς εἶη.
: ἐὰν πλείονα εἰδέναι βούλωμαι	
χθιζινός, -ή, ὄν < χθές	
Σᾶρρυ: μέρος τῆς Αγγλίας	<i>(ὁ Ἰᾶκ, καὶ εἰ παντελῶς ὀργίζεσθαι φαίνεται, ἡσυχάζει.)</i>
φαῦλος ↔ ἐπαινετός	Ἰᾶκ. <i>(φωνῇ λαμπρᾷ τε καὶ ἀπροθύμῳ χρῆται.)</i> ἡ δεσποινίδα Κάρδιου θυγατριδῆ ἐστὶ τοῦ τεθνηκότος Θωμάς Κάρδιου, ὃς ἐν μὲν τῷ Λονδίῳ οἰκίαν εἶχεν, ἄλλην δὲ ἐν τῷ δήμῳ Σᾶρρυ, τρίτην δὲ ἐν τῇ Καλεδονίᾳ.
παρίστημι = παρέχω, προσφέρω	Κυρία Βράκνελ. τοῦτο μὴ φαῦλον εἶναι δοκεῖ, τρεῖς γὰρ οἰκίαι ἀεὶ πίστιν παρίστασιν, καὶ περὶ τῶν καπήλων. ἀλλὰ τί τεκμήριον δηλοῖ μοι ταῦτα ἀληθῆ ὄντα;
περισσός = μείζων τοῦ δέοντος	Ἰᾶκ. τοὺς τοῦ δικαστηρίου καταλόγους κατέχω τοὺς ἐκείνου τοῦ χρόνου, οὓς ἔξεστί σοι ἐξετάζειν, ὦ κυρία Βράκνελ.
γέννα, -ης = γένος, οἶκος	Κυρία Βράκνελ. <i>(σχετλίως.)</i> περὶ περισσῶν ἀμαρτημάτων ἐν ἐκείνοις τοῖς καταλόγοις ἤκουσα.
	Ἰᾶκ. οἱ τῆς Κάρδιου γέννης δικανικοὶ οἱ κύριοι Μάρκβυ καὶ Μάρκβυ καὶ Μάρκβυ εἰσίν.

πολλοῦ ἄξιοι = ἀξιότατοι

ἐστίαιμα = δαῖς

ἐπιεικῆς = προσφιλῆς, εὐγνώμων

καὶ τὰς ... γένος [μαρτυρίας]

ἀρρωστία: γένος νόσου

παθητικός = ὅς πολλα πάσχει

ἔμψυχος = φαιδρός, εὐθυμος
ἄωρος = οὐκ εἰς καιρὸν γιγνώ-
μενος

κατὰ τὰ νομιζόμενα: ὡς ἔθος ἐστίν

οὐσία = χρήματα

(οὐδὲν ἄλλο: οὕτω λέγει ὡς ἂν
μικρὰ χρηματιστικά δύναμις εἶη)
ἐντυχεῖν ἐγένετο

ἕξις, -εως = ἴδιον

Κυρία Βράκνελ. Μάρκβυ καὶ Μάρκβυ καὶ Μάρκβυ; πολλοῦ ἄξιοι παρὰ τοῖς δικανικοῖς, ἤκουσα δὲ ὅτι τῶν Μάρκβυ τις παρὰ τοῖς ἐστιάμασιν ἐνίστε ἐπιφαίνεται. εἰς τοσοῦτο ἐξαρκεῖ μοι.

Ἰᾱκ. (ὀργισθεῖς.) ὡς ἐπιεικῆς εἶ, ὦ κυρία Βράκνελ! ἐπὶ δὲ τούτῳ ἔχω τὰς τῆς δεσποινίδης Κάρδιου μαρτυρίας, ὃ ἀκούειν σοὶ ἀρέσει· τὰς τε τοῦ τόκου καὶ τοῦ βαπτισμοῦ καὶ τοῦ ἰσχυροῦ βηχὸς καὶ τῆς ἀπογραφῆς καὶ τοῦ ἀντιδότου καὶ τῆς κυρώσεως καὶ τῆς ἀρρωστίας τῆς κατὰ τό τε Γερμανικὸν καὶ τὸ Ἀγγλικὸν γένος.

Κυρία Βράκνελ. ἄ, παθητικὸν βίον ἔσχηκεν, δῆλον ὅτι. ἀλλὰ ἴσως ἐμψυχώτερον τοῦ νέαν κόρην δέοντος. ἔγωγε τὰ ἄωρα παθήματα οὐκ ἐπαινῶ. (ἀναστᾶσα πρὸς τὸ ὠρολόγιον βλέπει.) ὦ Γουενδολίνη! καιρὸς ἐστὶν ἡμῖν ἀπελθεῖν, σχολὴ δὲ οὐκ ἔστιν. κατὰ δὲ τὰ νομιζόμενα, ὦ κύριε Οὐώρθιγκ, ἐρωτᾶν βουλοίμην ἂν πότερον ἢ δεσποινίδα Κάρδιου οὐσίαν τινὰ ἔχει.

Ἰᾱκ. ἴσως ἑκατὸν καὶ τριάκοντα χίλια τάλαντα ἐν ταῖς συντελείαις κειμένα, οὐδὲν ἄλλο. ἔρρωσο, ὦ κυρία Βράκνελ. ἡδὺ ἐγένετό σοι ἐντυχεῖν.

Κυρία Βράκνελ. (αὐθις καθίζεται.) μένε, ὦ κύριε Οὐώρθιγκ. ἑκατὸν καὶ τριάκοντα τάλαντα! καὶ δὴ καὶ ἐν ταῖς συντελείαις κείμενα! ἐμοὶ νῦν αὐθις προσβλεπούση φαίνεται ἢ δεσποινίδα Κάρδιου καλλίστη κόρη οὕσα. ὀλίγοι μὲν τῶν νῦν κορῶν ἔχουσι τοιαύτας ἕξεις

διὰ ... διάγομεν: ἐν χρόνῳ ζῶμεν

ἐπιπόλαιος ↔ βαθύς

ἀπλοῦς ↔ πολύπλοκος
κόμη ≠ κόμη

μεταβλητός < μεταβάλλω

ἀληθινός = ἀληθής, γνήσιος

αὐτήν: τὴν κυρίαν Λάνσιγκ

εἰς πλάγιον: οὔτε τὸ πρόσθεν οὔτε
τὸ ὀπίσθεν

ἐν τῇ κοινωνίᾳ: παρὰ τοῖς εὐγενέσι

τὸ μὴ ἔχειν

ὅπως ... ἀνέχεις ἀποδείκνυσι τὸν
σὸν τρόπον

οἶαι τοῦ χρόνου διελθόντος μένουσί τε καὶ εἰς τὸ βέλτιον
χωροῦσιν· διὰ δὲ αἰῶνος διάγομεν, καὶ εἰ τοῦτο εἰπεῖν μοι
χαλεπαίνει, ἐν ᾧ πάντα ἐπιπόλαιά ἐστιν. (τῇ *Καικιλία* διαλέ-
γεται.) δεῦρο ἐλθέ, ᾧ τᾶν. (ἡ *Καικιλία* διέρχεται.) ᾧ καλὴ παῖ! ἡ
μὲν ἐσθῆς ἀπλουστέρα τοῦ δέοντός ἐστιν, ἡ δὲ κόμη οὕτω
καταπίπτει ὡς ἡ φύσις αὐτὴν ἂν καταλίποι· ὅμως δὲ ταῦτα πάντα
μεταβλητά ἐστιν, Γαλλικὴ γὰρ ἐμπειροτάτη θεραπεία διὰ
βραχίστου χρόνου ἀληθινά τε καὶ θαυμαστά ποιεῖν δύναται.
μέμνημαι τοιαύτην μὲν τινα τῇ κυρίᾳ Λάνσιγκ πέμψασα, τριῶν δὲ
μηνῶν διελθόντων ἡ ἑαυτῆς ἀνὴρ αὐτὴν οὐκ ἀνεγνώριζεν.

Ἰᾶκ. ἔξ δὲ μηνῶν διελθόντων οὐδεὶς αὐτὴν ἀνεγνώριζεν.

Κυρία Βράκνελ. (ταχέως μὲν πρὸς τὸν Ἰᾶκ ὑποβλέπει, ἔπειτα δὲ
πρὸς τὴν *Καικιλίαν* μειδιᾷν προσποιουμένη ἀποκλίνεται.) τρέποιο
ἂν μοι, ᾧ τᾶν; (ἡ *Καικιλία* ὅλον κύκλον τρέπεται.) οὐδὲ οὕτως,
βούλομαί σε εἰς πλάγιον θεᾶσθαι. (ἡ *Καικιλία* τὴν πλευρὰν
παρέχει.) ναί, οὕτως ὡς ἤλιζον· εἰς πλάγιον σεαυτὴν παρέχουσα
πολλὰς ἐν τῇ κοινωνίᾳ δυνάμεις ἔχοις ἂν. ἐν τῷ ἡμετέρῳ αἰῶνι δύο
κακὰ κεῖται· τὸ κανόνας μὴ ἔχειν καὶ τὸ καλόν τι πλάγιον μὴ
ἔχειν. τὴν δὲ γέννυν ὑψηλότερον ἀνέχε, ᾧ τᾶν, ὅπως γὰρ τὴν γέννυν
ἀνέχεις τὸν σὸν τρόπον ἀποδείκνυσι, πάντες δὲ οἱ νῦν αὐτὴν
ὑψηλότατα ἀνέχουσιν. Ἄλγερον!

Ἄλγερον. εἰπέ μοι, ᾧ τηθὶ Αὐγούστα!

Κυρία Βράκνελ. πολλαὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ δυνάμεις τῷ τῆς δεσποινίδης Κάρδιου πλαγίῳ εἰσίν.

μέλω ≠ μέλλω

Ἄλγερον. ἡ Καικιλία γλυκντάτη τε καὶ φιλάτη καὶ καλλίστη κόρη ἐν τῇ οἰκουμένη ἐστίν, οὐδὲν δέ μοι μέλουσιν αἱ ἐν τῇ κοινωνίᾳ δυνάμεις.

κοινωνέω αὐτῶν = ἐταῖρος αὐτῶν
εἰμί

ὀφείλημα = χρέος, -ους

δοκιμάχω = ἀσμένως δέχομαι

νομιστόν ἐστι = ἀναγκαῖόν ἐστι
νομίζειν

Κυρία Βράκνελ. μηδέποτε ὑβριστικῶς διαλέγη περὶ τῶν ἀρίστων, ὧ Ἄλγερον, μόνοι γὰρ οἱ αὐτῶν κοινωνεῖν οὐ δυνάμενοι τοῦτο ποιοῦσιν. (πρὸς τὴν Καικιλίαν) ὧ τᾶν, εὖ οἶσθα ὅτι ὁ Ἄλγερον πρὸς τὸν βίον οὐδὲν ἄλλο ἢ ὀφειλήματα ἔχει· ὅμως δὲ τοὺς μισθωτοὺς γάμους οὐ δοκιμάζω, ἐπειδὴ οὖν τῷ ἐπάρχῳ Βράκνελ ἐγημάμην οὐδὲν ἀργύριον ἔγωγε εἶχον, ἀλλὰ οὐδὲ ἐν τοῖς ἐμοῖς ὀνειροῖς τοῦτο εἶσα τὸν γάμον κωλύειν. εἶεν, νομιστόν ἐστι δεῖν με τοῦτον τὸν γάμον δοκιμάζειν.

Ἄλγερον. χάριν δίδωμι, ὧ τηθὶ Αὐγούστα.

πάρεστι = ἔξεστι

Κυρία Βράκνελ. ὧ Καικιλία, πάρεστί σοι φίλημά μοι δοῦναι.

Καικιλία. (φίλημα δίδωσιν.) χάριν δίδωμι, ὧ κυρία Βράκνελ.

εἰς τὸ μέλλον = ἀπὸ τοῦ νῦν

Κυρία Βράκνελ. πάρεστι δέ σοι ἐμὲ εἰς τὸ μέλλον τηθίδα Αὐγούσταν καλεῖν.

Καικιλία. χάριν δίδωμι, ὧ τηθὶ Αὐγούστα.

ὅσον τάχος = ὡς τάχιστα

Κυρία Βράκνελ. κατ' ἐμὲ ὁ γάμος ὅσον τάχος γένοιτο ἄν.

Ἄλγερον. χάριν δίδωμι, ὧ τηθὶ Αὐγούστα.

Καικιλία. χάριν δίδωμι, ὦ τηθὶ Αὐγούστα.

παρρησιάζομαι = ἐλευθέρως λέγω
τοῦ εὐρεῖν
πρόσφορος = ἐπιτήδειος

Κυρία Βράκνελ. μακρὰς ἐγγυήσεις οὐκ ἐπαινῶ, εἰ ἔξεστί μοι οὕτω παρρησιάζεσθαι, καιρὸν γὰρ τοῖς ἡγγυημένοις διδῶσι τοῦ τὸ ἀληθές τοῦ ἑτέρου ἦθος πρὸ τοῦ γάμου εὐρεῖν, ὃ οὐδαμῶς πρόσφορόν ἐστιν.

ὑπολαμβάνω = ἐξαίφνης λέγειν τι
ἄλλων διαλεγόμενων
δεκτός < δέχομαι

Ἰᾶκ. συγγνώμην μοι ἔχε ὑπολαμβάνοντι, ὦ κυρία Βράκνελ, ἀλλὰ αὕτη ἢ ἐγγυήσις δεκτὴ οὐκ ἔστιν. ἐγὼ μὲν ὁ τῆς δεσποινίδης Κάρδιου φύλαξ εἰμί, ἢ δὲ οὐ δύναται γαμεῖσθαι ἐμοῦ τὴν ἐξουσίαν μὴ διδόντος ἕως ἂν ἐκτελῆς γίγνηται, τὴν δὲ ἐξουσίαν δοῦναι παντελῶς ἀναίνομαι.

ἐκτελής = οὐκέτι παῖς

ἀναίνομαι = ἀπαθέω, οὐ βούλομαι

Κυρία Βράκνελ. τίνας ἔνεκα, εἰ ἔξεστί μοι ἐρωτᾶν; ὁ γὰρ Ἕλγερνον ἐξόχως, μεγαλοφρόνως λέγοιμι ἂν, αἰρετὸς νεανίας ἔστιν. οὐδὲν μὲν ἔχει, πάντα δὲ ἔχειν δοκεῖ. τί δὴ ἄλλο αἰτοίης ἂν;

ἐξόχως = σφόδρα, μάλα

αἰτοίης < αἰτέω

Ἰᾶκ. λυπεῖ με μάλιστα τάληθῆ σοι ἄντικρυς λέγειν, ὦ κυρία Βράκνελ, περὶ τοῦ σοῦ ἀδελφιδοῦ, ἀλλὰ τῶ ὄντι τὸ ἦθος αὐτοῦ ἥκιστα δέχομαι· ὑποπτεύω γὰρ αὐτὸν ψεύστην εἶναι. (ὅ τε Ἕλγερνον καὶ ἡ Καικιλία θαυμάζοντές τε καὶ ὀργισθέντες πρὸς αὐτὸν βλέπουσιν.)

ἄντικρυς λέγω = οὐδὲν κρύπτων
λέγω

ἥκιστα δέχομαι = δέχεσθαι οὐκ
ἐθέλω
ψεύστης = ὃς ψεύδεται

Κυρία Βράκνελ. ψεύστην; τὸν ἐμὸν ἀδελφιδοῦν Ἕλγερνον; ἀδύνατον δὴ, Ὁξόνιος γάρ ἐστιν.

περὶ τοῦτο ἀμφισβητέω = οὐκ οἶδα
πότερον τοῦτο ἀληθές ἢ ψευδές
ἐστιν

Ἰᾶκ. λέγοιμι ἂν ὅτι περὶ τοῦτο ἀμφισβητεῖν οὐ δυνατόν ἐστιν.

κεφάλαιος = πολλοῦ ἄξιος, διάφορος

: οἶνον ὃν ἐγὼ πίνειν ἐβουλόμην ἐγὼ ἐτεθήκειν, σύ ἐτεθήκεις, ... τοῦτο ἀναλαμβάνω = τούτῳ αὐθις χρῶμαι

ἐμὲ οὔτε ἔχοντα οὔτε μέλλοντα

μοι ἐξετασάση

τὸν τρόπον

ὑπεροράω τοῦτο = παραμελέω τούτου

γενναῖος = ἐσθλός, φέριστος

διαγνώμη = βούλευμα ἀμετάστατος, -ος, -ον

παρῶ < πάρεμι

τήμερον μὲν τῆς ἐσπέρας ἐμοῦ ἀπόντος -ἐν γὰρ τῷ Λονδίῳ ἦν ἐγὼ κεφαλαίου ἐρωτικοῦ πράγματος ἔνεκα- εἰς τὴν ἐμὴν οἰκίαν εἰσῆλθεν ψευδῶς προσποιούμενος ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς εἶναι· ψευδεῖ δὲ ὀνόματι χρώμενος ἔπιεν, οὕτως γὰρ ὁ ἐμὸς ταμίας μοι νεωστὶ εἶπεν, λήκυθον τοῦ Περριέρ-Ίουέτ, Βροῦτ, ὀγδοηκοστοῦ ἐνάτου ἔτους, ὃν οἶνον ἐγὼ ἐμαυτῷ χωρὶς ἐτεθήκειν· τὴν δὲ ἀπατὴν ἀναλαβὼν τῆς ἐσπέρας διιούσης διεπράξατο ὥστε τὴν φιλίαν τὴν τῆς ἐμῆς μόνης φυλακτέας ἀλλοτριοῦν· ἔπειτα δὲ εἰς μὲν τὸ Ἰνδικὸν ποτήριον ἔμεινεν, πάντας δὲ τοὺς ἀμύλους ἔφαγεν· ὁ δὲ τὸν τρόπον αὐτοῦ ἀγριότερον ποιεῖ τόδε ἐστίν, ὅτι ἐκ μὲν τῆς ἀρχῆς ἦδει ἐμὲ ἀδελφὸν οὔτε νῦν οὔτε πώποτε ἔχοντα οὔτε ἔξιν μέλλοντα, ὁποῖος ἂν ἦ, ἔγωγε δὲ αὐτὸς τοῦτο χθὲς τῆς ἐσπέρας αὐτῷ σαφῶς εἶπον.

Κυρία Βράκνελ. ὦ κύριε Οὐώρθιγκ, δοκεῖ μοι τὸ πάντα ἀκριβῶς ἐξετασάση τὸν τοῦ ἐμοῦ ἀδελφίδου πρὸς σὲ τρόπον κατὰ πάντα ὑπερορᾶν.

Ἰᾶκ. γενναῖον τοῦτο παρὰ σοί ἐστιν, ὦ κυρία Βράκνελ. ὅμως δὲ ἡ ἐμὴ διαγνώμη ἀμετάστατος μένει· τὴν οὖν συνουσίαν οὐ δίδωμι.

Κυρία Βράκνελ. (τῇ *Καικιλία* διαλέγεται.) δεῦρο ἐλθέ, ὦ γλυκεῖα κόρη. (ἡ *Καικιλία* διέρχεται.) πόσα ἔτη γέγονας;

Καικιλία. ὄντως ὀκτωκαίδεκα ἔτη γέγονα, ἀλλὰ ὁπότεν ἐν συμποσίοις παρῶ εἴκοσι λέγω.

Κυρία Βράκνελ. ὀρθὸν ἐστὶ σοι τὴν ἡλικίαν

δοκεῖ [τὸ ἀληθῆ λέγειν]

τὴν ἐξουσίαν οὐ περὶ πολλοῦ ποι-
οῦμαι = ἡ ἐξουσία οὐ μέλει μοι

προσαγωγός, -ός, -όν = ἐφορκός,
καλός

: ἀεὶ τριάκοντα καὶ πέντε ἔτη γε-
γονυῖαί εἰσιν
σφάλλομαι = ἀμαρτάνω

οὐκ οὖν = οὐκ οὖν (≠ οὐκοῦν)

οὐκ ἂν καὶ ... (ἂν) εἶη

ἡ οὐσία = τὰ χρήματα

ὦ < εἰμί

μικρόν τι μεταβάλλειν, δέον οὐδεμίαν γυναῖκα ἀκριβῶς τὴν ἑαυτῆς ἡλικίαν φράζειν, οὕτω γὰρ ἀριθμητικὸν εἶναι δοκεῖ. (ἐαυτῆ συννοοῦσα.) ὀκτωκαίδεκα, ἀλλὰ ἐν τοῖς συμποσίοις εἴκοσι φράξεις. εἶεν, οὐ μακρότατος χρόνος παραμένει ἕως ἂν ἤδη ἐκτελῆς γένῃ καὶ ἐλευθέρα τῆς φυλακῆς· τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων τὴν τοῦ σοῦ φύλακος ἐξουσίαν οὐ περὶ πολλοῦ ποιησαίμην ἂν.

Ἰᾱκ. συγγνώμην μοι ἔχε αὐθις ὑπολαμβάνοντι, ὦ κυρία Βράκνελ, ἀλλὰ λεκτέον ἐστὶν ὅτι κατὰ τὴν διαθήκην τὴν τοῦ πάππου ἡ δεσποινίδα Κάρδιου οὐκ ἐκτελῆς γενήσεται ἕως ἂν τριάκοντα καὶ πέντε ἔτη γεγόνῃ.

Κυρία Βράκνελ. τοῦτο οὐ δοκεῖ μοι μέγα τι εἶναι, τριάκοντα γὰρ καὶ πέντε ἔτη προσαγωγὸς ἡλικία ἐστίν. ἐν τῷ Λονδίῳ παρὰ τοῖς εὐγενέσι πολλαὶ γυναῖκες πάρειςιν αἱ ἠκοῦσαι πολλὰ ἔτη τριάκοντα καὶ πέντε γεγονυῖαί μένουσιν, παραδείγματος ἕνεκα ἡ κυρία Δάμβελτον· εἰ μὴ σφάλλομαι, τριάκοντα καὶ πέντε ἔτη γεγονυῖα μένει ἐξ οὗ, ἤδη πολλῶν ἐτῶν διελθόντων, τετταράκοντα γεγονυῖα ἐγένετο. οὐκ οὖν οἶδα διὰ ὃ τι ἡ ἡμετέρα φίλη Καικιλία οὐκ ἂν καὶ χαριεστέρα ἂν εἶη ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡλικίᾳ ἣν λέγεις ἢ τὸ νῦν, ἡ γὰρ οὐσία αὐξηθεῖσα μεγάλη ἔσται.

Καικιλία. ὦ Ἄλγερον, δύναιο ἂν μένειν ἕως ἂν τριάκοντα καὶ πέντε ἔτη γεγονυῖα ὦ;

Ἄλγερον. δυναίμην δήπου ἂν, ὦ Καικιλία, εὔ οἶσθα ὅτι.

: ἡ ἐμὴ φύσις εἶπέ μοι

ἀκριβῆς οὐκ εἰμί = ὄψε ἀφικ-
νοῦμαι

δεκτός < δέχομαι

διαβεβαιοῦμαι = καρτερῶς λέγω
μένειν οὐ δύναται
ἕως ἂν ἦ

προπετής = σφοδρός

μετατίθεμαι = μεταβάλλω

πᾶν ... κεῖται = σὺ τὸ πρᾶγμα
λύειν δύνασαι

ἄσμενος = εὐθυμος, ἰλαρός
κηδεῖαν ποιεῖσθαι = γαμεῖν

ἑαυτὴν ἀνέλκει = τὰ ἰμάτια ὀρθῶς
τίθησιν

: νομίζειν ἕξεσθιν πάντας ἡμᾶς
ἀγάμους μενεῖν

μοῖρα = δαίαια

Καικιλία. οὕτως, τῇ ἐμῇ φύσει ἡσθόμην, ἀλλὰ ἔγωγε οὐ δυναίμην
ἂν τοσοῦτον χρόνον μένειν. ἄλλον τινὰ μένειν μισῶ καὶ εἰ μόνον
πέντε λεπτά, ὀργίζομαι γὰρ τοῦτο πάσχουσα. ἐγὼ αὐτὴ ἀκριβῆς
οὐκ εἰμί, εὖ οἶδα, ἀλλὰ χαίρω εἰ οἱ ἄλλοι ἀκριβεῖς εἰσίν. τὸ οὖν
μένειν, καὶ εἰ εἰς τὸν γάμον, δεκτὸν οὐκ ἔστιν

Ἄλγερον. τί ποιητέον ἡμῖν ἐστίν, ὦ Καικιλία;

Καικιλία. οὐκ οἶδα, ὦ κύριε Μόγκριφ.

Κυρία Βράκνελ. ὦ φίλε κύριε Οὐώρθιγκ, τῆς δεσποινίδης Κάρ-
διου διαβεβαιουμένης ὅτι μένειν ἕως ἂν τριάκοντα καὶ πέντε ἔτη
γεγωνυῖα ἦ οὐ δύναται -λεκτέον δέ ἐστίν ὅτι κατ' ἐμὲ τοῦτο
προπετῆ φύσιν δείκνυσιν- αἰτήσαιμί σε ἂν τὸ σὸν βούλευμα
μετατίθεσθαι.

Ἴακ. ἀλλ' ὦ κυρία Βράκνελ, πᾶν τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τῶν σῶν γονάτων
κεῖται, ἐπεὶ γὰρ πρῶτον σὺ ἔᾶς με τὴν Γουενδολίνην γαμεῖν ἐγὼ
ἄσμενος ἐάσω τὸν σὸν ἀδελφιδοῦν κηδεῖαν πρὸς τὴν ἐμὴν φυλακ-
τέαν ποιεῖσθαι.

Κυρία Βράκνελ. (ἀνίσταται τε καὶ ἑαυτὴν ἀνέλκει.) εὖ οἶσθα
ὅτι τὰ ὑπὸ σοῦ προτεθέντα οὐ ποιητά ἐστιν!

Ἴακ. τούτων οὕτως ἐχόντων πάντας ἡμᾶς ἀγάμους μένειν προσ-
δόκιμόν ἐστιν.

Κυρία Βράκνελ. αὕτη οὐκ ἔστιν ἡ μοῖρα

: ἦν τῇ Γ. δοῦναι βούλομαι
 αἰρέομαι = ἐκκρίνω, ἐκλέγω
 ἀπολείπω = οὐκ εἰσβαίνω εἰς
 κρηπίς = τόπος οὗ οἱ ἐπιβάται τὸ
 σιδηροδρόμον μένουσιν

ἢ τὴν Γουενδολίην χρῆσθαι βούλομαι· τῷ δὲ Ἰαλγερνον, πῶς γὰρ
 οὐ, ἕξεστι καθ' ἑαυτὸν αἰρεῖσθαι. (τὸ ὠρολόγιον ἐκλαμβάνει.)
 δεῦρο ἐλθέ, ὦ τᾶν, (ἡ Γουενδολίη ἀνίσταται.) ἤδη πέντε σιδηρο-
 δρόμους ἀπελιπόμεθα, ἴσως ἕξ· ἐὰν δὲ πλείονας ἀπολειπώμεθα, ἐν
 τῇ κρηπίδι περὶ ἡμῶν λαλήσουσιν.

(ὁ διδάκτωρ Ζέσυβελ εἰσέρχεται.)

Ζέσυβελ. πάντα πρὸς τοὺς βαπτισμοὺς παρεσκευασμένα ἐστίν.

ἄωρος ↔ χρόνιος

Κυρία Βράκνελ. πρὸς τοὺς βαπτισμοὺς λέγεις; ἄρ' οὐκ ἄωρον
 τοῦτό ἐστιν;

γενναῖος = εὐγενής

Ζέσυβελ. (θαυμαζόμενος φαίνεται, ἔπειτα δὲ τὸν τε Ἰᾶκ καὶ τὸν
 Ἰαλγερνον ἀποδείκνυσιν.) οὗτοι οἱ δύο γενναῖοι ἄνδρες εὐθύς
 βαπτίζεσθαι ἤτησαν.

τηλικούτος = τοσαῦτα ἔτη γεγονώς
 ὦν
 νόημα = διάνοια
 ἀσεβής ↔ εὐσεβής

Κυρία Βράκνελ. ἤδη τηλικούτοι ὄντες; τοιοῦτο νόημα γέλοιόν τε
 καὶ ἀσεβές ἐστίν! ὦ Ἰαλγερνον, ἀπαγορεύω σε μὴ βαπτισθῆναι,
 τοιαῦτα ὑβρίσματα ἀκούειν οὐ δέχομαι. ὁ ἑπαρχος Βράκνελ
 μάλιστα χαλεπῶς φέροι ἂν ἀκούσας ὅτι ταύτη τὸν τε χρόνον καὶ τὰ
 χρήματα ἀναλίσκεις.

χαλεπῶς φέρω = ὀργίζομαι
 ταύτη = οὕτως

συνεῖναι < συνήμι

Ζέσυβελ. ἄρα δεῖ με συνεῖναι οὐδένα βαπτισθῆσεσθαι μέλλοντα
 τήμερον τῆς ἐσπέρας;

κατὰ τὴν νῦν κατάστασιν = καθ' ὃ
 ἰδεῖν ἕξεστι
 χρήσιμος = σύμφωρος, ἐπιτήδειος

Ἰᾶκ. κατὰ τὴν νῦν κατάστασιν οἶομαι τὸν βαπτισμὸν οὐδετέρω
 ἡμῶν χρήσιμον ἂν ἕσεσθαι, ὦ διδάκτωρ Ζέσυβελ.

ὄζουσι τῶν δοξῶν = εἶναι δοκοῦσι
 τὰς δοξάς
 ἀπήλεγξα < ἀπελέγχω (= δείκνυμι
 ψευδὲς ὄν)
 ἐξενηγεμένος < ἐκφέρω
 πάντη = παντελῶς

συντεύξεσθαι < σύτυγχάνω

παρασχὸν ἐμοί = ἔα με

ἄπωθεν: μόνον μικρόν, μόνον
 ὀλίγον

μουσική = ταῖς Μούσαις δεδιδαγ-
 μένη

: τί σοι μετ' αὐτῆς

Ζέσυβελ. λυποῦμαι τοιαῦτα δοξάσματά σου ἀκούων, ὦ κύριε
 Οὐώρθιγκ, ὄζουσι γὰρ τῶν αἰρετικῶν δοξῶν ἃς οἱ ἀναβαπτίσται
 κηρύττουσιν, αὐτὰς δὲ ἔγωγε παντελῶς ἀπήλεγξα ἐν τέτταρσι τῶν
 ἐμῶν οὐκ ἐξενηγεμένων παρακελεύσεων. ὅμως δέ, ἐπεὶ ἡ σὴ ψυχὴ
 νῦν ἄθεος πάντη εἶναι δοκεῖ, πρὸς τὸ ἱερόν εὐθύς ἐπάνειμι, ὃ γὰρ
 ταμίαις μοι ἄρτι εἶπεν ὅτι ἡ δεσποινίδα Πρίσμ ἤδη μίαν καὶ ἡμι-
 σεῖαν ὥραν με ἐν τῷ προνάφ ἀναμένει.

Κυρία Βράκνελ. (*ταραχθεῖσα.*) ἡ δεσποινίδα Πρίσμ; ἄρα ἤκου-
 σά σου δεσποινίδαν Πρίσμ λέγοντος;

Ζέσυβελ. ναί, ὦ κυρία Βράκνελ. νῦν μέλλω αὐτῇ συντεύξεσθαι.

Κυρία Βράκνελ. παρασχὸν ἐμοί σε βραχὺν χρόνον κατέχειν,
 τοῦτο γὰρ τὸ πρᾶγμα ἴσως πλείστου ἄξιον τῷ τε ἐπάρχῳ Βράκνελ
 καὶ ἐμαντῇ ἐστίν. ἄρα αὐτὴ ἡ δεσποινίδα Πρίσμ γυνὴ ἐστὶν ἀηδῆς
 τὸ εἶδος καὶ τῇ παιδεύσει ἄπωθεν προσήκουσα;

Ζέσυβελ. (*ὀργίλως.*) ἡ μὲν μουσικωτάτη τῶν γυναικῶν ἐστίν, ἡ
 δὲ ἰδέα αὐτῆ τῆς χρηστότητος.

Κυρία Βράκνελ. δήλη ἐστὶν ἡ αὐτῆ γυνὴ οὕσα. ἐρωτήσαιμι ἂν
 ὅποια ἡ στάσις αὐτῆς παρὰ σοί ἐστιν.

Ζέσυβελ. (*τραχέως.*) ἄγαμός εἰμί, ὦ κυρία.

Ἰᾶκ. (*ὑπολαμβάνει.*) ἡ δεσποινίδα Πρίσμ, ὦ κυρία Βράκνελ, ἤδη
 τὸ τέταρτον ἔτος

εὐδόκιμος = ὅς εὖ ἀκούει

τῆς δεσποινίδης Κάρδιου εὐδόκιμός τε διδάσκαλος καὶ τιμία
συνεργός ἐστιν.

: καίπερ ἀγαθὰ περὶ αὐτῆς
ἀκούσασα
αὐτῇ ἀπαντᾶν = αὐτὴν ιδεῖν

Κυρία Βράκνελ. δεῖ με, καίπερ ταῦτα περὶ αὐτῆς ἀκούουσαν,
αὐτίκα αὐτῇ ἀπαντᾶν· μεταπέμψον αὐτήν.

κατὰ τάχος = ταχέως

Ζέσουβελ. (*ἀποβλέπει.*) προσχωρεῖ νῦν, ἐγγὺς δὲ πάρεστιν.

πρόναον = εἴσοδος τοῦ ἱεροῦ

(*ἡ δεσποινίδα Πρίσιμ κατὰ τάχος εἰσέρχεται.*)

ὠχριάω = ὠχρὸς γίγνομαι τὸ
πρόσωπον
καταπτήσω = τρέω, φρίσσω, φο-
βοῦμαι

Δεσποινίδα Πρίσιμ. εἶπον ἐμοὶ ὅτι ἐν τῷ προνάῳ ἀναμένεις,
ὦ φίλε ἱερεῦ, ἔμενον δέ σε ἐκεῖ μίαν ὥραν καὶ τρία τέταρτα. (*τὴν
μὲν κυρίαν Βράκνελ ἰδοῦσα, ἢ πρὸς αὐτὴν λιθινοῖς ὀφθαλμοῖς
ὑποβλέπει, ὠχρίᾳ τε καὶ καταπτήσσει, ἔπειτα δὲ περιδεῶς περι-
σκοπεῖ ὡς ἂν εἰ ἀποφυγεῖν βούλοιτο.*)

κατανεύω ↔ αἶρω

Κυρία Βράκνελ. (*φωνῇ καρτερῇ τε καὶ δικανικῇ χρῆται.*) Πρίσιμ!

ταπεινός ↔ θρασύς

(*ἡ δεσποινίδα Πρίσιμ αἰσχνομένη τὴν κεφαλὴν κατανεύει.*) δεῦρο
ἐλθέ, ὦ Πρίσιμ! (*ἡ δεσποινίδα Πρίσιμ ταπεινῶς προσχωρεῖ.*) Πρίσιμ!

εἶκει = βαδίζει

ποῦ ἐκεῖνο τὸ βρέφος ἐστίν; (*πάντες θαυμάζουσιν· ὁ μὲν ἱερεὺς
φοβούμενος ὀπίσω εἶκει, ὁ δὲ Ἄλγερνον καὶ ὁ Ἰᾶκ προσποιοῦνται*

μὴ ἀκούειν

*τὴν τε Καικιλίαν καὶ τὴν Γουενδολίνην καλύειν μὴ περὶ δεινοῦ τε
καὶ δημοσίου αἰσχύους ἀκούειν.*) ἤδη τὸ εἰκοστὸν καὶ ὀγδοὸν ἔτος,

αἰσχος, -ους = αἰσχύνη

ὦ Πρίσιμ, τὴν τοῦ ἐπάρχου Βράκνελ οἰκίαν ἐν τῷ ἑκατοστῷ καὶ
τετάρτῳ ἀριθμῷ τῷ τῆς Γρόβενορ ὁδοῦ κειμένην κατέλιπες περι-

οἰκίαν κειμένην

πατητικὸν παιδικὸν ἄρμα ἔχουσα ἐν ᾧ ἄρσεν βρέφος ἔκειτο, ἀλλὰ
οὐδέποτε ἐπανῆλθες·

ἄρσιν, -εν ↔ θηλικός

τηλωπός ↔ πλησίος
τὸ ἄρμα ἐστηκός

βδελυρός ↔ τερπνός
συναίσθησις = αἴσθησις, πάθος
ἀκούσιος ↔ ἐκών

τάδε ... γεγενημένα = τότε ἐστίν ὃ
ἐγένετο

ἧς ... ποιεῖ = περὶ ἧς νῦν λέγεις

αὐτῇ ... μενεῖ: ἧς ἐγὼ οὐδέποτε
ἐπιλανθάνεσθαι δυναθῆσομαι
(ἐκκομίζω: τῷ μέλλοντι χρόνῳ =
ἐκκομιῶ)

ἐγὼ ἐγεγράφειν, σὺ ἐγεγράφεις, ...

ἐπιλήσιον < ἐπιλανθάνομαι
ἀκαρὲς χρόνου = μικρότατον χρό-
νον
ἧ ἐπιλήσει = ἐπιλήσει διὰ ἣν
ἐπίλησις < ἐπιλανθάνομαι

ἐβδομάδων δέ τινων διελθουσῶν καὶ τῶν τῆς πόλεως φυλάκων ὡς
βαθύτατα ἀναζητησάντων, τὸ μὲν ἄρμα τῆς νυκτὸς ἐν τηλωπῷ τοῦ
δήμου Βεισουάτηρ τόπων μόνον ἐστηκός ἠύρεθη, ἐν δὲ τῷ ἄρματι
χειρόγραφόν τι μυθιστορίας τινὸς ἔκειτο τρεῖς βίβλους τὸ μῆκος ἢ
βδελυρὰν συναίσθησιν ἐδείκνυ. (ἢ δεσποινίδα Πρίσμι ἀκουσίῳ
ὀργῇ ταραττει.) ὅμως δὲ τὸ βρέφος οὐκ ἐνῆν! (πάντες πρὸς τὴν
δεσποινίδα Πρίσμι βλέπουσιν.) Πρίσμι! ποῦ τὸ βρέφος ἐστίν; (ἀνά-
παυσις γίγνεται.)

Δεσποινίδα Πρίσμι. ὦ κυρία Βράκνελ, αἰσχύνομαι ὁμολογοῦσα
ἐμὲ τοῦτο οὐκ εἰδέναι· εἴθε εἰδείην! τάδε ἐστὶ τὰ περὶ τοῦ
πράγματος γεγενημένα· ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἧς μνεῖαν σὺ νῦν ποιεῖ,
αὐτῇ δὲ ἐστιγμένη ἢ ἐμῇ ψυχῇ εἰσαεῖ μενεῖ, πρῶ κατὰ τὸ εἰωθὸς
παρεσκευαζόμενη ὡς τὸ βρέφος ἐν τῷ ἄρματι ἐκκομιυμένη, εἶχον
δὲ καὶ παρ' ἐμοὶ παλαιὸν ἀλλὰ μέγαν σάκκον οὗ ἐβουλόμην τὴν
γραφὴν μυθιστορίας τινὸς εἰσθεῖναι ἣν ἐγεγράφειν ὁπότε σχολὴν
ἔχοιμι· ἐπιλήσιον δὲ ἀκαρὲς χρόνου γενομένη, ἧ ἐπιλήσει οὐποτε
ἐμαυτῇ συγγνώμην ἔχειν δυνήσομαι, τὸ μὲν χειρόγραφον εἰς τὸ
ἄρμα εἰσέθηκα, τὸ δὲ βρέφος εἰς τὸν σάκκον.

Ἰάκ. (ἀκριβῶς πάντα ἀκήκοεν.) ἀλλὰ ποῦ τὸν σάκκον κατέθηκας;

Δεσποινίδα Πρίσμι. μὴ ἐρωτήσης, ὦ κύριε Οὐώρθιγκ.

Ἰάκ. ὦ δεσποινίδη Πρίσμι, τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἐμοὶ οὐδαμῶς μικροῦ
ἄξιόν ἐστιν·

δέομαι = απαιτέω

εἰδέναι οὖν δέομαι ὅπου τὸν σάκκον τὸν τότε τὸ βρέφος ἔχοντα κατέθηκας.

(τὸ αὐτὸ λέγει καὶ τὸ πρότερον ὁ Ἰᾶκ τῇ κυρία Βράκνελ εἶπεν)

Δεσποινίδα Πρίσμ. ἐν τῇ ἀποθήκῃ τινὸς τῶν μεγάλων σιδηροδρομίων σταθμῶν ἐν τῷ Λονδίῳ.

Ἰᾶκ. ἐν τίνι σταθμῷ;

πιεζομένη = ἀναγκαζομένη

Δεσποινίδα Πρίσμ. (*πιεζομένη.*) ἐν τῷ τῆς Νίκης σταθμῷ, παρὰ τῇ πρὸς τὸν Βρίγτον ὁδῷ. (*ἐπὶ δίφρον καταπίπτει.*)

ἰτέον μοί ἐστι = δεῖ με ἀπελθεῖν

Ἰᾶκ. ἰτέον μοί ἐστι μικρὸν χρόνον πρὸς τὸ ἐμὸν οἶκημα.

μένοις ἄν = μένε

ᾧ Γουενδολίῃ, ἐνθάδε μένοις ἄν με.

μενῶ ≠ μένω

Γουενδολίῃ. ἐὰν μὴ μακρὸν χρόνον ἀπῆς, ἐνθάδε σε εἰσαεῖ μενῶ. (*ὁ Ἰᾶκ μεγάλη ταραχὴ ἀπέρχεται.*)

Ζέσουβελ. τί τοῦτο δεικνύναι νομίζεις, ᾧ κυρία Βράκνελ;

ἀήθης ↔ συνήθης, νόμιμος

Κυρία Βράκνελ. ὑποπτεύειν οὐ τολμῶ, ᾧ διδάκτορ Ζέσουβελ. οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστι λέγειν σοι ὅτι παρὰ τοῖς ἀρίστοις ἀήθεις συντυχίας ὑπάρχειν οὐ δέοι ἄν, οὗτοι γὰρ αὐτὰς πολλοῦ ἀξίας εἶναι οὐκ οἶονται.

ὑπάρχειν = γίνεσθαι
οὗτοι: οἱ ἄριστοι

(*ψόφον ἀκούοντες ἄνωθεν ὡς ἄν εἶ τις θήκας καταβάλλοι, πάντες ἀναβλέπουσιν.*)

ὑπερφυῶς = μάλιστα

Καικιλία. ὁ θεῖος Ἰᾶκ ὑπερφυῶς ταραττων δοκεῖ.

Ζέσουβελ. τῷ σῷ φύλακι σφοδροτάτη φύσις ἐστίν.

ἐρίζομαι < ἔρις, -ιδος
 τούτω ἄχθομαι = τοῦτο μισῶ
 πειστήριος < πείθω

Κυρία Βράκνελ. οὔτος ὁ ψόφος δυσχερέστατός ἐστιν, ἤχεϊ γὰρ ὥσπερ ἂν εἰ ὁ θεῖος ἐρίζοιτο, ταῖς δὲ ἔρισιν ἄχθομαι, ἀεὶ μὲν φορ-
 τικαῖς οὔσαις, πολλάκις δὲ πειστηρίαις.

Ζέσυβελ. (*ἄνω βλέπει.*) ὁ ψόφος ἐπαύσατο. (*ὁ ψόφος αὐθις ἄρχεται.*)

Κυρία Βράκνελ. εἴθε εἰς τέλος τι ἀφίκοιτο.

διατριβή = ἀναβολή, ἔδρα

Γουενδολίνη. αὕτη ἡ διατριβή δεινὴ ἐστίν, ἐλπίζω οὖν αὐτὴν διαμενεῖν. (*ὁ Ἰᾶκ εἰσέρχεται μέλανος δέρματος σάκκον ἐν τῇ χειρὶ ἔχων.*)

εὐλαβῶς = βραδέως τε καὶ ἀκρι-
 βῶς

Ἰᾶκ. (*πρὸς τὴν δεσποινίδα Πρίσμ ὀρμαῖται.*) ἄρα οὗτός ἐστιν ὁ σάκκος, ὃ δεσποινίδα Πρίσμ; εὐλαβῶς ἐξέταξε πρὶν ἀποκρίνεσθαι, ἢ γὰρ πολλῶν ψυχῶν εὐτυχία ἐκ τῆς σῆς ἀποκρίσεως ἐξαρτᾶται.

πλῆγμα < πλήττω = κρούω

Δεσποινίδα Πρίσμ. (*ἠσύχως.*) ὁ σάκκος δοκεῖ ἐμοῦ εἶναι. ναί, ἐνθάδε μὲν ἰδεῖν ἔξεστι τὸ πλῆγμα ὃ ἀμάξης τινὸς ἐν τῇ Γόβερ ὀδῶ καταστραφείσης ἐκείναις ταῖς νεωτέραις τε καὶ εὐτυχεστέραις ἡμέραις ἐδέξατο, ἐνθάδε δὲ τὴν κηλίδα ὀρῶ ἢν ἄοινον πῶμα ἄτε ἐκρηγνύμενον ἐποίησεν, ὃ ἐν τῷ Λέμιγγτον ἐγένετο· ἐνθάδε δὲ τὰ πρῶτα τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος γράμματα ἐπιφαίνεται, ἤδη οὐκ ἐμμε-
 νήμην ἀτόπως τε καὶ ὑπερβολικῶ τρόπῳ αὐτὰ ἀναγραψαμένη. ὁ σάκκος ἐμφανῶς ἐμός ἐστιν, μάλιστα δὲ χαίρω ὅτι οὕτως ἀπροσ-
 δοκῆτως αὐθις αὐτὸν κέκτημαι, δυσχέρεια γὰρ ἦν πάντα ταῦτα τὰ ἔτη αὐτὸν μὴ ἔχειν.

ἄοινος = οἶνον οὐκ ἔχων

ὄ = τοῦτο δέ

αὐτά: τὰ πρῶτα γράμματα
 ἀναγράφομαι: ἄλλον ἀναγράφειν
 κελεύω

δυσχέρεια = ταλαιπωρία

Ἰᾱκ. (παθητικῆ φωνῆ.) ὦ δεσποινίδα Πρίσμ, πλεῖον ἢ τοῦτον τὸν σάκκον αὐθις κέκτησαι· ἐγὼ αὐτὸς τὸ βρέφος ἦν ὃ σὺ εἰς τὸν σάκκον εἰσέθηκας.

Δεσποινίδα Πρίσμ. (θαυμάζων.) σὺ;

περιπτύσσω = ἀμφιβάλλω

Ἰᾱκ. (αὐτὴν περιπτύσσει.) ναί... μάμμα!

ἄγαμος, -ος, -ον

Δεσποινίδα Πρίσμ. (περιοργῆς ἀναχωρεῖ ἐκπληγεῖσα.) ὦ κύριε Οὐώρθιγκ, ἄγαμός εἰμι!

οὐκ ἄρνοῦμαι = φημί

Ἰᾱκ. ἄγαμος; οὐκ ἄρνοῦμαι τοῦτο κακὸν πλῆγμα εἶναι, ἀλλὰ τίτιν ἄρα δίκαιόν ἐστι λίθω βάλλειν ταύτην ἢ τοσοῦτον ἔπαθεν; μῶν οὐ δύναται ἢ μεταμέλεια ἄφρον ἔργμα ἀφαιρεῖν; διὰ τί ὑπάρχοι ἂν ἄλλος μὲν νόμος τοῖς ἀνδράσιν, ἄλλος δὲ ταῖς γυναίξιν; ὦ μήτερ, συγγνώμην σοι ἔχω. (αὐθις πειρᾷ αὐτὴν περιπτύσσειν.)

ἄφρων ↔ σάφρων
ἔργμα (< ἐργάζομαι) = πράξις

Δεσποινίδα Πρίσμ. (ἔτι περιοργεστέρα.) ὦ κύριε Οὐώρθιγκ, ἀμάρτημά τι κεῖται. (τὴν κυρίαν Βράκνελ ἀποδείκνυσιν.) ἐνθάδε πάρεστιν ἢ γυνὴ ἢ σοι λέγειν δύναται ὅστις εἶ.

φιλομαθής = ὃ πάντα εἰδέναι βούλεται

Ἰᾱκ. (ἀναπαύσεως γενομένης.) ὦ κυρία Βράκνελ, μισῶ φιλομαθῆς δοκεῖν, ἀλλὰ λέγοις μοι ἂν ὅστις εἰμί;

ἄρεστός < ἀρέσκω

Κυρία Βράκνελ. φοβοῦμαι μὴ τὰ νέα σοι λεκτέα οὐκ ἄρεστά γένηται· ὁ υἱὸς εἶ τῆς ἐμῆς δυστυχοῦς ἀδελφῆς, τῆς κυρίας Μόγκριφ, οὐκοῦν ὁ πρεσβύτερος τοῦ Ἰαλγερνον ἀδελφός.

δυστυχῆς ↔ εὐτυχῆς

Ἰᾱκ. ὁ τοῦ Ἰαλγερνον πρεσβύτερος ἀδελφός;

ἐν τῷ ἔπειτα = ἀπὸ τοῦ νῦν

οὕτως οὖν ἀδελφὸν ἔχω. ἀδελφὸν ἔχων ἤδη! ἀεὶ ἔλεγον ὅτι ἀδελφὸν ἔχοιμι! ὦ Καικιλία, πῶς ἀμφισβητεῖν ἐδύνασο ἐμὲ ἀδελφὸν μὴ ἔχειν; (τὸν Ἄλγερνον λαμβάνει.) ὦ διδάκτορ Ζέσυβελ, τὸν ἐμὸν δυστυχή ἀδελφὸν σοὶ προσάγω· ὦ κυρία Βράκνελ, τὸν ἐμὸν δυστυχή ἀδελφόν σοὶ προσάγω· ὦ Γουενδολίνη, τὸν ἐμὸν δυστυχή ἀδελφόν σοὶ προσάγω. Ἄλγερνον, ὦ μαστιγώσιμε νεανία, δεήσει σε ἐν τῷ ἔπειτα ἐμοὶ σεβασμιώτερον μεταχειρίζειν, οὐδέποτε γὰρ πρὸς ἐμὲ ὡς πρὸς ἀδελφὸν σεαυτὸν παρ' ὅλον τὸν βίον παρέσχες.

Ἄλγερνον. τί οὖν, οὐδέποτε εἰς τόδε ἡμέρας, ὦ φίλε, τοῦτο ὁμολογῶ· ὅμως δὲ κατὰ δύναμιν ἐπέειρασα, καίπερ ἄπειρος ὢν.

(τὴν δεξιὰν ἄλλος ἄλλω παρέχει.)

τί φῶς εἶ σύ; = τίς εἶ;

Γουενδολίνη. (τῷ Ἰᾶκ διαλέγεται.) ὦ ἐμὸν φῶς! ἀλλὰ τί φῶς εἶ σύ; τί Χριστιανὸν ὄνομα σοὶ ἐστὶν ἄλλω γενομένῳ;

ἀκίνητος ↔ κινετός

Ἰᾶκ. νῆ τὸν Δία! τούτου τοῦ πράγματος ἐπελαθόμην. ἄρα τὸ σὸν περὶ τοῦ ὀνόματος βούλευμα ἀκίνητον μένει;

Γουενδολίνη. οὐδέποτε μεταβάλλομαι, εἰ μὴ περὶ τῶν ἐμῶν πόθων.

ἐκπρεπής = ἀξιόλογος, θαυμάσιος

Καικιλία. οἴαν ἐκπρεπῆ φύσιν ἔχεις, ὦ Γουενδολίνη!

τὸ προκειμένον: τὸ πρᾶγμα ὃ πρὸ ἡμῶν κεῖται
(τῷ Ἰᾶκ τὴν κυρίαν Βράκνελ ἤδη ἔξεστι "τηθίδα" καλεῖν)

Ἰᾶκ. νῦν δὲ τὸ προκειμένον δεῖ εὐθύς διαλύεσθαι. ὦ τηθὶ Αὐγούστα, εἶπέ μοι· ὅτε ἡ δεσποινίδα Πρίσμ ἐμὲ ἐν τῷ σάκκῳ κατέλιπεν, ἤδη βεβαπτισμένος ἦν ἐγώ;

χλιδή = τρυφή, ὁ μόνον οἱ
πλοῦστοι ἔχουσιν

ἐπιπεκυρωμένος = πεπονημένος

: εἶπέ μοι καὶ ἐὰν τοῦτο ἀκούειν
μοι μὴ ἀρέσκη

αὐτὸν ἔχοντα

ἐκκεντρικός = ἀήθης, ἄτοπος

οἷός τ' εἶ = δύνασαι

Κυρία Βράκνελ. οἱ σοὶ προσφιλεῖς τε καὶ φιλότεκνοι γονεῖς σοὶ
ἐδεδώκεσαν πάσας τὰς χλιδάς, ἅμα τῷ βαπτισμῷ, ἃς τὰ χρήματα
ὠνεῖσθαι δύναται.

Ἰᾱκ. ἐγὼ δὴ ἐβαπτίσθην! τοῦτο ἤδη ἐπιπεκυρωμένον κεῖται· νῦν
δέ, τί ὄνομά μοι ἐπέθεσαν; τὸ χεῖριστον εἶπέ μοι.

Κυρία Βράκνελ. ὁ πρεσβύτατος υἱὸς ὧν εἰκότως τῷ τοῦ πατρὸς
ὄνοματι ἐβαπτίσθης.

Ἰᾱκ. (*ὀργίλως.*) ναί, ἀλλὰ τί ἦν τὸ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς Χριστιανὸν
ὄνομα;

Κυρία Βράκνελ. (*ἐαυτῇ συννοεῖ.*) μεμνησθαι νῦν οὐ δύναμαι
ὅ τι τὸ τοῦ στρατηγοῦ Χριστιανὸν ὄνομα ἦν, ἀλλὰ εἴ οἶδα αὐτὸν
ὄνομά τι ἔχοντα· ἐκκεντρικός δὴ ἦν, τοῦτο ὁμολογῶ, ἀλλὰ μόνον
τοῖς τελευταίοις ἔτεσιν, ὃ διὰ τὸν τε Ἰνδικὸν ἀέρα καὶ τὸν γάμον
καὶ ἀπεψίαν καὶ τὰ τοιαῦτα ἐγένετο.

Ἰᾱκ. ὦ Ἄλγερον! μεμνησθαι οὐχ οἷός τ' εἶ ὅ τι τὸ τοῦ ἡμετέρου
πατρὸς Χριστιανὸν ὄνομα ἦν;

Ἄλγερον. ὦ τῶν, οὐδέποτε ἀλλήλοις διελεγόμεθα, ἀπέθανε γὰρ
ἐμοῦ οὐπω ἐν ἔτος γεγονότος.

Ἰᾱκ. ἴσως τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῷ τοῦ στρατεύματος καταλόγῳ
ἐπιφαίνοιτο ἄν, ὃ τηθὶ Αὐγούστα;

- Κυρία Βράκνελ.** ὁ στρατηγὸς κατὰ φύσιν εἰρηνικὸς ἀνὴρ ἦν, καὶ οὐκ ἀμφισβητῶ μὴ ἐπιφαίνεσθαι = εἰ μὴ ἐν τῷ οἰκείῳ βίῳ, ἀλλὰ οὐκ ἀμφισβητῶ μὴ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν παντὶ τοῦ στρατεύματος καταλόγῳ ἐπιφαίνεσθαι.
οἶδα ὅτι ἐπιφαίνεται
- Ἰᾶκ.** τοὺς τοῦ στρατεύματος καταλόγους τῶν τελευταίων τετραράκοντα ἐτῶν ἐνθάδε ἔχω· ἐδέησε δὲ ἂν ἐμὲ τούτους τοὺς τερπνοὺς καταλόγους συνεχῶς ἀναγιγνώσκειν. *(πρὸς τὴν βιβλιοθήκην ὀρμησάμενος τὰς βίβλους ἐφεξῆς ἐκλαμβάνει.)* στρατηγοὶ τοῦ Μγράμματος... Μᾶλλαμ, Μάξβομ, Μάγλυ -οἶα δεινὰ ὀνόματα ἔχουσιν- Μάρκβυ, Μίγσβυ, Μόβς, Μόγκριεφ! λοχαγὸς μὲν τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσίῳ τετταρακοστῷ ἔτει, χιλίαρχος δέ, μυρίαρχος δέ, στρατηγὸς δὲ τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσίῳ ἑξακοστῷ ἐνάτῳ ἔτει, Χριστιανὰ δὲ ὀνόματα Σπουδαῖος Ἰωάννης. *(τὴν βίβλον βράδιστα καταθεὶς ἡσύχως διαλέγεται.)* οὐκουν ἀεὶ σοι εἶπε τὸ ἐμὸν ὄνομα Σπουδαῖον εἶναι; εἶεν, Σπουδαῖος ἄρα ἐστίν. τότε λέγω, εἰκότως Σπουδαῖός ἐστιν.
ἐδέησε ἂν ἐμὲ ... ἀναγιγνώσκειν:
διὰ τί οὐκ ἀνέγνω;
- Κυρία Βράκνελ.** ναί, νῦν μέμνημαι μὲν τὸ τοῦ στρατηγοῦ ὄνομα Σπουδαῖος ὄν, οἶδα δὲ νῦν διὰ ὅ τι τούτῳ τῷ ὀνόματι ἄχθομαι.
ἡσυχος ↔ τεταραγμένος
- Γουενδολίνη.** Σπουδαῖε! ὦ ἐμὲ Σπουδαῖε! ἐκ τῆς ἀρχῆς ἡσθόμην σοῦ ἄλλο τι ὄνομα ἔχειν οὐ δυναμένου!
τούτῳ ἄχθομαι = τοῦτο μισῶ
- Ἰᾶκ.** ὦ Γουενδολίνη, δεινὸν ἐστὶ ἀνδρὶ ἐξαίφνης αἰσθάνεσθαι αὐτὸς παρ' ὅλον τὸν βίον οὐδὲν ἄλλο ἢ τάληθῆ εἰπών. ἄρα δύνασαί μοι συγγιγνώσκειν;
αἰσθάνομαι σοῦ οὐ δυναμένου = οἶδα ὅτι οὐ δύνασαι

: οἶδα ὅτι τοῦτο μεταβαλεῖς

Γουενδολίνη. δύναμαι, αἰσθάνομαι γάρ σου τοῦτο μεταβαλεῖν μέλλοντος.

ἐμὸν φῶς = ἐμὴ φιλιότης

Ἰᾶκ. ὦ ἐμὸν φῶς!

Ζέσουβελ. (τῇ δεσποινίδι Πρίσμ διαλέγεται.) ὦ Λαιτιτία! (αὐτὴν ἀμφιβάλλει.)

τελευτοῦντες: τέλος δυνάμεθα ἅμα
συνεῖναι

Δεσποινίδα Πρίσμ. (προθύμως.) ὦ Φρέδερικ! τελευτοῦντες!

Ἄλγερον. ὦ Καικιλία! (αὐτὴν ἀμφιβάλλει.) τελευτοῦντες!

Ἰᾶκ. ὦ Γουενδολίνη! (αὐτὴν ἀμφιβάλλει.) τελευτοῦντες!

ἀδελφιδουῶς, -ου
σῆμα, -ατος = σημείον, τεκμήριον

Κυρία Βράκνελ. ὦ ἐμὲ ἀδελφιδουῶς, δοκεῖς φαυλότητος σήματα ἐκδεικνύναι.

Ἰᾶκ. ἀλλὰ πᾶν τούναντίον, ὦ τηθὶ Αὐγούστα, νῦν γὰρ τὸ πρῶτον παρ' ὅλον τὸν βίον ἠσθόμην ὅτι μέγιστόν ἐστι τὸ Σπουδαῖον εἶναι.

Quam grave est Severum esse

Oscar Wilde

Actio I Pars prima

sedes, -is

Scaena: Magna cella sedis ubi Algernon habitat, in Dimidiae Lunae via. Cella sumptuose et optima arte ornata est. Sonus clavicordii in propinqua cella auditur.

: postquam sonus finem habet

(Lane potionem Indicam super mensam parat et, sono clavicordii

occido, -ere, -cidi, -casum ≠ occido,
-ere, -cidi, -cisum

occaso, Algernon intrat.)

Algernon. Num audivisti quod canebam, Lane?

Lane. Non putabam rectum esse audire, domine.

quislibet potest = omnes possunt

Algernon. Doleo quod non audivisti. Subtiliter non cano -quislibet potest subtiliter canere- sed mirabili specie. Quoad res ad clavicordium pertinent, sensus est quod optimum habeo. Scientiam ad vitam relinquo.

mirabili specie = miro modo
quoad res = de rebus quae
sensus ... habeo = sensus est
optima pars mei

Lane. Sic, domine.

de ... facta: cum nunc de hoc loquamur
cucumis, -meris

Algernon. De vitae scientia mentione facta, paravisti panicella cucumeris dominae Bracknell?

Lane. Paravi, domine. *(Ea tradit super patera posita.)*

solium = magna sella

Algernon. *(Ea inspicit, duo capit et super solium sedet.)* Ceterum, Lane, vidi te in tuo libro scripsisse die Iovis,

consumptas < consumo

praefecto Shoreman et domino Worthing apud me cenantibus, octo lagunas vini consumptas esse.

Lane. Sic, domine. Octo lagunas et quartam partem.

caelebs, -libis = qui uxorem non
habet
operam dare = laborare

Algernon. Cur servi qui in aedibus caelibum operam dant semper vinum eorum bibunt? Hoc quaero solum curiositatis causa.

raro ↔ saepe

Lane. Ego hoc adtribuo optimae qualitati vini, domine. Saepe vidi vinum apud viros iam matrimonio captos raro optimum esse.

Algernon. Papae! Vita matrimonialis sic tristis est?

expertus sum < experior

Lane. Puto vitam matrimonialem esse optimum statum, domine. Ego ipse hoc paucum expertus sum usque ad praesens tempus, nam solum semel uxorem duxi. Et hoc accidit voce perperam inter me et iuvenem quandam accepta.

voce accepta
perperam = falso modo, erroris
causa

: nolo de tua vita scire

Algernon. [*Languide.*] Vix puto tuam vitam mea referre, Lane.

argumentum ... est = inutile est,
nihil valet

Lane. Sic, argumentum operae pretium non est, ego ipse numquam de hoc cogito.

ut par est = ut esse debet

Algernon. Ut par est, bene scio. Satis est, abire licet.

Lane. Gratias ago, domine. [*Lane exit.*]

debilis ↔ fortis

Algernon. Quod Lane de vita matrimoniali putat mihi videtur aliquantulum debile esse.

qualem ... nobis? = ad qualem rem
nobis utilis est?

nullum ... hominum = nescire quid
facere debeant

quo modo te habes? = quo modo
vales?

quisquam = quislibet homo
afferre = trahere

optimates = nobiles

livianus ↔ onerosus

: alios delectare nimis taedet

Re vera, si plebeius ordo bonum exemplum nobis non praebet,
qualem opem fert nobis? Videtur, ut ordo, nullum sensum habere ad
munus hominum.

[Lane init.]

Lane. Dominus Severus Worthing.

[Jack init. Lane exit.]

Algernon. Quo modo te habes, care Severe? Qua de causa ad urbem
venis?

Jack. A, delectationis causa, delectationis! Quod aliud possit quem-
quam huc afferre? Video te edentem, ut semper, Algernon!

Algernon. *[Firmiter.]* Puto consuetudinarium esse inter optimates
quinta hora aliquid livianum edere. Ubi fuisti inde a postremo die
Iovis?

Jack. *[Super solium sedet.]* Ruri.

Algernon. Sed quid illic facis?

Jack. *[Manicas exuit.]* Ubicumque in urbe es, ipse delectaris; ubi-
cumque ruri, alios delectas. Quod nimis taedet.

Algernon. Et qui sunt ei quos delectas?

Jack. *[Neglegenter.]* A, vicini, vicini.

: nemini umquam loquor

quantum! = quo mirabili modo!

qua re? = cur?
desipientia ↔ sapientia

timeo ... videre: ei displicebit te hic
videre

quo modo = modus quo
fere ≠ ferre

diserte = consulto

hoc: te ad puellam in matrimonium
quaerendam venisse

Algernon. In tua regione Shropshire optimos vicinos habes?

Jack. Omnino horribiles! Numquam cuiquam loquor.

Algernon. Quantum eos delectas! [*Appropinquat et panicellum petit.*] Ceterum, Shropshire tua regio est, nonne?

Jack. Quomodo dicis? Shropshire? Sic, scilicet. En, cur hic tot pocula? Qua re cucumeris panicella? Quam ob rem talis pessima desipientia apud tam iuvenem? Quis ad potionem Indicam venturus est?

Algernon. O, solae amita Augusta et Guendolina.

Jack. Quantum mihi placet!

Algernon. Ita, fortasse hoc optime se habet, sed timeo ut amitae Augustae placeat te hic videre.

Jack. Causam quaerere possum?

Algernon. Care amice, quo modo Guendolinam ad te trahere coneris turpis est, fere tam turpis quam modus quo Guendolina te ad se trahere conatur.

Jack. Guendolinam amo. Ad urbem diserte veni ut eam in matrimonium quaeram.

Algernon. Putabam te delectationis causa venisse. Ego hoc negotium voco.

admodum = omnino

in puella quaerenda

petitio accipitur = puella accipit
petitionem
finem habet = evanescit

ei = in ea (in essentia)
si (ali)quando

quorum ... sint: qui obliviscuntur se
uxorem habere

nihil affert = nihil iuvat

tenta < tendo

ea: panicella

aliquid aliud = non idem

valde = multum

Jack. Venustate admodum cares!

Algernon. Nihil venustatis video in puella in matrimonium quaerenda. Puellam amare venustum est, sed in petitione ad aeternum nihil venustatis est, nam fortasse petitio accipitur, quod saepe accidit. Tunc effrenata laetitia finem habet. Amoris essentia haec est, quod aliquid incerti ei inest. Si quando uxorem duxero, oblivisci conabor.

Jack. Procul dubio, care Algy. Tribunal divortiorum maxime ad eos homines factum est quorum memoriae hoc peculiari modo constitutae sunt.

Algernon. A, nihil affert de hoc subtiliter disputare. Divortia in caelo parantur. [*Jack manu tenta panicellum petet. Algernon obstat.*] Noli cucumeris panicella tangere, amitae Augustae parata sunt. [*Panicellum captum edit.*]

Jack. Sed tu ea adhuc sine pausa edebas!

Algernon. Hoc aliquid aliud est. Illa mea amita est. [*Pateram ex inferiore loco capit.*] Ede panis et butyri. Panis et butyrum Guendolinae parata sunt. Guendolina panem et butyrum valde amat.

Jack. [*Ad mensam progressus cibum capit.*] Et haec optimus panis et butyrum sunt!

esurus < edo, edere

me gero = ago

neque umquam = atque numquam

Algernon. Amice, non necesse est edas tamquam si omnia esurus sis. Ita te geris quamsi iam eam in matrimonium duxisses. Nondum eam in matrimonium duxisti, neque puto te umquam ducturum esse.

Jack. Et cur hoc dicis?

amores furtivos = amores extra
matrimonium

Algernon. Primum, puellae numquam eis nubunt cum quibus amores furtivos habent. Puellae non putant hoc rectum esse.

Jack. A, stulta dicis!

hoc [quod nuper dixi]

numero: copia
concessus, -us = licentia

Algernon. Stulta non sunt, nam magna veritas hoc est. Hac de causa tot caelebes incredibili numero ubique videntur. Postea, concessum meum non do.

Jack. Tuum concessum!

explanare = enodare, exponere

Algernon. Mi amice, Guendolina mea consobrina est, et antequam ego concessum meum dem debes omnia de Caecilia explanare.
[Tintinnabulum pulsat.]

hoc nomine = hoc nomen dicens

Jack. Caecilia? Quid hoc nomine significas? Quid significas, Algy, Caeciliam dicens? Neminem novi quae Caecilia vocetur.

[Lane intrat.]

habitaculo fumandi = habitaculo ad
fumandum

Algernon. Fer mihi capsulam fumatoriam quam, cum hic ultimum cenavisset, dominus Worthing in habitaculo fumandi reliquit.

	Lane. Ita, domine. <i>[Lane exit.]</i>
te habuisse	Jack. Dicere conaris te meam capsulam fumatoriam hoc totum tempus habuisse? Utinam mihi dixisses! Epistulas ad custodes insanas de hoc scripsi. Paene magnum pretium oblaturus eram.
oblaturus < offero	
ex occasione = nunc	Algernon. Utinam hoc offerres! Ex occasione non multum pecuniae habeo.
re: capsula fumatoria	Jack. Nihil prodest nunc pretium offerre, re inventa. <i>[Lane intrat capsulam fumatoriam super patera ferens. Algernon eam statim capit. Lane exit.]</i>
: censeo te recte non facere hoc: pecuniam iam non offerre refert = interest	Algernon. Censeo hoc improbius tibi esse, Severe, ut vera dicam. <i>[Capsulam apertam inspicit.]</i> Tamen nunc nihil refert, nam interiore parte visa puto eam tuam vero non esse.
me tenentem	Jack. Scilicet mea est. <i>[Progrediens ad eum.]</i> Saepissime me vidisti eam in manu tenentem, et etiam tibi non licet legere quod in ea scriptum est. Nullo modo urbanum est alienam fumatoriam capsulam legere.
alienum = quod tuum non est	
absurdum est habere	Algernon. Oh, regulam immutabilem habere de hoc, quid legendum sit atque quid non sit, absurdum est. Plus quam dimidia pars hodiernae scientiae ab hoc pendet quod non legendum est.

mihi non propono = nolo

privatim ↔ palam, in propatulo

donum est a femina [datum]

amita = soror patris

anus ≠ annus
anus induta
reddo ≠ redeo

quid invenias? = quid invenire vis?

tua amita [est]
bono sensu caret = ineptia est
reddo ≠ redeo

Jack. Hoc bene scio, et de hodierna scientia loqui mihi non propono. Non est de quo privatim loquendum sit. Volo solum meam capsulam fumatoriam recipere.

Algernon. Sane, sed haec non est capsula fumatoria tua. Haec capsula fumatoria donum est a femina quadam cuius nomen Caecilia est, et tu dixisti te neminem novisse huius nominis.

Jack. Si scire vis, Caecilia est mea amita.

Algernon. Tua amita?

Jack. Ita, anus et quoque gratiis induta. In Tunbridge Wells habitat. Redde hoc mihi, Algy.

Algernon. [*Super solium recumbat.*] Sed cur vocat se ipsam parvam Caeciliam si tua amita est et in Turnbridge Wells habitat? [*Legens.*] “A parva Caecilia maximo cum amore.”

Jack. [*Progrediens ad solium et genu superponens.*] Care amice, quid in hoc invenias? Aliae amitae altae sunt, aliae non sunt. Hoc a voluntate et consilio cuiusque amitae pendet. Putare videris omnes amitas esse debere tales qualis tua amita, quod bono sensu caret. Pro diis omnibus, redde mihi meam fumatoriam capsulam! [*Sequitur Algernon per habitaculum.*]

intellegere nequeo cur

quantacumque sit: sive alta sive
parva

tradidi te = te monstravi
cum audivisti = semper cum audis

te dicere ... est = risibillimum est si
dicis tuum nomen Severum non
esse

tessera = charta ubi qui sis mon-
trat

crumena = spatium vacuum vestis
ubi parvas res ponere possumus

enodat = solvit
Caecilia te vocet

Algernon. Ita, sed cur tua amita te vocat suum patruum? “A parva Caecilia maximo cum amore patruo amatissimo Jack.” Nihil impedit quominus amita vero parva amita sit, sed cur amita quaequam, quantacumque sit, suum sobrinum debeat vocare patruum intellegere nequeo. Praeterea, tuum nomen non est Jack, est Severus.

Jack. Non est Severus, est Jack.

Algernon. Tu mihi semper dixisti tuum nomen Severum esse. Omnibus amicis tradidi te ut Severum. Cum nomen Severum audivisti, respondes. Sic videris quamsi tuum nomen Severus esset. Severissimus homo videris esse omnium quos in mea vita vidi. Te dicere tuum nomen Severum non esse risibillimum est. Apparet quoque in tuis tesseris. Hic aliquam habeo. [*Tesseram e capsula extrahit.*] “Severus Worthing, B. 4, Albania.” Eam tenebo, si quando conaberis hoc mihi negare an Guendolinae an cuicumque. [*Tesseram in crumenam ponit.*]

Jack. Sic, nomen meum est Severus in urbe et Jack ruri, capsulaque fumatoria mihi data est ruri.

Algernon. Fiat, sed hoc non enodat qua de causa tua parva amita Caecilia, quae in Tunbridge Wells habitat, te suum amatissimum patruum vocet. Age, amice, melius erit si mihi omnia explanaveris.

(*vestigium* non solum *imaginem* significat sed quoque quod medici dentarii faciunt, auctor duplicem significationem utitur)

abditus = occultus

quid sibi vult? = quid significat?

ubi = si

verisimilis = veritati similis, credibilis

expositio = explanatio

mediocris ↔ singularis, peculiaris

puerum: cum puer essem
fecit me tutorem

verecundia = reverentia, observantia

Jack. Care Algy, loqueris quamsi dentarius medicus esses. Vulgare est ut dentarius loqui nisi talis es. Pessimum vestigium producit.

Algernon. Sic, hoc vero est quod medici dentarii faciunt. Perge nunc, omnia mihi dic. Sed sine me hoc dicere: semper putavi te firmum et abditum bunburistam esse.

Jack. Bunburistam? Quid sibi bunburista vult?

Algernon. Tibi monstram quid sibi haec mirabilis locutio velit ubi primum mihi dixeris qua de causa Severus in urbe sis sed Jack ruri.

Jack. Primum da mihi meam capsulam fumatoriam.

Algernon. Hanc accipe. [*Dat capsulam fumatoriam.*] Nunc omnia mihi explana, et quaeso fac ut narratio verisimilis non videatur. [*Super solium sedet.*]

Jack. Care amice, mea expositio nihil habet quod verisimile non videatur. Ut vera dicam, omnino mediocris est. Senex Thomas Cardew, qui me puerum adoptavit, me tutorem suae neptis, Caeciliae Cardew, fecit. Caecilia, quae patruum me vocat propter verecundiam quam tu intellegere non posses, ruri habitat apud me et dominulam Prism, quae eam curat.

Algernon. Ubi hic locus ruri iacet, si scire licet?

nihil tibi = tua res non est
amabiliter = sine ira

semel, bis, ter, ...
bunburivi < bunburio, -ire

vix satis gravis es = nimis iocosus es
se gerere

munus ei est: debet

paret < paro, -are (≠ pareo, -ere)

hodiernae lit. ... possent: hodiernas
litteras habere non possemus

: hoc bonum esset

de ... habes: tuum de litteris iudi-
cium malum est
: qui in universitate non studuerunt

Jack. Nihil tibi, amice. Te illic non invitabo, sed possum tibi amabiliter dicere locum illum non in Shropshire iacere.

Algernon. Quod iam suspicabar, care amice! Ego iam per totum Shropshire bis bunburivi. Nunc, perge. Cur in urbe Severus vocaris et Jack ruri?

Jack. Care Algy, nescio utrum meam causam intellegere possis necne. Tu vix satis gravis es. Quicumque tutor factus sit, debet optimas mores monstrare quidlibet sit quod faciat. Se hoc modo gerere munus ei est. Sed, quoniam optimae mores vix efficiunt ut bona valetudine an laetitia fruamur, ut ad urbem venire possim simulo me habere fratrem Severum nomine qui in Albania habitet et semper difficultates maximas sibi paret. Haec, care Algy, veritas est pura et simplex quam audivisti.

Algernon. Veritas vix pura est neque umquam simplex. Vitae hodiernae nos taederet si utralibet esset, et hodiernae litterae admodum fieri non possent!

Jack. Nullo modo hoc malum esset.

Algernon. De litteris iudicium non est quod optimum habes, care amice. Noli conari. Hoc relinquant eis qui universitatem non frequentaverunt, nam illi optime de hoc scribunt in actis diurnis.

: quid significat?

finxisti = te habere simulavisti

inn aeternum = semper

rus ire = ad agros ire

auxilio mihi est = me adiuvat

concenare = una cum ea cenare

hoc molestiam mihi affert = hoc
mihi displicet

potius = melius

illic: illo loco, cum amita Augusta

concenare = una cenare

mecum agunt = me utuntur

Bunburista vero tu es. Verissima causa dixi te bunburistam esse. Tu unus ex optimis bunburistis es quos ego novi.

Jack. Sed quid hoc sibi vult?

Algernon. Tu iuvenem et utilissimum fratrem finxisti Severum nomine ut ad urbem venire possis utcumque velis. Ego finxi inae-
stimabilem in aeternum invalidum Bunburium nomine, ut possim rus
ire utcumque mihi placeat. Bunburius omnino inaeestimabilis est.
Exempli gratia, nisi tam debilis valetudo Bunburii auxilio mihi esset,
hodie tecum apud Willi's cenare non possem, nam iam per plus quam
unam septimanam amitae Augustae concenare promisi.

Jack. Non postulavi a te ut mecum ullo loco hodie cenares.

Algernon. Scio. Non multum curas invitationes mittendas, quod
indignum est tui. Nihil magis molestiae cuiquam affert quam invita-
tionem nullam recipere.

Jack. Potius erit si cenam cum tua amita Augusta habebis.

Algernon. Talem rem facere in mente minime habeo. Ut dicere
incipiam, iam illic die Lunae cenavi, et semel quaque septimana cum
tuis cognatis concenare satis est. Ut pergam, utcumque ibi cenam
habeo mecum agunt sic eodem modo ac cum cognato, atque
efficiunt ut sedeam aut iuxta nullam feminam aut iuxta duas.

[amita Augusta] velit

Tertio loco, bene scio iuxta quem velit me considerare hodie ad cenam.

flagitiosus = taediosus, qui displicet

Ponet me iuxta Mariam Farquhar, quae semper verba amatoria ad suum coniugem trans mensam iacit, quod nullo modo placet. Ut vera

quot feminae mittant: ingens numerus
feminarum quae mittunt
mundus = nitidus, sine macula
(generatim, non munda sed immunda
vestimenta lavamus)

dicam, ne decet quidem, sed tamen hic mos cotidie crescit. Flagitiosum est quot feminae Londini verba amatoria ad suos coniuges mittant, quod inurbanum videtur. Idem est ac tua munda vestimenta coram omnibus lavare. Praeterea, quoniam nunc novi te verum bunburistam esse, volo tecum de bunburiendo loqui. Desidero tibi regulas dicere.

regulas = leges

Jack. Nullo modo bunburista sum. Si Guendolina me accipiet, meum fratrem necabo, an quocumque modo res se agatur eum necabo.

se agatur = fiat

: Caecilia semper vult scire quo modo Bunburius se habeat

Quo modo is valeat Caeciliae nimis interest, quod me taedet. Sic, eum e mea vita expulsurus sum. Et te moneo ut idem facias de domino... de tuo amico invalido cui illud irrisorium nomen est.

a Bunburio digrediar = Bunburium relinquam

Algernon. Nihil efficiet ut ego a Bunburio digrediar, et si quando uxorem in matrimonium duces, quod mihi nimis difficile factu videtur,

Bunburium novisse = bunburista fieri
nisi B. noverit: nisi in iocum bunburiendi init

te maxime placebit Bunburium novisse. Vita taediosissima est homini qui uxorem ducat nisi Bunburium noverit.

in mea vita visis = quas ego in mea vita vidi

Jack. Nugas dicis. Si in matrimonium talem puellam venustam qualem Guendolinam ducam, et haec una puella est ex omnibus puellis in mea vita visis quam ego in matrimonium ducerem,

: certe finem bunburiendi faciam

certe nolam Bunburium novisse.

volet: in iocum bunburiendi inibit

Algernon. Tunc tua uxor volet. Nescire videris in matrimonio tres

sodalitas = amicitia, societas

sodalitatem esse, duos nihil esse.

drama, -atis

Jack. [*Graviter.*] Haec, care iuvenis amice, est doctrina quam corrupti Francogallici dramatum scriptores iam per quinquaginta annos

nobis proposuerunt [ut idem faciamus]

nobis proposuerunt.

lares = familiae, domus
veram [esse]

Algernon. Sic, doctrina quam felices Anglicae lares veram dimidia parte temporis probaverunt.

probo = demonstro

Jack. Pro deis omnibus, desina cynicus esse. Facillimum est cynicum esse.

certamen ... est: quia omnes volunt cynici esse

Algernon. Care amice, hodie non facile est cynicum esse, nam certamen de hoc acerrimum est. [*Auditur sonus electrici tintinnabuli.*]

si eam avertō = si efficio ut absit

En, puto hanc esse amitam Augustam. Solum consanguinei an creditores hoc Wagneriano modo tintinnabulum pulsant. Nunc, si

proponere = proferre

eam a te per decem minuta avertō ut possis Guendolinae matrimonium proponere, licet mihi tecum hodie apud Willi's cenare?

Jack. Licet, si vis.

nimis ... est: nihil satis bonum in eis esse indicat

Algernon. Ita, sed debes gravis de hoc esse. Odi homines qui de cenis graves non sunt, nam hoc nimis leve apud eos est.

[*Lane intrat.*]

Lane. Domina Bracknell et dominula Fairfax.

[Algernon progreditur ad eas salutandas. Domina Bracknell et Guendolina ineunt.]

Domina Bracknell. Bonum post meridianum tempus habeas, care Algernon. Spero te bene geras.

Algernon. Bene me habeo, amita Augusta.

Domina Bracknell. Hoc longe secus est. Vero ambae res saltem una coeunt. *[Videt Jack et in eum frigido modo se flectit.]*

Algernon. *[Guendolinae loquitur.]* Cara mea, venusta videris!

Guendolina. Semper venusta videor. Nonne sic putas, o domine Worthing?

Jack. Omnino perpolita es, Guendolina.

Guendolina. En, spero ita non esse. Hoc ad se in meliorem mutandum spatium non daret, et ego velim me multis in modis in meliorem mutare. *[Guendolina et Jack una in angulo considerant.]*

Domina Bracknell. Mihi ignosce, Algernon, si aliquantulum sero pervenimus, nam ire debui ad dominam Harbury, nam eam non videram inde a decessu mariti eius. Numquam vidi mulierem sic animo perturbatam, videtur quidem viginti plenos annos iunior.

: spero nihil malum facias

: bona valetudine fruor

longe secus est = multum differt
vero ... coeunt: raro invenies duas
res iunctas

venustus (< Venus) = pulcher

perpolita = pulcherrima, sine
macula

ad mutandum se

spatium = opportunitas, tempus,
locus
me mutare

aliquantulum = non multum, pau-
cum

decessus, -us = mors

iunior [esse]

biberem = bibere vellem
ederem = edere vellem

Nunc poculum potionis Indicae biberem et ederem quoque aliquos eorum cucumeris panicellorum quae mihi promisisti.

Algernon. Sic fiat, amita Augusta. [*Ad parvam mensam appropinquat.*]

huc: ad me

Domina Bracknell. Vis huc venire et considerare, Guendolina?

Guendolina. Gratias tibi ago, mater, bene me habeo ubi sum.

levare = tollere

Algernon. [*Vacuum pateram levans abhorret.*] Pro deis omnibus!

praecipue = praesertim

Lane! Cur nulla cucumeris panicella video? Praecipue eos parare tibi commendavi.

tibi commendo = te iubeo

macellum = locus ubi cibum emimus

Lane. [*Graviter.*] In macello nullos cucumeres habebant, domine. Ego ipse bis adivi.

Algernon. Nullos cucumeres?

: ne si statim quidem pecuniam solvebam

Lane. Nullos, domine, ne pecunia statim quidem data.

[tibi] licet

Algernon. Abire licet, Lane, gratias tibi ago.

Lane. Gratias ago, domine. [*Exit.*]

displicet ↔ placet

Algernon. Mihi maxime displicet nulla cucumeris panicella habere, amita Augusta, ne pecunia statim quidem data.

apud dominam H. = in aedibus dominae H.

Domina Bracknell. Noli curare, Algernon. Alicuid panis tosti edi apud dominam Harbury,

quae nunc mihi videtur tota ad delectationem vivere.

aureus = qui colorem auri habet

Algernon. Audivi capillos eius aureos factos esse propter dolorem.

habeo paratum = paravi

Domina Bracknell. Certe color capillorum eius mutatus est. Qua de causa, scilicet dicere nequeo. [*Algernon praeterit ad potionem Indicam offerendam.*] Gratias ago. Habeo tibi hodie ad cenam aliquid

faciam ut consideas = te ponam

mirabile paratum, Algernon. Faciam ut iuxta Mariam Farquhar consideas. Tam pulchra mulier est, et tantum suum maritum curat! Eos videre oculos iuvat.

oculos iuvat = placet

voluptatem cenandi

Algernon. Timeo, amita Augusta, ne debeam voluptatem relinquere una tecum hodie vesperi cenandi.

facturum esse < fio

Domina Bracknell. [*Frontem contrahens.*] Neque spero hoc sic facturum esse, Algernon, hoc meam mensam iam distributam omnino perturbaret. Necessesse esset tuo patruo in superiore tabulato cenare. Feliciter iam assuefactus est hoc facere.

assuefactus ... facere = sua consuetudo est hoc facere

taedium mihi praebet = mihi molestissimum est

quod ... est = quod manifestum est

Algernon. Magnum taedium mihi praebet et, quod vix ut dicam necesse est, vero magna deceptio est, sed accidit ut epistulam acceperim ubi mihi dicunt meum amicum Bunburium iterum

furtim ↔ palam

aegrotissimum esse. [*Algernon atque Jack inter se furtim spectant.*] Putant me debere ei adesse.

aegrotare = aeger fieri

quo = in quo (tempore)

neque ... probo = atque haec commiseratio mihi mala esse videtur

ad alios = apud alios
valetudo ↔ infirmitas

e ... assurgit = ad sanitatem non revertitur
eo: Bunburio

componas: pares

socialis aetas: tempus anni ubi nobiles saepe conveniunt
non multum erat: non multa erant

spirat = vivit

polliceri = promittere

modi musici = genus musicae

Domina Bracknell. Mirum est. Dominus Bunburius videtur miro modo aegrotare.

Algernon. Sic; miser Bunburius terribili modo invalidus est.

Domina Bracknell. Hoc dicendum est, Algernon: puto tempus iam advenisse quo Bunburius consilium capiat vivendi an moriendi. Hae dubitationes nihil iuvant, neque hanc erga invalidos commiserationem probo, id enim morbosum esse puto. Nulla infirmitas exhortanda est ad alios. Primum munus vitae valetudo est. Hoc semper tuo misero patruo dico, sed numquam videtur hoc audire et intellegere, saltem sic puto quia e morbo non assurgit. Magnam laetitiam mihi afferres si meo nomine ab eo peteres nullo modo die Saturni iterum in morbum incidere, nam in eam diem tibi confido ut musicam mihi componas. Ultimus meus conventus socialis est et aliquid velim quod praesentes ad loquendum hortetur, praesertim ad finem socialis aetatis, ubi omnes iam dixerunt quae dicenda erant, et haec, ut vera dicam, non multum erat.

Algernon. Ei loquar, amita Augusta, si adhuc spirat, et possum tibi polliceri eum die Saturni iam sanatum futurum esse. Scilicet musicam parare difficillimum est. Ut scis, si optimos modos musicos praebes nemo auscultat, si malos modos nemo loquitur.

propositum = consilium

Sed propositum revisam quod paravi, si mecum per breve tempus veneris ad contiguam cellam.

affabile = gratum

Domina Bracknell. Gratias tibi, Algernon, quod proponis affabile est.

aliquibus partibus remotis = si
aliquas partes removerimus
nequeo = non possum

[Surgit et Algernon sequitur.] Procul dubio propositum tuum optimum futurum esse aliquibus partibus remotis. Francogallica carmina accipere nequeo, omnes videntur putare ea minime accipienda esse, et aut turbati videntur, quod vulgare est, aut rident, quod peius. Sed lingua Germanica prorsus venerabiliter sonat, et ego hoc modo puto. Guendolina, veni mecum.

prorsus venerabiliter = venerabilissime
hoc modo puto = sic hoc mihi videtur

Guendolina. Sic, mater.

[Domina Bracknell et Algernon in musicalem cellam ineunt, Guendolina manet ubi est.]

Actio I Pars altera

sudum = sine nubibus

Jack. Caelum hodie sudum est, dominula Fairfax.

caelum = tempestas (sive mala sive bona)

Guendolina. Quaeso, noli de caelo loqui, domine Worthing. Ut cumque aliquis mihi de caelo loquitur, bene sentio hunc aliquid aliud dicere velle, quod mihi turbat.

turbat = commovet

Jack. Certe aliquid aliud dicere volo.

Guendolina. Sic putabam, numquam erro.

opportunitatem capere = opportunitate uti

Jack. Et, quoniam domina Bracknell per breve tempus abest, opportunitatem capere velim...

utitur modo revertendi

Guendolina. Sic facias moneo, nam mea mater aliquando tali modo in cella repente revertendi utitur ut saepe ei de hoc loqui debeam.

(Jack menda facit loquendourbationis causa)

Jack. [*Tremens.*] Dominula Fairfax, ex eo die quo ego primum te vidi nullam aliam puellam plus admiratus sum quam te. Inde ex te... eo vidi.

coram aliis: dum alii inspiciunt

Guendolina. Sic, hoc iam sensi. Et saepe velim te coram aliis hoc saepius monstravisses. Ad me semper fascinationem magnam tu

nullo ... eram: amorem ad te sentiebam

habuisti. Etiam antequam tibi occurrerem nullo modo frigida ad te eram. [*Jack miratus eam inspicit.*] Aetate vivimus, ut expecto te novisse, in qua species animi praevalent.

continenter = sine pausa
 impensus ↔ vilis
 ruri sita = quae in campo sita sunt

species animi = consilium

e quo die = e die quo

munus meae vitae = meum fatum

De hoc continenter scribunt in impensissimis libellis qui quoque mense in lucem eduntur, et audivi hoc quoque in templa ruri sita pervenisse. Mea species animi fuit semper aliquem amare Severum vocatum. Aliquid est in eo nomine quod totam fidem affert. E quo die primum Algernon mihi dixit se amicum habere Severum nomine ego scivi munus meae vitae futurum esse te amare.

Jack. Vere me amas, Guendolina?

Guendolina. Maximo cum ardore!

Jack. Cara mea, nescis quam felicem me feceris!

Guendolina. Mi Severe!

Jack. Sed hoc diceres, te non posse me amare nisi meum nomen Severus esset?

Guendolina. Sed tuum nomen Severus est!

quid [accideret]

Jack. Ita, hoc scio. Sed quid si aliud esset? Putas te tunc non posse me amare?

pleraeque = paene omnes
 congruitur cum factis = pertinet ad
 facta

Guendolina. [*Leviter.*] A, hoc metaphysica speculatio est, et eodem modo ac pleraeque metaphysicae speculationes paene nihil congruitur cum factis vitae talibus quae novimus.

mihi parvi facio = mea non interest
expedit = decet

Jack. Mihi, ut ita dicam, cara mea, parvi facio nomen Severum...
puto hoc nomen mihi non expedire.

Guendolina. Omnino tibi expedit. Divinum nomen est. Suam
musicam habet. Vibrat.

sinas = sine (< sino, -ere)

Jack. Cara Guendolina, sinas me hoc tibi dicere, mihi multa alia
nomina multo pulchriora sunt. Exempli gratia, puto Jack nomen
venustissimum esse.

venustus < Venus

nihil musicae = nulla musica

Guendolina. Jack? Minime, paene nihil musicae in eo nomine inest,
fortasse omnino nihil. Nemini libet. Nullo modo vibrat. Multos Jack
novi, et omnes, ne quemquam quidem excipias, omnino vulgares
erant. Praeterea, Jack nihil aliud est quam Ioannis familiariter dictum!
Misereor mulierum quae viris Jack vocatis nupserint. Verisimiliter
numquam possent gratissima solitudine frui, ne per parvum quidem
tempus. Severus unum tutum nomen est.

libet = placet

ne ... excipias: omnes, nullo excepto

verisimiliter: ut ego hoc video

solitudo, -inis = solus esse
frui < fruor
tutus: cui credere possumus

Jack. Guendolina, debeo statim baptizari -ignosce, hoc dico, necesse
est statim connubio iungamur. Nullum tempus terendum est.

tempus terere = tempus perdere

Guendolina. Connubio iungi, domine Worthing?

me praesente = si ego adsum

Jack. [*Miratus.*] Nunc autem, tu scis me te amare, et effecisti ut pu-
tarem, dominula Fairfax, te nullo modo frigidam manere me prae-
sente.

factum ... est = nihil de hoc dixisti

Guendolina. Adoro te. Sed nondum proposuisti me in matrimonium ducere. Nihil de matrimonio dictum est. Factum ne tuis verbis tactum quidem est.

Jack. Licet mihi nunc te in matrimonium petere?

dolorem ullum

toto corde = omnino, procul dubio,
toto pectore
accipiendum [in matrimonium]

Guendolina. Puto hanc optimam occasionem esse. Praeterea, ne patiaris dolorem animae ullum neque frustra cures, domine Worthing, rectum est tibi dicere me paratam esse ad te toto corde accipiendum.

Jack. Guendolina!

: quid mihi dicere vis?

Guendolina. Dic, domine Worthing, quid habes quod ad mihi dicendum sit?

: bene scis quid tibi dicere velim

Jack. Bene scis quid habeam quod tibi dicere possim.

Guendolina. Sed nondum dixisti.

Jack. Guendolina, vis mihi nubere? [*Genua flectit.*]

patet = facile visu est

Guendolina. Volo, mi care amor. Quantum spatium temporis expectavisti donec hoc diceres! Patet te peritum non esse de feminis in matrimonium petendis.

praeter te = nisi te

Jack. Mi amor, numquam quemquam in toto orbe terrarum sic amavi praeter te.

: volo te semper me hoc modo
spectare
: si alii adsunt

dedecus, -oris ↔ decus, oris
dedecori est = nemini decet

aptus = idoneus

utcumque sponsa sis = si quando
sponsa eris
dum valetudo hoc sinat = nisi
aegrotabit

inopinatus = qui non expectatur

aliquid parare = de aliquo consilium
capere

carpentum = currus qui duo rotas
habet

Guendolina. Scio, sed saepe viri petunt puellas in matrimonium ut exerceant. Meus frater Gerald hoc facit, quod omnes meae amicae mihi dicunt. Quam pulchros oculos caeruleos habes, Severe! Certe omnino caerulei sunt. Spero semper me hoc modo spectes, praesertim utcumque alii adsint. [*Domina Bracknell init.*]

Domina Bracknell. Domine Worthing! Surge, domine, relinque hanc quasi reclinatum statum. Hoc dedecori est.

Guendolina. Mater! [*Ille surgere conatur, haec impedit.*] Quaeso, mater, abi. Hic non est locus tibi aptus. Praeterea, dominus Worthing nondum finem fecit.

Domina Bracknell. Finem qualis rei, si quaerere licet?

Guendolina. Sponsa sum domino Worthing, mater. [*Una surgunt.*]

Domina Bracknell. Ignosce, sed nemini sponsa es. Utcumque alicui sponsa sis, ego ipsa an pater tuus, dum valetudo hoc sinat, tibi dicemus. Necesses est compromissum matrimoniale iuveni puellae aliquid inopinatum esse, sive gratum sive ingratum. Non est quod iuvenis puella ipsa possit sua sponte parare. Et nunc quaestiones habeo ad te iactandas, domine Worthing. Dum ego de his rebus gero, tu, Guendolina, exspectabis me in carpento, infra.

Guendolina. [*Modo repulsae.*] Mater!

Domina Bracknell. In carpento exspecta, Guendolina!

[Guendolina ad ianuam it. Haec et Jack oscula inter se per aerem post dominae Bracknell tergum iactant. Domina Bracknell retro leviter inspicit quamsi non intellexeret quid hic sonus esset. Tandem se convertit.] Guendolina, ad carpentum!

tergum ↔ frons

(sonus osculorum)

Guendolina. Ita, mater. *[Exit, ad Jack respiciens.]*

Domina Bracknell. *[Sedet.]* Licet sedeas, domine Worthing. *[E crumena papyrum et stilum capit.]*

crumena = bulga ad vestem adposita

Jack. Gratias ago, domina Bracknell, adstare malo.

Domina Bracknell. *[Papyrum et stilum in manu tenens.]* Munus est nunc tibi dicam te inter nomina eorum iuvenum qui deligi possint non adesse, quamquam eadem nomina colligo atque cara domina Boltonia. Ut vera dicam, una in hoc opere sumus. Tamen tuum nomen admittere possim, dummodo haec responsa des quae matri filiam curanti placeant. Fumasne?

te non adesse
deligi [ut maritus meae filiae]

in hoc opere: in opere optimi mariti
inveniendi

Jack. Sic, confiteor me fumare.

Domina Bracknell. Gaudeo hoc audiens. Vir debet semper munere et labore aliquo fungi. Londini nunc nimis magnum numerum virorum video nihil facientium. Quot annos natus es?

munere fungor = laboro, operam
do

Jack. Undetriginta.

quicumque vir desideret = vir qui
desiderat
reor = puto

noceo tibi, noces mihi

tenuis = tener, delicatus

nihil effert = nihil docet

periculo esset patriciis = patricii in
periculo essent
tumultus, -us

pleraque [pecunia]

munera petita

munera capta

: neque beneficium neque voluptatem
producere

: nihil aliud de agro dicendum est

Domina Bracknell. Optima aetas ad eundem in matrimonium. Nunc, quicumque vir in matrimonium ire desideret debet aut omnia aut nihil scire, hoc rectum esse reor. Utrum scis?

Jack. [*Post dubitationem.*] Nihil scio, domina Bracknell.

Domina Bracknell. Mihi placet hoc audire. Quidcumque ignorantiae naturali noceat, hoc mihi displicet. Ignorantia idem est atque tenuis exoticus fructus: si eum tangis, flos evanescit. Doctrina tota hodiernae educationis sensu caret. Feliciter, educatio in Anglia nihil quoquam modo effert. Si quid efferret, periculo esset patriciis et verisimiliter tumultus in Grosvenor Foro produceret. Quantum pecuniae accipis?

Jack. Septem an octo milia per annum.

Domina Bracknell. [*In libello scribit.*] Haec pecunia in agris an in negotiis posita iacet?

Jack. Pleraque in negotiis.

Domina Bracknell. Quod placet. Si iuxta ponis munera societatis a te dum vivis petita et munera pecuniaria a te post mortem capta, videbis agrum iam neque beneficio neque voluptati esse. Efficit ut nobilis videaris sed quoque impedit quominus nobili modo vivere possis. Solum hoc de agro dicendum est.

aliquid agri = parvus ager

passus, -us
 maxima ... pervenit = maximam
 meae pecuniae partem ex eo loco
 accipio
 adipiscor = obtineo

te habere spero = utinam habeas

Forum belgrave: pars Londini

loco, -are = pro pecunia in tempus
 tradere

optimis moribus uti = nobili modo
 vivere

ad ... pertinere: nobis nobilibus hac
 aetate non placere

Jack. Villa rustica mihi est et aliquid agri circa eam adiacet, scilicet fortasse circa mille passus longe lateque; neque maxima meae pecuniae pars inde pervenit. Immo, nisi fallor, soli clandestini venatores aliquid beneficii ex eo loco adipiscuntur.

Domina Bracknell. Villam rusticam habes? Quot cubicula habet? Noli curare, de hoc possumus postea loqui. Habesne domum in urbe? Te habere spero. Non expectandum est talem purae incorruptaeque naturae puellam qualem Guendolinam ruri habitaturam esse.

Jack. Sic, domum habeo in Foro Belgrave sitam, sed generatim dominae Bloxham loco per annum. Scilicet possum domum iterum recipere utcumque velim, dum sex menses temporis ei dem ut abeat.

Domina Bracknell. Domina Bloxham? Eam non novi.

Jack. Vix domum relinquit, nam iam provectissima est.

Domina Bracknell. Hac aetate hoc nullo modo indicat aliquem optimis moribus uti. Quem numerum habet domus in Foro Belgrave sita?

Jack. Centesimum quadragesimum nonum.

Domina Bracknell. [*Caput movet.*] In latere quod dicitur ad hodiernos mores non pertinere. Exspectabam aliquid boni in hoc inesse. Tamen hoc mutari potest.

Jack. Mutari mores an latus?

de senatu: de rebus civilibus

Domina Bracknell. *[Rigida voce.]* Ambo, si necesse sit, ut reor. Quid de senatu putas?

Jack. Me paenitet, nihil de eis rebus puto, ad liberales pertineo.

ad vesperem: ad finem diei, post cenam, ut nobiscum loquantur

Domina Bracknell. Optime, inter patricos numerantur, nobiscum cenas habent. Vel potius ad vespere veniunt. Nunc de minoribus loquamur. Vivuntne tui parentes?

Jack. Ambos parentes perdi.

hoc fortunae tribuo = puto hoc propter fortunam accidisse tribui < tribuo, -ere

Domina Bracknell. Unum parentem perdere, domine Worthing, hoc adversae fortunae tribui potest, sed ambos perdere negligentia videtur. Quis erat tuus pater? Facile visu est eum divitem fuisse.

purpura commercii: cives non nobiles qui magnam pecuniam in commercio obtinuerunt

Natus est eo genere quod seditiosa acta diurna vocant purpuram commercii an ortus est inter patricos?

"ego amisi ambos parentes"

Jack. Ut vera dicam, nescio. Facta talia sunt, domina Bracknell: ego dixi me ambos parentes amisisse, sed propius veritatem esset dicere meos parentes me amisisse. Ego ipse nescio quis natu sim. Ego... inventus sum.

"ambo parentes amiserunt me"

Domina Bracknell. Inventus?

vita defunctus = mortuus

Jack. Dominus Thomas Cardew nunc iam vita defunctus, homo et propecta aetate et magna humanitate, mihi invento nomen Worthing dedit,

mihi invento dedit = cum me invenisset mihi dedit

eo puncto temporis = cum me
invenit
ad eundum

nam eo puncto temporis tesseram primae ordinis in crumena habebat ad Worthing eundum. Worthing, locus amoenus iuxta mare situs, in Sussex iacet.

qui habebat

Domina Bracknell. Ubi ille magna humanitate homo qui tesseram primae ordinis ad hunc locum amoenum iuxta mare situm habebat te invenit?

Jack. [*Graviter loquens.*] In bulga.

Domina Bracknell. In bulga?

bulga = crumena, sacchus

Jack. [*Gravissime loquens.*] Sic, domina Bracknell. Ego in bulga iaciebam -bulga magna et de nigra pelle facta quae ansas habebat- in vulgari bulga, ut ita dicam.

(Iacobus: domina Bracknell, nomen mutans, monstrat nomen illius viri sua nihil interesse)

Domina Bracknell. In quo loco hic dominus Iacobus, vel Thomas, Cardew hanc vulgarem bulgam invenit?

in tempus relictas: dum domini bulgarum alicubi eunt

Jack. In loco stationis Victoriae ubi sarcinas in tempus relictas curant. Data est ei pro bulga ipsius.

Domina Bracknell. Locus ubi sarcinas in tempus relictas curant in statione Victoria?

: illic unde tramina Brighton petentia proficiscuntur

Jack. Ita, ubi tramina Brighton petunt.

Domina Bracknell. De traminibus nihil mea interest.

stupeo = stupefacta sum

vescor = cibum accipio

adhibeo = utor
ad mendum occultandum

ad ... confirmandam = ut Guendolina laeta sit

adipiscor = obtineo

nitor = tendo, laboro, operam do
socialis aetas: tempus anni ubi
nobiles saepe conveniunt

in vestiario cubiculo = in cubiculo
ubi vestes habeo

: quid nexum cum illa bulga habeo?

His rebus stupeo quae nuper mihi dixisti, hoc confiteor, domine Worthing. In bulga nasci, an saltem vesci, utrum ansas habeat necne, videtur bonos mores vitae familiaris contemnere et hoc factum nos memores facit pessimae intemperantiae quae in Francogallica seditione nata est. Puto te scire ad quas res ille infortunatus motus nos duxerit. De loco ubi bulga inventa est, locus stationis traminum ubi sarcinae ad tempus relictiae curantur adhiberi potest ad mendum bonorum morum occultandum -verisimiliter iam ad hoc adhibitus est antea- sed talem locum ut bonum fundamentum accipere non possumus ad te inter optimates accipiendum.

Jack. Possum quaerere quid me moneas ut faciam? Vero iam scis me facturum esse quidcumque necesse sit ad Guendolinae laetitiam confirmandam.

Domina Bracknell. Tibi multum suadeo, domine Worthing, ut quam primum familiares aliquos adipiscaris et quam maxime ad parentem obtinendum nitaris, utrum feminam an virum, antequam socialis aetas finem habeat.

Jack. Sed nescio quo modo hoc adipisci possim. Utcumque velis possum bulgam praebere, quae domi in vestiario cubiculo manet. Sine dubio hoc tibi satis esset, domina Bracknell.

Domina Bracknell. Satis mihi, domine! Quid illa bulga mihi?

hoc / quod: me et pr. B. sinere nos-
tram unam filiam in cubiculo bul-
garum nubere et cum sarcina
nexum facere

magna cum maiestate: sentiens se
superiorem esse

cadit = finem habet

respuo = accipere nolo

quod: aliquem respuere

quoad ... attinet = si ab ea pendet

impatibilis = quem nemo pati
potest

Quo modo hoc in tuam mentem venire potest, me et praefectum
Bracknell sinere, quod ne in somniis quidem videam, nostram unam
filiam -puellam maxima cum cura educatam- in cubiculo bulgarum
nubere et cum sarcina nexum facere? Vale, domine Worthing!

[Domina Bracknell irata exit magna cum maiestate.]

Jack. Vale! *[Algernon, in alio cubiculo, canere incipit nuptiales modos
musicos. Jack furiens videtur et ad ianuam it.]* Me hercle, noli hos
terribiles modos canere! Quam stultus es!

[Postquam musica cadit, Algernon ridens init.]

Algernon. Bonum eventum non accepisti, amice? Noli mihi dicere
Guendolinam te respuisse! Bene scio eam semper se hoc modo
gerere, semper aliquem respuit, quod mihi ad mendosam eius
naturam pertinet.

Jack. A, nullam difficultatem cum Guendolina habeo. Quoad res ad
eam attinet, nos sponsi sumus. Mater eius omnino impatibilis est.
Numquam talem Gorgonam vidi... vero nescio quid sit Gorgona, sed
certum habeo dominam Bracknell Gorgonam esse. Saltem monstrum
est sed extra fabulam, quod iustum non est... Mihi ignoscas, Algy,
non deberem hoc modo de tua amita coram te loqui.

eos patior: eos partem meae vitae
esse admitto
neque minimum ... moriendi: neque
sciunt quando iam mori debeant

Algernon. Amice, mihi multum placet alios audire meis familiaribus maledicentes. Hoc solum me sinit eos pati. Familiares taediosi sunt neque scientiam remotissimam habent de modo vivendi neque minimum instinctum de tempore moriendi.

Jack. Nugas dicis!

Algernon. Nullas nugas!

disserere = per longum tempus
loqui

Jack. Nunc autem de hoc disserere nolo. Tu semper vis de omnibus rebus disserere.

Algernon. Ad hunc finem res factae sunt, ad disserendum.

eadem ac = eadem atque

Jack. Tibi verum dico: si ego hoc modo cogitarem, me ipsum necarem. [*Pausam facit.*] Putas fieri posse ut Guendolina post centum quinquaginta annos eadem fiat ac sua mater, Algy?

nullus vir fit [idem ac sua mater]

Algernon. Omnes feminae fiunt eadem ac suae matres. Haec est tragoedia earum. Nullus vir fit. Haec est tragoedia eorum.

num [aliquid]

Jack. Num quid hoc significat?

: quaelibet locutio de vita urbana
debet quoque vera esse

Algernon. Atque optime dictum! Et sic verum est idem ac quaelibet vitae urbanae locutio esse debet.

pertaesus sum sapientiae: nolo plus
de sapientia audire

Jack. Pertaesus sum sapientiae. Nostris temporibus quique homo sapiens est,

quin invenias = nisi invenire vis

velim < volo

velim < volo

notiones = consilia
mente affingere = in mente creare
habitus, -us = modus se gerendi

aliam [amare]
foedus ↔ pulcher

pravus = perversus

lucem relinquere = mori

neque ullum locum ire licet quin invenias sapientes homines, et hoc publica molestia fit. Velim aliquos stultos haberemus.

Algernon. Vero habemus.

Jack. Magnopere velim eos noscere. De quibus rebus loquuntur?

Algernon. Stulti? De sapientibus, scilicet.

Jack. Quam stulti!

Algernon. Dic mihi, veritatem Guendolinae dixisti de te ipso, te Severum in urbe et Jack ruri esse?

Jack. *[Ut admonens parens loquitur.]* Mi amice, haec non sunt talia quae oporteat pulchrae, dulci et educatae puellae dicere. Quales notiones mente affingis de habitu ad feminas utendo!

Algernon. Unus habitus ad feminam utendus est: eam amare si puchra est, et aliam, si foeda.

Jack. A, nugas dicis.

Algernon. Quid de tuo fratre? Quid de pravo Severo?

Jack. Ante finem septimanae eum e mea vita expellam. Dicam eum Lutetiae lucem reliquisse propter apoplexiam. Multi apoplexia repente moriuntur, nonne?

Algernon. Sic, sed apoplexia hereditarius morbus est,

inter familiares percurrit: omnes
eiusdem familiae hunc morbum
patiuntur

qualis inter familiares percurrit. Melius dicas eum mala gravedine
mortuum esse.

certum habeo = bene scio

Jack. Certum habes gravedinem hereditariam non esse, an aliquid
simile?

Algernon. Non est, certum habeo!

gravitudo, -inis = morbus quem
patiamur frigoris propter frigorem

Jack. Optime, meus miser frater Severus repente Lutetiae mala
gravitudine moritur. Hoc eum e mea vita expellit.

dominulae multum interest =
dominula magnopere scire vult

Algernon. Nonne dixisti dominulae Cardew multum, fortasse etiam
nimis, interesse quo modo tuus frater Severus se habeat? Nonne
mortem eius magnopere sentiet?

edit < edo, edere, edi, esum (≠ edo,
edere, edidi, editum)
ad scholas: ad discendum

Jack. Nulla difficultas hoc erit. Caecilia non est stulta puella quae
amores curet, quod dicere gaudeo. Multum edit, longe ambulat
neque umquam animum ad scholas intendit.

Algernon. Mihi placeret Caeciliam videre.

: non sinam te eam videre

Jack. Nitar ut eam numquam videas. Pulcherrima est, et solum
duodeviginti annos nata.

Algernon. Iam Guendolinae dixisti te discipulam habere pulcherri-
mam et solum duodeviginti annos natam?

: hoc non est quod oporteat aliis
dicere

Jack. Hoc non est quod aliis aperte dicas.

tecum sponsionem pecuniae facio:
nisi verum est, tibi pecuniam do
primo occurso facto = postquam
altera alteram cognoverit

multa alia [iniuriosa]

accomodatus = optimus

fere ≠ ferre

esurio = famelicus sum

: semper video te esurientem

ausculto = audio

Imperium: socialis locus Londini ubi
iuvenes nobiles conveniunt

Bene scio Caeciliam et Guendolinam optimas amicas futuras esse.

Tecum sponsionem facio cuiuscumque rei velis: post dimidiam horam, primo occurso facto, altera alteri sororem vocabit.

Algernon. Feminae hoc faciunt solum postquam altera alteri multa alia dixit. Nunc, mi amice, si accomodatam mensam apud Willi's obtinere volumus, eamus ad vestimenta mutanda. Vides horam iam fere septimam esse?

Jack. [*Irato modo.*] Eheu! Semper fere septima hora est.

Algernon. Esurio.

Jack. Numquam te non esurientem vidi.

Algernon. Quid post cenam faciendum est? Ad theatrum eundum?

Jack. Nullo modo! Auscultare odi.

Algernon. Tunc, eamus ad socialem circulum.

Jack. Nullo modo! Loqui odi.

Algernon. Tunc, possimus ire ad Imperium decima hora?

Jack. Nullo modo! Me taedet inspicere, nullum sensum habet.

Algernon. Tunc, quid facturi sumus?

Jack. Nihil!

: et tamen accipio nihil facere si
nihil, quidlibet sit, faciendum est

Algernon. Difficillimum munus est nihil facere. Et tamen difficilis
muneris nihil me piget ubicumque nihil quidlibet faciendum est.

[Lane intrat.]

Lane. Dominula Fairfax.

[Guendolina intrat. Lane exit.]

: cur huc venisti?

Algernon. Guendolina, quid tibi hic?

te converte: noli inspicere neque
audire

Guendolina. Algy, quaeso, te converte, aliquid privatum debeo
domino Worthing dicere.

nequeo = non possum

Algernon. Ut vera dicam, Guendolina, hoc sinere nequeo.

te prabes = te geris

Guendolina. Algy, tu semper immoraliter te ipsum ad vitam prae-
bes. Non satis senex es ut hoc facias.

caminus = locus domi ubi focus
ardet

[Algernon ad caminum recedit.]

Jack. Mi amor!

certum habeo = bene scio

Guendolina. Severe, fortasse numquam una in matrimonio iuncti
erimus. Facie matris visa, certum habeo nos numquam coniuges
futuros esse. Pauci parentes his temporibus curant res quae liberi sibi
dicant. Antiqua reverentia ad iuvenes celeriter evanescit. Ego ipsa
iam tres annos nata auctoritatem perdidit quamcumque apud matrem
haberem.

sibi: parentibus

[e parentibus] ad iuvenes

tres annos nata = cum tres annos
nata essem

quamvis possit ... et ego nubam =
etiam si potest ... et ego nubo

Sed quamvis possit nos impedire quominus coniuges fiamus et ego alicui alieno nubam, et saepe nubam, mater nihil facere potest quod mutare meam aeternam ad te devotionem possit.

Jack. Amata Guendolina!

origo casu eventa = inusitata origo
mihi narrata
molestus ↔ gratus

Guendolina. Fabula tuae originis casu eventae, a mea matre mihi molestis comentariis adiectis narrata, altum meae naturae sensum excitavit. Tuum Christianum nomen fascinationem habet cui nemo resistere posset. Tua indoles talis est qualis te miro modo difficilem comprehensu facit. Scio ubi tuum in urbe domicilium in Albania sit. Quaeso, tuum domicilium ruri ubi est?

indoles = modus vivendi
te facit

Jack. Magna domus familiaris, Woolton, Hertfordshire.

subridet = silentio secum ipso ridet

[Algernon, magna cum cura audiens, subridet atque in occulto loco ubi domicilium sit scribit. Postea tabulam horariam traminum capit.]

munere fungi = debitam laborem
facere
sub imo corde = lente et prudenter

Guendolina. Spero in illo loco tabellarios suo munere bene fungi. Fortasse oportebit aliquid desperatum facere, sed de hoc sub imo corde cogitandum est. Cotidie de me tibi dicam.

Jack. Meum cor!

Guendolina. Quantum temporis in urbe manebis?

Jack. Usque ad diem Lunae.

: potes te ad nos vertere

Guendolina. Optime! Algy, te convertas licet.

Algernon. Gratias ago, iam conversus sum.

Guendolina. Licet quoque tintinnabulum pulses.

te comitor = una tecum ambulo

Jack. Sinis me ad currum te comitari, mi amor?

Guendolina. Sino.

ad exitum: ad ianuam

Jack. *[Ad Lane adloquitur, qui nunc intrat.]* Ego ipse dominulam Fairfax ad exitum deducam.

Lane. Sic ut dicas, domine. *[Jack et Guendolina exeunt.]*

affert = praebet

[Lane epistulas aliquas super pateram positas ad Algernon affert.

putandum est eas tractare = eae
scilicet tractant

Putandum est eas de pecuniis repetundis tractare, nam Algernon eas inspectas rumpit.]

Falernum: optimum vinum

Algernon. Da mihi poculam Falerni, Lane.

Lane. Sic, domine.

(Lane iam scit quid bunburire sibi
velit)

Algernon. Cras, Lane, iturus sum ad bunburiendum.

Lane. Sic, domine.

revertor = revenio

Algernon. Fortasse non revertar usque ad diem Lunae. Potes meas

ad occasionem: ad bunburiendum

optimas ad occasionem vestes parare et omnia quae ad bunburiendum pertinent.

crastinus < cras

aliter = alio modo

cordata = prudens, docta
 quam unam curavi = hanc solam
 curavi
 mirum in modum = miro modo

olim = aliquando

aliquid numquam grave = aliquid
 leve
 offero = praebeo

: omnes nugas dicunt

Lane. Sic, domine. [*Ei Falernum dat.*]

Algernon. Spero diem crastinum optimum futurum esse, Lane.

Lane. Numquam sic accidit, domine.

Algernon. Lane, omnia spectas non aliter quam si pessima essent.

Lane. Omnia facio ut placeam, domine.

[*Jack intrat. Lane exit.*]

Jack. Ecce cordata et sapiens puella! Quam unam ego in mea vita curavi. [*Algernon mirum in modum ridet.*] Quid efficit ut sic rideas?

Algernon. Anxius pro misero Bunburio sum, nihil aliud.

Jack. Nisi curam habebis, tuus amicus Bunburius olim ad magnas difficultates te ducet.

Algernon. Difficultates amo. Solae difficultates aliquid numquam grave offerunt.

Jack. Nihil hoc significat, Algy. Numquam alia nisi nugas dicis.

Algernon. Nemo umquam alia dicit.

[*Jack irato modo ad eum inspicit et cellam relinquit. Algernon fumare incipit, quod scripsit legit et ridet.*]

Actio II Pars prima

cinereus color = color inter album
et nigrum
gradus, -us

harundinus = harundinibus factus

operta < operio (≠ opperier ≠
operor)

fungor = facio, perficio

delectationes animi: studia

evolvas = aperias librum

nitor = tendo, laboro

ursit < urgeo

magni facit = multi aestimat

Scaena: Viridarium magnae domi familiaris. Cinerei gradus domum ducunt. Viridarium, modo antiquo ornatum, plenum rosarum est.

Aetas anni: mensis Iulii. Sub magna arbore stant harundineae sellae et mensa libris operta.

[Domina Prism ad tabulam sedet. Post eam Caecilia flores irrigat.]

Dominula Prism. *[Eam vocat.]* Caecilia, Caecilia! Nonne tale servile munus quale flores irrigare fungendum est servo Moulton magis quam tibi? Praesertim cum animi delectationes te exspectant. Tua grammatica linguae Germanicae super tabula iacet. Quaeso evolvas in paginam quindecimam. Hesternam scholam repetiturae sumus.

Caecilia. *[Lentissime appropinquat.]* Lingua Germanica mihi non placet. Non est lingua quae mihi deceat. Bene scio me, schola linguae Germanicae habita, vulgarem videri.

Dominula Prism. Mea puella, iam scis quo modo tuus tutor nitatur ut omnibus modis melior fias. Heri, cum ad urbem profecturus esset, multum ursit ut linguae Germanicae studeres. Vero semper tuam linguae Germanicae scientiam magni facit utcumque ad urbem iturus est.

gravis ↔ iucundus

Caecilia. Carus patruus Jack tam gravis est! Aliquando tam gravis est ut putem eum non bene se habere.

fruor = laete utor
habitus, -us
confero = comparo
qui magis sentiat dignitatem

Dominula Prism. [*Caput tollens.*] Tuus tutor optima valetudine fruitur, et laudandus est sui gravis habitus causa, praesertim quia iunior est si eum aliis conferimus. Neminem scio qui magis dignitatem muneris et officii sentiat.

taedium accipere ↔ laetus esse

Caecilia. Puto hanc esse causam quamobrem tantum taedii accipere videatur utcumque nos tres una sumus.

trivialia = triviales res
extra ... iacent: in eius sermone non
invenies

Dominula Prism. Caecilia! Tuis verbis miror. Multae curae dominum Worthing afficiunt. Vana oblectatio et trivialia extra sermonem eius iacent. Quaeso, memento quo modo continenter illum miserum iuvenem, fratrem suum, curet.

huc = ad hunc locum
ad eum momentum habeo = efficio
ut aliter se gerat

Caecilia. Velim patruum Jack sineret illum miserum iuvenem, suum fratrem, huc aliquando venire. Ad eum fortasse momentum haberemus, dominula Prism. Certum habeo te habituram esse. Linguam Germanicam et geologiam calles, et talia maximum ad virum momentum habent. [*Caecilia suum diarium scribere incipit.*]

calleo = bene scio
maximum momentum

Dominula Prism. [*Caput movens.*] Puto ne me quidem posse talem hominem afficere qui, ut frater ipse confitetur, debilissimus et vacillans sit. Vero dubito num velim eum emendare.

afficio: muto, moveo, emendo

momento temporis = repente

meto = fructus terrae colligere
removeo = e medio tollo

meum arcanum: quod ego solus scio
de eis: de miris arcanis

culpam contraho = in culpa sum,
sons sum

eum maledico = de eo modo con-
tumelioso loquor
iuvenis = cum iuvenis essem

laetus ↔ tristis

deprimunt = tristem faciunt

malae [personae] malum [finem]

Hunc novum morem non probo quo mali homines momento temporis boni fiant. Ut sementem feceris, ita metes. Remove tuum diarium, Caecilia. Nullam causam video qua diarium scribere debeas.

Caecilia. Diarium scribo ut memoriam mirorum arcanorum meae vitae relinquam. Nisi ea scribam, verisimiliter omnia de eis obliviscar.

Dominula Prism. Memoria, cara Caecilia, est diarium quod omnes nobiscum ferimus.

Caecilia. Sic, sed generatim memoria de rebus narrat quae neque umquam acciderunt neque accidere potuissent. Puto memoriam culpam contraxisse paene omnium fabularum tria volumina longarum quas Mudie ad nos mittit.

Dominula Prism. Noli fabulas tria volumina longas maledicere, Caecilia. Ego ipsa iuvenis fabulam talem scripsi.

Caecilia. Vero scripsisti, dominula Prism? Quam mirum in modum sapiens es! Spero finem huius fabulae laetum non esse, nam fabulae quae laetum finem habent mihi displicent. Meum animum deprimunt.

Dominula Prism. Bonae personae bonum finem patiebant, malae malum. Hoc est quod fictio significat.

edo, edere, edidi, editum ≠ edo,
edere, edi, esum

hac ... utor: hoc dicere conor
ad laborem [eas (< eo, ire)]

quo pacto = quo modo
matutinus = ad primas horas diei
pertinens

tenuis = levis

eam iuvabit = ei bonum erit

instinctus naturae = instinctus
naturalis

Caecilia. Idem puto, sed hoc mihi videtur iniustum esse. Editane fuit tua fabula?

Dominula Prism. Minime. Codex relictus fuit. [*Caecilia contremescit.*] Hac locutione hoc sensu utor, codex amissus an alicubi relictus est. Ad laborem, puella, hae speculationes inutiles sunt.

Caecilia. [*Subridens.*] Sed video doctorem Chasuble per viridarium appropinquantem.

Dominula Prism. [*Surgit et appropinquat.*] Doctor Chasuble! Quo modo mihi placet te hic videre!

[*Sacerdos Chasuble intrat.*]

Chasuble. Et quo pacto te habes his horis matutinis? Spero, dominula Prism, te valere.

Caecilia. Dominula Prism nuper tenuem dolorem capitis querebatur. Fortasse eam iuvabit tecum per viridarium deambulare, doctor Chasuble.

Dominula Prism. Caecilia, nihil de dolore capitis dixi.

Caecilia. Nihil dixisti, cara dominula Prism, bene scio, sed meus instinctus naturae mihi dixit te caput dolere. Ut vera dicam, sacerdote veniente de hoc putabam neque de mea linguae Germanicae schola.

neglegenti mente studere = haud
attente studere, nihil studere

Chasuble. Spero, Caecilia, te nulla neglegenti mente studere.

Caecilia. O, mihi confiteri displicet, sed haud attente studeo.

labra, -orum = pars externa buccae
metaphora sumpta

Chasuble. Mirum est. Si fortuna mecum sic benigna esset ut ego discipulus dominae Prism essem, semper e labris eius penderem. *[Domina Prism adspicit.]* Metaphora usus sum ex apibus sumpta. Hoc dicto, dominus Worthing ut suspicor nondum ex urbe reversus est?

: veniet die Lunae post meridiem

Dominula Prism. Eum non exspectamus usque ad diem Lunae post meridiem.

[non est talis] qualis

Chasuble. Sic, generatim ei placet diem Solis Londini manere. Non est vir eorum quibus sola delectatio placeat, qualis scilicet ille miser frater eius esse videtur. Sed Egeriam et discipulam eius plus temporis disturbare non debeo.

Dominula Prism. Egeriam? Meum nomen Laetitia est, doctor.

alludo huic = mentionem facio de
hoc
depromo = capio
nihil dubito quin visurus sim: bene
scio me visurum esse

Chasuble. *[Se flectens.]* Antiquae culturae alludebam, nomine e paganis auctoribus deprompto. Nihil dubito quin vos duas ad vespertinum canticum visurus sim, nonne?

usui erit = bonum erit, utile erit

Dominula Prism. Care doctor, puto me tandem tecum ambulaturam esse. Ut vera dicam, dolorem capitis sentio, et ambulatio mihi usui erit.

quod = hoc

legas = lege!

licet vites = potes vitare

pecuniariae difficultates
indoles dramatis (drama, -atis)

iacto = iacio
horriferus = horribilis

nota: parvum scriptum

vectus est (< veho) = pervenit

hoc audito = cum hoc audivisset

magnopere = multum

ad exiguum tempus = per breve
tempus

Chasuble. Quod mihi perplacet, domina Prism, perplacet. Usque ad aedificia scholarum et retro eamus.

Dominula Prism. Gratissimum esset. Caecilia, me absente legas civilem oeconomiam. Licet vites partem quae casum rupiae tractet, aliquo modo nimis exaggerationis monstrat. Quoque hae pecuniariae difficultates indoles dramatis monstrant.

[Per viridarium una cum doctore Chasuble abit.]

Caecilia. *[Libros capit sed eos iterum super mensam iactat.]* Horrifera civilis oeconomia! Horrifera geographia! Horrifica, vero horrifica lingua Germanica!

[Merriman intrat notam super patera portans.]

Merriman. Dominus Severus Worthing nuper a statione traminum vectus est. Suas bulgas secum tulit.

Caecilia. *[Notam captam legit.]* "Dominus Severus Worthing, B IV, Albania." Frater patruum Jack! Num ei dixisti dominum Worthing in urbe esse?

Merriman. Dixi, domina, et hoc audito visus est deceptionem pati. Ei dixi te et dominam Prism in viridario esse. Dixit se magnopere cupere tecum sola ad exiguum tempus loqui.

loquere = dic

Caecilia. Roga dominum Severum ut huc veniat. Et domestico ministro loquere de habitaculo ad eum parando.

Merriman. Sic faciam, domina.

[Merriman abit.]

tibi occurro = tecum casu convenio

quivis alius = alius, nihil refert quis

Caecilia. Numquam antea malefico homini occurri, magnopere timeo. Timeo ne idem ac quivis alius videatur. *[Algernon, laetissimus et iocosus, intrat.]* Sic ut dixi videtur!

procul dubio = bene scio

Algernon. *[Petasum tollit.]* Tu es mea parva consobrina Caecilia, procul dubio.

mirificus = mirabilis

mirifico modo = omnino

ex insperato = ex inopinato

Caecilia. Mirifico modo erras, nam parva non sum, immo altior sum quam meae aetati oportet. *[Algernon ex insperato captus est.]* Sed tua consobrina Caecilia sum. Tu, nam sic legere in tua nota possum, es frater mei patrum Jack, meus consobrinus Severus, meus maleficus consobrinus Severus.

non putes = noli putare

Algernon. A, nullo modo maleficus sum, consobrina Caecilia. Me maleficum esse non putes.

decipio = dolis capio

te simulantem ... gerentem

Caecilia. Nisi es, tunc nos omnes inexcusabilissimo modo decepisti. Spero te nullam duplicem vitam egisse te maleficum esse simulantem sed vero te bene gerentem. Hoc simulata virtus esset.

(nunc contrarium dicit)

Algernon. *[Eam miratus inspicit.]* O, negligenter me gessi, scilicet.

: dicere debeo me facinora aliqua
fecisse

his rebus superbire: de his rebus
quamsi optimaessent loqui

qua de causa adsis: cur venisti?

frustrationi est = displicet
necesse est mihi reverti

conventus = concilium

eum vito = ab eo fugio

praestaret = melius esset
quoad = usque ad tempus ubi
illum velle

Caecilia. Hoc audito gaudeo.

Algernon. Cum nunc de hoc loquaris, dicendum est me meo modo
satis perverse egisse.

Caecilia. Non debes his rebus superbire, sed certum habeo hoc iu-
cundissimum fuisse.

Algernon. Iucundius est hic tecum adesse.

Caecilia. Intellegere nequeo qua de causa adsis. Patruus Jack usque
ad diem Lunae post meridiem non revertetur.

Algernon. Quod mihi frustrationi est. Necesse est mihi primo tra-
mine ad urbem die Lunae ante meridiem reverti. Cum quibusdam
hominibus ad negotia tractanda conventum habeo quem quam
maxime desidero... vitare.

Caecilia. Nullo alio loco potes conventum vitare quam Londini?

Algernon. Nullo alio: conventus Londini constitutus est.

Caecilia. Esto, scio videlicet quam magni momenti sit conventum de
negotiis vitare si velis sensum aliquem de vitae pulchritudine
retinere, sed tamen praestaret si exspectare posses quoad patruus
Jack perveniret. Scio illum tibi de tua migratione loqui velle.

Algernon. De mea... quid dixisti?

apparatus = vestes
torquis = vestis ad collum posita
nullum iudicium habet: deligere
nescit

dixit ... esse: dixit "Severus deligere
debet"

te allicio = facio ut venias aliquod
gratum monstrans

timeo ut sim: non sum

ut tuum munus: quamsi tuum
munus esset

tempus subsicivum = tempus ubi
nullum officium faciendum est

Caecilia. De tua migratione. Ad urbem ivit ad omnia tibi necessaria emenda.

Algernon. Numquam sinerem Jack meum apparatus emere. De torquibus nullum iudicium habet.

Caecilia. Torques tibi nulli usui erunt. Patruus Jack ad Australiam te missurus est.

Algernon. Ad Australiam! Mori malo!

Caecilia. Sic, die Mercurii vesperi dum cenamus dixit tibi deligendum esse sive hunc mundum sive insequentem mundum sive Australiam.

Algernon. Sed ea quae de Australia et de insequenti mundo audivi non me alliciunt. Hic mundus satis mihi idoneus est, consobrina Caecilia.

Caecilia. Sic, sed satis idoneus es tu huic mundo?

Algernon. Timeo ut sim. Hac de causa desidero me transformes. Possis hoc ut tuum munus accipere, consobrina Caecilia.

Caecilia. Mihi ignoscas, sed hodie postmeridie tempore subsicivo careo.

Algernon. Tunc, consentis si hodie postmeridie ego me ipsum transformo?

coneris = conari potes

Caecilia. Omnino immodicum hoc est, sed hoc facere coneris.

aliquantulum ↔ multum

Algernon. Conabor, iam melius me habeo.

esurio = edere volo

Caecilia. Aliquantulum peius te habere videris.

hominem oportere edere
vitam agere

Algernon. Quia esurio hoc accidit.

Caecilia. A, quam inurbane me gero! Meminisse debuissem hominem qui novam vitam acturus sit oportere constanter et salubriter edere. Domum intra, quaeso.

ineam < ineo

Algernon. Gratias ago. Antequam ineam, licet mihi florem capere ut ad vestem apponam? Numquam mihi edere placet nisi antea florem ad vestem appono.

apponam [ut ornamentum]

Caecilia. Rosa alba tibi placet? [*Forfices capit.*]

acciperem = mihi dares
puniceus = ruber

Algernon. Melius esset si rosam puniceam acciperem.

Caecilia. Cur? [*Florem capit.*]

Algernon. Quia tu rosa punicea videris, consobrina Caecilia.

mihi adloqui = mecum loqui

Caecilia. Te mihi hoc modo adloqui non convenit. Dominula Prism numquam mihi talia dicit.

myops = qui non recte videt
anus, -us ≠ annus, -i

Algernon. Tunc dominula Prism myops anus est. [*Caecilia rosam ad vestem apponit.*] Numquam pulchriorem puellam quam te vidi.

: pulcherrimas insidias quas quique
prudens vir desiderat

Caecilia. Dominula Prism dicit omnem pulchritudinem insidias esse.

Algernon. Insidias quibus quique prudens vir capi vellet.

Caecilia. Prudentem virum capere nollem, hoc certum habeo. De quibus rebus cum eo locutura essem nescirem.

[Domum intrant. Dominula Prism et doctor Chasuble revertuntur.]

feminanthropus: novum verbum ab
Oscar Wilde creatum

Dominula Prism. Nimis solus es, care Dr. Chasuble. Uxorem ducere debes. Te misanthropum esse intellegere possum, feminanthropum numquam!

non mereor hoc nomen = non
dignus sum huius nominis
praeceptum et modus vivendi mon-
strant

Chasuble. *[Modo scholastico.]* Mihi crede, tale neologismum non mereor. Apud antiquam ecclesiam praeceptum et modus vivendi sine dubio posituram contra matrimonium monstrant.

non superfuerit = non mansuerit
animo cerno = sentio, video

Dominula Prism. *[Sententiose.]* Haec manifesta causa est cur anti-qua ecclesia usque ad hodiernum tempus non superfuerit. Et animo non cernis, hoc praesentio, virum qui singulus manet diuturnam publicam sollicitationem fieri. Oportet viros diligentiores esse. Caelebs vita efficit ut debiliores naves naufragent.

caelebs = non maritatus

Chasuble. Sed non accidit ut homo qui iam uxorem duxerit sicut antea blandus sit?

blandus = venustus

Dominula Prism. Nullus vir qui iam uxorem duxit blandus est nisi suae uxori.

hoc pendet a facultatibus

maturitas ↔ iuventus

virides = nondum maturae

de cultu

deprompta = capta

lugubris = tristis

lugubria, -ium = vestes lugubres
propter mortem alicuius

inopinatus = quem nemo expectat

ante diem statutam: ante diem qua
in mente revenire habebam

Chasuble. Et saepe, hoc audivi, ne suae uxori quidem.

Dominula Prism. Hoc a mentis animique facultatibus uxoris pendet.

Adulta aetas semper potest aliquid esse quod te protegat. Maturitati potes confidere. Iuvenes feminae virides sunt. [*Doctor Chasuble contremescit.*] Sicut de hortorum cultu loquebar, mea metaphora e fructibus deprompta est. Sed ubi est Caecilia?

Chasuble. Fortasse nos ad aedificia scholarum secuta est.

[*Jack lente per posteriorem viridarii partem intrat. Lugubribus indutus est, atratus, etiam nigrum in petaso redimiculum et nigras manicas habens.*]

Dominula Prism. Domine Worthing!

Chasuble. Quid accidit, domine Worthing?

Dominula Prism. Inopinatum vero hoc est. Non expectabamus te ante diem Lunae post meridiem.

Jack. [*Manum dominulae Prism tragico modo capit.*] Ante diem statutam reversus sum. Bene te habes, doctor Chasuble?

Chasuble. Care domine Worthing, spero has tristes vestes nullam calamitatem nuntiare.

Jack. Meus frater.

immodicus = qui temperationem
non habet

Dominula Prism. Plus pecuniae repetundae et plures immodicas
res?

: adhuc ad gaudendum vivit?

Chasuble. Adhuc vitam delectationis agit?

Jack. [*Caput movet.*] Mortuus!

Chasuble. Tuus frater Severus mortuus est?

: iam non vivit

Jack. Actum est de eo.

magisterium accipio = disco
proderit < prosum

Dominula Prism. Magisterium vitae accepit! Hoc ei proderit, sic
spero.

: ego partem tui doloris accipio

Chasuble. Domine Worthing, doloris tui participem habeas me.
Consolatio tibi haec est, te benignum et ignoscentem ei fuisse
qualem nullum alium.

ictus = percussio, verber

Jack. Miser Severus! Multa vitia habebat, sed hoc tristis ictus est.

Chasuble. Tristissimus vero. Ei aderas ad finem vitae?

peregre = in aliis terris, extra patria

Jack. Minime. Peregre mortuus est; Lutetiae, profecto. Epistulam
accepi heri noctu a Magni Deversorii rectore missam.

noctu = nocte

: causam mortis dicunt?

Chasuble. Mentio causae mortis facta est?

Jack. Mala gravedo eum necavit, sic dictum est.

meto, -ere = fructus colligo

Dominula Prism. Ut sementem feceris, ita metes.

perpolitus = sine macula

perflantes aures = ventus

: hoc consilium nemo capere potest

velis me facere

mea oratio potest

ubi = in qua

quid hoc sibi vult? = quid hoc
significat?

messis, -is = collection fructuum

: pro societate quae curat modos
quibus displicentiam vitare
possimus

oblatis < offero

significo = dicere conor

etiamsi = quamquam

Chasuble. [*Manum tollens.*] Caritatem habe, cara domina Prism, caritatem habe! Nemo inter nos perpolitus est. Ego ipse saepe perflantibus auris affectus sum. Sepulturane hic fiet?

Jack. Minime, nam monstravit se velle Lutetiae sepultum esse, sic mihi dictum est.

Chasuble. Lutetiae! [*Caput movet.*] Hoc ad neminem referri potest qui mentem sanam habeat. Fortasse velis me mentionem de hac domestica afflictione in mea oratione insequenti die Solis facere, procul dubio. [*Jack manum eius convulso modo premit.*] Mea oratio ubi monstro quid in deserto sibi manna velit ad paene omnem occasionem accomodari potest, sive laetam sive ut nunc tristem. [*Omnes suspirant.*] Hanc orationem habui ad messem celebrandam, ad baptisma, ad confirmationes, et diebus paenitentiae et diebus festis. Haec mea oratio ultima habita est in templo cathedrali ut oratio caritatis pro societate ad displicentiam apud patricos vitandam. Episcopus, qui aderat, maxime affectus est aliquibus comparationibus a me oblatis.

Jack. En, hoc me monet, mentionem fecisti de baptismis, doctor Chasuble? Non dubito quin baptizare scias. [*Doctor Chasuble mirari videtur.*] Hoc significo, te assidue baptizare, annon?

Dominula Prism. Hoc est, etiamsi mihi hoc dicere dolet,

munere fungor = meum officium
facio
aedis, -is = templum
populares ordines = plebs

amarus ↔ dulcis
plerumque = paene semper

nisi ... habes = si tempus subsicivum habes

nimirum = certe
te male habet = tibi displicet
seni < senesco

sparsio = actio aquae spargendae
canonicus usus est = saepe fit

munus quo plus quam aliis praeceptor huius aedis fungi debet. Saepe locuta sum popularibus ordinibus de hoc, sed videntur quid moderatio sit nescire.

Chasuble. Estne puer quidam quem in mente habeas, domine Worthing? Tuus frater, nisi fallor, caelebs erat.

Jack. Ita ut dicis.

Dominula Prism. [*Modo amaro.*] Qui ad delectationem vitam agunt plerumque caelebes manent.

Jack. Nullum puerum in mente habeo, care doctor. Pueri multum mihi placent. Minime! Accidit ut ego ipse baptizari cupiam, hodie post meridiem, nisi aliquid aliud faciendum habes.

Chasuble. Sed certe, domine Worthing, tu iam baptizatus es, nonne?

Jack. Nihil de hoc memini.

Chasuble. Sed de hoc graviter dubitas?

Jack. Dubitare intendo. Nimirum, nescio num hoc te aliquo modo male habeat, an fortasse putas me iam nimis seni.

Chasuble. Minime. Sparsio et etiam immersio adultorum hominum omnino canonicus usus est.

: nunc pluit, nunc sol lucet, nunc iterum pluit...

ritu fungi = ritum perficere

earum iacentium
gemini nati
epistolarius = homo cuius munus
est epistulas nobis ferre

festivum = gratum, laetum

puerile est = puerorum est

diutius = plus quam diu

: te nimis tristem facere
[res] quae

haec: mors domini Bunburii

(i: brevissima omnium linguae Latinae sententiarum)

Jack. Immersio!

Chasuble. Noli curare. Sparsione sola opus est, etiam prudens est.

Nostrum caelum tantum mutatur! Quota hora vis ritum fieri?

Jack. Si tibi decet, quinta hora appropinquare.

Chasuble. Optime, optime! Debeo quidem duobus similibus ritibus eadem hora fungi. Gemini in casa quadam earum iuxta finem tui praedii iacentium nati. Miser Jenkins, epistolarius, homo qui semper tam ardue laborat.

Jack. Mihi festivum esse non videtur baptizari una cum pueris. Puerile esset. Hora dimidia post quintam tibi decet?

Chasuble. Decet, decet. [*Horologium excipit.*] Nunc, care domine Worthing, nolo diutius molestus in aedibus dolore affectis manere, sed te moneo ne sinas hunc luctum te nimis premere. Quae nobis videntur amarae afflictiones saepe occultae benedictiones sunt.

Dominula Prism. Haec sine dubio videtur manifesta benedictio esse.

[*Caecilia domo exiens advenit.*]

Caecilia. Patruus Jack! Mihi placet videre te reversum esse. Sed qualibus horridis vestibus indutus es! I ad eas mutandas.

Dominula Prism. Caecilia!

tristis ↔ laetus

laetor = laetus fieri
speciem ... dolentis: idem videris ac
homo cui dens dolet

refectorium: pars domus

quomodocumque se gesserit =
quamquam se male gessit

posco = rogo

porrigo = offero, praebeo
aedes, -ium = domus

reditus < redeo

sibi vult = significat

Chasuble. Mea puella, mea puella! [*Caecilia ad Jack appropinquat, qui frontem eius tristi modo osculat.*]

Caecilia. Quid accidit, patruae Jack? Laetare! Speciem praebes hominis dentem dolentis, et tibi inopinatum aliquid habeo. Quem putas in refectorio esse? Tuus frater!

Jack. Quis?

Caecilia. Tuus frater Severus. Iam abhinc dimidiam horam pervenit.

Jack. Nugas dicis! Nullum fratrem habeo.

Caecilia. Heu, noli hoc dicere! Quomodocumque se tibi praeterito tempore gesserit, tuus frater tamen est. Non potes tam inhumanus esse ut eum reicias. Eum poscam ut exeat. Nonne dextram ei porriges, patruae Jack? [*Iterum in aedes currit.*]

Chasuble. Hic nuntius laetissimus est!

Dominula Prism. Postquam nos omnes mortem eius magna cum patientia accepimus, reditus eius mihi molestissimus esse videtur.

Jack. Meus frater est in refectorio? Nescio quid hoc sibi velit. Hoc plane absurdum est.

[*Algergon et Caecilia, manibus iunctis, intrant. Lente ad Jack appropinquant.*]

Jack. Deos omnes! [*Manum movet ad Algernon repellendum.*]

in posterum [tempus]

Algernon. Frater Iohannes, ab urbe veni ut tibi hoc dicam: me multum paenitet omnium molestiarum quas tibi attuli et mihi in animo est in posterum melius genus vitae gerere. [*Jack torvis oculis ad eum aspiciens dextram non accipit.*]

Caecilia. Patruē Jack, dextram tui fratris non accepturus es?

: nihil compellet me ad dextram eius accipiendam
turpem habeo: turpem esse puto

Jack. Nihil efficiet ut dextram eius accipiam, nam adventum eius huc turpem habeo. Ille ipse causam scit.

: omnes aliquid bonum habemus

Caecilia. Patruē Jack, quaeso benignus sis. Cuique nostrum aliquid boni inest. Severus nuper mihi narravit de suo misero invalido amico domino Bunburio, quem tam saepe visit, atque multum boni adesse debet ei qui bono corde invalidum curet et delicias Londini relinquat ut ad lectum aegritudinis considat.

bono corde = benigne

aegritudinis: aegri hominis

Jack. Vae, tibi de Bunburio locutus est, nonne?

Caecilia. Sic, omnia mihi de misero Bunburio dixit et de eius pessima valetudine.

non patiar = non sinam

: satis est ad homines ad insanitatem ducendos

Jack. De Bunburio! Non patiar eum tibi de Bunburio sive de quolibet alio loqui. Hoc satis est ut quemlibet ad insanitatem ducat.

Algernon. Confiteor scilicet omnia menda ad me pertinere,

remissus animus ↔ amicitia
 me dolore afficit = efficit ut tristis
 fiam
 fervidus ↔ frigidus
 huc = ad hunc locum
 quo = ad quem

sed necesse est dicam fratris Iohannis remissum animum me dolore afficere. Fervidiorem salutationem expectabam, praesertim quia nunc primum huc veni quo numquam antea.

Caecilia. Patruus Jack, nisi dextram Severi non accipies numquam tibi ignoscam.

Jack. Numquam mihi ignosces?

Caecilia. Numquam, numquam, numquam!

supremum faciam: nunc faciam sed
 numquam iterum

Jack. Recte, hoc supremum faciam. [*Torvis oculis ad Algernon aspiciens dextram accipit.*]

reconciliatio = finis inimicitiae

Chasuble. Nonne hoc placet, talem optimam reconciliationem videre? Fortasse debemus nunc duos fratres solos relinquere.

Dominula Prism. Caecilia, nobiscum veni.

munus = officium

Caecilia. Sic, dominula Prism, meum parvum munus reconciliationis ad finem pervenit.

: finem habuit

Chasuble. Optimum factum fecisti hodie, cara puella.

cito ↔ lente

Dominula Prism. Noli nimis cito iudicare.

praeter eos = eis exceptis

Caecilia. Maxime gaudeo. [*Omnes abeunt praeter Jack et Algernon.*]

furcifer = latro, malus homo

Jack. Iuvenis furcifer, Algy, debes hunc locum quam primum relinquere. Hic bunburire non sino.

[*Merriman intrat.*]

adiunctum < adiungo

Merriman. Domini Severi bulgas in cubiculum tuo adiunctum posui, domine. Spero me bene fecisse.

Jack. Quid?

aperio ↔ claudo
omnia [quae in bulgis inerant]

Merriman. Domini Severi bulgas, domine, aperui et omnia in cubiculum tuo cubiculo adiunctum posui.

Jack. Bulgas eius?

ad ... recipiendas: ubi longas vestes
ponimus
sarcina = magna bulga

Merriman. Sic, domine. Tres bulgas ad longas vestes recipiendas, sarcinam unam, duas alias bulgas ad petasos servandos et magnam ad cibum corbem.

nequeo = non possum

Algernon. Manere plus quam septimanam hac occasione nequeo.

arcesse = venire iube

Jack. Merriman, statim currum arcesse, nam dominus Severus repente ad urbem revocatus est.

is revocatus est = eum redire
iusserunt

Merriman. Sic, domine. [*Iterum in aedes intrat.*]

mendax = qui falsa dicit

Algernon. Terribilis mendax es, Jack, ad urbem revocatus non sum.

Jack. Immo, revocatus es.

Algernon. Neminem audivi me revocantem.

munus = officium

Jack. Tuum nobile munus te revocat.

ne ... quidem

Algernon. Meum nobile munus numquam ne minime quidem impedivit quominus me ad delectationem darem.

: hoc bene scio

Jack. Hoc credere possum.

displicet ↔ placet

Algernon. Caecilia me fascinat.

Jack. Non debes hoc modo de dominula Cardew loqui, hoc mihi displicet.

appares = videris

Algernon. Recte, mihi tuae vestes non placent. Irrisoriis in eis appares. Cur in tuum cubiculum non is ad eas mutandas? Risum movet lugubribus vestibus indutum esse homini qui vero tecum per totam septimanam ut hospes hic in tuis aedibus mansurus est. Hunc habitum puto per ludibrium compositum esse.

homini = propter hominem

in tuis aedibus = in tua domo

habitus = modus gerendi, modus ambulandi

Jack. Tu mecum per totam septimanam hic non manebis, neque ut hospes neque quislibet. Abeundum est tibi... tramine quod quinque minutis post quartam horam abiturum est.

abeundum est tibi = abire debes

dum .. indutus: dum propter alicuius mortem tristis sis

Algernon. Te non relinquam dum sis lugubribus vestibus indutus, hoc malignum esset. Si ego ipse lugubribus indutus essem, tu mecum maneres, nonne? Nisi faceres, hoc incommodum esse putarem.

incommodus = non secundum bonos mores

Jack. Tunc, si ego meas vestes muto, abibis?

: nisi multum temporis demoraris

Algernon. Sic, nisi magna mora opus tibi est.

numquam quemquam vidi = nemi-
nem vidi
tam ... obtineret: Algernon non
elegantem indutus est

Numquam quemquam vidi cui opus esset tantum temporis ad induendum et vero tam miserum eventum obtineret.

quae ... est: ut tu semper facis

Jack. Saltem hoc melius est quam semper nimis eleganter indutum esse, quae tua consuetudo est.

Algernon. Si quando nimis eleganter indutus sum, quoque satis urbanus semper sum ad res aequandas.

te geris

Jack. Tua vanitas risum movet, te modo offensivo geris, quoque tua in meo horto praesentia plane ridicula est. Debes tamen tramen ad quartam horam et quinque minuta conscendere et spero gratum ad urbem reditum habeas. Hodie bunburire, quale hoc vocas, secundissimum tibi non fuit.

gratum reditum

bunburire non fuit

[Domum intrat.]

Algernon. Ego puto hoc secundissimum fuisse, nam Caeciliam adamo, quod mihi omnia est. *[Caecilia per posteriorem viridarii partem intrat. Aenum capit et incipit flores irrigare.]* Sed debeo eam videre antequam abeam et omnia ad iterum bunburiendum parare. Ecce ea.

adamo = magnopere amo

aenum: vasum magnum

rosas irriro = rosis aquam superfundo

Caecilia. O, veni ad rosas irrigandas, putabam te cum patruo Jack esse.

Algernon. Abivit ut currum mihi arcessat.

omnia [quae] circa [iacent]: locus

Caecilia. Vult tibi omnia circa monstrare?

Algernon. Me amittere in mente habet.

Caecilia. Tunc, a me digredi debes?

dolorem movet = dolorem affert

Algernon. Sic suspicor. Haec digressio dolorem movet.

absentiam amicorum
aequo animo = desperatione non
affecti

Caecilia. Semper dolorem movet ab eis digredi quos per brevissimum spatium temporis novisti. Absentiam aequo animo ferre possumus amicorum quos iam noveramus, sed disiunctionem amicorum, etiamsi per breve tempus, quos nuper novimus vix pati possumus.

Algernon. Gratias tibi ago.

Actio II Pars altera

[Merriman intrat.]

Merriman. Currus ad ianuam stat, domine. *[Algernon commotus ad Caeciliam vertit oculos.]*

Caecilia. Manere potest, Merriman, per quinque minuta.

Merriman. Sic, dominula. *[Merriman exit.]*

me offendere te

conspicua figurationem = veram
imaginem

sine < sino, -ere

quolibet pretio: etiam si magnum
pretium solvere debeo

edendum < edo, edere, edidi,
editum (≠ edo, edere, edi, esum)
veneat < veneo (= emi possum)

Algernon. Spero, Caecilia, me nullo modo te offendere si libere et aperte dico te mihi videri omnibus modis conspicua plenae integritatis figurationem esse.

Caecilia. Tua sinceritas multa bona de te monstrat, Severe. Sine me tua verba in meo diario scribere. *[Ad mensam appropinquat et in diario scribere incipit.]*

Algernon. Vere diarium scribis? Velim quolibet pretio id legere. Me sinis?

Caecilia. Nullo modo! *[Manum super libellum imponit.]* Hoc scias, nihil aliud est quam scriptum de cogitationibus iuvenissimae puellae et de eis quae eam commovent, ergo in lucem edendum. Spero te exemplar empturum esse utcumque veneat.

sistere = morari
 dictata = quae mihi dictas (dictare
 = sine pausa, saepe dicere)

Sed quaeso noli sistere, Severe. Mihi placet dictata exscribere. Iam
 "plenae integritatis figurationem esse" scripsi. Parata sum ad plura.

Algernon. [*Inopinate captus.*] Ahem! Ahem!

tussio, -ire: aerem ex ore expellere
 propter morbum

Caecilia. A, noli tussire, Severe. Dum dictas, fluenter loqui debes
 neque tussire. Praeterea, nescio quo modo tussim describere possim.

[*Scribit dum Algernon loquitur.*]

venustatem = pulchritudinem
 ieci < iacio (≠ iaceo)

Algernon. [*Celerrime loquens.*] Caecilia, postquam primum tuam
 mirabilem venustatem vidi qua nihil comparari potest, me ipsum ieci
 ad te modo saevo amandam, amore ardens, maxima cum pietate,
 desperanter.

desperanter = sine spe

Caecilia. Melius esset si dicere vitares te amare me modo saevo,
 amore ardentem, maxima cum pietate, desperanter. "Desperanter"
 videtur hic sensu carere, nonne?

sensus = iudicium

Algernon. Caecilia!

[*Merriman intrat.*]

: currus exspectat te

Merriman. Currus manet, domine.

revertor = revenio

Algernon. Iube aurigam insequenti septimana eadem hora reverti.

nihil significat = nullum signum dat

Merriman. [*Caeciliam aspicit, quae nihil significat.*] Sic faciam,
 domine.

[Merriman abit.]

te mansurum esse

Caecilia. Patruus Jack magnopere irasceret si sciret te usque ad insequentem septimanam hic mansurum esse, eadem hora.

: Jack non curo
neminis mea refert = nihil curo

Algernon. A, nihil de Jack laboro. Neminis in toto orbe terrarum mea refert nisi tu. Te amo, Caecilia. Vis mihi nubere?

per tres menses = abhinc tres
menses

Caecilia. Stulte iuvenis! Scilicet tibi nubam. Sponsi sumus iam per tres menses.

Algernon. Iam per tres menses?

Caecilia. Sic, accurate die Iovis iam per tres menses.

Algernon. Sed quomodo sponsi sumus?

confessus esset = dixisset

dialogi ... versabantur: solum de te
locutae sumus

Caecilia. Nunc autem, cum carus patruus Jack nobis confessus esset se iuniorem fratrem habere scelestissimum et malum, dialogi a dominula Prism et me habiti semper de te versabantur, atque vir de quo multa dicuntur semper venustissimus fit. Denique sentis multum in eo inesse. Fateor me stulto modo fecisse, sed te adamavi, Severe.

venustus = pulcher

Algernon. Cara mea! Atque quando pactio nuptialis facta est?

[ego] pertaesa consilium cepi finis
instituendi

Caecilia. Die decimoquarto mensis Februarii. Pertaeasa tuae de me ipsa ignorantiae, consilium cepi finis huic negotio instituendi et post magnam pugnam mecum ipsa te sub hac vetusta arbore accepi.

te [ut maritum] accepi

pro te = quamsi ego tu essem
parva armilla habens

Insequenti die hunc annulum pro te emi, atque ecce parva armilla veri amantis nudum habens, quam tibi promisi me semper gesturam esse.

Algernon. Ego tibi hoc dedi? Pulchrum est!

mirum iudicium habes: bene deligis

Caecilia. Sic, mirum de pulchritudine iudicium habes, Severe. Haec est excusatio quam ego semper ad tuam improbam vitam gerendam tibi obtuli. Atque ecce capsula ubi omnes tuas caras epistulas habeo. *[Ad mensam se flectit ut capsam aperiat, unde epistulas caerulea taenia alligatas capit.]*

obtuli < offero

Algernon. Meas epistulas! Sed, mea dulcis Caecilia, numquam epistulas quasquam tibi scripsi!

: noli hoc memorare

Caecilia. Non opus est me de hoc commoneas, Severe, bene memini me ipsam tuas epistulas pro te scribere debuisse. Tres epistulas quaque septimana scribebam, nonnumquam plures.

me debuisse

nonnumquam = aliquando

Algernon. Sine me eas legere, Caecilia!

sine < sino, -ere

ob eas = propter eas

Caecilia. Heu, non patiar! Nimis gloriosus ob eas fieres. *[Capsam iterum ubi erat ponit.]* Tres epistulae quas scripsisti postquam ego pactionem nuptialem solvi tam bellae sunt et tam male scriptae ut etiam nunc eas legere non possim ut paululum non lacrimem.

pactionem solvo = pactionem
rumpo

soluta fuit

Algernon. Sed soluta pactione nuptialis fuit?

die hodierno = hodie

"res se habent melius"

tempestas egregia = caelum
sudum, sine nubibus

praesertim = praecipue, maxime

ignovi < ignosco

natura = ultro, sponte
crispus = curvamina habens

aliis adiuvantibus ↔ sponte

profecto = vere, certe

res adstat = res manet, res adest

Caecilia. Fuit, bene scito. Die decimo secundo mensis Martii. Hic videre potes quod scripsi. [*Diarium monstrat.*] "Die hodierno pactionem cum Severo nuptialem solvi. Sentio res hoc modo melius se habere. Tempestas egregia manet."

Algernon. Sed cur eam solvisti? Quid feceram ego? Nihil feceram! Praesertim sub egregia tempestate.

Caecilia. Pactio nulla gravis fuisset nisi saltem semel soluta esset. Sed tibi ignovi ante finem septimanae.

Algernon. [*Ad eam appropinquat et se ad genua proicit.*] Quam angelica es, Caecilia!

Caecilia. Mi venuste puer! [*Algernon eam osculat, Caecilia suos digitos per capillos eius movet.*] Spero tuam comam natura crispam esse, nonne?

Algernon. Ita, cara mea, aliis adiuvantibus.

Caecilia. Placet hoc audire.

Algernon. Num iterum nostram pactionem solves, Caecilia?

Caecilia. Postquam te profecto cognovi, non putarem me eam solve vere posse. Praeterea, scilicet, res de tuo nomine adstat.

Algernon. Ita ut dicis. [*Anxie loquitur.*]

quod totam fidem affert: quod
efficit ut fidelis videaris
cuius coniux vocetur = si coniux
vocatur

quodlibet = quodquod

nequeo = non possum
obsto huic = hunc nolo

ad ... sunt: in iudicium de pecuniis
repetundis ineunt

observare = colere

studium = desiderium, devotio

Caecilia. Noli me irridere, care, sed inde a pueritia hoc desiderium
sensi: aliquem amare cuius nomen Severus esset. [*Algernon surgit,*
Caecilia quoque.] Aliquid est in eo nomine quod totam fidem affert.
Misereor mulieris cuius coniux aliud quam Severus vocetur.

Algernon. Sed, cara mea puella, vero hoc diceres, te non posse me
amare si meum nomen aliud esset?

Caecilia. Quod nomen?

Algernon. A, quodlibet nomen tibi placeat -Algernon, exempli
gratia...

Caecilia. Sed hoc nomen mihi non placet!

Algernon. Sed, mea cara puella, dulcis puella, mei ocelli, mea amans,
intelligere nequeo qua de causa nomini Algernon obstas. Malum
nomen non est. Immo est nomen quod ad ordinem senatorium
pertinet. Dimidia pars eorum qui in basilicam ad pecunias repetundas
vocati sunt nomen Algernon habent. Sed graviter mihi dicas, Caecilia,
[*Ad eam appropinquat.*] si meum nomen Algy esset, non posses me
amare?

Caecilia. [*Surgit.*] Possem te observare, Severe, possem tuos mores
mirari, sed tibi totum meum studium offerre non possem.

Algernon. [*Petasum capit.*] Tunc, Caecilia, vester sacerdos,

nisi fallor = nisi erro
peritus ↔ inexpertus

quod = et hoc

mihi loquendum est = debeo ei
loqui

hoc non ferendum est: hoc pati non
possum
quod me relinuas = si me relinquis
deminuere = minorem facere

confestim = statim

: debeo petitionem scribere

nisi fallor, omnino peritus est in ritu et omnibus caerimoniis ecclesiae, nonne?

Caecilia. Sic ut dicis, doctor Chasuble sapientissimus est. Numquam librum ullum scripsit, quod tibi monstrat quam doctus sit.

Algernon. Eum statim videre debeo, nam mihi loquendum est ei de gravissimo baptismo -de gravissimo negotio dico.

Caecilia. Papae!

Algernon. Plus quam dimidiam horam non abero.

Caecilia. Quoniam inde a die decimocuarto mensis Februarii sponsi sumus atque hodie te primum cognovi, hoc non ferendum est, quod me relinuas per tantum spatium temporis quantum dimidiam horam. Posses hoc ad viginti minuta deminuere?

Algernon. Confestim revertar.

[Eam osculat et per viridarium avolat.]

Caecilia. Quam vehemens iuvenis est! Et capilli eius tantum mihi placent! Necesses est petitionem eius in diario scribam.

[Merriman intrat.]

Merriman. Femina quae dominula Fairfax vocatur nuper venit ad dominum Worthing videndum.

Gravissimorum negotiorum causa, ut ipsa dominula Fairfax affirmat.

Caecilia. Nonne adest dominus Worthing in bibliotheca?

Merriman. Dominus Worthing iam pridem ad templum abivit.

festinanter = non post multum
temporis

Caecilia. Roga eam ut huc veniat; dominus Worthing festinanter regressurus est. Quoque potionem Indicam offer.

Merriman. Sic, dominula. *[Abit.]*

anus, -us ≠ annus, -i

munus, -eris = opus, -eris

se dant

arrogans, -ntis ↔ modestus

Caecilia. Dominula Fairfax! Fortasse ex eis bonis anis quae cum patruo Jack Londini in philanthropicis muneribus collaborant. Mihi displicent feminae quae se ad philanthropica munera dant, puto eas tam arrogantes esse!

[Merriman intrat.]

Merriman. Dominula Fairfax.

[Guendolina intrat. Merriman exit.]

: sine me tibi dicere quis sim

Caecilia. *[Appropinquat ut ei occurrat.]* Quaeso sinas me tibi commendare. Meum nomen est Caecilia Cardew.

dulcis ↔ amarus

hominibus visis = ut primum homines video

Guendolina. Caecilia Cardew? *[Appropinquat et dextram eius capit.]* Quale dulce nomen habes! Bene sentio nos amicissimas futuras esse. Iam mihi plus places quam dicere possem. Hominibus visis, ea quae primum sentio numquam falsa sunt.

suavissimum = affabilissimum, urbanissimum
te amabo = quaeso

: veniam das mihi ut te Caeciliam vocem?

ad dicendum

num (ali)quando

audisti = audivisti

plane i. est = nemo eum novit
mihi = ut ego puto
naturales ... sunt: vir debet domi manere

sententia: modus, opinio

tali modo = sic

Caecilia. Suavissimum tui est quod te tantum iuvo quamquam altera alteram per brevissimum spatium temporis cognovimus. Conside, te amabo.

Guendolina. [*Adhuc stat.*] Nonne licet mihi te Caeciliam vocare?

Caecilia. Libenter!

Guendolina. Et tu me semper Guendolinam vocabis, nonne?

Caecilia. Sic, si vis.

Guendolina. Tunc, iam omnia constituta sunt?

Caecilia. Sic esse spero. [*Pausa brevis. Postea, ambae considunt.*]

Guendolina. Fortasse haec bona occasio est ad quis sim dicendum. Meus pater est praefectus Bracknell. Num quando de meo patre audisti?

Caecilia. Non audivi.

Guendolina. Extra circulum amicorum pater, et hoc libenter dico, plane ignotus est, et mihi hoc sic esse debet. Naturales fines viro aedes sunt, nam cum primum vir sua domestica munera negligere incipit statim effeminatus fit, quod mihi displicet quia eos venustissimos facit. Caecilia: mater mea, cuius sententiae de educatione strictissimae sunt, me tali modo educavit ut myops sim;

: hoc pars est methodi eius
incommodo = perturbo

inspici = ut alli me inspiciant

accurate = diligenter

hic = in hoc loco

procul dubio = scio me non errare

cognatus = propinquus
aetate proventus = iam senex

onerosum ... curandae = me curat
etiamsi hoc onerosum munus est

arcanus = non dictus
horis fugientibus = tempore prae-
tereunte
certum habeo = bene scio

hoc pertinet ad methodum eius; hoc dicto, te incommodo si te inspicio oculariis utens?

Caecilia. Nullo modo, Guendolina, mihi multum placet inspici.

Guendolina. *[Postquam Caeciliam per ocularia accurate inspexit.]*
Hic ad brevem visitationem ades, ut opinor.

Caecilia. Minime. Hic habito.

Guendolina. *[Graviter.]* Verum est hoc? Tua mater, procul dubio, sive cognata aliquae femina aetate proventa, habitat hic quoque?

Caecilia. Erras, nam matrem non habeo, neque, ut vera dicam, cognatos quosquam.

Guendolina. Vera dicis?

Caecilia. Meus tutor, dominula Prism adiuvante, onerosum munus habet mei curandae.

Guendolina. Tuus tutor?

Caecilia. Sic, sum discipula domini Worthing.

Guendolina. Mirum est illum mihi numquam mentionem fecisse de discipula quaquam. Qualia arcana sibi tenet! Horis fugientibus venustior fit. Non tamen certum habeo hunc nuntium mihi puram laetitiam producere. *[Surgit et ad eam appropinquat.]*

cum nunc sciam = quoniam iam scio
nequeo = non possum
in desiderio huius rei sum = hanc rem desidero

incommodus = displicens

ut recte dicam: ut vera dicam

vulgarior: foedior

indoles = modus se gerendi
plane: sine timore

fallacia = mendacium

vim ortam e gratia

non legenda esset = legere non possemus

Mihi multum places, Caecilia; me iuvisti ut primum te vidi, sed tibi hoc dicere debeo: cum nunc sciam te discipulam domini Worthing esse, vitare nequeo in desiderio huius rei esse: ut esses, sic ita dicam, paulisper maior quam esse videris neque formam tam venustam haberes. Si quidem mihi licet recte loqui...

Caecilia. Licet! Utcumque aliquid incommodum habes quod dicendum est, debes semper recte loqui.

Guendolina. Tunc, ut recte omnia dicam, Caecilia, velim iam quadraginta duos annos nata esses et vulgarior quam tuae aetati decet. Severus fortem et rectam indolem habet. Plane possis ei confidere et quam maxime honorabilis est. Nullam infidelitatem neque fallaciam in eo invenires. Sed quoque viri qui quam maximos mores colunt vim pati possunt e gratia et forma feminarum ortam. Hodierna historia, quoque antiqua, nobis offert multa acerbissima exempla de hoc quod dico. Nisi sic esset, historia omnino non legenda esset.

Caecilia. Ignoscas mihi, Guendolina, sed Severum dixisti?

Guendolina. Dixi.

Caecilia. A, sed meus tutor non est dominus Severus Worthing, sed frater eius, senior frater eius.

me piget = mihi displicet
 gratia mihi tecum non est = te
 amicum non habeo

res: de fratribus loqui

incommodus ↔ gratus

me habere = me afficere, me
 movere
 certum habeo = bene scio nullo
 dubio

deterreo = impedio, prohibeo

acta diurna factura sunt
 te certiore facio = tibi dico

Guendolina. [*Iterum considet.*] Severus numquam mihi dixit se fratrem habere.

Caecilia. Me piget hoc dicere, sed per longum tempus gratia alteri cum altero magna non fuit.

Guendolina. A, haec causa est. Atque, nam nunc de hoc cogito, numquam virum ullum audivi de fratre loquentem. Res videtur plurimis viris incommoda esse. Caecilia, magnum onus e meo animo extulisti. Anxietas me habere inceperat. Aliquid terribile fuisset si nubis inter amicitias tales quales nostras interfuisset. Sed certum habes, omnino certum, dominum Severum Worthing tuum tutorem non esse?

Caecilia. Certissimum habeo. [*Post pausam.*] Ut vera dicam, ego tutor eius ero.

Guendolina. [*Interroganti voce.*] Quo modo dicis?

Caecilia. [*Timida et credula voce.*] Cara Guendolina, causam nullam video quae me deterreat quominus hoc tibi dicam. Insequenti septimana acta diurna nostri parvi municipii omnes certiores factura sunt. Dominus Worthing et ego in matrimonium sponsi sumus.

Guendolina. [*Amabiliter et surgens.*] Cara Caecilia, fortasse mendum aliquod hic iacet, nam dominus Severus Worthing mihi sponsus est.

Nuntius in tabella publica "Acta diurna matutina" die Saturni vel antea apparebit.

errorem patior = errare

me petivit

Caecilia. [*Amabilissime et surgens.*] Vereor ne errorem patiaris. Severus me abhinc decem minuta in matrimonium petivit. [*Diarium monstrat.*]

a me ... fierem = me in matrimonium quaesivit

Guendolina. [*Diarium magna cum cura per ocularia inspicit.*] Quod mirum est, nam heri quinta hora et dimidia post meridiem a me quaesivit ut uxor sua fierem. Si vis factum verum esse probare, sic facias. [*Suum diarium offert.*] Numquam sine meo diario iter facio, nam semper aliquid mirum habere debes ad legendum in tramine. Mihi displicet, cara Caecilia, si hoc tibi frustrationem affert, sed accipiendum est primam postulationem ad me pertinere.

affert = producit, praebet

accipiendum est = accipere debes
postulatio, -onis = factum postulandi

Caecilia. Acerbissime afflictarer, plus quam tibi dicere possim, cara Guendolina, si hoc tibi animi an corporis angorem aliquem inferret, sed munus meum tibi dicere est Severum, postquam te in matrimonium petivisset, suum consilium mutavisse.

angor, -oris = dolor

Severum mutavisse

eripere = servare

firma manu = omnibus modis et sine dubitatione

Guendolina. [*Cogitabunda.*] Si meus miser iuvenis propter falsum promissum in insidias cecidit, meum munus est eum statim eripere, firma manu si necesse est.

cecidit < cado, -ere, cecidi, casum
(≠ caedo, -ere, cecidi, caesum)
ei obicio = eum incuso, eum
increpito

contumax = insolens, impudens
aperte loqui est plus quam officium

subicis = dicere conaris

allicere = ad se trahere

personam alienam = fictum
habitum
rastrum = instrumentum ad
arandum

differre ↔ similes esse

pedisequus = servus

coercet = detinet

aufferre ↔ ponere

Caecilia. [*Providenter et tristi voce.*] In quamlibet implicationem rerum meus carus puer cecidit, numquam hoc ei obiciam postquam in matrimonium iniverimus.

Guendolina. Significas me implicationem esse, dominula Cardew? Contumax es. Talibus occasionibus aperte loqui plus quam officium est. Etiam hoc facere iucunditas fit.

Caecilia. Subicis, dominula Fairfax, me Severum ad pactionem nuptialem allexisse? Quo modo hoc audes? Nunc non est tempus ad personam alienam bonorum morum causa in facie ferendam. Ut-cumque rastrum video, hoc rastrum voco.

Guendolina. [*Deridens.*] Mihi placet dicere me numquam rastrum vidisse. Facile visu est nostros ordines plane differre.

[*Merriman intrat et pedisequus post eum. Pateram fert, linum ad tabulam et tripodem. Caecilia ad respondendum parata est, sed praesentia servorum eas coercet et ambae tacent.*]

Merriman. Vis me hic modo solito potionem Indicam ponere, dominula?

Caecilia. [*Voce firma sed placida.*] Sic, modo solito. [*Merriman incipit omnia a tabula auferre ut linum ponat. Longa pausa. Caecilia et Guendolina torvis oculis inter se aspiciunt.*]

unus locus / multa loca
amoenus = pulcher, bellus

municipium = pars provinciae

iuturum esse < iuvo (me iuvat =
mihi placet)
turba = globus multorum hominum

: fortasse propter hanc causam in
media urbe habitas

: tot flores hic sunt quot homines
Londini

si ... habeat: si quis qui homo egre-
gius sit
ad mortem = maxime

Guendolina. Suntne in vicinitate amoena loca ad ambulandum, dominula Cardew?

Caecilia. Ita, sunt! Et plurima. Inde a summo colle harum prope surgentium quinque municipia videri possunt.

Guendolina. Quinque municipia! Bene scio hoc nihil me iuturum esse; turbas odi.

Caecilia. [*Dulci voce.*] Fortasse haec causa est qua in media urbe habitas? [*Guendolina labrum mordit atque anxie umbrellam pede pulsat.*]

Guendolina. [*Circumspicit.*] Viridarium optime curatum habes, dominula Cardew.

Caecilia. Gaudeo audiens id tibi placere, dominula Fairfax.

Guendolina. Nesciebam flores ruri esse.

Caecilia. A, tam copiosi flores sunt hic, dominula Fairfax, quam homines Londini.

Guendolina. Ego ipsa intellegere non possum quo modo aliquis ruri habitare possit, si quis qui magnum nomen habeat habitat. Rus semper me ad mortem taedet.

pati < patior

offerre [partem] potionis

Caecilia. Ah, nonne hoc est quod acta diurna "agriculturae casum" vocant? Puto optimates magnopere hoc nunc pati. Mihi dixerunt hoc inter eos paene pestem esse. Possum tibi potionis Indicae offerre, dominula Fairfax?

Guendolina. *[Nimia amabilitate.]* Gratias ago. *[Sibi.]* Odiosa puella! Sed potionem Indicam volo!

Caecilia. *[Dulce voce.]* Saccharum?

ad ... pertinet: hodie homines venusti saccharum iam non accipiunt

Guendolina. *[Superbe.]* Nihil, gratias ago. Saccharum ad novos mores iam non pertinet.

forcipe < forceps

[Caecilia ad eam irata adspicit, et forcipe capto quattuor glebas sacchari in poculum ponit.]

Caecilia. *[Graviter.]* Placentam an panem butyro inductum?

aedes = domus

Guendolina. *[Modo taedioso.]* Panem butyro inductum, quaeso. Hodie in optimatum aedibus vix placentam invenires.

sectus < seco

Caecilia. *[Magnam partem placentae sectam super pateram ponit et ad Merriman adloquitur.]* Da hoc dominulae Fairfax.

distortus vultus = vultus displicentiae

[Hoc facto, Merriman abit et pediseuus sequitur. Guendolina, potionem Indicam potans, distortum vultum monstrat. Pocula relictas, manu panem butyro inductum petit, inspicit et videt hoc placentam esse. Indignata surgit.]

nullo dubio = palam, plane

Guendolina. Meam potionem Indicam glebis sacchari implevisti, et quamquam ego panem butyro inductum nullo dubio quaesivi placentam mihi obtulisti. Omnes et meos rectos mores et meam placidam animi naturam noverunt, sed te moneo, dominula Cardew, noli me nimis pellere.

nihil ... faciam: faciam quidcumque
necesse sit facere
ut servem

Caecilia. [*Surgit.*] Nihil est quod ego non faciam ut meum miserum, innocentem et fidentem puerum ex alterius feminae insidiis servem.

diffido ↔ confido

Guendolina. Cum primum te vidi, iam tibi diffidi. Sensi te falsam et dolosam esse. Numquam in his rebus decepta sum. Hominibus visis, ea quae primum sentio numquam falsa sunt.

mihi videor = puto me

Caecilia. Mihi videor tuo pretioso tempore uti plus quam necesse sit. Procul dubio tibi eundum esse ad alias similes in nostra vicinitate visitationes.

procul dubio = bene scio

[*Jack intrat.*]

Guendolina. [*Eum videns.*] Severe! Mi Severe!

Jack. Guendolina! Cara mea! [*Eam osculare temptat.*]

recedit = retro it

Guendolina. [*Recedit.*] Expecta! Quaerere possum, num sponsus sis ad hanc puellam in matrimonium ducendam? [*Caeciliam indicat.*]

quid ...? = cur sic putas?

Jack. [*Ridet.*] Caram parvam Caeciliam! Minime, scilicet! Quid talem rem in tuum pulchrum et parvum caput ponere potuit?

- Guendolina.** Gratias ago. Licet. [*Genam offert.*]
- Caecilia.** [*Dulcissime.*] Bene sciebam errorem aliquem adesse,
: vir qui nunc te amplectitur (= brachiiis cingit) dominula Fairfax. Vir cuius brachium tuum medium corpus premit
meus tutor est, dominus Iohannes Worthing.
- Guendolina.** Quomodo dicis?
: quid dicis?
- Caecilia.** Hic patruus Jack est.
- Guendolina.** [*Recedit.*] Jack! Papae!
recedit = retro it
- [*Algernon intrat.*]
- Caecilia.** Ecce Severus.
- Algernon.** [*Recte ad Caeciliam appropinquat neque ullum alium videt.*] Mei ocelli! [*Temptat eam osculare.*]
mei ocelli: meum cor, mi amor
- Caecilia.** [*Recedit.*] Expecta, Severe! Quaerere possum, num sponsus
(eisdem verbis utitur atque Guendolina antea) es ad hanc iuvenem puellam in matrimonium ducendam?
- Algernon.** [*Circumspicit.*] Qualem iuvenem puellam? Mehercle!
Guendolina!
- Caecilia.** Sic, tehercle Guendolina, Guendolinam dico.
tehercle: "te-" dicens Caecilia Algernon significat
- Algernon.** [*Ridet.*] Minime, scilicet! Quid talem rem in tuum
(eisdem verbis utitur atque Jack antea) pulchrum et parvum caput ponere potuit?

Caecilia. Gratias ago. [*Genam offert.*] Licet. [*Algernon eam osculat.*]

amplector = brachiis cingere

Guendolina. Sensi errorem aliquem adesse, dominula Cardew. Vir qui nunc te amplectitur meus consobrinus est, dominus Algernon Moncrieff.

tutelam quaerit: periculum vitare conatur

Caecilia. [*Ab Algernon recedit.*] Algernon Moncrieff! Papae! [*Altera alteram appropinquat et brachia circa mediam corporis partem alterius ponit quippe quae tutelam quaerit.*]

nequeo = non possum

Caecilia. Algernon vocaris?

Algernon. Negare nequeo.

Caecilia. Heu!

Guendolina. Tuum verum nomen Iohannes est?

quidlibet: omnia quae volo

iam ... est = semper Iohannes fuit

Jack. [*Superbe stat.*] Negare possem si vellem. Quidlibet negare possem si vellem. Sed meum verum nomen Iohannes est. Inde iam a multis annis Iohannes est.

deceptio = mendacium, dolus

iactare = iacere

Caecilia. [*Guendolinae loquitur.*] Magna deceptio contra nos duas iactata est.

Guendolina. Mea misera offensa Caecilia!

laesa < laedo (= vulnero)

Caecilia. Mea dulcis laesa Guendolina!

gementes = suspirantes

Guendolina. [*Lente et graviter.*] Quaeso, voca me sororem. [*Altera alteram amplectitur. Jack et Algernon huc et illuc gementes ambulant.*]

velim posse
posse quaerere

Caecilia. [*Modo satis eloquenti.*] Quaestionem habeo quam velim a meo tutore quaerere posse.

nobis maximi momenti est = multum nostra interest

Guendolina. Optime dicis! Domine Worthing, quaestionem habeo quam velim a te quaerere. Ubi est tuus frater Severus? Ambae tuo fratri Severo nupturae sumus, hac de causa nobis maximi momenti est scire ubi tuus frater Severus nunc hoc puncto temporis sit.

mea ... veni: numquam antea
veritatem dixi
imperitus = qui experientiam non
habet

Jack. [*Lente et dubitanter.*] Guendolina, Caecilia, accidit ut debeam vobis veritatem dicere, quod mihi maximum dolorem affert. Mea aetate nunc primum ad hunc acerbum statum veni, et imperitus sum talis rei faciendae. Tibi tamen dicam me nullum fratrem Severum habere. Nullum fratrem habeo. Numquam in meae vitae cursu fratrem habui neque ullum in reliquum tempus habere velim.

in reliquum tempus = futuro
tempore

Caecilia. [*Magna cum miratione.*] Nullum fratrem?

miratio = admiratio

Jack. [*Laete.*] Nullum!

qualemcumque = cuiuscumque
generis

Guendolina. [*Graviter.*] Numquam qualemcumque fratrem habuisti?

: neque qualiscumque esset

Jack. [*Amoene.*] Numquam. Ne qualemcumque quidem.

neutra = neque ego neque tu

Guendolina. Satis constat, Caecilia, neutra in matrimonium ullum sponsa esse.

: nulla puella vellet in hunc statum incidere
versari = manere

Caecilia. Hic nullus iucundus status rerum est in quo iuvenis puella versari vellet, nonne sic credis?

in aedes = domum

Guendolina. In aedes eamus. Non adebunt nos illuc sequi.

timidus = pavidus, demissus

Caecilia. Non adebunt, viri sic timidi sunt, nonne?

[In aedes ineunt fastidiosis oculis.]

Jack. Ut suspicor, hic horribilis status rerum illud est quod tu bunburire vocas!

Algernon. Ita, atque hoc modo bunburire mirabile est. Numquam in meae vitae cursu tali mirabili modo bunburivi.

: nolo te hic bunburire!

Jack. Tibi hic bunburire non licet!

Algernon. Quod nihil significat. Tu bunburire potes ubicumque deligas. Quique gravis bunburista hoc scit.

quique gravis bunburista scit =
omnes graves bunburistae sciunt

Jack. Gravis bunburista? Me hercle!

gravis de aliquo esse = aliquid
magni aestimare
hoc libro fruor = hoc libro utens
gaudeo
si ... est = ut aliquid dicam

Algernon. De aliquo debes gravis esse, si vis delectatione aliqua in vitae cursu frui. Ego ipse gravis de bunburiendo sum. De qua mirabili re tu gravis sis ne scio quidem. Fortasse de omnibus, si quid dicendum est. Tua animi natura sic plane levis est.

Bunburius apertus est: omnes iam
sciunt nullum Bunburium esse

pallet = aegrotans pallidam faciem
monstrat

de quo modo te gesseris = de
modo quo te gessisti
excusatio ad puellam fallendam

addendum est = et addere debeo

conatus, -us
ad iuvenem decipiendam

nihil aliud nisi = nihil aliud quam

veneror = toto corde amo

: spem ducendi dominulam Cardew

Jack. Hoc solum parvum gaudium ex hoc miserabili negotio accepi, tuum amicum Bunburium apertum esse. Iam non poteris rus effugere tam frequenter quam solebas, care Algy. Quod quoque optimum est.

Algernon. Nonne pallet tuus frater, care Jack? Iam non poteris Londinum evanescere tam frequenter quam tuus improbus mos erat. Quod quoque nihil malum est.

Jack. Atque si loquendum est de quo modo te ad dominulam Cardew gesseris, nulla excusatio tibi prodest ad dulcem, simplicem et innocentem puellam hoc modo fallendam. Addendum est eam meam discipulam esse.

Algernon. Excusationem videre non possum tui conatus ad praeclaram, sapientem et omnino peritam iuvenem decipiendam qualem dominulam Fairfax. Addendum est eam meam consobrinam esse.

Jack. Nihil aliud volebam nisi Guendolinam in matrimonium ducere. Eam amo.

Algernon. Sic, ego nihil aliud volebam nisi Caeciliam in matrimonium ducere. Eam veneror.

Jack. Nullam spem habes dominulae Cardew in matrimonium ducendae.

verisimile = simile veritati

coniunctos: matrimonio iunctos

: tuum munus non est

(ali)quid

operam do = versor, ago

quo pacto = quo modo

videris ferreus esse = videris nihil sentire

: nam maculas acciperem

ea: panicella

cum versatus sum = quotiens-cumque versor

: ut mei amici tibi dicere possunt

praesenti occasione = nunc

Algernon. Nullo modo verisimile est, Jack, te et dominulam Fairfax coniunctos futuros esse.

Jack. Hoc tibi nihil negotii est.

Algernon. Si hoc mihi quid negotii esset, de hoc non loquerer. [*Incipit panicella edere.*] Vulgare est de propriis negotiis loqui. Solum homines tales quales ei qui in rebus pecuniariis operam dant hoc faciunt, et tantummodo in conviviis.

Jack. Intellegere non possum quo pacto possis hic considerare panicella quietus edens dum in hac horrenda difficultate versamur. Mihi videris plane ferreus esse.

Algernon. Panicella agitatus edere non possum, nam butyrum in meas vestes caderet. Debes semper panicella quieto modo edere, hoc solo modo ea ederi possunt.

Jack. Significo te panicella edere in tali re ferreum esse.

Algernon. Utcumque inter difficultates versor, mihi sola consolatio edere est. Ut vera dicam, cum inter maximas difficultates versatus sum, sic ut quicumque mihi bene noverit tibi dicere potest, omnia recuso praeter cibum et potionem. Praesenti occasione panicella edo quia infortunatus sum. Praeterea, semper panicellorum cupidus sum.

[*Surgit.*]

nulla causa iacet = nullam causam
video
tibi librum adimo = a te librum
removeo

malem < malo, malle, malui

"edere panicella est ferreum"

omnino differt = nullo modo idem
est

adimo ↔ do

: laetissimus ero si abiveris

incenatus = qui non cenavit

carnem < caro, carnis

disposui = paravi

quo... eo...
temperius (< tempus) = maturius

Jack. [*Surgens.*] Optime, sed nulla causa iacet cur debeas omnia tali cupiditate edere. [*Panicella ei adimit.*]

Algernon. [*Praebet potionem Indicam et placentam.*] Malem te potionem Indicam bibere et placentam edere, quae mihi non placent.

Jack. Mehercle! Quisquamque in suo viridario sit, potest sua panicella edere.

Algernon. Sed nuper dixisti ferreum esse panicella edere.

Jack. Dixi ferreum esse te in tali re hoc facere. Quod omnino differt.

Algernon. Sic esse potest, sed panicella eadem sunt. [*Pateram panicellorum ei adimit.*]

Jack. Algy, multum mihi placeret te abire.

Algernon. Tibi non licet a me quaerere ut incenatus abeam, nam hoc nullum sensum monstraret. Numquam incenatus abeo. Nemo incenatus abit, praeter eos qui carnem edere nolunt et alios eis similes. Praeterea iam omnia disposui ut doctor Chasuble me quinta hora et quadrante baptizet et mihi nomen Severum imponat.

Jack. Care amice, quo temperius hoc consilium relinquas, eo melius. Ego ipse ante meridiem omnia paravi ut doctor Chasuble quinta hora et dimidia me baptizet, et scilicet nomen Severum accipiam.

ex lege = per legem

nusquam = in nullo loco

tu ... verteris: tuus casus omnino
differt

maximi momenti est = potissima
res est

meum robur: meum corpus, mea
salus

: fortasse male te habebis

aliquem: Bunburium
hac septimana
frigida gravedine

melior (modo irrisionis loquitur):
peior

appetens huius rei = qui multum
hanc rem desiderat

Guendolina hoc desiderat. Non possumus ambo nomen Severum accipere, nam stultum esset. Praeterea, si mihi placet possum ex lege baptizari. Nusquam constat me a quoquam baptizatum esse, verisimiliter numquam baptizatus sum, et quoque doctor Chasuble sic esse putat. Tu in nullo simili casu verteris, nam iam baptizatus es.

Algernon. Sed iam per multos annos nemo me iterum baptizavi.

Jack. Sic, sed baptizatus es, quod maximi momenti est.

Algernon. Fiat. Meum robur potest hoc ferre, sed nisi bene scis utrum baptizatus sis necne tibi dicendum est nunc hoc temptare mihi periculosum esse videri. Efficere potest ut male te habeas. Num oblitus es aliquem tibi familiarissimum Lutetiae hac septimana frigida gravedine paene mortuum esse?

Jack. Sic, sed tu ipse dixisti gravedinem hereditariam non esse.

Algernon. Hereditaria antea non erat, bene scio, sed nunc idem dicere non audeo. Scientia semper in omnibus rebus mirabilia nova invenit ut vita melior fiat.

Jack. [*Pateram panicellorum capit.*] Nugas dicis, semper nugas dicis.

Algernon. Jack, iterum panicella petes! Velim te ea relinquere, solum duo manent. [*Ea capit.*] Iam tibi dixi me panicellorum appetens esse.

Jack. Sed potionem Indicam et placentam odi.

offerri = praeberi
bonam ... habes (modo irrisio-
loquitur): malam ... habes

Algernon. Tunc cur sinis potionem Indicam et placentam tuis hospiti-
tibus offerri? Bonam hospitalitatem habes!

Jack. Algernon! Iam abires postulavi. Te hic adesse nolo. Cur non
abis?

consumo = bibo

grunnio = sonum irascendi facere

etiamnunc edit = finem edendi non
facit

Algernon. Nondum meam potionem Indicam consumpsi! Et unum
panicellum manet. [*Jack grunnit et se super sellam iacit. Algernon
etiamnunc edit.*]

Actio III

Scaena: Intra magnam domum familiarem.

[Guendolina et Caecilia ad fenestram stant et ad viridarium adspiciunt.]

quislibet = omnes alii viri

Guendolina. Quod nos statim in aedes non secuti sunt, quod quislibet fecisset, mihi monstrat eos etiamnunc scire quid pudor sit.

hoc: panicella edere

Caecilia. Panicella edebant. Hoc paenitentia esse videtur.

: simulant se non videre nos

Guendolina. *[Post breve spatium temporis.]* Sic faciunt tamquamsi nos non viderent. Fortasse tussire possis?

tussio, -ire: aerem ex ore expellere propter morbum

Caecilia. Sed tussim non habeo.

tussis, -is < tussio

Guendolina. Ad nos adspiciunt. Quo modo audent!

adspicio = tueor, specto

Caecilia. Nunc appropinquant. Magnam propectam audaciam monstrant.

propectam: quia ad eas eunt

Guendolina. Taceamus magna cum dignitate.

taceo = nihil dico

Caecilia. Fiat. Hoc solum faciendum est nunc. *[Jack intrat et Algernon sequitur. Pessimum modum musicum ex aliqua Britannica comoedia depromptum fistulato ore exprimunt.]*

: nihil aliud facere possumus

depromo = capio
fistulato ore: exsibilantes

Guendolina. Hoc dignissimum silentium maxime displicere videtur.

- Caecilia.** Maxime displicet.
- : locuturae non sumus antequam ei
ipsi loquantur
- Guendolina.** Sed nullo modo primae locuturae sumus.
- Caecilia.** Nullo modo.
- Guendolina.** Domine Worthing, velim aliquid a te quaerere. Multa a tuo responso pendent.
- inaestimabilis = talis qualem nemo
satis aestimare potest
- Caecilia.** Guendolina, sensus et prudentia tua inaestimabiles sunt. Domine Moncrief, quaeso mihi benigne respondeas ad hanc quaestionem. Cur simulavisti te fratrem mei tutoris esse?
- Algernon.** Ut occasionem haberem ad te noscendam.
- satis facit = satis est
- Caecilia.** [*Cum Guendolina loquitur.*] Hoc responsum mihi satis facit, nonne?
- Guendolina.** Satis, cara mea, si ei credere potes.
- : sed responsum magnam pulchritudinem monstrat
- Caecilia.** Ei non credo, sed hoc non impedit quominus responsum talem pulchritudinem monstret.
- librum magni momenti habeo =
librum multo aestimo
- Guendolina.** Utcumque res de gravissimis agitur, dicendi genus, non sinceritas, maximi momenti habendum est. Domine Worthing, qualem causam potes mihi praebere ut simulares te fratrem habere? Fortasse hoc simulavisti ut ad urbem quam frequentissime ire posses ad me videndam?

Jack. Num dubitas, dominula Fairfax?

opprimere = delere

Guendolina. Magnas dubitationes de hoc habeo, sed conor eas opprimere. Non est tempus nunc ad Germanicas dubitationes. [*Ad Caeciliam se vertit.*] Explanationes eorum satisfaciunt videntur, praesertim explanatio a domine Worthing oblata, ea mihi videtur signum veritatis superpositum habere.

ea ... habere: explanatio videtur
vera esse

Caecilia. Domino Moncrieff audito, satis laeta sum. Vox eius sola omnibus credulitatem incit.

: omnibus vera esse videtur

Guendolina. Eis ignoscere debemus? Quid putas?

Caecilia. Debemus. Hoc dico: non debemus.

in discrimine: in periculo

Guendolina. Verum dicis! Oblita sum. In discrimine aliqua res sunt quas abicere non possumus. Utra eis dicet? Munus gratum non est.

hoc abicio = hoc non habere patior
munus: hoc eis dicere

Caecilia. Cur non simul ambae loquimur?

Guendolina. Optimum consilium! Ego paene semper loquor simul atque alii. Quaeso, loqui incipe eodem tempore atque ego.

: tempus incipiendi

Caecilia. Sic faciam. [*Guendolina, digito sublato, tempus indicat.*]

Guendolina et Caecilia. [*Simul loquuntur.*] Vestra Christiana nomina etiam nunc insuperabilia repagula manent. Nihil aliud!

repagula, -orum = murus, moenia

Jack et Algernon. [*Simul loquuntur.*] Nostra Christiana nomina?

	Nihil aliud? Sed hodie post meridiem baptizandi sumus.
pro me: ut me obtineas	Guendolina. <i>[Ad Jack.]</i> Pro me paratus es ad hanc horribilem rem faciendam?
	Jack. Paratus sum.
ad obeundum huic homini oboeo = ad hunc hominem eo	Caecilia. <i>[Ad Algernon.]</i> Ut mihi placeas paratus es ad huic terribili discrimini obeundum?
	Algernon. Paratus sum!
aequalitas, -atis < aequus de sacrificio praestant = meliores sunt	Guendolina. Quam absurdum est de generum aequalitate loqui! Utcumque res de ipsius hominis sacrificio agitur, viri nobis incredibiliter praestant.
	Jack. Praestamus! <i>[Palmae eorum in aere collidunt.]</i>
	Caecilia. Aliquando audaciam corporis talem monstrant qualem nos feminae nihil novimus.
nihil = nullo modo	Guendolina. <i>[Ad Jack.]</i> Mei ocelli!
	Algernon. <i>[Ad Caeciliam.]</i> Mei ocelli!
statu viso = cum quid accideret videat	<i>[Pares in amplexum cadunt. Merriman intrat. Statu viso, magno sonu tussit.]</i>
	Merriman. Ahem! Ahem! Domina Bracknell!

Jack. Eheu!

timidi = timentes

[Domina Bracknell intrat. Pares timidi disiunguntur. Merriman exit.]

Domina Bracknell. Guendolina! Quid hoc sibi vult?

Guendolina. Nihil aliud quam hoc, mater: nuptura sum domino Worthing.

[signum] debilitatis corporis

Domina Bracknell. Huc veni. Conside. Statim conside. Haesitatio, qualiscumque sit, signum est moralis defectionis apud iuvenes, corporis debilitatis apud senes. *[Ad Jack se vertit.]* Postquam de meae

cui ... egi: etiam si pecuniam ei dare debui
eam: filiam

filiae fuga certior a fida ancilla facta sum, cui parvo nummo gratias egi, eam onerario tramine secuta sum. Miser pater putat, quod dicere mihi placet, eam adesse alicui longiori quam oporteat scholae

perennis reditus = pecuniae quae semper venit
errorem ab eo eripere = ei veritatem dicere

quam de perennis reditus momento apud mentem Institutum Universitatis ad prolationem offert. Nolo errorem ab eo eripere. Numquam quidem ab eo errorem ullum eripui de re ulla, nam hoc inurbanum putarem. Sed scilicet, hoc perspicue intellegere potes, commercio inter te et meam filiam debes nunc sine mora finem afferre. Nullam de hac re, ut vero de omnibus rebus, dubitationem sino.

perspicue = optime

afferre finem comercio

nullam dubitationem

Jack. Sed Guendolinam in matrimonium ducturus sum, domina Bracknell!

: noli de hoc putare

Domina Bracknell. Huius consilii obliviscere, domine. Nunc, de Algernon... Algernon!

Algernon. Adsum, amita Augusta.

in his aedibus = in hac domo

Domina Bracknell. Licetne mihi quaerere num tuus invalidus amicus Bunburius in his aedibus habitet?

alibi = in alio loco

Algernon. [*Haesitans.*] Minime! Bunburius hic non habitat. Bunburius alibi praesenti tempore est. Ut verum dicam, Bunburius mortuus est.

veri simile: facile est hoc videre

Domina Bracknell. Mortuus! Quando mors ei evenit? Veri simile videtur eum subito mortuum esse.

significare conor: nolebam dicere quod nuper dixi

Algernon. [*Leviter.*] A, Bunburium necavi hodie post meridiem. Significare conor miserum Bunburium post meridiem mortuum esse.

Domina Bracknell. Quae fuit causa mortis?

(*apertus potest hic patefactus et atrociter mortuus significare*)

Algernon. Bunburii? Ah, omnino apertus est.

studiosus = cupidus

Domina Bracknell. Apertus! Fortasse in tumultuosa seditione necatus est? Nesciebam dominum Bunburium studiosum civiliū legum esse. Si res sic se habebat, recte punitus est propter suam malevolentiam.

: si vere studiosum civ. legum erat

detectum < detego (= in lucem ferre)

Algernon. Cara amita Augusta, significo eum detectum esse!

luce[m] relin[que]re = mori	Medici detexerunt Bunburium vivere non posse, hoc significo - sic Bunburius luce[m] reliquit.
confido, -ere, confisus sum = credo eum ... cepisse ... atque ... fecisse	Domina Bracknell. Magnopere confisus est sententiae medicorum, ut videtur. Gaudeo tamen eum tandem consilium cepisse actionis faciendae atque, medicis recte monentibus, hoc fecisse. Nunc, hoc domino Bunburio e nostra vita tandem expulso, licet mihi quaerere, domine Worthing, quis haec iuvenis sit cuius manum meus conso- brinus Algernon modo, ut mihi videtur, incommodiore tenet?
incommodior = nimis incommodus	Jack. Haec iuvenis dominula Caecilia Cardew est, mea discipula. <i>[Domina Bracknell leniter ad Caeciliam caput inclinat.]</i>
leniter ↔ magnopere	Algernon. Caeciliam in matrimonium ducturus sum, amita Augusta. Domina Bracknell. Quomodo dicis? Caecilia. Dominus Moncrieff et ego in matrimonium ituri sumus, domina Bracknell.
quatio = repente me moveo in aere aliquid plus mirum quam usitatum = aliquid inusitatum et mirum (quantitas) quam scriptam periti tradunt nobis consultationis causa	Domina Bracknell. <i>[Leniter quatiens ad sellam appropinquat et sedet.]</i> Nescio utrum in huius partis Hertfordshire aere aliquid plus mirum quam usitatum pendeat necne, sed copia pactionum nuptialium quae hic fiunt mihi maior videtur esse quam quantitas quam periti nobis consultationis causa scriptam tradunt.

: nihil inusitatum esset si...
 pauca = aliquas res

origo = initium, locus natalis
 terminus: statio traminum
 mentem compescere = iram suam
 retinere
 liquidus = qui bene auditur

Surrey: pars Angliae

negotiator = homo qui negotiis
 pecuniariis versatur

: potes eas revisare utcumque velis

mendum = error

procurator = homo qui tuas legales
 res curat

maximae laudis = illustris, praeclara

qui ... funguntur: qui quoque procu-
 ratores sunt

Nihil incommodi fieret si de hoc pauca invenire vellem. Domine Worthing, habetne dominula Cardew nexum cum aliqua statione traminum Londini? Velim indagationis causa hoc scire, nam ante diem hesternum nesciebam inter nos homines vel gentes adesse cuius origo terminus esset. *[Jack irasci videtur sed mentem compescit.]*

Jack. *[Liquida et frigida voce.]* Dominula Cardew neptis est domini Thomas Cardew, iam mortui, qui Londini domum habebat, aliam in regione Surrey, tertiam in Caledonia.

Domina Bracknell. Hoc magno cum gaudio auditur. Tres domus semper fidem praebent, etiamsi fidem negotiatorum. Sed quomodo possum scire hoc verum esse?

Jack. Magna cum cura servavi tabulas basilicae illorum temporum. Tui in ditione ad revisandum iacent, domina Bracknell.

Domina Bracknell. *[Gravi voce.]* Inusitata menda in eis tabulis esse audivi.

Jack. Procuratores gentis ad quam domina Cardew pertinet domini Markby, Markby et Markby sunt.

Domina Bracknell. Markby, Markby et Markby? Societas maximae laudis inter eos qui hoc munere funguntur. Bene quoque scio quendam horum Markby aliquando ad cenas sociales apparere.

Quod ad hoc pertinet, laeta sum.

Jack. [*Iracundissime.*] Quam benignissima es, domina Bracknell! Habeo quoque, hoc tibi auditu gratum erit, scripta testimonia de natu dominulae Cardew, de baptismo, de tussi ferina, de inscriptione in tabulas civium, de vaccinatione, de confirmatione ad Deum, et de granoso morbo ambis Anglica et Germanica formis.

: morbo quem ambis formis passa est

Domina Bracknell. En, vita plena rerum gestarum, hoc videre possum; sed fortasse nimis trepida iuveni puellae. Ego ipsa praematuras experientias non probo. [*Horologium inspicit.*] Guendolina! Tempus nobis abeundi est. Nihil temporis perdendum est. Modo consuetudinario hoc quaerere velim, domine Worthing: habetne dominula Cardew parvam rem aliquam familiarem?

trepidus ↔ placidus

modo consuetudinario: ut generatim omnes faciunt

res familiaris = pecunia

publica fides = negotia quae ad civitatem pertinent

Jack. Vae, fortasse centum et triginta milia in publica fide posita. Nihil aliud. Vale, domina Bracknell. Mihi multum placet te vidisse.

Domina Bracknell. [*Iterum sedet.*] Exspecta, domine Worthing. Centum et triginta milia! Et in publica fide posita! Nunc, iterum inspecta, dominula Cardew mihi videtur pulcherrima iuvenis puella esse. Paucae puellae his temporibus validas qualitates habent, earum qualitatibus quae manent et cursu temporis meliores fiunt. Vivimus, et hoc dico quamquam mihi dicere displicet, in aetate ubi omnia levia sunt. [*Ad Caeciliam se vertit.*] Huc veni, cara mea.

earum qualitatibus = qualitates earum

cursu temporis = tempore praeterente

: capilli eius passi sunt

compus, -us = capilli ordinati
tonstrix = mulier qui capillos mulierum aliarum ordinat

quandam [tonstricem]

reversionem totam = circuitum totum

facultates ... possidet: efficere potest ut libenter inter patricos recipiaris

mentum = pars inferior faciei

in alto gerunt: multum tollunt

[Caecilia appropinquat.] Pulchra puella! Tua vestis nimis simplex est, et tui capilli sic videntur ut natura eos reliquit. Sed possumus haec omnia mutare. Peritissima Francogallica tonstrix mirabilem comptum brevissimo spatio temporis componere potest. Nunc memini me quandam dominae Lancing commendavisse et post tres menses coniux eam non agnovit.

Jack. Et post sex menses nemo eam agnovit.

Domina Bracknell. *[Iratius oculis ad Jack per breve tempus inspicit. Postea ad Caeciliam se inclinat modo artificioso subridens.]* Quaeso te veritas, dulcis puella. *[Caecilia reversionem totam facit.]* Non sic, volo tuum obliquum latus videre. *[Caecilia ei obliquum latus offert.]* Sic, hoc est quod expectabam. Tuum obliquum latus certe facultates apud societatem possidet. Invalida argumenta nostrae aetatis sunt absentia principiorum moralium et absentia obliqui lateris. Tolle paulum mentum, cara mea. Genus ambulandi multum ab hoc pendet, quo modo mentum geras, et diebus hodiernis hoc in alto gerunt. Algernon!

Algernon. Dic mihi, amita Augusta.

Domina Bracknell. Latus dominulae Cardew obliquum certe facultates apud societatem possidet.

flocci facio = nihil curo

de societate [optimatum]

hoc: de hac societate male dicere

aes alienum = pecunia ab aliis
deprompta

conducticius = propter pecuniam
factus

licet assentiar: meam licentiam do

dehinc = ab hodierno die
voces = voca

diuturnus = qui multum temporis
manet, longus

Algernon. Caecilia dulcissima et carissima et pulcherrima puella in toto orbe terrarum est, et de facultatibus apud societatem flocci facio.

Domina Bracknell. Noli umquam de societate male dicere, Algernon. Qui in eam intrare non potuerunt, hoc soli faciunt. [*Ad Caeciliam se vertit.*] Cara puella, bene scis Algernon nihil aliud habere ad vitam agenda quam aes alienum. Sed conducticia matrimonia non probo. Ut ego praefecto Bracknell nupsi, nullam rem familiarem habebam, sed ne in somnis quidem hoc sivi me deterrere quominus ei nuberem. Esto, licet assentiar.

Algernon. Gratias tibi, amita Augusta.

Domina Bracknell. Caecilia, licet te me osculare.

Caecilia. [*Eam osculat.*] Gratias tibi, domina Bracknell.

Domina Bracknell. Quoque dehinc voces me amitam Augustam.

Caecilia. Gratias tibi, amita Augusta.

Domina Bracknell. Nuptiae celebrandae sunt propere, sic oportet.

Algernon. Gratias tibi, amita Augusta.

Caecilia. Gratias tibi, amita Augusta.

Domina Bracknell. Ut vera dicam, non probo diuturnas

ad mores inveniendas	pactiones nuptiales, nam occasionem praebent ad mores utriusque antequam in matrimonium ineant inveniendas, quod numquam oportet.
intercipio = interrumpo	Jack. Mihi ignoscas si sermonem intercipio, domina Bracknell, sed haec pactio nuptialis fieri non potest. Ego sum tutor dominulae
iniussu meo = nisi ego licentiam do venia = licentia	Cardew et iniussu meo non potest nubere antequam maior aetatis fiat. Veniam dare recuso.
summe = alto gradu	Domina Bracknell. Qua de causa, si quaerere licet? Algernon summe inter omnes, gloriose dicerem, deligendus iuvenis est. Nihil habet sed videtur omnia habere. Quod aliud desiderandum est?
non probo = non accipio, non sino mendax, -acis = qui mendacia dicit	Jack. Mihi magnopere displicet tibi sic aperte, domina Bracknell, de tuo consobrino loqui, sed accidit ut suos mores non probam. Suspikor eum mendacem esse. <i>[Algernon et Caecilia mirati et irati eum adspiciunt.]</i>
Oxoniensis = qui in universitate Oxford studuit	Domina Bracknell. Mendacem? Meum consobrinum Algernon? Fieri non potest! Oxoniensis est.
meas aedes = meam domum	Jack. Nihil de hoc dubitandum est, hoc bene scio. Hodie post meridiem, dum ego aberam ad gravem rem amoris Londini solvendam, meas aedes intravit simulans se meum fratrem esse. Postquam nomen falsum dedit, bibit, sic mihi cellarius dixit,

ad alia plura facienda = ut alia plura
facere posset

: omnia panicella devoravit

omnia peiora reddit = efficit ut
omnia peiora sint

magna cum cura

[ego] arbitrata
praetermitto = non punio, accipio,
obliviscor

duodeviginti = XVIII

convivium = daps, epulae

nimis diligens = nimis vera

lagoenam totam mei Perrier-Jouet vini, Brut LXXXIX anni, quam ego mihi ipsi servabam. Ad alia plura hoc mendacio modo facienda, postmeridiano tempore progrediente effecit ut mea sola discipula male de me putaret. Postea ad potionem Indicam bibendam mansit neque ullum panicellum fuit quod non devoraret. Atque hoc est quod omnia peiora atque crudeliora reddit: ipse inde ab initio non inscius fuit me neque fratrem ullum habere neque habiturum esse neque habere desiderare, qualiscumque sit. Ego ipse ei heri post meridiem disserte dixi.

Domina Bracknell. Ahem! Domine Worthing, omnia haec magna cum cura arbitrata, consilium cepi praetermittendi quo modo meus consobrinus tecum se gesserit.

Jack. Benigne facis, domina Bracknell, sed meum consilium immutabile manet. Veniam dare recuso.

Domina Bracknell. [*Ad Caeciliam se vertit.*] Huc veni, dulcis puella. [*Caecilia appropinquat.*] Quot annos nata es, cara mea?

Caecilia. Solum duodeviginti annos nata sum, sed viginti dico utcumque ad nocturna convivia eo.

Domina Bracknell. Parvam mutationem facere plane licet. Nulla quidem femina nimis diligens de sua aetate esse debet, nam hoc frigidius quam oportet sonat.

apud convivia: utcumque ad convivia eo

magni momenti esse = difficultates afferre

dominulam C. non habendam esse adultam

venustus (< Venus) = pulcher

ultro = quia volunt

quoad scio = nisi fallor, nisi erro
ex quo tempore = e tempore ubi

impediat ne sit = impediat quominus sit
res familiaris: pecunia

[Meditabunda.] Duodeviginti, sed apud nocturna convivia viginti dicis. Esto, non multum restat donec adulta pervenias neque tutoranda sed libera, ergo non puto veniam tui tutoris, omnibus rebus inspectis, magni momenti esse.

Jack. Quaeso mihi ignoscas, domina Bracknell, si iterum sermonem intercipio, sed dicendum est dominulam Cardew ex avi testamento non antequam triginta et quinque annos nata sit adultam habendam esse.

Domina Bracknell. Hoc mihi nullum grave impedimentum videtur. Aetas triginta et quinque annorum venustissima est. Societas Londinensis plena est feminarum quae triginta et quinque annos natae ultro per multos annos remanserunt. Domina Dumbleton exemplum praebet. Quoad scio, ex quo tempore iam quadraginta annos nata est, et hoc iam abhinc multos annos accidit, semper triginta et quinque annos nata manet. Nullam causam video quae nostram caram Caeciliam impediat ne illa aetate a te dicta etiam venustior quam nunc sit. Res familiaris maior facta erit.

Caecilia. Algy, possis exspectare donec ego triginta et quinque annos nata sim?

Algernon. Scilicet possim, Caecilia. Bene scis me posse.

sensu percepi = sensi

numquam ad tempus pervenio =
semper sero venio

accipiendum mihi est = accipere
possum

cum dixerit = quoniam dixit

reputes [et mutes]

penes te = apud te

annuo = licentiam do, sino

gnarus = qui scit
gnarus sis = scire debes

: nos omnes caelebes manebimus

deligere = eligere

Caecilia. Sic, hoc sensu percepi, sed ego non possim tantum temporis exspectare. Odi etiam quinque minuta alios exspectare. Hoc semper me irritat. Ego ipsa numquam ad tempus pervenio, bene scio, sed mihi placet alios ad tempus venire; ergo exspectare, etiamsi ad eundem in matrimonium, minime accipiendum mihi est.

Algernon. Tunc quid faciendum est, Caecilia?

Caecilia. Nescio, domine Moncrief.

Domina Bracknell. Care domine Worthing, cum dominula Cardew disserte dixerit se exspectare non posse donec triginta et quinque annos nata sit -quae verba, dicendum est, mihi videntur impatientem naturam monstrare- a te petere velim tuum consilium reputes.

Jack. Sed mea cara domina Bracknell, tota res penes te iacet. Quandocumque annuas me Guendolinam in matrimonium ducere, ego statim tuum consobrinum sinam meam tutorandam uxorem ducere.

Domina Bracknell. [*Surgit et vestes componit.*] Gnarus sis quod proponis nullo modo fieri posse.

Jack. Hoc dicto, nihil aliud nos omnes exspectat quam ardens caelebs vita.

Domina Bracknell. Haec non est fortuna quam Guendolinae offerre velim. Algernon, scilicet, potest ipse deligere.

nos iactare

crepido, -inis = locus ubi homines
tramen exspectant

praeproperus = qui ante tempus
venit

ad ludibrium = ad ridendum

intemperantia = quod inurbanum
esse videtur
hoc molestum fero = hoc mihi
displicet

neutri: neque mihi, Jack, neque ei,
Algernon

indolesco = doleo

sententia = existimatio, iudicium

[Horologium inspicit.] Veni, cara mea, *[Guendolina surgit.]* iam
quinque, fortasse sex tramina perdidimus. Plura perdere possit nos
ad rumores in crepidine iactare.

[Doctor Chasuble intrat.]

Chasuble. Omnia ad baptismum parata sunt.

Domina Bracknell. Baptisma, dicis? Nonne hoc aliquantulum prae-
properum est?

Chasuble. *[Confusus videtur atque Jack et Algernon digito monstrat.]*
Hi nobiles viri dixerunt se statim baptizari velle.

Domina Bracknell. Tali aetate? Consilium et ad ludibrium et impium
est! Algernon, te prohibeo quominus baptizeris. Tales intemperantias
audire nolo. Praefectus Bracknell molestissime ferret si audiret te tali
modo tempus et pecuniam consumere.

Chasuble. Intellegere debeo hodie nulla baptismum faciendum esse?

Jack. Ut omnia se habent, doctor Chasuble, ea neutri nullae utilitati
essent.

Chasuble. Indolesco tales affectus a te audire, domine Worthing.
Mihi videor audire illas sententias anabaptistarum, quas sententias
plane recusavi in quattuor meorum sermonum qui numquam

ianuarius = homo qui ianuam curat
 me certiore fecit = mihi dixit
 pronaon = atrium templi

in lucem editi sunt. Tamen, quoniam praesenti tempore tuus animus videtur ad res tendere quae ad religionem non pertinent, ad templum statim redibo. Ianuarius me nuper certiore fecit dominulam Prism iam unam horam et dimidiam in pronaon me expectantem manere.

te memorantem

Domina Bracknell. [*Permota.*] Dominulam Prism! Audivi te dominulam Prism quandam memorantem?

Chasuble. Ita, domina Bracknell. Nunc ad eam videndam eo.

sinas [me]

Domina Bracknell. Quaeso sinas paulisper te detinere, nam hoc posset maximi momenti et praefecto Bracknell et mihi ipsi esse. Estne haec dominula Prism mulier horribili aspectu, quae leviter educationem curat?

leviter educationem curat = non-
 numquam docet

Chasuble. [*Aliquid iratus.*] Doctissima feminarum est atque imago ipsa honestatis.

perspicuum est = satis constat, non
 dubito
 quo ... fungitur = quod officium
 apud te habet?

Domina Bracknell. Perspicuum est hanc eandem esse. Dic mihi, quaeso: quo munere in tuis aedibus fungitur?

Chasuble. [*Graviter.*] Caelebs sum, domina.

Jack. [*Intercedit.*] Domina Bracknell, dominula Prism est iam abhinc tres annos delecta dominulae Cardew magistra et magnopere aestimata comes.

licet audiam = quamquam audio

Domina Bracknell. Licet hoc de ea audiam, videnda est mihi statim. Eam arcesse.

Chasuble. [*Alicubi inspicit.*] Ipsa appropinquat; prope est.

[*Dominula Prism celeriter intrat.*]

dodrans = tres quartae partes

Dominula Prism. Mihi dixerunt te in pronao me exspectare, care sacerdos. Iam illic te unam horam et dodrantem exspectavi. [*Dominam Bracknell videt, quae eam petreis oculis inspicit. Dominula Prism pallet et tremat. Circumspicit tamquam si fugere desideraret.*]

caput deicit = deorsum caput inclinat

Domina Bracknell. [*Gravi et iudiciali modo.*] Prism! [*Dominula Prism pudens caput deicit.*] Huc veni, Prism! [*Dominula Prism submisso modo appropinquat.*] Prism! Ubi est ille infans? [*Omnes mirantur. Sacerdos, territus, retro passum facit. Algernon et Jack se laborare simulant ut Caeciliam et Guendolinam impediunt quominus singulas res terribilis inter cives opprobii audiant.*]

singulas res

terribilis opprobii
duodetriginta = XXVIII
domum sitam

Iam abhinc duodetriginta annos, Prism, domum praefecti Bracknell reliquisti, in numero CIV Superioris Grosvenor viae sitam, parvum currum gerens ubi infans puer iacebat. Numquam revenisti. Aliquibus post septimanis, viris qui securitatem urbanam curant indagantibus, media nocte currus inventus est, solus stabat in longinqua Bayswater vici parte. In curru iacebat codex fabulae tria volumina longae quae plus quam necessariam nefandam animi mollitiem monstrabat.

longinqua parte
vicus: pars urbis

tremor, -oris = tremo, -ere

[Dominula Prism tremorem vitare non potest.] Sed in curru infans non erat! *[Omnes ad dominulam Prism inspiciunt.]* Prism! Ubi est ille infans? *[Pausa fit.]*

nuda facta

inustus < inuro, -ere
ex consuetudine: ut semper faciebam

Dominula Prism. Domina Bracknell, nescio, quod dicere me pudet. Hoc scire velim! Nuda illius rei facta haec sunt. Illa die mane, die qua semper mea memoria inusta manebit, omnia ex consuetudine paravi ut infantem in curru ex aedibus efferrem. Apud me habebam quoque bulgam, aliquantulum vetustam sed magnam, ubi mihi in animo erat ponere codicem fictiosae operae quam ego meo parvo subsicivo tempore scripseram. Mente mea amissa, quod numquam mihi ipsi ignoscere poterō, codicem in currum et infantem in bulgam posui.

subsicivum tempus = tempus quo nullum officium faciendum est

arrectis auribus = toto animo, attentissime

Jack. *[Postquam arrectis auribus omnia audivit.]* Sed ubi bulgam posuisti?

Dominula Prism. Noli hoc a me quaerere, domine Worthing.

non ... est = mea multum interest
flagito = impero

Jack. Dominula Prism, hoc non parvi momenti mihi est. Flagito ut mihi dicas ubi illam bulgam infantem continentem posuisti.

Dominula Prism. Eam reliqui in loco ubi sarcinas relictas curant in magna statione traminum Londini.

Jack. In qua statione?

B. petunt = ad B. eunt

Dominula Prism. *[Permotā.]* Victoriae. Ubi tramina Brighton petunt.

[Super sellam cadit.]

mihi abeundum est = abire debeo

Jack. Mihi per breve spatium temporis abeundum est. Guendolina, expecta me hic.

aetatem = vitam

Guendolina. Nisi nimis temporis aberis, hic per totam meam aetatem te expectabo. *[Jack magnopere commotus exit.]*

Chasuble. Quid putas hoc sibi velle, domina Bracknell?

mihi fingere = imaginor, -ari

Domina Bracknell. Nolo hoc mihi animo fingere, doctor Chasuble.

inuitas concursationes = concursationes quas nemo exspectabat
hae: concursationes

Ut iam bene scis, inter gentes patricias inuitas concursationes fieri non debent. Hae haud idoneae habentur.

strepitus = sonus auribus displicens

[Omnes strepitum audiunt qui in tabulato superiore fit, tamquam si bulgae et sarcinae ad solum caderent. Omnes sursum oculos vertent.]

Caecilia. Patruus Jack videtur mirum in modum commotus esse.

: naturam habet irascibilem

Chasuble. Tuus tutor talem naturam habet qualis animum movet.

Domina Bracknell. Hic strepitus molestissimus est. Idem sonus est tamquam si disputationem haberet. Disputationes mihi displicent, qualescumque sint. Semper vulgares sunt et saepe ad persuadendum aptae.

ad persuadendum aptae: obtinent
hoc quod ei qui disputant desiderant

Chasuble. *[Sursum inspicit.]* Sonus finem habuit. *[Strepitus iterum fit.]*

quiddam consilii = consilium quoddam

permanere = perdurare

scrutor, -ari = exploro, inspicio

raeda reversa = cum raeda, propter infortunium ducendi, reversa esset

illis ... diebus = cum ego iunior et laetior eram

levis ... : potio aerem compressum habebat

immodico modo = absurdo modo

scalpo, -ere = inscribo

reddo ≠ redeo

ea carere = eam non habere

amplector = brachiis capio

Domina Bracknell. Utinam ad quiddam consilii perveniat.

Guendolina. Haec expectatio terribilis est. Spero eam in aeternum permanere. [*Jack intrat nigram scorteam bulgam in manu tenens.*]

Jack. [*Ad dominulam Prism accurrit.*] Estne bulga haec, dominula Prism? Eam magna cum cura scrutare antequam loquaris. Felicitas non unius sed plurium vitarum a tuo responso pendet.

Dominula Prism. [*Leniter.*] Videtur mea esse. Ita, hic est vulnus quod accepit, raeda in via Gower reversa, illis iuvenioribus et laetioribus diebus. Hic macula videtur quam levis potio cum exploderetur reliquit, qui eventus in Leamington accidit. Et hic, iuxta pessulum, primae mei nominis litterae. Oblita eram me immodico modo eas hic scalpi iussisse. Nullo dubio bulga mea est. Laeta sum quia tali inopinato modo mihi reddita est. Magna molestia fuit tot annos ea carere.

Jack. [*Pathetica voce.*] Dominula Prism, plura quam haec bulga tibi reddita sunt. Ego infans eram quem tu in bulgam posuisti.

Dominula Prism. [*Mirata.*] Tu?

Jack. [*Eam amplectitur.*] Sic... mater!

Dominula Prism. [*Irata et mirata recedit.*] Domine Worthing! Ego caelebs sum!

cui fas est = cui licet
passa sit < patior

Jack. Caelebs! Negare non possum hoc gravem ictum esse. Sed, hoc dicto, cui fas est lapidem iacere in eam quae tantum passa sit? Cur non potest paenitentia stultum actum delere? Quamobrem aliam legem ad viros et aliam ad feminas habere debemus? Mater, tibi ignosco. [*Conatur eam iterum amplecti.*]

erroris aliquid = aliqui error

Dominula Prism. [*Etiam maiore ira.*] Domine Worthing, erroris aliquid hic iacet! [*Digito dominam Bracknell indicat.*] Haec est femina quae tibi quis sis dicere potest.

percontator = qui interrogat, qui
omnia scire velit

Jack. [*Post pausam.*] Domina Bracknell, percontator videri odi, sed possis me quaeso certiolem de hoc facere, quis sim?

perfero = dico

Domina Bracknell. Timeo ut nuntios tibi perferendos placeant. Filius es meae miserae sororis, dominae Moncrieff, igitur maior natu frater huius, Algernon.

natus, -us < nascor

quo pacto = quo modo

Jack. Maior frater huius, Algernon! Tandem fratrem habeo. Sciebam me fratrem habere! Semper dixi me fratrem habere! Caecilia, quo pacto dubitare potuisti quin fratrem haberem? [*Jack fratrem Algernon manu tenet.*] Doctor Chasuble, hic est meus miser frater. Dominula Prism, hic est meus miser frater. Guendolina, hic est meus miser frater. Algy, parve furcifer, melius me in reliquum tempus excipere debebis. Numquam te mihi per totam tuam aetatem ut fratrem gessisti.

me excipere = me tractare

te gessisti
mihi = ad me, mecum

confiteor = fateor

: quis es tu, mi amor?

: postquam iam Jack non es?

consilium est immutabile

affectio = id quod amamus

(Jack, suo origine patefacto, iam potest dominam Bracknell "amitam" vocare)

lautitiae = luxus, -us

delirus = qui multam pecuniam impendit

hoc: omnes lautitiae

indubium = quod dubitari non potest

quamvis displiceat: quamvis nomen "Severus" non sit

tu ... patris: idem nomen tibi imposuerunt ac tuo patri

Algernon. Sic, numquam usque ad diem hodiernum, amice, mihi hoc confitendum est. Hoc tamen conatus sum, quamquam inexpertus eram. [*Dextram dat et accipit.*]

Guendolina. [*Cum Jack loquitur.*] Mi amor! Sed qualis amor es tu? Quod est Christianum nomen tibi, postquam aliquis alius factus es?

Jack. Mehercle! Paene huius rei oblitus sum. Tuum consilium de nomine immutabile est, nonne?

Guendolina. Immutabilis sum, praeter de affectionibus.

Caecilia. Qualem nobilem naturam animi habes, Guendolina!

Jack. Tunc hoc statim solvendum est. Amita Augusta, dic. Antequam dominula Prism me in bulga relinqueret, iam baptizatus eram?

Domina Bracknell. Omnes lautitiae quas pecunia emere poterat a tuis amantibus et deliris parentibus tibi datae erant, et hoc baptismum comprehendit.

Jack. Sic ego baptizatus sum! Hoc iam indubium est. Hoc dicto, quod nomen mihi impositum est? Dic mihi, quamvis displiceat.

Domina Bracknell. Cum maior natu filius esses, tu scilicet baptizatus eras nomine tui patris.

Jack. [*Iratus.*] Ita, sed quale erat Christianum nomen mei patris?

insolitus = qui inexpectata facit
(dux in India fuerat)

Domina Bracknell. [*Meditans.*] Nunc meminisse nequeo quid Christianum nomen ducis esset. Sed non dubito quin nomen haberet. Insolitus erat, hoc confitendum est, sed solum postremis annis. Quod propter Indicam temperiem atque matrimonium atque cruditatem atque alia talia evenit.

Jack. Algy! Meminisse non potes quale Christianum nomen nostri patris esset?

Algernon. Mi amice, numquam alter alteri loquebamur. Mortuus est antequam ego unum annum natus essem.

exercitus, -us
index, -icis = tabula nominum

Jack. Nomen eius appareret in exercitus indice illius aetatis, ut opinor, amita Augusta.

vita domestica excepta: violentus
erat domi
in quolibet indice = in omni indice

Domina Bracknell. Dux praesertim vir pacis erat, vita domestica excepta. Sed non dubito quin suum nomen in quolibet indice exercitus appareat.

studeo alicui rei

duces litterae M = duces quorum
nomina littera M incipiunt

Jack. Indices exercitus qui ad postremos quadraginta annos pertinent hic adsunt. His amoenis indicibus assidue studere debui. [*Ad armarium ruit et libros vehementer capit.*] Duces litterae M... Malla, Maxbohm, Magley, -quam horrida nomina habent- Markby, Migsby, Mobbs, Moncrieff! Centurio 1840, praefectus, tribunus, legatus, dux 1869; Christiana nomina, Severus Iohannes.

lenissime = suavissime

[Libro placide deposito lenissime loquitur.] Nonne semper tibi dixi, Guendolina, meum nomen Severum esse? Recte, tandem Severus est. Hoc dico, scilicet Severus est.

recte = sane

Domina Bracknell. Ita, nunc memini nomen ducis Severum esse. Sciebam aliquam causam praestare qua mihi hoc nomen displiceret.

praestare = adesse
qua = propter quam

Guendolina. Severe! Mi Severe! Inde ab initio sciebam te nullo alio nomine vocari posse!

comperio = invenio

Jack. Guendolina, terribile est viro repente comperire se numquam aliud quam veritatem dum vixit dixisse. Mihi ignoscere potes?

dum vixit = per totam suam aetatem

Guendolina. Possum, nam sentio te hoc mutaturum esse.

Jack. Mea cara!

Chasuble. *[Ad dominulam Prism.]* Laetitia! *[Eam amplectitur.]*

Dominula Prism. *[Effuse.]* Frederick! Tandem!

Algernon. Caecilia! *[Eam amplectitur.]* Tandem!

Jack. Guendolina! *[Eam amplectitur.]* Tandem!

ostendo = monstro, patefacio

Dom. Bracknell. Mi consobrine, vulgaritatis signa ostendere videris.

Jack. Immo vero, amita Augusta. Nunc primum per totam meam aetatem animo intellexi quam grave sit Severum esse.

animo intellego = sentio

Content questions

for easy composition

As specified in the *Introduction*, I include a series of questions in English to be answered in Greek or Latin (the usual questions of "reading comprehension"). This may be useful for any teacher who wants to use them to make their students compose some sentences in either language. Although this exercise can be performed also without having read the translation (everybody knows, for instance, why Jack uses another name when he is in London), having read them may give you the vocabulary you need for the answer.

The questions are presented in the same order as the development of the events to which they refer.

First Act Part 1

- 1/ What is Algernon doing before he comes into scene?
- 2/ What does Algernon ask Lane about the missing bottles?
- 3/ Why is Algernon eating at five o'clock?
- 4/ Why has Algernon prepared so many cups?
- 5/ Why will Lady Bracknell not like meeting Jack?
- 6/ What plans does Jack have with respect to Gwendoline?
- 7/ Why does Algernon say that Jack will not marry Gwendoline?
- 8/ For whom was Jack offering a reward?
- 9/ Why isn't he offering it any more?
- 10/ Why does Algernon say that the cigarette case is not Jack's?
- 11/ What does Algernon want to know?
- 12/ Why does Jack pretend to have a brother?
- 13/ What is this brother like?
- 14/ Why doesn't Algernon want to have dinner with Lady Bracknell?
- 15/ How does Algernon know that it's Lady Bracknell who is ringing?
- 16/ Why is Lady Bracknell late?
- 17/ Why are there no cucumbers left, according to Lane?
- 18/ But why aren't there any left, according to reality?
- 19/ What plans does Lady Bracknell have for Algernon for the dinner?
- 20/ What excuse does Algernon give to skip the dinner?
- 21/ According to Algernon, what is the problem with the choice of Music?

First Act Part 2

- 1/ Why doesn't Gwendoline want Jack to speak about the weather?
- 2/ Why does Gwendoline advise Jack to be quick in saying whatever he has to say?
- 3/ Why does Gwendoline love Jack?
- 4/ What is the problem for Jack not being really called Ernest?
- 5/ Why doesn't Gwendoline like the name Jack?
- 6/ According to Gwendoline, what do men often do for practice?
- 7/ Why is Lady Bracknell surprised when she comes back?
- 8/ What does Gwendoline ask her to do?
- 9/ What does Lady Bracknell order Gwendoline to do?
- 10/ Why does Lady Bracknell ask Jack questions?
- 11/ What does Lady Bracknell think about education in England?
- 12/ Why does Lady Bracknell expect Jack to have a house in the city?
- 13/ Who is Lady Bloxham?
- 14/ What is Jack's situation with respect to his parents?
- 15/ What happened to Jack when he was a baby?
- 16/ Why is Lady Bracknell displeased by this information?
- 17/ Why does Jack get angry when Lady Bracknell leaves the room?
- 18/ What information has Jack hidden from Gwendoline?
- 19/ When Gwendoline returns, why does she want Algernon not to listen?
- 20/ What has made Gwendoline deduce that she will not be able to marry Jack?
- 21/ Why does Gwendoline expect the post service to be good?
- 22/ What plans does Algernon have for the day after?

Second Act Part 1

- 1/ What does Miss Prism want Cecily to do when the scene opens?
- 2/ Why does Cecily keep a diary?
- 3/ Why doesn't Miss Prism approve of keeping a diary?
- 4/ What did Miss Prism write when she was young?
- 5/ Why does Cecily propose Dr Chasuble to take a walk with Miss Prism?
- 6/ What does Merriman tell Cecily about a new arrival?
- 7/ How does Algernon introduce himself?
- 8/ Where does Cecily think that Jack has gone?
- 9/ In what appearance does Jack make his entrance?
- 10/ What is the bad news that he brings?
- 11/ Why is this bad news suddenly proved false?
- 12/ How does Dr Chasuble react to this sudden change of events?
- 13/ And Miss Prism?
- 14/ How does Jack react when he sees Algernon?
- 15/ Who does Algernon pretend to be?
- 16/ Why does Cecily think that Algernon is in fact a good person?
- 17/ Why does Jack want Algernon to leave?
- 18/ What must Jack do to persuade Algernon to leave?

Second Act Part 2

- 1/ What does Cecily want to write in her diary?
- 2/ What happens finally with the dog-cart?
- 3/ Why did Cecily decide to engage herself with Algernon?
- 4/ What happened with the engagement, in March?

- 5/ And why?
- 6/ Why does Algernon want to be baptized?
- 7/ Why must Algernon suddenly leave?
- 8/ When Gwendoline arrives, how does Cecily receive her?
- 9/ Why is Gwendoline's father hardly known?
- 10/ Why does Gwendoline suddenly start to dislike Cecily?
- 11/ What news makes Gwendoline feel relieved of her fears?
- 12/ Why do Gwendoline and Cecily start quarrelling?
- 13/ What puts an end to this confusion?
- 14/ How do Gwendoline and Cecily react, once the confusion is cleared up?
- 15/ What does Jack confess about his brother Ernest?
- 16/ According to Jack, what is the only positive thing about the deceit being over?
- 17/ And according to Algernon?
- 18/ What happens with the muffins?
- 19/ Why does Jack say that Algernon can't be christened?

Third Act

- 1/ What is the purpose of Gwendoline suggesting Cecily to cough?
- 2/ What do both girls ask the two boys?
- 3/ What do the two boys say about their plan for changing their names?
- 4/ Why are the two girls surprised?
- 5/ What effect does Lady Bracknell's arrival have?
- 6/ How did Lady Bracknell manage to know where Cecily had gone to?
- 7/ How does Lady Bracknell react when she hears about Bunbury's death?
- 8/ Why does Lady Bracknell approve of Algernon marrying Cecily?
- 9/ What changes does Lady Bracknell think that Cecily will need?

- 10/ What sudden obstacle interferes with this engagement?
- 11/ What is it that Lady Bracknell refuses to accept?
- 12/ What does Lady Bracknell think about baptism at a late age?
- 13/ What sudden news makes Lady Bracknell remain, when she is about to leave?
- 14/ What does Lady Bracknell ask Miss Prism?
- 15/ What terrible mistake did Miss Prism make with the baby and a manuscript?
- 16/ Why does Jack insist on knowing where Miss Prism left the handbag?
- 17/ Who is Jack in fact?
- 18/ What does Jack want to know, as soon as he is told who his parents were?
- 19/ How does he find it out?
- 20/ How does Gwendoline react when she learns Jack's true name?
- 20/ What has been Jack doing all his life without knowing it?
- 21/ What does Jack finally realise?

